

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دَفْعِ مَا تَم

جلد ششم

2617 تا 3121

نوحہ جات

1999ء تا 2003ء

شہزادہ فصیح البیان

رُشحاتِ قلم

السید محمد حفص الزمان نقوی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کتاب ما تم

جلد ششم

2617 تا 3121

1999ء تا 2003ء

نوحہ جات

شہزادہ فصیح البیان

رُشحاتِ قلم

السید محمد جعفر الزمان نقوی

مصنف کا نام	:	مخدوم السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری
کتاب	:	داغِ ماتم جلد ششم
مرتب	:	مہتاب اذفر
تکنیکی معاونین	:	علی رضا، بلال حسین
سنہ اشاعت	:	2022ء
تعداد	:	500
ایڈیشن	:	اول
پرنٹرز	:	فدک پرنٹنگ پریس لاہور
پبلشرز	:	القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی
		کمرہ نمبر 11 اے اینڈ کے چیمبر 14 ویسٹ اینڈ ہارف روڈ کراچی نمبر 2 پوسٹ کوڈ 74000 پاکستان
فون نمبرز	:	021-3 2205037, 32311979, 32311482
	:	Email: klbehaider@yahoo.com
ملنے کا پتہ	:	المنتظرین پبلی کیشنز جن شاہ ضلع لیہ
فون نمبر	:	whatsapp No 03007314573
ویب سائٹ	:	www.Khrooj.com
ای میل	:	Email.jammanshah@gmail.com
یوٹیوب چینل	:	Jamanshah Media
		ISBN-978-969-8806-

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنْتِساب

اس ملکہ غم، فاتح شام، سالار قافلہ پر وہ عتو حید و رسالت صلواة اللہ علیہن جس کی مزار اطہر سے آج بھی انتقام کی صدا آ رہی ہے دعا ہے کہ جلد اس لٹے ہوئے قافلے کا منتقم تشریف لائے
آمین یا رب العالمین

جمعہ نفوی

باموللا کریم

انڈیکس

نوحہ جات 1999ء
کل نوے 143

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
1		نذرانہ عقیدت..... منجانب دوست محمد خان فدائی	
4		تعارف..... منجانب مہتاب اذفر	
9		فن نوحہ نگاری	
36	تیاری	ہر سچن جڈاں ٹرو لسی کیویں میں کلہیں گزریاں	2617
37	تیاری	تطہیر دیاں مالک سینیں دے پئے قدم ہن باہر آندے	2618
38	تیاری	بیما رہے روندی بچناں دے خود ڈردے ڈکھ کچاوے	2619
39	تیاری	کیویں دھی بیمار نبھسی ویران حویلی وِج	2620
40	تیاری	بیما کر بندی ہے صاف آنسو اکبر دے نال ردادے	2621
41	تیاری	میکوں اصغر ڈیو چا پاک اماں	2622
42	جناب عون و محمد	تم میرے عون و محمد مانتا کی جان ہو	2623
43	بیڑا پاک	تطہیر دا پور جاں بھر ٹریا آکھے پتن تے ہک بیما	2624
44	شہزادہ علی اصغر	جل گھن اصغر توں با بے توں اولعل گوں چا گھن آئے ہن	2625
45	شہزادہ علی اصغر	جیویں میں اُجڑی دا بھائی میں لوری کیا ڈیواں	2626
46	شہزادہ علی اصغر	تیری کمسن بہن جھلائے گی تیرے خالی اس گھوارے کو	2627

47	شہزادہ علی اصغرؑ	پینگھے دے وِج ہے جیڑھا اصغرؑ دا حال غازی	2628
48	شہزادہ علی اصغرؑ	پیا اتی کمان کوں چھک ڈیندائیں	2629
49	شہزادہ علی اصغرؑ	کوئی ماوی ڈیکھ نہیں سنگدی ٹرن اپنے چن پتراں دا	2630
50	شہزادہ علی اصغرؑ	اے ہوا آہستہ چل معصومؑ ہے سویا ہوا	2631
51	شہزادہ علی اصغرؑ	ہوندائے جیون اوکھاواں مادا جیندی جھولی خالی ہو	2632
52	شہزادہ علی اصغرؑ	میکوں اصغرؑ اپنی کل زندگی تہا ڈاپیار کرانوں یاد آسی	2633
53	شہزادہ امیر قاسمؑ	انگوٹھی اے بنے دی ہے خوشی دے رنگ ڈیندی ہے	2634
54	شہزادہ امیر قاسمؑ	اے سچ ہے قاسمؑ بنرے دی بار اتی جیکوں چائی آندن	2635
55	شہزادہ امیر قاسمؑ	سامان تیڈی شادی دا تیار میڈا چن تھی گئے	2636
56	شہزادہ امیر قاسمؑ	ڈکھاں درداں دے ماحول دے وِج میکوں وریاں	2637
57	شہزادہ امیر قاسمؑ	آسیج سوہنڑی بنرے دی ڈیکھو کتنی حسین اے سچی ہے	2638
58	شہزادہ امیر قاسمؑ	ناہی مناسب اے وریاں چانوں مگر میں وریاں	2639
59	شہزادہ امیر قاسمؑ	تساں مہندی لانوں آئیاں ہو میکوں مہندی	2640
60	شہزادہ امیر قاسمؑ	شبیرؑ دیکھو کس کو یہ سہرا بندھا رہے ہیں	2641
61	شہزادہ امیر قاسمؑ	تہا ڈی مہندی تاں میں چا آئی ہاں ڈس پاک بنی	2642
62	شہزادہ امیر قاسمؑ	جداں ڈو جھے وداع کیتے بناں خیمے ہاول آیا	2643
63	شہزادہ امیر قاسمؑ	ہے بیوہ ما بھجوا یا، کا نڈھا شادی دا	2644
64	شہزادہ امیر قاسمؑ	آج رات دا ہے مہمان بنرا ہک وار خیمے تاں آوے	2645
65	شہزادہ امیر قاسمؑ	ڈسے کوئی قاسمؑ دے بابے گوں میں لعل گوں	2646
66	شہزادہ امیر قاسمؑ	اُتوں سچ دے سید چا یا مقنع بنرے دا	2647
67	شہزادہ امیر قاسمؑ	پیا ساہورے گھر وِج آندا ہے بناں	2648
68	شہزادہ امیر قاسمؑ	آکھے سین اے بیوہ بھر جائی کوئی پاک بنے	2649

69	شہزادہ امیر قاسم	ودا بن وچ سید بنرے دی این رنگ وچ لاش	2650
70	شہزادہ امیر قاسم	چھ کوئی بنرے دے قاتل توں جیڑھی پگ	2651
71	شہزادہ امیر قاسم	اے کے جہیں شکل بنڑا آئی نہیں میڈا سہریاں والا	2652
72	شہزادہ امیر قاسم	رو آکھے بنری ڈس میکوں بنڑا کیوں میں ویساں	2653
73	شب عاشور	ڈا ہویں دی شب ہے بھینیں گوں ڈسداے	2654
74	شب عاشور	جگ تے ہر ہک غریب دی اے راتِ آخری	2655
75	شب عاشور	سینیں آکھن آج دی شب دی شالا سحر نہ ہووے	2656
76	شب عاشور	ہر سین آج اپنے لعلوں گوں ہے وچ جھولی دے پائی بیٹھی	2657
77	شب عاشور	کوئی ویر محمد حنفیہ تائیں اے ونج کے خبر پچا وے ہا	2658
78	شب عاشور	دل ہل ویندن مستوراں دے جس وقت ہے عون دی ما	2659
79	شب عاشور	مآعون دی اپنے پتراں کوں بیٹھے درس وفادے	2660
80	شب عاشور	آج سخی غازی دے چہرے تے بظاہر جوش نہیں	2661
81	شہزادہ علی اکبر	آکھیا ما اکبر دی جن قاسم دی امڑی گوں	2662
82	شہزادہ علی اکبر	آکھے سجاد اکبر گوں توں گل کھوار لائی تاں ونج	2663
83	شہزادہ علی اکبر	ٹریا مل اکبر جڈاں امڑی گوں کنڈ پتر دی ڈہدی	2664
84	شہزادہ علی اکبر	کہتے ہیں یہ حسین علی اکبر گور وک لو	2665
85	شہزادہ علی اکبر	رکھ حوصلہ بن وچ سین دا چن آج پتر جوان ٹریندا پئے	2666
86	شہزادہ علی اکبر	انوں اکبر جھکیا کوچ اُتے انوں روح کونین دی ہل گئی	2667
87	شہزادہ علی اکبر	ہے ہتھ برچھی وچ سید دا ہے دید ہمشیر دے چہرے تے	2668
88	شہزادہ علی اکبر	چھکیا پھل سید گیا ٹرا اکبر گھڑا بیکس نیر و ہا وے	2669
89	شہزادہ علی اکبر	میں سنڑیاے اکبر ٹر گیا ہے ڈے آن سہارا دائی	2670
90	شہزادہ علی اکبر	فلک دیکھ تو دشت کرب و بلا میں	2671

91	شہزادہ علی اکبرؑ	ہے بنری بھین علیؑ اکبردی سروریداجھولی پائی بیٹھی	2672
92	شہزادہ علی اکبرؑ	میڈی بنری دھی کوں ونج آکھو آویرن کوں گل لاوے	2673
93	شہزادہ علی اکبرؑ	مس لہندے پترکوں ٹورڈیون نہیں سوکھا ہوندا ما کیتے	2674
94	شہزادہ علی اکبرؑ	آڈیکھ اکبردی امری سیج اکبردی سچی گئی ہے	2675
95	شہزادہ علی اکبرؑ	اٹھی اکبر میکوں گل لایں ڈس لگدی ہاں کیا تیڈی	2676
96	شہزادہ علی اکبرؑ	شالاخیر ہووے میڈے ویرن دو	2677
97	شہزادہ علی اکبرؑ	ول ونج پیا رتوں گھر دے وچ آئی کوک اے	2678
98	شہزادہ علی اکبرؑ	جیردھی بھین دانگھڑ بھرا جاوے اوندی تاگھنگھیندیں	2679
99	شہنشاہِ وفاؑ	اے غازیؑ آکھن فضلؑ دی ما کوں نہ میڈی اے گل	2680
100	شہنشاہِ وفاؑ	بہوں مایوس ہیں غازیؑ ہی ڈکھ دی انتہا لہ پو	2681
101	شہنشاہِ وفاؑ	سنڑیا بھینیں لہہ گئے بن دے وچ جنیں شیردانا م عبّاسے	2682
102	شہنشاہِ وفاؑ	غازیؑ دی بھین آکھے غازیؑ میکوں سدا ڈیو	2683
103	شہنشاہِ وفاؑ	آ فضلؑ دی ما جل نال میڈے کروں مدد غریب بھرا دی	2684
104	شہنشاہِ وفاؑ	میکوں ڈس اے ویر غازیؑ تیڈی لاش چانواں کیویں	2685
105	شہنشاہِ وفاؑ	ہے کمسن دختر غازیؑ دی بے وقت ڈکھی تے آئے	2686
106	شہنشاہِ وفاؑ	عبّاس دی کمسن شہزادیؑ سامان بیٹھی سنبھلیندی ہے	2687
107	امامِ مظلومؑ	تہاڈے بخت دے موسم گزر گئین ہنڑ صبر دے نال نبھانویں	2688
108	امامِ مظلومؑ	تھی غریب گئے سرتاج میڈاڈے اذن میکوں	2689
109	امامِ مظلومؑ	جل سین میڈی میں ڈکھ آئی ہاں تہاڈا ویرن	2690
110	امامِ مظلومؑ	نہ جانڑے کیویں ہا بھین بن وچ بھرا کوں ہر پھل جھلیندا	2691
111	امامِ مظلومؑ	ناراض ہے میں تے خود ونج کے با بے گوں منا معصومہ	2692
112	مکانڑ پاک	ڈیون مکانڑ آج کوئی میکوں آوے گھر میڈا آباد تھی گئے	2693

113	مکانز پاک	تہا کوں مکانز اسساں ڈیون ہیں آئے ہردم	2694
114	شامِ غریباں	آج پیکي آس مکائی کھڑی ہے میڈی سین دھی	2695
115	وداعِ مقتل	توڑے ہاں بیگانی کفودی میں تہا ڈے چن اکبردی ما	2696
116	وداعِ مقتل	آکھے سین عباس کوں مقتل وچ ساکوں ویرڈ سا اتھاں	2697
117	وداعِ مقتل	منگی اجازت بنی پھو پھی توں جو میں بنے نال ونج الانواں	2698
118	چہلم پاک	خولی دے گھر وچ ہیں آیا آج میڈا دل جان کیوں	2699
119	چہلم پاک	کونے وچ زوجہء مسلمہ داجس وقت کچاوا آیا	2700
120	چہلم پاک	میں کونے دی شہزادی ہاں کرو شرم و حیا	2701
121	چہلم پاک	جڈاں مل گئی اجازت رونون دی وچ شام دے	2702
122	چہلم پاک	مل گئی ہے لٹ کر بل دی بیٹھی ہک ہک شے سنہلیندی ہے	2703
123	چہلم پاک	سچا دتوں آکھ اے بابے گوں میکوں ہنڑ جوڑی	2704
124	چہلم پاک	اصغر داجھولا میں گھن کے آئی ہاں کوئی تاں او	2705
125	چہلم پاک	تہا ڈی پاک امری ہے ول آئی ہنڑ شام دے امن نبھا	2706
126	چہلم پاک	بھائیاں دیاں نگریاں وچ بھینیں جڈاں حال سنڑ انون	2707
127	چہلم پاک	آئی ہاں گھن حسرت میں شام کنوں میکوں لبھدا	2708
128	چہلم پاک	جیویں سفر کیے ہن عون دی ما ہک وار ذرا	2709
129	چہلم پاک	معصوم آکھے عابد کوں احسان ایہوتاں لائی ونج	2710
130	چہلم پاک	کیے کلہیں سفر ہن بھین تیڈی زندگی وچ پہلی وار	2711
131	چہلم پاک	کیتی بیوگی دی آ رسم ادا ما عون دی	2712
132	چہلم پاک	کر بل دی زمین کوں آکھ عابد میڈی پاک امان	2713
133	چہلم پاک	تہا ڈی مندری ویر میں گھن آئی ہاں	2714
134	چہلم پاک	چم پاک مزار آکھے ویرن دی کل درداں دی شہزادی	2715

135	چہلم پاک	آکھیاما اکبردی لعل میڈا تہا ڈی بھین جاں پچھسی حال	2716
136	چہلم پاک	عباس دی شاہزادی مریم دی ردائی بی	2717
137	چہلم پاک	تہا ڈے بعد میں بابا جنیں رنگ دے صدمات	2718
138	چہلم پاک	تہا ڈے بعد میں ڈاڈھی مٹھی ہاں	2719
139	چہلم پاک	جڈاں اہل مدینہ رل مل کے سجا دکوں آپر چایا	2720
140	چہلم پاک	سز و بابا عون و محمد دامیڈ اتھی گئے کھیر سجایا	2721
141	چہلم پاک	اٹھوا مڑی تہا کوں ملن آئین تہا ڈیاں نو نہاں	2722
142	چہلم پاک	نانا تہا ڈے دین توں میڈے ویر سر فردا کیتائے	2723
143	معصومہ سین	معصومہ ویر دا جھولا ہے زندان اچ بنڑائی بیٹھی	2724
144	معصومہ سین	تعویذ حسین دے سینے دا ڈتائے امت ودھا	2725
145	معصومہ سین	اٹھی جاگ معصومہ پھوپھیاں گوں انجہ سمہہ کے روانون	2726
146	معصومہ سین	اے عابد نے ڈسایا ہامیت معصومہ دا کنب گئے	2727
147	بیار مدینہ	ذرا غورتاں کر میڈا باقر چن جیڑھا یکدم خالی تھی گئے	2728
148	بیار مدینہ	تہا ڈا آخری منہ میں نہا ڈھا میڈا منہ ڈیکھن تاں آاکبر	2729
149	بیار مدینہ	ہی کھا گیا در د بھرا دا میں کیوں نہ رونواں	2730
150	بیار مدینہ	اکبردی بھین داسر جھولی سجا داجانی پائی بیٹھائے	2731
151	بیار مدینہ	سجا د پڑھی تلقین جڈاں ناں بابے پاک دا چایا	2732
152	ملکہ شام	آکھے عابد جبکوں کر بل وچ نو ہے بخشی قبردی جاہ	2733
153	ملکہ شام	سجا د آکھن توڑے کر بل وچ کوئی اے پیغام پچا وے	2734
154	ملکہ عالمین	آواز آئی روضہ نبوی توں میڈی لائق دھی	2735
155	ملکہ عالمین	حق منکن گئی ہاں دربار دے وچ میڈا امت نے	2736
156	ملکہ عالمین	ڈے دائی میڈے کولھ توں آنون حسین گوں	2737

157	ملکہ عالمینؑ	احسان امت نے لایائے، ہے تہوں ہتھ پا سے تے	2738
158	ملکہ عالمینؑ	حسنینؑ دابا بآ جڑی تے ایہو چا احسان لوا ہے	2739
159	شہنشاہِ عمرانؑ	آج پاک امیر دے سرتوں پیا ڈھلدائے بخت داسایا	2740
160	امیر کائناتؑ	آ کھیا عونؑ دی امریؑ بابے گوں سا کوں آج	2741
161	امیر کائناتؑ	ہے سر سجدے وِچ آقاؑ اپنی تھیندی نماز ادا	2742
162	امیر کائناتؑ	سنڑی کوک امریؑ دی سینؑ میڈی، ونج جلدی اٹھاؤ	2743
163	امیر کائناتؑ	میڈاغازیؑ ویر کر پردہ میں وِچ مسجد دے آنواں	2744
164	امیر کائناتؑ	غش طاریؑ ہے نجف دے والیؑ تے ہن نیر و ہیندیاں	2745
165	امیر کائناتؑ	اکوی دی شبؑ ہے کل مومنؑ آج کل ہم آلؑ عبا کوں	2746
166	امام حسن مجتبیٰؑ	نہ رو کو جنازہ ویرنؑ دا اینکوں روئے وِچ دفنانون ڈیو	2747
167	زین العباؑ	دستور ہے جگ دا ایہو ڈیندن دوا بیمار کوں	2748
168	زین العباؑ	تابوت ہے اے لوگو پیا کر بلا دا	2749
169	پانچویں سرکارؑ	تابوت ہے اے اوں سیدؑ دا جیڑھا بابے نال گیا ہا	2750
170	چھٹی سرکارؑ	صادقؑ آلؑ عبا کوں مل گئی ہے زہر جفا	2751
171	ساتویں سرکارؑ	اعجاز امامت نال جڈاں نخی کاظمؑ گھر وِچ آئے	2752
172	ساتویں سرکارؑ	بغداد دے وسدے پچھدے ہن ڈسو کون ہے اے لچپالؑ	2753
173	آٹھویں سرکارؑ	رو آکھے بھینؑ رضادؑ دی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن	2754
174	آٹھویں سرکارؑ	توں کیڑھے رضا کوں روندی ہیں میکوں ڈس	2755
175	نانویں سرکارؑ	آ کھیا پاک نقیؑ اے امریؑ کوں میڈے سرتے یتیمی آئی	2756
176	دسویں سرکارؑ	عباسیاں کوں کوئی ونج آکھے تہا ڈا مقصد پورا تھیند اپئے	2757
177	گیارہویں سرکارؑ	آج یارہویں لعلؑ ولایت نے چا پردہ پاک وٹایا ہے	2758
178	گیارہویں سرکارؑ	ڈکھ بارہویں آقاؑ دے نہیں کوئی وی بھلا سنگدے	2759
179	تبلیغی	ادب کرو بازاراں وِچ سنیںؑ دے نام نہ چاؤ	2760

نوحہ جات 2000ء

کل نوے 101

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
181	تیاری	میڈاغازی سفر تے پے ٹردن ڈوہیں بھین بھرا	2761
182	تیاری	تہاکوں ناننا آخری وار ملن ہے آیا جگ پردیسی	2762
183	تیاری	سجاد پھوپھی کوں محمل دو پیا آپ ہے گھن کے ویندا	2763
184	تیاری	دل نازک ہوندن بھینیں دے دل اکبر ویر توڑیندا نہیں	2764
185	تیاری	میڈے ویرڈتن میکوں ڈکھتھے میں اکبر اے سمجھیاں	2765
186	تیاری	میں اے نہیں آہدی چن اکبر میکوں شادی وچ سڈوانویں	2766
187	تیاری	میڈا ویر اکبر میڈا دل چاہندا اے نہ میکوں ویر بھلا چھوڑیں	2767
188	تیاری	ممتا دامان اکبر بھینیں دی عید اکبر	2768
189	بیڑا پاک	عباس کوں آکھیا پاک امڑی ٹوریں ادب دے نال	2769
190	بیڑا پاک	آل نبی دا بیڑا ویندا پیا اے سفر تے	2770
191	جناب امیر مسلم	ہے عید دا ڈینے ساڈا ماما سائیں ہے دل گھبرایا	2771
192	جناب عون و محمد	میڈی جوڑی طتھی ہے دُور بہوں	2772
193	شہزادہ علی اصغر	تیڈا اصغر نام شہیداں وچ ہمیں حسرت نال لکھایا	2773
194	شہزادہ علی اصغر	اصغر گوں چا کے معصومہ ہر خیمے ول ول ویندی ہے	2774
195	شہزادہ علی اصغر	کیا تھی پوے ہامت بے پانی اصغر گوں پلو اوے ہا	2775
196	شہزادہ علی اصغر	کیویں گھناں اصغر گوں میں اے لعل چانوں اوکھ ہے	2776
197	شہزادہ علی اصغر	اُمید ہی اصغر دی میں ہک ڈینے جوانی ڈیکھساں	2777
198	شہزادہ علی اصغر	اصغر ڈسا تہا ڈا جھولا کیویں جھلاناں	2778

199	شہزادہ علی اصغرؑ	کسمن کی سمت دیکھو اک تیر آ رہا ہے	2779
200	شہزادہ علی اصغرؑ	ہے اے قانون شریعت دا پیو پتر کوں نہ دفناوے	2780
201	شہزادہ علی اصغرؑ	اے کر بلا دی سرز میں کوئی ڈکھ نہ لانیوں لعل گوں	2781
202	شہزادہ امیر قاسمؑ	پٹھیاں ہتھ نپ کے پاک ویرن دامنہندی سگناں دی	2782
203	شہزادہ امیر قاسمؑ	آکھے کوئی بنرے دیاں پھوپھیاں کوں	2783
204	شہزادہ امیر قاسمؑ	جیڑھیاں مانواں کوں خوشیاں پتراں دیاں وچ دنیا دے	2784
205	شہزادہ امیر قاسمؑ	تہا کوں آج دے ڈینہ میں چن قاسم	2785
206	شہزادہ امیر قاسمؑ	کہیں ما کوں سہریاں والے دے اے حال نہ ڈکھنے	2786
207	شہزادہ امیر قاسمؑ	وطن میڈا اگر ہوندا تاں انجہ ہوندے سنون میڈے	2787
208	شہزادہ امیر قاسمؑ	قاسم دے خون دے نال تاں پی نھی سر رنگین کریندی	2788
209	شہزادہ امیر قاسمؑ	آنجف داسائیں ذرا ڈکھتاں سہی	2789
210	شہزادہ امیر قاسمؑ	اٹھی ہنر بنرے سچ اتے ہوارتاں اکھیاں کھول	2790
211	شہزادہ امیر قاسمؑ	ڈکھاں وچ بنرے بنریاں گوں ایویں کلبا چھوڑ ونجیند انہیں	2791
212	شہزادہ امیر قاسمؑ	انہاں گھوڑیاں دے سننھ صاف کرے کوئی ونج کے	2792
213	شب عاشور	آکھے رات ڈاہویں دی عون دی ما	2793
214	شب عاشور	آؤ بھینڑیں آخری رات اسان سو ہنڑیں ترتیب بنڑا	2794
215	شب عاشور	ڈاہویں دی رات اتھاہیں رُک ونج	2795
216	شب عاشور	آکھے رات ڈاہویں دی سین دی دھی	2796
217	شب عاشور	آؤ بھینڑیں اسان منگوں اے دعا	2797
218	شب عاشور	نپ دامن ویرداسین آکھے میڈا پاک بھراتوں باہر نہ ونج	2798
219	شب عاشور	پیاں فوجاں آندین ہر پاسوں	2799
220	شہزادہ علی اکبرؑ	میڈا دل ٹھر گئے آیا ئیں امڑی توں جے لہندی مس چھو	2800

221	شہزادہ علی اکبرؑ	عباس اکبرؑ دی چم ڈاڑھی بیٹھے دل دے درد و نڈیندے	2801
222	شہزادہ علی اکبرؑ	آڈکھتوں بابا اکبرؑ دا ایویں دل محسوس کریندا پئے	2802
223	شہزادہ علی اکبرؑ	جیڑھی بھین دے ہونون ویرس فراں بھین کوں	2803
224	شہزادہ علی اکبرؑ	مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ دے موتی کوں تساں بنریاں وانگ	2804
225	شہنشاہِ وفاؑ	میڈے پھریاں دی ہے آخری شب اے	2805
226	شہنشاہِ وفاؑ	آکھے غازی ڈکھ کے سمجھ گیاں آج فیصلے بھین بھرا دے	2806
227	شہنشاہِ وفاؑ	جے جنگ دی اجازت غازی کوں ہک لمحے کانڑ	2807
228	شہنشاہِ وفاؑ	سجا داسر پاجھولی وچ بیٹھے غازی نیر و پیندے ہن	2808
229	شہنشاہِ وفاؑ	جیڑھا آسرا سین دی دھی دا ہا چپ کر کے	2809
230	شہنشاہِ وفاؑ	غازی کی لاش پر جب شبیرؑ کے روئے	2810
231	شہنشاہِ وفاؑ	پئی سامنے لاش ہے غازی دی کل سینیں خاک روا کے	2811
232	شہنشاہِ وفاؑ	عباس باوفا، عباس باوفا	2812
233	امامِ مظلومؑ	میں زین اُتے نمی بہہ سنگد امیڈی مدکوں غازی آونج	2813
234	امامِ مظلومؑ	ظالم کوں کوئی تاں رو کے ایں ظلم ایں جھاتوں	2814
235	امامِ مظلومؑ	مظلوم دا آخری سجدہ ہے دل چاہندا ئے ڈیکھن آناواں	2815
236	امامِ مظلومؑ	جیڑھی بھین دے سامنے ویرا تے ہووے ظلم پیا کوئی تھیندا	2816
237	مکانڑ پاک	میڈے پتر بھرا قربان تھین میکوں کہیں نہیں آپر چایا	2817
238	شامِ غریباں	هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ہے کوئی محافظ	2818
240	شامِ غریباں	مظلوم ٹریا تاں سین امیڈی سد بھر جائیاں کوں فرمایا	2819
242	شامِ غریباں	خیمہ وی ہے ٹھردا پیا ہم چانوناں بیمار کوں	2820
243	شامِ غریباں	آج غازی بہوں مصروف ہاں میں	2821
244	وداعِ مقتل	بھینیں دی دعا جھل توں میڈا ویرن پر دیسی	2822

245	وداعِ مقتل	میڈا اور میں شامِ پیاں ویندی تھا ڈا گھر و سدا	2823
246	وداعِ مقتل	ٹرے محملِ جسم کو نے دو کیتی دانی اے فریادے	2824
247	جوڑی امیرِ مسلم	غازی کوں بھین آکھے توڑے کو نے شامِ گیاں	2825
248	چہلمِ پاک	جے آج وی کہیں بازار و چوں لنگھے آ کوئی سیدزادی	2826
249	چہلمِ پاک	توں ملکہ ء تو حیدگوں انجہ نہ کھڑا دربار و بچ	2827
250	چہلمِ پاک	ہنٹریوے کیڑھا شامِ اچ سجا دکوں دلا سے	2828
251	چہلمِ پاک	توں عیوض اپنی کہیں بھی جفا دا کیا ڈیسیں	2829
252	چہلمِ پاک	معظمہ سین دی چادر کوں ہے رب دی رضا چمدی	2830
253	چہلمِ پاک	تساں حکم چاسنڑا یائے میں ٹرپی ہاں پیدل	2831
254	چہلمِ پاک	معصومہ دھی دا تھا کوں ڈیواں کیوں حالِ غازی	2832
255	چہلمِ پاک	دھی معصوم نے اصغر ویردا ہک پل درد بھلایا نہیں	2833
256	چہلمِ پاک	با بے دی مزار تے پاک عابد جڈاں آن کے خیمہ لایا	2834
257	چہلمِ پاک	میکوں ڈے ویرن لچپال میں اکبر منگدی ہاں	2835
258	چہلمِ پاک	میڈا سرتاج ہنٹریوے میں وطن تے کیوں جانواں	2836
259	چہلمِ پاک	احسان لاتوں غازی سا کوں چچا وطن تے	2837
260	چہلمِ پاک	ہے ما اکبر دی پچڑے دی انجہ تربت کوں گل لائی بیٹھی	2838
261	چہلمِ پاک	دشت کر بلا ڈس توں میڈا ماہ لقا کن گئے	2839
262	چہلمِ پاک	میڈا اور ہنٹریوے تے آل عبا نہیں ویندی	2840
263	چہلمِ پاک	میڈا اور یڈے قبر دی جاہ میکوں نہیں کوئی جو	2841
264	چہلمِ پاک	آ کھن ام العباس ہی کن گیا حسین	2842
265	چہلمِ پاک	گھر خالی ڈیکھ کے پاک عابد و دارت دے نیرو ہا وے	2843
266	چہلمِ پاک	آکھے ما قاسم دی پاک حسن میں سروچ خاک روا کے	2844

267	چہلم پاک	دستارِ یتیمی بدھ کے جاں آیا گھر وِچ وارث پگ دا	2845
268	معصومہ سین	آج بھین اصغر دی روندی ہے سرخاک روا	2846
269	معصومہ سین	کسمن دھی گوں سر پیو دا ایویں عابد لعل ڈیویندا نہیں	2847
270	معصومہ سین	کوئی اصغر گوں اطلاع ڈیوے ہوئی بھین سڈیندی ٹرگئی	2848
271	ملکہ شام	آہدائے زمانہ بی بی بھائیوال ہے بھرادی	2849
272	ملکہ عالمین	ہئی محسن سین دی جھولی وِچ جڈاں امت نے	2850
273	ملکہ عالمین	آکھے فدک دی مالک سین میڈ اتساں	2851
274	امیر کائنات	میڈ اغازی ویر کر پردہ محراب وچوں وِچ چپساں	2852
275	امیر کائنات	کوئی آکھے میڈے بھائیاں کوں وِچ درتوں لوگ ہٹانوں	2853
276	امیر کائنات	سر پاک امیر دا زخمی ہے کوئی سخن تاں سرتے آوے	2854
277	زین العبا	غیور مزاج عابد غیرت دا خدا عابد	2855
278	زین العبا	غازی دے وانگ جیندا غیرت توں پر جگر ہا	2856
279	زین العبا	کیویں کیتن غیرت عابد دی اے سفر گوارا چپ کر کے	2857
280	ساتویں سرکار	لگے خبر جیروہیاں دھیاں کوں گیا قید اچ ٹر بابائے	2858
281	دسویں سرکار	تہا ڈی ایں شہادت دا کیویں درد چپساں میں	2859
282	دسویں سرکار	تابوت آج ڈاھویں آقا دا گھر پاک دو	2860
283	تبلیغی	حسین دنیا میں چرچا ہے کوہ کو تیرا	2861

نوحہ جات 2001ء
کل نوے 91

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
285	تیاری	جے میڈی یادستاوے توں بھین نہ رونویں	2862
286	تیاری	آکھے سین سخی عبداللہ گوں ہنڑ ساڈے ٹرن دا	2863
287	تیاری	عباس ہمشیر دے سفر اں دا جس وقت سوچیندن روڈیندن	2864
288	تیاری	آواز آئی سین دی تربت توں نہ چن گھبرا میں نال ہوساں	2865
289	تیاری	آکھے بھین اکبر دی نانے کوں شہ گرب و بلاکوں روک گھنو	2866
290	تیاری	روروکے آکھے امرٹی عباس باوفاکوں رکھیں خیال غازی	2867
291	جوڑی امیر مسلم	میڈی جوڑی پئی ہے نال ویندی احسان ایہو فرما ہے	2868
292	شہزادہ علی اصغر	دل ٹھرویندائے مانواں دا جاں جھولی لعل سمہیدیاں ہن	2869
293	شہزادہ علی اصغر	یاد کریندیاں اصغر گوں لوری ہے لب تے آویندی	2870
294	شہزادہ علی اصغر	تیڈی یاد اصغر ہر ویلے میڈا درد دودھسی زندگی بھر	2871
295	شہزادہ علی اصغر	آکھے معصومہ ڈسوا مڑی کیوں اصغر ویر بولیند انہیں	2872
296	شہزادہ علی اصغر	پچھے کوئی حرمل توں ظالم کیا تیڈی کوئی اولاد نہیں	2873
297	شہزادہ علی اصغر	رو آکھن ما اصغر دی سرتاج امانت گھن میں توں	2874
298	شہزادہ علی اصغر	تیڈی لحدتاں بنڑ گئی ہے اصغر میں آپ لہا نوں کیوں	2875
299	شہزادہ علی اصغر	توں مہندی لا بنری، ونجے گزرنہ رت سگناں دی	2876
300	شہزادہ امیر قاسم	میں روک نہیں سنگدی بنرا کیوں جوہن ایسے حالاتے	2877
301	شہزادہ امیر قاسم	گیا ٹر بنرا جڈاں نیمیاں توں پچھے درد جگر کوں لاکے	2878
302	شہزادہ امیر قاسم	ہر سین دعا فرماوے، بنرا لہندا پئے	2879

303	شہزادہ امیر قاسم	ہنٹر بنرا لہہ گئے زین اُتوں پئے شامی سنون کریندن	2880
304	شہزادہ امیر قاسم	آؤ حسن بھراتساں خود ڈیکھو جیویں قاسم سہرے	2881
305	شہزادہ امیر قاسم	بنری گوں آکھولاش بنے دی سہا ونجے	2882
306	شہزادہ امیر قاسم	آکھو بنری گوں ہنٹر آکے بنرے دی لاش سہا وے	2883
307	شہزادہ امیر قاسم	جڈاں بنرے گوں گل لایا شہزادی عجم و عرب دی	2884
308	شہزادہ امیر قاسم	تہا کوں ملن پئی آندی ہے بیوہ ماتوں بنرا اکھیاں کھول	2885
309	شہزادہ امیر قاسم	ہر سال حسن دے جانی دی اے سیج بنرانوناں لازم ہے	2886
310	شہزادہ امیر قاسم	ونج ویرن بہرتوں خیمے وچ ہے لاش تے آنوناں بنری	2887
311	شبِ عاشور	عاشور دی شب کرے غازی دعا	2888
312	شبِ عاشور	ڈیکھ کے ویر دارُخ اکھیاں دی پیاس بھیندی بیٹھی ہاں	2889
313	شبِ عاشور	جیڑھی بھین کوں پک ہو ویر میڈا مہمان ہے چند گھڑیاں دا	2890
314	شبِ عاشور	بہو ساریاں سینیں نال میڈے، میں قبل از وقت	2891
316	شبِ عاشور	رات آج دی ہے چھاں بھرانواں دی	2892
317	شبِ عاشور	کر ویر دعا ٹر بھین ونجی آج ڈینہ اُبھرن توں پہلے	2893
318	شبِ عاشور	صبح تھیدی پئی ہے ڈاہویں دی ساری آل عبادا ہے چنتا	2894
319	شہزادہ علی اکبر	کوئی آخری خواہش چن اکبر چارن توں قبل ڈساؤہا	2895
320	شہزادہ علی اکبر	ونج بیشک ہنٹر میدان اکبر ایویں کھڑے نیر و ہا نہیں	2896
321	شہزادہ علی اکبر	ودا گھوڑا بھجداے فوجاں وچ ہے غش اکبر تے طاری	2897
322	شہزادہ علی اکبر	جگ خون دے نال رنگیاں زلفاں اکبر دیاں	2898
323	شہزادہ علی اکبر	ونج آکھو عون دی امری گوں ہنر لعل تیڈا لہہ زین	2899
324	شہزادہ علی اکبر	آعون دی مامیکوں آپ ڈسا پیا ٹردا پتر جوانے	2900
325	شہزادہ علی اکبر	تساں کل سینیں منہ پھیر گھنوں میں چھکنائے پھل سکناں دا	2901

326	شہزادہ علی اکبرؑ	ہنر لاش جوان دی خیمیاں وچ سرتاج تہا ڈاچا آئیے	2902
327	شہزادہ علی اکبرؑ	میڈا اکبر تہا ڈی امری گوں جھولی پانوں دا وقت نہیں ملیا	2903
328	شہنشاہِ وفاؑ	آقا ڈتائے یکدم مکا تہا ڈے ڈکھاں عباس کوں	2904
329	شہنشاہِ وفاؑ	ظلم جتنے امت و ساوے پئی میڈا غازی تیں	2905
330	شہنشاہِ وفاؑ	آکھے معصومہ میں بھل پئی ہاں دو عالم داسر دار	2906
331	شہنشاہِ وفاؑ	قرآن و فادابن دے وچ پیا جھڑ دا ئے فرس ز میں تے	2907
332	شہنشاہِ وفاؑ	جڈاں لاش عباس دی چانوں کوں ٹریا سید بن دے پاسے	2908
333	شہنشاہِ وفاؑ	ڈکھ کے لاش اپنے خالق دی کھول کے سر	2909
334	شہنشاہِ وفاؑ	معصومہ سین چچھدن رور و فضل دی ما	2910
335	شہنشاہِ وفاؑ	پرسہ میں ڈیواں کیوں جل کے فضل دی ما کوں	2911
336	امامِ مظلومؑ	جسدم غریب کر بلا سجدہ ڈتا ز میں تے	2912
337	امامِ مظلومؑ	میڈا بابا بہ گئے زین اُتوں میں ملن اُنہاں کوں ویندی ہاں	2913
338	امامِ مظلومؑ	آکھے شمر کیوں اوکھے وقت آقا ہوے کسمن دھی سڈوائی	2914
339	شامِ غریباں	ہنر آنجف دا اولی وطنیں سا کوں پچا توں	2915
340	وداعِ مقتل	امت ڈتن کل ڈکھ و سا اکبر تہا ڈی جاگیر وچ	2916
341	وداعِ مقتل	کر بھینیں گوں چن ویر دعا ہنر سا ڈی شام تیاری ہے	2917
342	وداعِ مقتل	بابے پاک دی لاش اُتے توں کھول نہ اپنے وال معصومہ	2918
343	وداعِ مقتل	پئی ہاں میں سفر تے ویندی غازی بغیر ویرن	2919
344	چہلمِ پاک	قیداں تاں چھٹ گیاں ہن کیوں اپنی پاک ما کوں	2920
345	چہلمِ پاک	آندیاں پنہن پاک سینیں مریم ردا آ وچھاوے	2921
346	چہلمِ پاک	آج سینیں دی تعظیم کرن پئے کل مظلوم ہن آندے	2922
347	چہلمِ پاک	چل اکبر پتر ہنر گھر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونوڑی ہے	2923

348	چہلم پاک	نہی پھر دی باجھ دعائیں دے ایہا کرن دعائیں آئیاں	2924
350	چہلم پاک	ہوندائے ساہورا گھر مستور کیتے کل بخت اوندی زندگی	2925
352	چہلم پاک	بھائیاں دے شہر وچہ میں کیا کیا لٹا کے آئی ہاں	2926
353	چہلم پاک	جہاں ڈٹھا ہاٹردا وطن اُتوں ساکوں غازی عزتاں نال	2927
354	چہلم پاک	میں توں کچھدی ہے ما اصغر دی میں رہیاں ڈھیر گولیدی	2928
356	چہلم پاک	قاسم توں ہنڑ وطن تے سہرہ ولا سجا کے بنری دے نال جل	2929
357	چہلم پاک	آویرن میکوں گل چالا بہوں مدت رہی ہاں میں سکدی	2930
358	چہلم پاک	ہمشیر کیتے تیڈا کوئی وی ڈکھ چن ویر بھلاناں مشکل ہے	2931
359	چہلم پاک	امت نے ساکوں انج لٹیا ہے گھر آبادوی باقی نہیں	2932
360	معصومہ سین	سمہہ خاک تے معصوم دھی بابے داسینہ جانڑ کے	2933
361	معصومہ سین	میں ول نہ روساں بابے گوں میکوں معاف چا کر	2934
362	معصومہ سین	ہور ڈیسیں توں کیا سزا ظالم ہرتوں ودھ ہے	2935
363	معصومہ سین	ڈیکھو آ بابا اصغر دا میکوں چھوڑ گئی ہے معصومہ	2936
364	پیار مدینہ	سجاد ویر میڈی ونج کے لحد بنڑا نوں	2937
365	پیار مدینہ	کونین وچ ڈکھاں دی ہک وکھری کر بلائے	2938
367	ملکہ عالمین	قرآن جیندی دہلیز کوں چم ہی متگد اذن نزول	2939
368	ملکہ عالمین	قسمت ڈکھایاے میکوں دربار ڈکھ آئی ہاں	2940
369	ملکہ عالمین	دربار وچوں میں آئی ہاں جیڑھے ٹکڑے سند دے چا	2941
370	ملکہ عالمین	تساں ما ہے بنڑناں سارے گھر دی	2942
372	امیر کائنات	آکھیا دانی میں ڈکھ آئی ہاں گل حسن امیر گوں	2943
373	امیر کائنات	عباس تہاڈیاں بھینیں ہن آج وین کریندیاں پیاں	2944
374	امیر کائنات	ایں کونے وچ میڈی لائق دھی ہک وارتساں	2945

375	زین العباء	پچھشتیاں توں بارہواں آقا ہی عابد قصور کیا کیتا	2946
376	زین العباء	عین جواں ہئی ویرا کبردا کمر جھکائی ہئی غیرت نے	2947
377	ساتویں سرکار	زندان دے وچ آج ٹر گئے ہن	2948
378	ساتویں سرکار	اعجاز امت نال رضاً جڈاں سر بابے تے آئے	2949
379	دسویں سرکار	آکھو ونج ملعون عباسی کوں توں خوشیاں منا میں ٹروسیاں	2950
380	تبلیغی	ظلم و ستم کا حربہ عجب کام کر گیا	2951
381	تبلیغی	حسین تیرا زمانے پہ چھا گیا سجدہ	2952

www.khrooj.com

نوحہ جات 2002ء
کل نوے 106

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
383	تیاری	ٹرے محل جسم سینیں دے رہی ویندے قدم روکیندی	2953
384	تیاری	مظلوم نے سین دے سفر ادا اعلان جڈاں فرمایا	2954
385	تیاری	لایا اکبر جاں ہمشیر گول گل خود رب داعرش ہلا ڈتا	2955
386	تیاری	اے بابا عون و محمد اے میکوں صاف نظر دا	2956
387	تیاری	توں بھین دی من کے چن اکبر رہ گھر ہمشکل نبی دا	2957
388	تیاری	دھیاں کوں تساں روکوا مڑی ساڈے نال نہ سفریں جانوں	2958
389	تیاری	رہو وطن اُتے تساں عون دی ما اکبر گول نال رلا کے	2959
390	جناب امیر مسلم	آکھن مسلم پاک دیاں دھیاں مونجھا ہے بہوں دل	2960
391	کر بلا معلیٰ	عباس بھرا میکوں ڈس آ کے اے نگری کرب و بلاتاں نہیں	2961
392	بیڑا پاک	بیڑا مسافراں دا مصروف ہے سفر وچ	2962
394	پیاس	وچ کر بلادے ہر اُتے شدت دی پیاس ہے	2963
395	شہزادہ علی اصغر	ڈکھ کے خشک ہونٹ اصغر دے درد توں علقمہ بھی روندی	2964
396	شہزادہ علی اصغر	ہر سال محرم وچ آ کے ہر مادا جگر از میندا ہے	2965
397	شہزادہ علی اصغر	گیا لہہ سورج تھی رات گئی جڈاں یاد اصغر دی آگئی	2966
398	شہزادہ علی اصغر	میڈا اصغر ڈکھی تیکوں سنڑیسی اے تیڈی لوری	2967
399	شہزادہ علی اصغر	میڈے وس ہوندا تاں چن اصغر تیکوں وطن تے میں	2968
400	شہزادہ علی اصغر	زندگی بھر میں چن علی اصغر روز جھولیاں	2969
401	شہزادہ علی اصغر	آکھے معصومہ بابا بیٹھے لڈ تیار کریندے ہن	2970

402	شہزادہ امیر قاسم	پڑھی بنرے وصیت بابے دی ہاکم جاں چن گھبرانویں	2971
403	شہزادہ امیر قاسم	میڈاخالق ویردے چن گوں پیاں سہرہ سکن دا پیندا	2972
405	شہزادہ امیر قاسم	مظلوم سید جڈاں بنرے داکوئی برگ زمین توں چنیدائے	2973
407	شہزادہ امیر قاسم	ناراض نہ تھیویں چن قاسم میں بن وچ آ نہیں سنگدی	2974
409	شہزادہ امیر قاسم	ہے رورو آ ہدی بیوہ ماتوں بنری انجف پچا بنرا	2975
410	شہزادہ امیر قاسم	جیویں پئی آندی ہے جتج قاسم دی سروچ خاک رواکے	2976
412	شہزادہ امیر قاسم	ہے پھوپھیاں آپ تیرا کیتی آج لوہنجواں دے نال	2977
413	شہزادہ امیر قاسم	ہے شادی سوہنڑیں لعل دی جو حسن دالعل ہے	2978
415	شہزادہ امیر قاسم	ہامی حسرت مدت دی دل دے وچ چا آئی ہاں	2979
417	شہزادہ امیر قاسم	ڈیکھو سینیں چا گھن آئی ہے پاک بنے دی ماوریاں	2980
418	شہزادہ امیر قاسم	اپنے لعل دیاں خوشیاں ہے ہر حال منیدی ہے کیوں جو	2981
419	شہزادہ امیر قاسم	مہندی کیوں لاناواں امڑی مہندی راس نہ آ سنگسی	2982
420	شہزادہ امیر قاسم	غریب سید بنے کوں ڈٹھا کتھائیں عمامہ عبا کتھائیں ہے	2983
421	شب عاشور	عاشور دی شب ڈسیا معصومہ بیٹھے بابا چراغ بکھیندے ہن	2984
422	شب عاشور	عاشور دی شب آکھے سین میکوں کل آل عبادا ہے چنتا	2985
423	شب عاشور	رات ڈاھویں دی خیمے وچ ہے سید نیر و ہیندا	2986
424	شب عاشور	آج رات ہر خیمے دے باہروں ودے چکر عباس کلیندن	2987
425	شب عاشور	ہووی بابے داسینہ آج دی شب کل سمہن دی سدھر لہا گھن	2988
426	شب عاشور	اساں رونوناں ہے بہوں عرصے تائیں آکھے عون دی ما	2989
428	شہزادہ علی اکبر	آکھے اکبر روکے امڑی کوں تہا کوں درد سنانون آیا ہاں	2990
429	شہزادہ علی اکبر	تساں امڑی وطن تے ول ویسوا حسان ایہو فرما ہے چا	2991
430	شہزادہ علی اکبر	علی اکبر وچ دنیا دے گھن سہریاں دی امید	2992

431	شہزادہ علی اکبرؑ	میڈا اکبر تیکوں میں جھولی وچ آسمہانواں	2993
432	شہزادہ علی اکبرؑ	ہمشکل پیغمبرؑ آج دی شب ڈے آخری توں آذان	2994
433	شہزادہ علی اکبرؑ	آؤکل بھر جائیاں گولھ میڈے میں اکبرؑوں پر نیندی ہاں	2995
434	شہزادہ علی اکبرؑ	میڈا خالق پاک گواہی ڈے پیاں میں جو پتر ٹرینداں	2996
435	شہزادہ علی اکبرؑ	ٹرز انواں بھاغر غریب سیدؑ جڈاں پترکوں آگل لایا	2997
436	شہزادہ علی اکبرؑ	پھل باہر آیا جڈاں سینے توں کھرام ایہو جیہاں تھیا	2998
437	شہنشاہِ وفاؑ	تہا کوں امت امان پئی ڈیندی ہے میڈی من توں	2999
438	شہنشاہِ وفاؑ	منہ نجف دو کر عباسؑ آکھن نمھی دل برداشت کریندا	3000
439	شہنشاہِ وفاؑ	افسوس دے جیویں ہتھل کے میں لتھاں من دریا تے	3001
440	شہنشاہِ وفاؑ	گستاخ امت کوں ڈتا یکدم بٹرا، عباسؑ دیاں مجبوریاں	3002
441	شہنشاہِ وفاؑ	رو آکھن غازی یا میکوں بن وچ تلوار اٹھانوں ڈیو	3003
442	شہنشاہِ وفاؑ	نہ بھلسی تیڈیاں بھینیں گوں کڈاں تہا ڈی وفا غازی	3004
443	شہنشاہِ وفاؑ	تہا ڈے آخری لمحے ہن ویرن احسان غریب تے لا	3005
444	شہنشاہِ وفاؑ	جڈاں خالی آوے، فضلؑ دی ما! ہے ہر مستور نپیدی	3006
445	شہنشاہِ وفاؑ	وین کریندی ہے عونؑ دی امڑی بن وچ ہے تڑپانندی	3007
446	روز عاشور	ہے حکم جناب باقرؑ جڈاں ڈینہ عاشور دا آوے	3008
447	امام مظلومؑ	کوئی وچ اکبرؑوں آکھے میکوں پکڑ رکاب لہا وے	3009
448	امام مظلومؑ	نہ کر اظہار غریبی دا میڈا ویرن پاک شبیرؑے	3010
449	امام مظلومؑ	جبریل عباسؑ دی شکل دے وچ میڈی مدد کیتے نہ آتوں	3011
450	امام مظلومؑ	رور و آکھے عونؑ دی امڑی بھائیاں تے نہیں ظلم وسیندے	3012
451	امام مظلومؑ	پئی بارش وسدی ہے پھلاں دی پیاسیدؑ زین چھوڑیندائے	3013
452	امام مظلومؑ	آکھے معصومہؑ میکوں رستہ ڈیو میں با بے گوں گھن ویندی	3014

454	امام مظلومؑ	ذرا کرتوں خوفِ خدا ظالم با بے تے ظلم و سنا نہیں	3015
455	شامِ غریباں	جڈاں الحافظ دی ہکل ڈتی میڈی سینؑ نے وِچ صحرا دے	3016
456	شامِ غریباں	مظلومؑ دیاں ہیں اساں او بھینیںؑ گئے چھوڑ جنہاں کوں	3017
457	شامِ غریباں	میکوں پتر سجا دڈسا ایں جاہ نہیں دفن کریندیاں مانواں	3018
458	وداعِ مقتل	سرتاج میں ہاں پندی اصغرؑ ولاڈے میکوں	3019
459	وداعِ مقتل	اے دھرتی کرب و بلا دی میڈا اصغرؑ پیار دا عادی	3020
460	وداعِ مقتل	وکیکھ ساڈا حال غازیؑ	3021
461	وداعِ مقتل	ٹر پئی دکھیاؑ صحرا وِچ ویر سہما کے	3022
462	چہلمِ پاک	لکھاں شرماں نال شریفِ عابد ما حول توں نظر چرا کے	3023
463	چہلمِ پاک	سجا د آکھن رو پھو پھیاں گوں ایہو درد گیا ہم جگر کوں کھا	3024
464	چہلمِ پاک	سجا د بٹرائی سجدہ گاہ رو رو کے خاک شفا دی	3025
465	چہلمِ پاک	جو کارواں ہے سرحد کرب و بلا تے آ گیا	3026
466	چہلمِ پاک	عباسؑ تہا ڈاجا بڑ نے جڈاں حکم سنایاے خوش تھی ہاں	3027
467	چہلمِ پاک	میں ویر تہا کوں ملن آئی ہاں بھر جائیاں نال رلا کے	3028
468	چہلمِ پاک	میڈا وعدہ ہے نال معصومہ دے میں واپس شام دو	3029
470	چہلمِ پاک	نمہی منگدی ویر میں چن اکبرؑ ایہا بھین کوں ویر دعاڈے	3030
471	چہلمِ پاک	ستو نچھا محمل گھن گئی ہم آئی ہاں کتنے بچا توں خود گنز گھن	3031
472	چہلمِ پاک	آکھے ما قاسم دی غازیؑ کوں میں ایں جاہ چن پرنا یاہا	3032
473	چہلمِ پاک	سرتاج میڈا دل چاہندا ہا تہا کوں آ معصومؑ ملا نواں ہا	3033
474	چہلمِ پاک	ہوندائے پانی زندگی مچھلی دی	3034
476	چہلمِ پاک	ہر قدم تے علماں والے داکل بھینیںؑ نام جاں چیندیاں	3035
477	معصومہ سینؑ	کوئی وَجِ اصغرؑوں آکھے میں سارے درد نبھیاں	3036

478	معصومہ سین	سجّاد بھرا میڈے کفن اُتے چا نام لکھا علیٰ اصغر دا	3037
479	معصومہ سین	لوریاں میکوں ویرا اصغر دیاں یاد آنون تاں نندر نہیں آندی	3038
480	معصومہ سین	رو آکھے معصومہ کوئی وَنَج کے آکھے اے سلطانِ وفا کوں	3039
481	معصومہ سین	ایں شام دے وَنَج جو قید ہونون کیا ویریر ہا و تھیندن	3040
482	بیمار مدینہ	جیڑھی بھین دے مانڑ بھرانواں دے ڈیوے امت مکا	3041
483	بیمار مدینہ	ذرا سوچ توں میڈا چن اکبر گیویں جیواں	3042
484	ملکہ عالمین	جڈاں غازی آوے دنیا تے میڈی طرفوں پیار کرا ہے چا	3043
485	ملکہ عالمین	تساں میڈے کمن محسن دی نہ وکھری قبر بنڑا ہے	3044
486	محسن پاک	جب لاشیں دوہیں پھران کا کیوں اک تابوت بنایا ہے	3045
487	محسن پاک	محسن دی لاش کوں سین میڈی پاجھولی وَنَج فرمایا	3046
488	امیر کائنات	لگی ضرب مرتضیٰ کوں تقدیر وندی رہ گئی	3047
489	امیر کائنات	کیں رنگ دی مسجد وَنَج بابا تساں کر کے نماز ادا آئے ہو	3048
490	امیر کائنات	کر و رخصت اپنے بابے کوں اَج میڈی رات اخیر دی ہے	3049
491	امام حسن مجتبیٰ	پھل و سدے ڈیکھ کے حسن اُتے عباس جلال اِچ آ نہیں	3050
492	امام حسن مجتبیٰ	کل بھینیں حسن دی لاش اُتوں پیٹھیاں زخمی کفن ہٹیندیاں	3051
493	امام حسن مجتبیٰ	جاں لاش حسن دی واپس آئی پچھیا ماتوں قاسم آ کے	3052
494	زین العباء	صبراں دی مملکت دا ہے سجّاد تا جدار	3053
495	زین العباء	غیرت دے صدے توں رہیا سجّاد دا جاری لہو	3054
496	زین العباء	کوئی آکھے عون دی امری کوں منہ لعل دا ڈیکھن آنون	3055
497	زین العباء	میڈا باقر لعل توں جانڑ دا ہیں میکوں کیڑھادر و جگر ہے	3056
498	پانچویں سرکار	فرمایا امام باقر نے ساڈے ٹرن دی ہنڑرت آئی ہے	3057
499	گیارہویں سرکار	میڈا کمن مہدی لعل ڈسا کیویں کر ہر رسم ادا آیا میں	3058

نوحہ جات 2003ء
کل نوے 63

صفحہ نمبر	موضوع	نوحہ پاک	نمبر شمار
501	تیاری	گھر چھوڑ کے بھین گوں چن ویرن جڈاں ٹرتوں	3059
502	تیاری	آکھے اکبر میں تیکوں بھین اُجڑی گل بے لانواں	3060
503	تیاری	دھی بیمار ہی منت کریندی سین داجایا کیوں ٹردائیں	3061
504	تیاری	نال گھن جل توں اپنی جوڑی گوں کل تہاڈے	3062
505	تیاری	خالق ڈس میں توں کر بل وچ توں کیا کیا طلب کر یسین	3063
506	تیاری	فدک دی سین دی تربت تے آکھے غازی نیروہا کے	3064
507	تیاری	مظلوم امام بقیع دیوچ چاروندیں رات گزار ی	3065
508	جناب عون و محمد	گھن جوڑی آئی ہاں پاک بھرا ہتھ لاکے ڈوہیں	3066
509	شہزادہ علی اصغر	سوجامیرے راجا بیٹے تجھ کو سناؤں لوری	3067
510	شہزادہ علی اصغر	ہوندے پتر پیارے پتراں دے نہیں ڈکھ	3068
511	شہزادہ علی اصغر	میڈے لکھ اصغر قربان ہونون بے سہاگ میڈا نچ جاوے	3069
512	شہزادہ علی اصغر	لوری تہا کوں میں ڈیواں چن اصغر پیاس تیڈی ہے دل ہلا	3070
513	شہزادہ علی اصغر	اپنا کسن بھرا سمہیندی ہے، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے	3071
514	شہزادہ علی اصغر	چاچے غازی کوں سڈوا کے اصغر ویر ڈکھیندی ہے	3072
515	شہزادہ علی اصغر	تجھے بھیجتی ہوں بیٹا، میداں میں جا کے اصغر	3073
516	شہزادہ امیر قاسم	مہندی لگاؤ آکے سکھیو اب قاسم کی دلہن کو	3074
517	شہزادہ امیر قاسم	میں بنری دی اپنی قسمت اُجڑ گیاں وچ گھونگھٹ دے	3075
518	شہزادہ امیر قاسم	میں تاں اپنے چن قاسم کوں سہرہ پانوناں چاہندی ہاں	3076

519	شہزادہ امیر قاسم	بزرے دی بیج اے نہیں ڈیکھو نظر اٹھا کے	3077
520	شہزادہ امیر قاسم	ڈیولعل میڈے کوں اذن تساں سردار میں منت کر بندی	3078
521	شہزادہ امیر قاسم	آکھے ما بزرے دی بزری گوں ہنڈریر نہ لا اٹھی نجف جلوں	3079
522	شہزادہ امیر قاسم	تہا کوں جھکیاں گالہیں ٹھہند یاں نہیں کر فکر نہ	3080
523	شہزادہ امیر قاسم	رو آکھن مظلوم بنے دی لاش تے آوے ما بزرے دی	3081
524	شہزادہ امیر قاسم	نمھی چنڑ سنگد امیڈ احسن بھرا انج بنڑا بکھر گیا ہے	3082
525	شہزادہ امیر قاسم	شام میں ونجناے، عورتاں چکھسن، سنون تہا ڈے	3083
526	شب عاشور	اے آج دی رات تاں بھینیں نال ہے چا ویر بھا	3084
527	شب عاشور	جیڑھی بھین کوں یقیں ہووے کل ویر تھی جدا ویسی	3085
528	شب عاشور	میڈ اویر اے رات وداع دی ہئی نہیں دیر لگی	3086
529	شب عاشور	عاشور دی شب کوں رورو کے آکھے عون دی ما	3087
530	شب عاشور	رات ڈا ہوویں دی امڑی اکبر دی بڑا چین کوں بنڑ بندی	3088
531	شب عاشور	سا کوں عابد لعل جگا ڈیو واوندے کولھ اسان جانو ناں	3089
532	شہزادہ علی اکبر	اکبر میں رضاتے راضی ہاں تکلیف اے آنونی ہوسی	3090
533	شہزادہ علی اکبر	میڈا چین اکبر ہانویں توں کمسن تہا کوں عالیہ سین	3091
534	شہزادہ علی اکبر	نہ تھیویں ابا بلالعل میڈا میکوں کولھ تاں آنون ڈے	3092
535	شہزادہ علی اکبر	میڈا اکبر زین توں لہندا پئے کوئی ونج کے لہا وے لعل میڈا	3093
536	شہزادہ علی اکبر	پھل چھکن توں پہلے بابا سائیں احسان اکبر تے لاوہا	3094
537	شہزادہ علی اکبر	پاسر اکبر داجھولی وچ آکھے سید نیر وہا کے	3095
538	شہزادہ علی اکبر	بزری گوں ونج کے آکھوا اکبر مہرا سڈیندائے	3096
539	شہزادہ علی اکبر	آکھے اکبر دی امڑی رورو کے میکوں اکبر تائیں پچادائی	3097
540	شہزادہ علی اکبر	ڈٹھا بھین کوں لاش علی اکبر تے گیا بھل شہیر گوں چن اکبر	3098
542	شہنشاہِ وفا	رو آکھن غازی سائیں ہنڑتاں اکبر دی لاش وی	3099

543	شہنشاہِ وفا	آکھے غازی کر اس صبر کیوں میکوں پئے ظلم تھیندے	3100
544	شہنشاہِ وفا	آج صبر دے نال نبھا غازی پیاں وعدہ ویر کریندا	3101
545	شہنشاہِ وفا	عباس اے میڈی توں من چپ کر نبھا صبراں دے وِج	3102
546	شہنشاہِ وفا	میں ڈکھ آئی ہاں عباس جری ودے اوکھے وقت نبھیندن	3103
547	شہنشاہِ وفا	آکھے غازی مشک تاں پھٹ گئی ہے	3104
548	شہنشاہِ وفا	کھڑائے جو پیاسہ دریا وِج پیا عمل دے نال ڈسیندائے	3105
549	شہنشاہِ وفا	نہیں لاش خیمے آئی تیڈی غازی احسان تیڈے	3106
550	شہنشاہِ وفا	تھاڈی آس تے غازی آئے ہا سے کیوں کر گیاب	3107
551	امامِ مظلوم	ویرِ غریب تے پھل پئے وسدن کھڑیاں نیرو ہیندیاں	3108
552	امامِ مظلوم	رو بھین آکھے ہنڑ میڈ اویرن بچا توں مرتجز	3109
553	امامِ مظلوم	ظالم کرتوں خوفِ خدا، توں نہ اتنا ظلم وسا	3110
554	امامِ مظلوم	ڈکھے حوصلہ کوئی انہاں بھینڑیں دا کھڑیاں ستر قدم توں	3111
555	امامِ مظلوم	تو حیدد احسن بن دیو چہ تو حیدد بچاکے لہہ بیٹھائے	3112
556	امامِ مظلوم	پڑ گھوڑیاں توں میدان ہے کل انوں پئی بابے دو	3113
557	شامِ غریباں	آکھے شامِ غریباں عون دی ماسا کوں چھوڑ عباس بھرا گئے	3114
558	شامِ غریباں	تھاڈی عزتاں والی بھین ہاں میں ودی اوکھے جھٹ	3115
560	وداعِ مقتل	میڈ اویرا یہا منت لانا جنوں کھڑ او ہیندا ہے	3116
561	وداعِ مقتل	آکھے مقتل وِج اے عون دی ما اے درد پچا نہی سنگدی	3117
562	وداعِ مقتل	میڈ الل اصغر وِج مقتل دے کل درد سنا نہی سنگدی	3118
563	وداعِ مقتل	میں شام پئی ویندی ہاں چن اکبر جج تیڈی لعل چڑھا کے	3119
564	وداعِ مقتل	کریں ویر دعا پیاں شام ویندی تطہیر دے جوڑ کے	3120
565	معصومہ عقم	قم والیاں کوں پیغام ڈیوتساں بہوں تعظیم کرا ہے	3121
566		القائم ویلفیئر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی کی مطبوعات	

﴿یا مولا کریم﴾

عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَكَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

﴿نذرانہ عقیدت﴾

بہضور پناہ گاہِ قلندراں، اقبال نشاں، ناصرِ مظلومین جناب سرکار السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری

منجانب..... دوست دار دوستانِ آل محمد علیہم السلام

[دوست محمد خان فدائی]

نوٹ..... جب کتاب کنٹھا المعروف قلندر نامہ شائع ہوئی اور آپ نے دوست محمد خان فدائی مرحوم کو یہ کتاب عطا فرمائی تو اس نے شکر یہ کے طور پر زیر نظر نذرانہ عقیدت پیش کیا

اے وقت حاضر دا پیر و مرشد فقر دا روشن چراغ جیویں
جو سرو توں ہیں تے ہیں صنوبر گلاب چنے دا باغ جیویں
توں ہیں محقق حقیقتاں دا صحیح تے حاضر دماغ جیویں
رموز و اسرار حالِ پنچتن دا بس مکمل سراغ جیویں

تے حق سنجائون دا جیویں ہوندائے تیں اونویں اپنی خودی سنجاتی
محابے پنجاں تے بارہاں چوڈہاں دے شالا ہووی وڈی حیاتی

جمیل توں ہیں عقیل توں ہیں تے درد دل دی دلیل توں ہیں
 دلیل کوں چا کفیل جوڑیو ظہور حق دی سبیل توں ہیں
 سبیل تیڈی خلیل وانگوں بغیر اجرت وکیل توں ہیں
 وکیل ہیں با دلیل شاہا! سہارا فردِ علیل توں ہیں
 بلند منصب نصیب تھیوی ہمیشہ میں اے دعا کرینداں
 تے جلد پورا تھیوی اے مقصد دعا سدا ول ولا کرینداں

مبارک ہووی اصول سارے قلندری دے حصول تھے نی
 یقین محکم دے نال آہداں اے پاک ذاتوں نزول تھے نی
 حبیب سارے نہال تھے نی رقیب سارے ملول تھے نی
 اے بابے میڈے دے ہتھ دعا دے حضور حق وچ قبول تھے نی
 توں اپنے مولاً دے زیر سایہ فقر ولایت دا تاج ماٹریں
 ٹھہرا کے سرتاج راج ماٹریں تے معرفت دا معراج ماٹریں

مبارک ہووی رموز سارے قلندری دے نصیب تھے نی
 دعائے تعجیل دا اثر ہے ، اثر زباں دے قریب تھے نی
 ہونون سدا موخے تہاڈے دشمن ، تے خوش تمامی حبیب تھے نی
 سخن ٹھہرانوں میڈے تے عاشق محمودی جیسے ادیب تھے نی
 سخن میڈے سب نورانی جلوے ایمانی بھلوے ڈکھال ڈیندن
 جے بڑناں ہووے ملنگ رنگ دا تاں ونگ پوانون سکھال ڈیندن

فقر دے اسرار دا خزانہ قلندرانہ ہے فقر نامہ (1)
 شعور والا سجاوڑ رکھی نہ اینکوں سمجھیسے خام خامہ
 ہے نال کنٹھے دے سونٹراں لگدا کتاب تیڈی کول زرد جامہ
 ہے پیلا جامہ بھی راز مخفی کیا جاڑن اینکوں عقول عامہ
 قسم ہے میکوں سخی تلی دی نہاں کریندا پیا خوشامد
 ہے طرفوں مولا دے قلب تیڈے تے تھیدی لفظاں دی آمد آمد
 (1) کنٹھا المعروف قلندر نامہ کی طرف اشارہ ہے

کتاب بھیدن دا شکریہ ہے قبول کیتم حضوری دعوت
 بغیر منگے کتاب مل گئی ایہیں کول آہن صحیح سخاوت
 جڈاں فقر دا توں تاج پانویں تے راج مانڑیں، کریں بلاوت
 شوک جیکر حیاتی جوڑیا تاں ڈیکھیں عاصی دی قدمیں آوت
 غلام جو ہاں میں جوڑا تیڈا ہمیشہ سرتے اٹھائی رکھساں
 سمجھ کے برکت دا عین موجب حیات ابدی بنڑائی رکھساں

اے کالی تختی گناہ دی ہنڑ دھونج پوم تاں اے کرم ہے
 تے بھلیا رستہ تہاڈے قدمیں گولج پوم تاں اے کرم ہے
 وسیلے حیلے دی رسی آپوں نیچ پوم تاں اے کرم ہے
 امام آخر دی ذات تیں توں لبھیدن پوم تاں اے کرم ہے
 سوال پانون دا ڈا نہیں آندا فدائی کول شرم بوڑی ویندائے
 مگر سخی آپ ساپو بخشش دے نال رحمت دے جوڑی ویندائے

﴿یا مولا کریم﴾

عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَكَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

﴿تعارف﴾

تمام اصنافِ سخن میں سے مشکل ترین صنفِ سخن نوحہ ہے کیونکہ اس کی حدود و قیود بہت سخت ہیں، اس میں آزادی نہیں ہے، کافیہ و ردیف کی پابندی ہے، وزن یا بحر کی پابندی ہے، موضوع کی پابندی ہے کہ نوحہ اپنے موضوع سے ہٹ نہ جائے، اور سب سے بڑھ کر ادب کی پابندی ہے، نوحہ نگار کو دائرہ ادب و احترام میں مقید ہو کر نوحہ لکھنا پڑتا ہے

جس طرح ذاکرینِ عظام کیلئے ادب کو ملحوظ خاطر رکھتے ہوئے ذکرِ مصائب کرنا ایک مشکل امر ہے، ایک شاعر کیلئے حدودِ ادب میں رہتے ہوئے نوحہ لکھنا اُس سے بھی بہت زیادہ مشکل ہے، کیونکہ ایک ذاکر یا خطیب ذکرِ مصائب کرتے وقت اتنی زیادہ پابندیوں میں مقید نہیں ہوتا جتنا کہ ایک شاعر نوحہ لکھتے وقت ہوتا ہے کیونکہ اس نے کافیہ، ردیف، بحر، وزن، موضوع اور ادب و احترام کا بیک وقت خیال رکھنا ہوتا ہے

واجب صد احترامِ استادِ معظم و محترم سرکار السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری نے ایک شاعر کی حیثیت سے کم و بیش تمام اصنافِ سخن میں طبع آزمائی فرمائی، لیکن اُن کا سب سے زیادہ کلام ہمیں نوحوں کی صورت میں ملتا ہے، ایک محتاط اندازے کے مطابق آپ نے کم و بیش تین ہزار سے زیادہ نوحوں کی تخلیق فرمائی ہے، اس لئے آپ کو اگر میں نوحہ کا شاعر کہوں تو یہ بے جا نہیں ہوگا

اب سوال یہ پیدا ہوتا ہے کہ اس مشکل ترین صنفِ سخن کو آپ نے کیوں پسند فرمایا؟..... اس کا جواب یہ ہے کہ

یہ سب کچھ صرف ضرورتِ وقت کے پیش نظر نہیں تھا بلکہ آپ کی نوحہ نگاری کے پس منظر میں بہت سے محرکات کار فرما تھے، یعنی کچھ ایسے عوامل تھے جن کی وجہ سے آپ نے سب سے زیادہ نوحہ کی شاعری پر توجہ فرمائی

(1).....نوحہ نگاری عذاری کیلئے نہایت ضروری تھی اور اُس وقت مذہبی شعراء کرام چونکہ اس جانب متوجہ نہ تھے اس لئے اس فیلڈ میں ایک بہت بڑا خلا موجود تھا، ایک کمی تھی جس کا احساس کرتے ہوئے آپ نے اس جانب توجہ فرمائی اور بہت جلد اس کمی کو پورا فرمایا۔

(2).....آپ نے 14، 13 سال کے ظاہری سن میں نوحہ نگاری کا باقاعدہ آغاز فرمایا، اُس وقت ہمارے علاقہ میں جو چند گئے چُنے نوحہ نگار تھے وہ ادب کے نام سے بھی شاید واقف نہیں تھے، بے ادبی کی اس فضا میں سب سے پہلے آپ ہی نے اس بات کو محسوس کیا اور نوحہ نگاری میں ادب و احترام کا تصور پیش کیا، فقط یہی نہیں بلکہ آپ نے ادب و احترام کی حدود کا تعین فرما کر نوحہ نگاری کو ایک نیا رُوپ بلکہ معراج عطا کیا

(3).....سب سے اہم بات جس سے آپ کو نوحہ نگاری کی تحریک ملی وہ یہ تھی کہ عام نوحوں میں ایک تو ادب و احترام کا عنصر مفقود تھا، دوسری بات یہ تھی کہ پاک پردہ توحید و رسالت کی مالک پاک مخدراتِ عصمت و طہارت صلوٰۃ اللہ علیہن کے اسماء پاک نوحوں میں تحریر کئے اور پڑھے جا رہے تھے یہ ایک دینی اور خاندانی غیرت و حمیت کا مسئلہ تھا جسے آپ نے اپنا ذاتی مسئلہ سمجھا، بھلا ایک غیور اور غیرت مند فرزند ارجمند اپنے اجدادِ طہین و طاہرین علیہم الصلوٰۃ والسلام کی اتنی بے حرمتی کیسے برداشت کر سکتا ہے، اس بات نے آپ کو بے چین کر دیا اور اسی غیرت ناموسِ محمدؐ و آلِ محمدؐ علیہم الصلوٰۃ والسلام نے آپ میں ایک تڑپ پیدا کی، ایک تحریک کو جنم دیا اور آپ نے اپنی پاک دادیوں کی نصرت کیلئے، اُن کی عزت و عظمت کے تحفظ کیلئے اور اُن کے اسماء پاک کی پردہ داری کیلئے نوحہ نگاری پر سب سے زیادہ توجہ مرکوز فرمائی

سابقہ شعراء یہ سمجھتے تھے کہ پاک پردہ داروں کے نام پاک تحریر کئے بناں شاید نوحہ لکھا ہی نہیں جاسکتا اور مصائب کے واقعات بیان ہی نہیں کئے جاسکتے ہیں

آپ نے اس خیال کی عملی تردید فرمائی اور ادب و احترام کو ملحوظ رکھتے ہوئے ہزاروں کی تعداد میں نوحے لکھ کر شیعہ عوام کے سامنے پیش کر کے یہ ثابت فرمایا کہ قدیم شعراء کا یہ خیال بالکل غلط ہے، بلکہ پاک مخدراتِ عصمت صلوٰۃ اللہ علیہن کا ذکر پاک اُن کے القاب اور رشتوں کے حوالے سے بھی کیا جا

سکتا ہے

گویا آپ باادب نوحہ نگاری کے خالق اور موجد قرار پائے اور اس بات کا سہرا ہمیشہ ہمیشہ آپ ہی کے سراپہر پر موزوں رہے گا۔ آپ کے بعد جتنے نوحہ نگاروں نے اس نہج پر کام کیا ہے وہ آپ ہی کے تابعین شمار ہوتے ہیں، آپ ہمیشہ کیلئے ان سب کے سید و سردار ہی رہیں گے۔

آپ اکثر فرمایا کرتے تھے کہ ”سچی محبت انسان کو خود بخود مودب بنا دیتی ہے، ادب کا منبع اور مصدر سچی محبت ہے چاہے وہ محبت دنیاوی ہو یا دینی اور حقیقی ہو، یعنی ایک محبت اگر اپنے دعویٰ و محبت میں سچا اور کھرا ہے تو وہ مجبور ہوتا ہے کہ اپنے محبوب حقیقی کا ادب و احترام بجالائے“

اب خاندانِ تطہیر علیہم الصلوٰۃ والسلام سے محبت کا دم بھرنے والے مولیٰ، مہمانِ اہل بیت اور شیعہ حضرات ذرا اپنے آپ کو اس پیمانہ پر تو لیں اور پرکھیں اور اپنا تجزیہ کریں کہ کیا واقعی ہم اپنے آئمہ طاہرین علیہم الصلوٰۃ والسلام سے اپنی محبت کے دعویٰ میں سچے اور کھرے ہیں؟

حالانکہ شہنشاہِ معظم سرکار خاتم النبیین سر تاج انبیاء و مرسلین صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے

☆ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ

فرما کر تمام کلمہ گو مسلمانوں سے جو اجر رسالت طلب فرمایا تھا وہ اپنے پاک اہل بیت علیہم السلام کی مودت تھی جو محبت سے ہزاروں درجہ اعلیٰ و ارفع چیز ہے

اب میں محبت اور مودت کا فرق بیان کر کے اپنی تحریر کو طویل نہیں کرنا چاہتا، عقل مند کیلئے فقط اشارہ ہی کافی ہوتا ہے

عرض کرنے کا مقصد یہ ہے کہ اگر ہم خاندانِ توحید و رسالت علیہم الصلوٰۃ والسلام سے محبت کے مدعی ہیں تو پھر ہمیں اُن پاک ذواتِ متعالیات کا، اُن کے پاک پردہ دارانِ توحید و رسالت صلوٰۃ اللہ علیہم کا، اُن کے پاک گھر کا، اور اُن کی طرف منسوب ہر چیز کا ادب و احترام کرنا واجب نہیں بلکہ اوجب ہے اور ہمیں ادب کے یہی سبق سکھانے کیلئے استادِ الاساتذہ جناب سرکار السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری نے نوحہ نگاری میں ادب کی رسمیں رائج فرمائیں۔

نوحہ نگاری کی جانب سب سے زیادہ توجہ فرمانے میں آپ کے جو اعلیٰ مقاصد پوشیدہ تھے اُن میں سے

آپ کا اولین مقصد سادہ لوح مگر مخلص موالین و مومنین میں نوحہ نگاری اور نوحہ خوانی کا شعور اُجاگر کرنا، شیعہ قوم کو نوحہ خوانی اور ماتم داری کی طرف مائل کرنا یعنی انہیں شوق دلانا اپنے دور کی نوجوان نسل کو مذہبی شعور اور آگہی عطا فرمانا، اور عزاداری و ماتم داری میں دعائے تعجیل فرج کو رواج دینا۔

ان مقاصد کے حصول کیلئے آپ سے جتنی زیادہ محنت ممکن ہو سکتی تھی آپ نے فرمائی، یعنی آپ نے نہ صرف نوحے تحریر فرمائے بلکہ اُن کی طرز میں بھی خود ہی تیار کیں، اپنے پاس آنے والے نوحہ خوانوں کو ابتدائی طور پر اپنے پاس بٹھا کر وہ طرز میں یاد کروائیں، پھر کچھ عرصہ بعد جب ٹیپ ریکارڈر کا حصول عوام کیلئے ممکن ہوا تو آپ ہر آنے والے نوحہ خوان کو طرز میں ریکارڈ کر کے عطا فرمایا کرتے تھے

صرف اور صرف اسی مقصد کیلئے آپ نے فن موسیقی کی طرف توجہ فرمائی اور دیکھتے ہی دیکھتے اس قدرے مشکل فن کی انتہا کو پالیا اور پھر اس میں ایسی ترامیم فرمائیں کہ فن موسیقی سے آشنا افراد جب آپ کی کمپوز کی ہوئی طرز میں سنتے تو دنگ رہ جایا کرتے تھے

اس محنت کا نتیجہ یہ نکلا کہ آپ نے گانوں اور گیتوں کی طرز پر نوحے لکھنے کا تصور ہی ختم کر دیا اور آج عزاداروں میں یہ بات معیوب سمجھی جاتی ہے تو یہ آپ ہی کی محنت کا نتیجہ اور فیض ہے۔

مالک ارض و سما، وارث آل محمد عجل اللہ فرجہ الشریف کی عطا کردہ توفیق سے اس بندہ ناچیز نے اپنے استاد معظم کے نوحوں کی اشاعت کا سلسلہ شروع کیا ہے، اور ارادہ یہی ہے کہ آپ کے ایک سال میں تحریر کئے گئے نوحہ جات ایک ہی جلد میں شائع ہوں تاکہ ہر موضوع کا نوحہ قارئین کرام کو مل سکے نوحہ جات کی اشاعت کا یہ سلسلہ میں نے خاص طور پر اُن صاحبان ذوق اور اعلیٰ ظرف مومنین کیلئے شروع کیا ہے کہ جو معیاری ادب کے شیدائی، قدر دان اور پجاری ہیں

اپنے مالک حقیقی سرکار قائم آل محمد عجل اللہ فرجہ الشریف سے بے بہا کرم اور توفیق کا طلبگار ہوں کہ اس کام کی تکمیل کا مکمل انحصار صرف اور صرف اُنہی کے کرم پر ہے، اور مجھے کامل یقین ہے کہ وہ پاک ذات عجل اللہ فرجہ الشریف اس کام میں میری ضرورت اور مدد اور اعانت فرمائیں گے

آخر پر اپنے تمام معاونین جن میں سید مظہر حسین موسوی، جناب سید یحییٰ حسن رضوی، جناب سید مسرت عباس جعفری، جناب ملک علی اسد، جناب علی رضا، جناب بلال حسین، جناب محسن عباس، جناب ابجر مہدی کا تہہ دل سے شکر یہ ادا کرتے ہوئے سب کی طرف سے دعا گو ہوں کہ ہمارے آقا و مولائے کائنات سرکارِ امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف ہماری اس حقیر سی کاوش کو اپنی بارگاہِ تقدس مآب میں شرف قبولیت عطا فرمائیں اور اس کا صلہ فقط اپنے پاک گھر کی ابدی اور دائمی خوشیوں اور مسرتوں کی صورت میں عنایت فرمائیں

اُن تمام مجاہدین اہل البیت اور مومنین عظام سے عاجزانہ التماس ہے کہ جو ان نوحہ جات کی اپنے گھر میں، اپنی خصوصی محافل میں، مجالس عزائم یا ماتم داری میں تلاوت کریں کہ ایک تو ان نوحوں کے آخری مصرعہ یعنی مقطع (جس میں سرکارِ منتقم مظلومین اولین و آخرین عجل اللہ فرجہ الشریف کے ظہور و خروج کی دعائے تعجیل ہے) کو ضرور بالضرور پڑھیں اور کبھی نظر انداز نہ کریں تاکہ عزت مآب جناب سرکار السید محمد جعفر الزمان نقوی البخاری کے مقصدِ اعلیٰ کی تکمیل ہو سکے۔

اور دوسری گزارش یہ ہے کہ مجالس عزایا ماتم داری میں چشم ہائے گریہ کناں سے یہ دعا ضرور کیا کریں کہ محمد و آل محمد علیہم الصلوٰۃ والسلام کے دکھ درد اور غم و آلام ہمیشہ ہمیشہ کیلئے ختم ہو جائیں اور ان کی ہمیشہ باقی رہنے والی حکومتِ الہیہ کا قیام فوراً سے بھی پیشتر ہو جائے۔

﴿ آمین یا رب العالمین ﴾

طلبگارِ دعا.....دعا گو

مہتاب لاٹوٹر

﴿ یا مولا کریم ﴾

عَجَلَ اللَّهُ فَرَجَكَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ

﴿ فن نوح نگاری ﴾

دوستو!

اس دور میں عزاداری کو کافی فروغ ملا ہے اور الیکٹرانکس میڈیا کی وجہ سے عزاداری گلیوں محلوں تک پہنچ چکی ہے۔ یہی وجہ ہے کہ عام لوگوں میں اس کی تشویق کا عمل جاری ہوا ہے اس دور میں مجالس عزا سے کہیں زیادہ ماتم داری کو فروغ حاصل ہوا ہے اور ماتم داری میں مرکزی مقام نوح خوانی کو حاصل ہے

چونکہ ماتم داری میں وسعت پیدا ہوئی ہے اس لئے نوح نگاروں [نوح کے شاعروں] کی تعداد میں بھی خاطر خواہ اضافہ ہوا ہے

ماضی میں ایک تو نوح خوان سنگتیں بہت کم تھیں اور جو سنگتیں تھیں بھی تو ان میں جدید نوحوں کا شوق نہیں تھا بلکہ ایک آستانہ پر چالیس پچاس سال سے وہی نوحے پڑھے جا رہے تھے کہ جو عوام کو اچھی طرح حفظ تھے۔ اس کے بعد نئے نوحوں کا رجحان پیدا ہوا تو نوحہ کے طرز کمپوزر (Composer) نہیں تھے، اس لئے جب بھی کوئی نیا نوحہ لکھا جاتا تھا تو اس میں اس دور کے کسی مقبول گانے کی طرز لگا دی جاتی تھی یا کسی گیت پر ہی نوحہ لکھوا لیا جاتا تھا

میں نے اسی دور میں آنکھ کھولی جب ایک طرف پرانے نوحے چالیس پچاس برسوں سے پڑھے جا رہے تھے تو دوسری طرف نئے نوحے نئے گیتوں کی طرزوں پر لکھے جا رہے تھے

بڑی مشکل سے کہیں سے ایک آدھ نوحہ اگر مل جاتا تو انسان بہت خوش ہوتا کہ مجھے ایک نیا نوحہ مل گیا ہے۔ اور جن لوگوں کے پاس کوئی نوحہ ہوتا تھا تو وہ اسے بہت چھپا چھپا کر رکھتے تھے

مجھے اپنے بچپن کا ایک واقعہ اچھی طرح یاد ہے کہ ہمارے ہاں مجلس عزاتھی اور اس میں کافی ذاکرین عظام آئے ہوئے تھے

میں نے ایک کاپی اٹھائی اور ایک ذاکر صاحب کے پاس جا کر گزارش کی کہ آپ مجھے کوئی نیا نوحہ لکھ دیں

یہ سن کر انہوں نے فرمایا ہم نے ایک نیا نوحہ لکھا ہے جو آپ کو لکھ دیتے ہیں، انہوں نے مجھ سے کاپی لی اور نوحہ لکھ دیا۔ میں وہی کاپی اٹھا کر دوسرے کمرے میں بیٹھے ہوئے ذاکرین کے پاس گیا اور ان سے بھی وہی فرمائش دہرائی۔ اس پر ایک ذاکر صاحب نے وہ کاپی لی اور اس پر اپنا تخلیق کردہ نوحہ لکھنا چاہا تو سامنے وہی نوحہ لکھا ہوا نظر آیا تو انہوں نے مجھ سے پوچھا کہ یہ کس نے میرے نوحہ میں اپنا تخلص لگا دیا ہے؟ میں نے کہا کہ جناب! وہ صاحب ساتھ والے کمرے میں بیٹھے ہیں۔ انہوں نے اس صاحب سے تو کچھ نہ کہا البتہ ہماری کاپی پر لکھے ہوئے نوحہ میں اپنا تخلص جما دیا۔ میں وہی کاپی لے کر پہلے صاحب کے پاس گیا اور شکایت آمیز لہجہ میں کہا کہ بھائی صاحب! یہ کیا آپ تو چور ہیں، دوسروں کے نوحے چوری کرتے ہیں۔ انہوں نے نوحہ دیکھا اور پھر اس میں اپنا تخلص فٹ کر دیا

الغرض ایک نوحے میں تین تین مرتبہ تخلص بدلے گئے اور ہم وہ نوحہ ہی نہ پڑھ سکے میرے کہنے کا مقصد یہ ہے کہ اُس دور میں نوحہ کے شاعر نایاب تھے اور کمیابی کی وجہ سے ان کی بہت عزت تھی اور اسی عزت کے حصول کیلئے ناقص العیار لوگ اکثر سرقہ [چوری] سے کام لیتے تھے بعد ازاں جیسے جیسے عزا داری اور ماتم داری نے فروغ پایا تو انسانی شعور بیدار ہوتا چلا گیا۔ نوحہ کی ڈیمانڈ (Demand) میں اضافہ ہوا تو شعراء کرام نے اس طرف خصوصی توجہ دی جس کے نتیجہ میں وقت کے ساتھ ساتھ نوحہ کی تخلیق کا عمل بڑھتا گیا اور آج نتیجہ آپ کے سامنے ہے کہ ہر اُس آستان پر جہاں باقاعدہ نوحہ خوانی ہوتی ہے وہاں نوحہ کا چھوٹا یا بڑا کوئی نہ کوئی شاعر ضرور موجود ہے جو کم از کم اپنی ضرورت خود ہی پوری کرنے میں کوشاں نظر آتا ہے۔ یہ اور بات ہے کہ ان میں اکثریت ایسے شعراء کی ہے کہ جو شاعری کے اسرار و رموز سے ناواقف ہونے کی وجہ سے غیر معیاری نوحے لکھتے ہیں

ضرورت وقت کے پیش نظر ابتدا ہی سے میں نے سب سے زیادہ توجہ نوحہ کی شاعری پر ہی مرکوز رکھی ہے اور اپنے مالک و مرشد کریم کے بے کراں کرم کے طفیل میں نے نوحہ کی شاعری کو ایک اعلیٰ معیار

دیا ہے۔

میری ہمیشہ یہی کوشش رہی ہے کہ اپنے نوحوں میں ادب و احترام کو ملحوظ رکھوں، مخدراتِ عصمت تو حید صلوات اللہ علیہن کے اسمائے گرامی کی بجائے القاب استعمال کروں یا پھر قریبی رشتہ کے حوالے سے اُن کا ذکر کروں کیونکہ عارفین کا قول ہے کہ پاک پردہ دارانِ توحید و رسالت صلوات اللہ علیہن کے پاک اسماء کو بھی پردہ میں رکھنا واجب و لازم ہے

الحمد للہ کہ میں اپنی ان کوششوں میں بہت حد تک کامیاب رہا ہوں، اور اپنے تابعین و قارئین سے بھی یہی توقع رکھتا ہوں

اب میں اپنے مقصد کی طرف آتے ہوئے نوحہ کی شاعری کے کچھ اسرار و رموز بیان کرنا چاہتا ہوں تاکہ نوآموز نوحہ نگار اس سے مستفید ہو کر اپنے کلام کو زیادہ سے زیادہ بہتر معیار دے سکیں اور نوحہ نگاری زیادہ سے زیادہ فروغ پاسکے

﴿نوحہ کی بنیادی اقسام﴾

(1)..... تبلیغی نوحہ

یہ ایسا نوحہ ہوتا ہے جس میں دیگر مذاہب و مسالک کے افراد کو مظلومیت کے حوالے سے تبلیغ کی جاتی ہے کہ یہ شہنشاہ مظلوم کر بلا علیہ الصلوٰۃ والسلام صرف شیعہ قوم کی پراپرٹی (Property) نہیں ہیں بلکہ آپ سب کے بھی ہیں اور آپ کو ان کے سوگ میں، عزاداری میں اور ماتم داری میں شریک ہونا چاہیے اور تمام معصومین و مظلومین پر ڈھائے جانے والے مظالم کے خلاف احتجاج کرنا چاہیے اور آواز بلند کرنا چاہیے

(2)..... انقلابی نوحہ

یہ ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں عزاداری کے مخالفین کو آگاہ کیا جاتا ہے کہ آپ چاہے جتنی کوششیں کریں عزاداری، ماتم اور مجالس کا سلسلہ جاری رہے گا۔ یہ نوحے ایک طرح سے قومی ترانوں کی طرز پر لکھے جاتے ہیں اور ان کے پڑھنے کا مقصد ایک طرف تو دشمن کو آگاہ کرنا ہوتا ہے اور دوسری طرف اپنے نوجوانوں میں بقائے ملت کا جذبہ ابھارا جاتا ہے اور انہیں جذباتی طور پر قربانیوں کیلئے تیار کیا

جاتا ہے اور ان میں جرات، جواں مردی، شجاعت اور قربانی کے جذبات کو بیدار کیا جاتا ہے
(3)..... تَضْمِينِي نُوْحَ

یہ ایسا نوحہ ہوتا ہے جس میں عربی یا فارسی کے کسی نوحہ یا مرثیہ کے کسی فقرے کو بنیادی طور پر استعمال کیا جاتا ہے، اس میں یہ بھی ضروری نہیں ہوتا کہ وہ مرکزی فقرہ صرف مرثیے کا ہو بلکہ اس میں کسی حدیث یا کسی دعایا کسی زیارت کا فقرہ بھی لیا جاسکتا ہے جیسا کہ

ع..... مَدِيْنَةُ جَدِّنا لَا تَقْبَلِيْنَا

(4)..... تَعَارُفِي نُوْحَ

یہ ایسا نوحہ ہوتا ہے جس میں کسی ذات کا تعارف کروایا جاتا ہے یا کسی شبیہ یا زیارت یا ذوالجناح یا کسی مخصوص دن کا تعارف کروایا جاتا ہے اور ساتھ ہی یہ بھی بتایا جاتا ہے کہ ہم اس دن کو کیوں مناتے ہیں یا اس شبیہ کو ہم کیوں برآمد کرتے ہیں۔ تعارفی نوحہ میں ہم پاک ذوات متعالیات علیہم الصلوٰۃ والسلام سے اور اپنے مقدسات و شبیہات سے نا آشنا لوگوں کو ان کے بارے میں ایجوکیٹ (Educate) کرتے ہیں اور بنیادی معلومات فراہم کرتے ہیں

(5)..... مَنَاظِرَاتِي نُوْحَ

یہ ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں معترضین کو مناظرانہ جوابات دیئے جاتے ہیں جیسا کہ مجالس و ماتم اور رونے رُلانے پر جو علمی اعتراضات وارد کئے جاتے ہیں ان کے وہ جوابات منظوم کیے جاتے ہیں جو منقول ہوں۔ یعنی عقلی جوابات سے زیادہ اس میں نقلی و نصی جوابات نظم کئے جاتے ہیں جیسا کہ جناب حمزہ صلوٰۃ اللہ علیہ کی شہادت پر شہنشاہ انبیاء صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کا خود بھی گریہ و ماتم کرنا اور اہل مدینہ کو حکم فرمانا کہ وہ سب مل کر جناب حمزہ صلوٰۃ اللہ علیہ کیلئے عزاداری کا انعقاد کریں۔

یا پھر خالد بن ولید کی لاش پہ عائشہ کا ماتم کرنا ہمارے لئے ایک سند ہے

(6)..... اَصْلَاحِي نُوْحَ

یہ ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں اپنی جماعت یا اپنے ہم عقیدہ ماتمداروں اور عزاداروں کو ترغیب دی جاتی ہے کہ اس عزاداری کو ریاکاری سے بچائیں اور اسے عبادت کا حقیقی مقام دیں، اس کے

آداب کا خاص خیال رکھیں، فقط یہی بات نہیں بلکہ ایسے نوے کسی بھی اصلاحی موضوع پر لکھے جاسکتے ہیں اور ان میں کسی بھی طرح کی اصلاح کا پہلو زیادہ نمایاں ہوتا ہے

(7).....مجلسی نوہ

یہ ایسا نوہ ہوتا ہے جو ذکرین منبر پر پڑھتے ہیں اس میں ماتم کا عنصر کم ہوتا ہے بلکہ یہ نوہ کسی مضمون کا آخری پوائنٹ (Point) ہوتا ہے اور یہ ایک طرح کا نوہ کے سٹائل میں لکھا ہوا مرثیہ ہوتا ہے، اس میں ماتم کا عنصر نہ ہونے کے برابر ہوتا ہے مگر یہ نوہ مصائب سے بھرپور ہوتا ہے

(8).....مصائبی نوہ

یہ ایسا نوہ ہوتا ہے کہ جس میں مصائب کے ساتھ ماتم کا عنصر غالب ہوتا ہے اور یہی وہ نوہ ہے جس پر ماتماری کا انحصار ہوتا ہے اور اس میں ماتم کے ساتھ مصائب کا ہونا ضروری ہے، اس میں یہ ضروری نہیں ہوتا کہ مصائب یا گریہ ضرور ہو بلکہ اس میں ماتم کا ہونا ضروری ہوتا ہے کیونکہ ماتم میں ہر نوہ گریہ و بکا نہیں کرواتا، اگرچہ اس میں کتنا ہی دلخراش مضمون ہی کیوں نہ ہو

نوہ کی بنیادی اقسام کے اجمالی بیان کے بعد نوہ نگاروں کیلئے چند بنیادی اصول و ضوابط کا بیان کرنا ضروری ہے کہ جن پر عمل پیرا ہو کر ایک عام آدمی بھی ایک اچھا نوہ نگار یا نوہ خوان بن سکتا ہے

1.....نوہ نگار یعنی نوہ کا شاعر یا نوہ خوان بننے کیلئے جو سب سے اہم اور بنیادی بات ہے وہ یہ ہے کہ انسان کا ذہن پاکیزہ ہو

2.....نوہ لکھتے وقت یا نوہ خوانی کرتے وقت نوہ نگار اور نوہ خوان کا پاکیزہ اور با وضو ہونا اتنا ہی ضروری ہے کہ جتنا نماز کے وقت -

3.....نوہ نگاری کیلئے ذہنی ارتکاز بنیادی اہمیت کا حامل ہے یعنی نوہ لکھتے وقت ذہن کو مطلوبہ موضوع پر مرکوز رکھتے ہوئے مکمل ذہنی یکسوئی لازمی ہے

4.....نوہ نگار کو چاہیے کہ وہ کوشش کر کے اپنے مطلوبہ موضوع کے مطابق اپنی ذات پر وہی کیفیت طاری کرے اور اپنی بصیرت قلبی کو کام میں لاتے ہوئے مذکورہ حالات و واقعات کا عینی شاہد بن کر نوہ لکھے مثلاً

اگر شہزادہ امیر قاسم علیہ الصلوٰۃ والسلام کی شادی سے متعلق نوحہ لکھنا ہو تو کوشش کریں کہ اپنی ذات پر ایسی کیفیت طاری کریں کہ آپ خود اس شادی میں شامل ہیں اور سب کچھ اپنی آنکھوں سے دیکھ رہے ہیں

یا پھر کسی بھی پاک ذات کی شہادت کے موضوع پر نوحہ لکھنا چاہتے ہیں تو اپنے آپ کو میدانِ کربلا میں محسوس کرتے ہوئے اپنے دل کی آنکھوں سے دیکھنے کی کوشش کریں اور عینی شاہد بن کر نوحہ لکھیں تو اُس نوحہ میں آپ ایک حقیقی تاثر قائم کرنے میں سو فیصد کامیاب ہو سکتے ہیں

5..... نوحہ نگاری میں احساسات کو سمونایا جا کر کرنا نوحہ کو چار چاند لگا سکتا ہے، اس لئے ایک اچھا نوحہ نگار وہ ہے کہ جس کے لکھے ہوئے نوحہ میں واقعات سے زیادہ احساسات کی گہرائی اور گیرائی ہو، اس سے نوحہ حقیقت سے قریب تر ہو جاتا ہے اور سامعین کو اپنے ٹرانس میں جکڑ لیتا ہے مثلاً اگر نوحہ کا موضوع شہزادہ علی اکبر علیہ الصلوٰۃ والسلام کی لاش اطہر پر مخدراتِ عصمتِ صلوٰۃ اللہ علیہن کا بین کرنا ہے تو اس میں حقیقت کا رنگ بھرنے کیلئے ضروری ہے کہ اُن کی پاک والدہ صلوٰۃ اللہ علیہا اور اُن کی پاک بہنوں صلوٰۃ اللہ علیہن کے احساسات کو مد نظر رکھتے ہوئے الفاظ کا انتخاب کیا جائے، مستورات کی زبان استعمال کی جائے، اور اُن سب کی کیفیات اور جذبات کو نوحہ میں سمودیا جائے تو نوحہ اتنا زیادہ متاثر کن ہو جائے گا کہ جس کا اندازہ بھی نہیں کیا جاسکتا ہے۔

6..... زبان و بیان کا انتخاب اور لحاظ رکھنا ایک نہایت ضروری امر ہے مگر عام نوحہ نگار اس طرف بہت کم توجہ دیتے ہیں، یعنی جس قسم اور موضوع کا نوحہ ہو، زبان و بیان اُس سے ہم آہنگ ہونا چاہیے، اگر ایسا نہیں ہوگا تو نوحہ میں وہ تاثر پیدا ہی نہیں ہو سکے گا جو آپ پیدا کرنا چاہتے ہیں مثلاً مستورات کی بات کو اُنہی کی زبان سے بیان کرنا، امام وقت کا ذکر پاک ایسے الفاظ میں کرنا کہ جو ان کے شایانِ شان ہوں، ظالمین کی باتیں اُن کے لہجہ میں بیان کرنا مگر ادب کو ملحوظ خاطر رکھتے ہوئے، غلاموں کے معروضات میں مؤدبانہ الفاظ کا انتخاب کرنا، مخدراتِ عصمتِ صلوٰۃ اللہ علیہن کے واقعات بیان کرتے ہوئے اُن کے مرتبہ اور عظمت و شان کو مد نظر رکھتے ہوئے نہایت محتاط انداز اختیار کرنا، اور عامیانہ الفاظ سے پرہیز کرنا، دربار اور بازار کے ماحول کا بیان ہو تو پردہ داران

توحید و رسالت صلوٰۃ اللہ علیہن کی عزت اور عظمت کو زیادہ سے زیادہ بیان اور اُجاگر کرنا، ظالمین کے مظالم بیان کرنے میں خاندانِ الہیہ کی توقیر کا لحاظ رکھتے ہوئے الفاظ کا انتخاب کرنا۔ الغرض جس موضوع کا نوحہ ہو زبان و بیان بھی اُسی موضوع کے عین مطابق ہونا نہایت ضروری اور لازمی ہے۔ اس کے بعد ہم یہ دیکھتے ہیں کہ ماہیت کے لحاظ سے نوحہ کیسا ہونا چاہیے

﴿نوحہ کی ماہیتی اقسام﴾

نوحہ کی بنیادی اقسام اوپر بیان ہو چکی ہیں، ان بنیادی اقسام کے ماتحت لکھے جانے والے نوحوں کی ماہیت کئی طرح کی ہوتی ہے اس لئے انہیں ماہیتی اعتبار سے کئی اقسام میں تقسیم کیا جاسکتا ہے

(1).....روایتی نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ اس میں شاعر یا نوحہ نگار ماضی کے کسی واقعہ کو اس طرح بیان کرتا ہے کہ جیسے وہ اپنے سامعین کو ماضی کا کوئی قصہ بیان کر رہا ہو اور اس نوحہ میں ہمیشہ ماضی کے صیغے (تھا، تھی، تھے وغیرہ) استعمال ہوتے ہیں

یعنی مدینہ یا کربلا یا کوفہ یا شام میں یہ ہوا تھا، وہ ہوا تھا، فلاں واقعہ میں یہ ہوا تھا، وہ اس طرح واقع ہوا تھا۔ اس بات کو آپ پوری طرح اگلے نوحہ کی تعریف میں سمجھیں گے

(2).....تبصراتی نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں شاعر کسی واقعہ کو اس طرح بیان کرتا ہے کہ جیسے وہ اس واقعہ کی (Running Commentary) رنگ کو منٹری کر رہا ہو

اس میں وہ کسی واقعہ کو ماضی کے صیغوں کے ساتھ بیان نہیں کرتا ہے بلکہ وہ حال جاری کے صیغے استعمال کرتا ہے یعنی وہ اس طرح کہتا ہے

ع.....

گھوڑے سے زخمی قاسم بن میں اتر رہا ہے

اور بیوہ ماں کے دل میں اک حشر سا پاپا ہے

یعنی وہ اس واقعہ کو اس طرح بیان کرتا ہے جیسے وہ ایک ایک مرحلہ کو خود اپنی آنکھوں سے دیکھ رہا ہے

اور بیان کرتا چلا جا رہا ہے، اس میں وہ ماضی کا کوئی صیغہ استعمال نہیں کرتا

(3)..... مکالماتی نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں کسی واقعہ کو بیان تو حال جاری کی طرح کیا جاتا ہے مگر اس واقعہ میں موجود افراد کی آپس کی گفتگو کو اس طرح بیان کیا جاتا ہے کہ فلاں نے یہ کہا ہے، پھر اس کے جواب میں فلاں نے یہ کہا ہے

اس میں یہ شرط نہیں ہوتی کہ نوحہ نگار اس میں حال جاری کے صیغے ہی استعمال کرے بلکہ اس میں وہ ماضی، حال اور مستقبل ہر طرح کے صیغے استعمال کر سکتا ہے

(4)..... بیانیہ نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں شاعر فرسٹ ٹو پرسنز (First two Persons) میں سے ایک ہوتا ہے

دیکھئے جب دو آدمی آپس میں گفتگو کر رہے ہوں تو اسے کئی طرح سے بیان کیا جاسکتا ہے، یعنی ایک تو تیسرے آدمی کی طرح سے بیان کیا جاسکتا ہے، یہ مکالماتی نوحہ کہا جاتا ہے، ایک یہ صورت ہوتی ہے کہ شاعر ان دو گفتگو کرنے والوں میں سے ایک کی جگہ پر اپنے آپ کو رکھ کر لکھنا شروع کر دیتا ہے جیسا کہ..... ع.....

ملک وفاد اکبر یا ایویں چھوڑ کے نہ جا

اس میں شاعر نے یہ نہیں بتایا کہ کون کہہ رہا ہے بلکہ یہ کہا ہے کہ کیا کہہ رہا ہے، اب اس بات کو وہ سامع پر چھوڑ دیتا ہے کہ وہ خود سمجھے کہ کون کہہ رہا ہے اور کس سے کہہ رہا ہے

اس میں یہ بھی ہوتا ہے کہ شاعر نوحہ کے مطلع میں تعارف بھی کروادیتا کہ کون کہہ رہا ہے اور کس سے کہہ رہا ہے اور اس کے بعد وہ ان دونوں میں سے کسی ایک کا بیان شروع کر دیتا ہے، اس میں سارے رپورٹڈ (Reported) فقرے ہوتے ہیں، مگر اس میں اپنی طرف سے کوئی رپورٹنگ

(Reporting) بات شامل نہیں کی جاسکتی

(5)..... احساساتی نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں کسی چیز سے یا کسی عمل سے کوئی احساس تلاش کیا جاتا ہے، جیسا کہ ماہ محرم کے چاند کو دیکھ کر مختلف لوگوں کے مختلف احساسات ہوتے ہیں، یا شب عاشور میں عزاداروں کے یا اس رات کر بلا میں موجود افراد کے احساسات کو بیان کیا جاتا ہے

(6)..... استفہامیہ نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جس میں شاعر ایک تجاہل عارفانہ سے کام لیتا ہے اور کسی کا نام لئے بناں واقعات کو بیان کرتا ہے جیسا کہ

.....ع

کون ہے سویا بر لب ساحل کر کے غسل وفا سے
موجیں چومتی ہیں قدموں کو پھر بھی ہونٹ ہیں پیاسے

.....

(7)..... سلامیاتی نوحہ

یہ ماہیتی اعتبار سے ایسا نوحہ ہوتا ہے کہ جو ہمیشہ اردو میں لکھا جاتا ہے اور اس کا انداز قدیم صنف شاعری سلام جیسا ہوتا ہے اور حقیقت یہ ہے کہ یہ ہوتا بھی سلام ہی ہے، لیکن کوئی طرز کمپوزر (Composer) اس پر ایک ماتم کی طرز لگا دیتا ہے اور اسے ماتم میں پڑھ لیا جاتا ہے اس کی پہچان یہ ہے کہ اس میں کسی موضوع کی پابندی نہیں ہوتی یعنی کوئی شعر مدینہ سے تیاری کا ہوگا تو کوئی داخلہ کر بلا کا، کوئی شہادت کا ہوگا تو کوئی کوفہ یا شام کے واقعات سے متعلق ہوگا۔ یعنی اس کا فوکس بہت بڑا ہوتا ہے اور یہ غزل کی طرح ہوتا ہے نہ کہ نظم کی طرح

﴿نوحہ میں جدتیں﴾

جدید دور کے نوحہ میں جو جدتیں پیدا کی گئی ہیں وہ بھی کئی طرح کی ہیں چونکہ نوحہ فنون لطیفہ میں سے دو فنون کا مرکب ہوتا ہے، یعنی شاعری اور موسیقی۔ اس لئے اس میں کئی جدتیں شاعری سے تعلق رکھتی ہیں اور کئی جدتیں موسیقی سے تعلق رکھتی ہیں

﴿شاعری میں جدتیں﴾

شاعری میں کئی طرح سے جدتیں پیدا کی جاسکتی ہیں بلکہ پیدا کی گئی ہیں اور ان کی بھی کئی قسمیں ہیں جیسا کہ

(..... مصرعوں میں جدتیں

قدیم نوحہ میں دو مصرعوں سے مل کر ایک شعر مکمل ہوتا تھا جسے سرائیکی میں نوحے کا ”مصرعہ“ کہا جاتا تھا اور آج بھی نوحہ کے مکمل شعر کو مصرعہ ہی کہا جاتا ہے۔ اس میں بھی جدتیں پیدا کی گئی ہیں ماضی کے نوحے ٹوپیس (Two Piece) ہوتے تھے یعنی ان کے شعر غزل کی طرح دو لائن میں مکمل ہوتے تھے۔ مگر اس دور میں کئی طرح سے جدت پیدا کی گئی اور اس میں تین چار یا پانچ فقروں والے نوحے لکھے گئے

(..... بحر میں جدتیں

یہ بات تو ہر بڑا شاعر جانتا ہے کہ علم العروض میں کل اٹھائیس 28 بحریں ہوتی ہیں اور پھر ان پر اٹھائیس 28 زحافات لگتے ہیں جس سے ان کی تعداد 784 ہو جاتی ہے اور اس میں بحر ہزج کے اندر دو بحروں کا اضافہ کیا جاتا ہے تو اس طرح ان کی تعداد 786 ہو جاتی ہے۔ گویا یہ بسم اللہ کے ہم عدد ہو جاتی ہیں

اس دور میں کئی بحریں متروک ہیں یعنی چار ضرب، مابین، دُر افشاں وغیرہ جو آجکل علم عروض کی کتابوں میں بھی کم لکھی جاتی ہیں یا پھر کسی کو معلوم ہی نہیں ہیں

اس سے پہلے کہ میں اس میدان میں لائی گئی جدتوں کے بارے میں تفصیل عرض کروں مناسب ہوگا کہ میں علم عروض کے ابتدائی اصول و کلیات یہاں لکھ دوں

علم عروض کی بنیاد متحرک اور ساکن پر ہے، بات یہ ہے کہ ہم جتنے الفاظ لکھتے بولتے یا سنتے ہیں وہ دو قسم کے حروف سے مرکب ہوتے ہیں

ان میں سے کچھ حروف متحرک ہوتے ہیں اور کچھ ساکن ہوتے ہیں

متحرک اور ساکن حروف کی پہچان یہ ہے کہ جن حروف پر زیر ہو یا زبر ہو یا پیش ہو وہ حروف متحرک شمار ہوتے ہیں۔ اور زیر بر پیش کو ”حرکاتِ سگانہ“ کہا جاتا ہے، ان کا اصطلاحی نام یہی ہے

اور جن حروف پر جزم ہوتی ہے وہ حروف ساکن کہلاتے ہیں جن حروف پر شد ہوتی ہے تو وہ حرف دو حرفوں کا مجموعہ مانا جاتا ہے اور اس میں پہلا ساکن اور دوسرا متحرک مانا جاتا ہے جیسا کہ لکھا جاتا ہے ”آبَا“ -

در اصل یہ ہے ”اب با“ یعنی ب پر شد ہے تو وہ دہرا حرف بن گیا ہے تو معلوم ہوا کہ حروف کی دو ہی قسمیں ہیں یعنی متحرک اور ساکن اور بحروں کے ارکان بنانے میں اسی کلیہ کو سامنے رکھا گیا

﴿بحروں کے ارکان﴾

بحروں کے ارکان حروف کی ترتیب سے بنے ہیں اور ان میں ہم اگر سائنسی انداز میں لکھیں تو وہ اس طرح ہوگا کہ نو آموز نوحہ نگاروں کو سمجھانے کیلئے متحرک کی علامت M ہوگا اور ساکن کی علامت S ہوگا

یعنی

متحرک = M (ا، اء، اُ) ساکن = S (ب)

﴿دو حرفی رکن﴾

دو حرفی رکن ہیں (1) فَع [MM] (2) فَع [SM] یعنی دونوں متحرک یا پہلا متحرک اور دوسرا ساکن ہوتا ہے

﴿سہ حرفی رکن﴾

اس کا مرکزی رکن ہے ”فعل“ اور اس کی تین حالتیں ہوتی ہیں

فَعْلَ [MMM] تینوں حروف متحرک ہیں

فَعْلَ [SMM] پہلے دو حروف متحرک اور تیسرا ساکن ہے

فَعْلَ [MSM] پہلا اور تیسرا متحرک جبکہ دوسرا ساکن ہے

﴿چہار حرفی رکن﴾

چہار حرفی رکن ہے فعلن اور اس کی چار حالتیں ہوتی ہیں مثلاً

() فَعْلُنْ [SMMM] پہلے تین متحرک اور چوتھا حرف ساکن ہے

(فَعْلَنْ [MSMM] پہلا، دوسرا، اور چوتھا حرف متحرک، جبکہ

تیسرا حرف ساکن ہے

(فَعْلَنْ [SMSM] پہلا اور تیسرا رکن متحرک ہے، جبکہ دوسرا اور

چوتھا رکن ساکن ہے

(فَعْلَنْ [MMMM] چاروں حروف متحرک ہیں

﴿پانچ حرفی رکن﴾

(فَعُولُنْ [SMSMM])

(فَأَعْلَنْ [SMMSM])

(مَفْعُولُ [MSMSM])

(فَعْلَتُنْ [SMMMM])

یہ ایک ایسا لامتناہی سلسلہ ہے جس کا تعلق براہِ راست علم عروض سے ہے کہ انہی ارکان سے مل کر ہی بحریں معرض وجود میں آتی ہیں، جسے ہم زیادہ چھیڑنا نہیں چاہتے اور نہ ہی آپ کو سبب، وتد، اور فاصلوں میں الجھانا چاہتے ہیں، بلکہ ہم یہ عرض کر رہے تھے کہ ان ارکان کے میدان میں بھی جدتیں پیدا کی گئی ہیں ایک تو وہ بحریں جو کوئی بھی اپنے نوحوں میں استعمال نہیں کرتا تھا انہیں استعمال میں لایا گیا

اس کے ساتھ ساتھ بحروں کے ارکان کی مقررہ تعداد سے ارکان کی تعداد کو کم و بیش کر کے نوحے لکھے گئے

اس میدان میں اس طرح کی جدتیں بھی لائی گئیں کہ ایک بحر کے مقررہ و مخصوص ارکان کے آخر میں یا درمیان میں کسی اور بحر کا کوئی رکن لایا گیا جیسا کہ بحر مل ہے..... فَأَعْلَاتُنْ فَأَعْلَاتُنْ فَأَعْلَاتُنْ فَأَعْلَاتُنْ فَأَعْلَاتُنْ

اب اس کے آگے ایک اور پیس (Piece) لگا دیا گیا جو تھا ’’فَعُولَنْ فَعُولَنْ‘‘

یہ بحر متقارب کا حصہ تھا..... جیسا کہ ایک نوحہ تھا

ع..... اے ہوا آہستہ چل معصوم ہے سویا ہوا..... کوئی شور نہ کر
اسی طرح مطلع گرہ کے ارکان میں کمی بیشی کی گئی یعنی مطلع کے ارکان کم تھے مگر نوے کے گرہ میں
ارکان کی تعداد کو بڑھا دیا گیا جیسا کہ
ع.....

یہ کوئی آ کے مجھ کو بتائے، میرا اکبر کہاں سورہا ہے
آئی ہوں شام سے، وہ ہے مجھ سے خفا، اب بتانے بھلا کون آئے
میرا اکبر کہاں سورہا ہے
اس میں ”میرا اکبر کہاں سورہا ہے“ کی قید ہے اور یہ فقرہ مستزاد ہے
کچھ نوے ایسے لکھے گئے جن میں یہ جدت پیدا کی گئی کہ اس کے مطلع کو ایک ایسی بحر پر موزوں کیا گیا
جو بالکل متروک تھی مگر باقی نوے کو ایک راجح الوقت بحر میں لکھ دیا گیا جیسا کہ
ع..... توں چاچا بیمار دی سفارش کر

بابے کوں ونجہ کے آکھو بیمار کوں رُو انہیں
پہلا پیس (Piece) اس بحر میں ہے کہ..... مستفعل مستفعلن مفاعیلین
یہ بحر متروک ہے اور آج کوئی شاعر استعمال نہیں کرتا بلکہ اکثر شعرا اسے جانتے تک نہیں مگر اسی بحر میں
مطلع لکھ کر باقی سارا نوہ بحر مضارع میں ہے یعنی..... مفعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن

() ارکان کے نئے آمیزے بنانا
اس میں کئی طرح کی جدتیں لائی گئیں پہلی جدت تھی مستزاد یہ نوے کی یعنی ایک عام نوے کے آخر
میں اسی بحر کا ایک چھوٹا سا پیس (Piece) اس طرح لگایا گیا کہ اس کی شکل مستزاد کی بن گئی اور اس
کی قید کو قائم بھی رکھا گیا جیسا
ع.....

☆ چھپے کوئی بنرے دے قاتل توں جیڑھی پگ میڈے لعل بدھی ہی اوکن گئی ہے
او پگ ہی اوندے بابے دی میں تاں مدتاں سانہ رکھی ہی اوکن گئی ہے

اس میں ”اوکن گئی ہے“ کی قید ہے اور یہ فقرہ مستزاد یہ ہے
 اس کے بعد اسی طرح کے فقرے شامل کر کے اس میں جدتیں پیدا کی گئی لیکن ان میں شرط یہ ہوتی تھی
 کہ اس کا قافیہ اور ردیف پہلے والے حصے میں ہوتے تھے نہ کہ مستزاد یہ فقرے میں
 اس کے بعد اس میں کئی نوحے ایسے بھی لکھے گئے جن کا قافیہ ردیف پہلے حصے کی بجائے مستزاد یہ
 فقرے میں رکھ دیا گیا

اس کے بعد یہ جدت بھی پیدا کی گئی کہ ذوالقافین نوحے لکھے گئے یعنی ان کا ایک قافیہ پہلے حصے میں
 رکھا گیا اور دوسرا قافیہ مستزاد یہ فقرے میں رکھ دیا گیا
 () ارکان کے نئے آمیزے اس طرح بھی بنائے گئے کہ اس میں مختلف بحرؤں کے مرکزی ارکان کو
 جمع کر کے ایک نئی بحر کی شکل دے دی گئی جیسا
 ع.....

آ سیج سو ہنٹریں قاسم دی ڈیکھو کتنی حسین اے سچی ہے
 فعلن فعولن فعلن فعولن فعولن فعولن
 آخر میں دو مرتبہ فعولن فعولن لگانے سے یہ ایک نئی بحر بن گئی ہے
 () توانی میں جدتیں

یہ بھی ہوا کہ عام طور پر محدود قافیہ نوحے میں استعمال ہو رہے تھے مگر اس میں نئے قافیہ استعمال
 کرنے کی طرف ترغیب دی گئی جیسا کہ

☆ مہمان ہن آج دی رات دیاں تیڈی مس دیاں سبزیاں پھٹیاں چن اکبر
 اس میں ”چن اکبر“ مستزاد ہے اور اس کی قید بھی ہے اور پھٹیاں چھٹیاں کا قافیہ ہے جو بہت کم
 استعمال ہوتا ہے

() صنائع بدائع تشبیہات واستعارات کا اس طرح استعمال کہ جس طرح کلاسیقی شاعری میں کیا جاتا
 ہے نوحوں میں بھی کامیابی کے ساتھ رائج کیا گیا جس سے نوحہ کی شاعری کو چار چاند لگا دیئے گئے
 ﴿ موسیقی کے پہلو میں جدتیں ﴾

() بندش میں جدتیں

بندش طرز کی اس ساخت کو کہتے ہیں کہ جو کسی نہ کسی کلچر کی ترجمان ہوتی ہے جیسے دھمال کی بندش ہے، لڈی کی بندش ہے، بھنگڑے کی بندش ہے، سندرے [پشتو گیت] کی بندش ہے، کافی کی بندش ہے، غزل کی بندش ہے، ان میں لئے اور تال میں تو فرق ہوتا رہتا ہے مگر بندش میں تبدیلی نہیں ہوتی اسی طرح نوحے کی ایک بندش ہوتی ہے جس کی بنیاد دراصل کسی علاقے کے رقص کی ردھم سے مطابقت رکھتی ہے

اسی لئے جب ہم ماضی کا دریچہ کھول کر قدیم علاقوں کے نوحوں اور ماتم کا جائزہ لیتے ہیں تو وہاں ہمیں وہیں کے کلچر اور ثقافت کی چھاپ اس پر بہت گہری نظر آتی ہے جیسا کہ جب ہم اُپر پنجاب کے قدیم نوحوں کی طرز میں دیکھتے ہیں تو ان میں قدیم بھنگڑے کا ذائقہ صاف جھلکتا ہے، اسی طرح جب ہم شمالی پنجاب [دھنی] کے علاقے کے قدیم نوحے سنتے ہیں تو ان میں ”لڈی“ کا رنگ صاف نظر آتا ہے

جب ہم مغربی یا شمال مغربی صوبہ جات کے نوحے سنتے ہیں تو ان میں وہاں کے سندرے اور اس کے خٹک رقص اور دیگر رقصوں کی بیٹ (Beat) صاف سنائی دیتی ہے، اسی طرح سندھ کے نوحوں میں وہاں کی جھمر دھریس کی بازگشت ہمیں نوحوں میں بھی سنائی دیتی ہے

() لئے میں جدتیں

نوحے کی جو ”لئے“ ہوتی ہے اس میں دو قسمیں ہوتی ہیں

() سنگل بیٹ (Single Beat) () ڈبل بیٹ (Double Beat)

سنگل بیٹ (Beat) وہ ہوتی ہے کہ جو کواٹز کلاک (Quartz Clock) کی طرح ہوتی ہے، اس کے ایک ہاتھ سے دوسرے ہاتھ تک کا جو فاصلہ ہوتا ہے اس میں کوئی دیگر چوٹ نہیں ہوتی بلکہ اس میں بہاؤ کا عمل ہوتا ہی نہیں بلکہ کھٹک کھٹک کے انداز میں نوحہ چلتا ہے

ڈبل بیٹ (Beat) وہ ”لئے“ ہوتی ہے کہ جس میں ایک بہاؤ ہوتا ہے اور اس کی مثال چابی والے کلاک کی سوئی جیسی ہوتی ہے اس میں ایک ہاتھ سے دوسرے ہاتھ تک کے فاصلے میں بھی کئی ایسے

مقام ہوتے ہیں کہ ان پر بھی ماتم کیا جاسکتا ہے یعنی جہاں ایک ہاتھ لگ رہا ہوتا ہے وہاں اس بیٹ (Beat) کی رفتار کو ڈبل کر دیا جائے تو ماتم تیزی سے مگر نوحے کی لئے ہی کے گرد گھومتا چلا جاتا ہے، یہ باتیں لکھنے سے نہیں سمجھائی جاسکتیں بلکہ عملی طور پر کر کے دکھانے سے سمجھ آتی ہیں

() تال میں جدتیں

تال گویا ایک مصرعہ میں پڑنے والے ہاتھوں کی تعداد کے مقرر ہونے کا نام ہے اور عام طور پر ایک فقرے میں آٹھ ہاتھ سینے پر لگتے ہیں اور انہیں آٹھ ماترے کہتے ہیں اور اسی طرح دوسرے فقرے میں بھی آٹھ ہاتھ سینہ پر لگتے ہیں اور دو فقرے مکمل ہو کر سولہ 16 کا چکر بناتے ہیں جیسا کہ

جڈاں مل گئی اجازت ر دون دی وچ شام دے عون دی ماکوں
جڈاں مل 1، گئی اجا 2، زت رو 3، ون دی 4، وچ شا 5
م دے عو 6، ن دی 7 ماکوں 8

اب یہ تو آپ کو معلوم ہو ہی چکا ہے کہ نوحے کا ایک سرکل 16 ماتروں کا ہوتا ہے

ماتروں میں جو جدتیں پیدا کی گئی ہیں ان میں ماتروں کی تعداد میں کمی بیشی کی گئی ہے، وہ اس طرح ہوتی ہے کہ طرز کمپوز (Compose) کرتے ہوئے کسی خاص فقرے کے بعد سروں کا اضافی پیس (Piece) لگا دیا جاتا ہے جس سے ایک حصے میں ماتروں کی مقررہ تعداد سے ماترے بڑھ جاتے ہیں جیسا کہ ایک نوحہ ہے

چم پاک مزار آکھے ویرن دی کل درداں دی شہزادی

اس میں لفظ ”مزار“ کو طرز میں ایک اضافی پیس (Piece) دیا گیا ہے اور اس طرح یہ پہلا مصرعہ 10 ماتروں کا بن جاتا ہے اور اس کا مکمل چکر بیس ماتروں کا بنتا ہے، حالانکہ اس سے قبل قدیم نوحوں میں ایسا کبھی نہیں ہوا تھا کہ پورے کا پورا نوحہ ہی دس ماترے کا ہو

اسی طرح کئی نوحے 9 ماتروں کے بن جاتے ہیں، کئی نوحے 11 ماتروں کے اور یہ تعداد 18 تک جا سکتی ہے

بعض اوقات یہ بھی ہوتا ہے کہ ایک مصرعے کی طرز جب بنائی جاتی ہے تو اس طرح 16 ماتروں پر قائم

کی جاتی ہے کہ اس کے ایک مصرعہ کو دو حصوں میں بانٹ دیا جاتا ہے، پہلے حصے کو 6 ماترے دیئے جاتے ہیں اور آخری حصے کو 4 چار ماترے دیئے جاتے ہیں لیکن جب اسے بڑھایا جاتا ہے تو اس پہلے حصے کو دو بار ادا کرنے کے بعد دوسرے حصے کو ادا کیا جاتا ہے اس طرح پہلے حصے کے چھ ماترے ڈبل ہو کر بارہ ہو جاتے ہیں اور اس کے بعد والے حصے کے چار ماترے اس میں شامل ہو جاتے ہیں تو ان کی تعداد 16 ہو جاتی ہے اور سولہ کا چکر قائم رہتا ہے

اس طرح کئی نوحے ہم نے ایسے بھی کمپوز (Compose) کئے ہیں کہ وہ ادا کرنے سے ان کا مطلع ہی 21 ماتروں کا ہو جاتا ہے جیسا کہ ایک نوحہ تھا

ڈاھویں دی شب ہے بھینیں کو ڈسدائے ہر ہک بھرا ہے مہمان اُج دا

یہ کام جب کیا جاتا ہے تو اس کیلئے نوحے کو اپنی بحر کے حساب سے ڈی بیٹ (De Beat) کیا جاتا ہے

﴿ ڈی بیٹ (De Beat) کرنا ﴾

اس بات کو سمجھنے کیلئے ضروری ہے کہ پہلے ”بھری“ اور ”خالی“ کو سمجھا جائے بات یہ ہے کہ جب بھی کسی نوحے کو یا کسی شاعری کو طرز میں پڑھا جاتا ہے تو اس کے پہلے چھ حروف اس کی گرفت کیلئے اہم ہوتے ہیں اور یہ چھ حروف دو دو حروف سے مل کر ایک حد بناتے ہیں جیسا کہ ہمارا ایک نوحہ تھا

ع.....

مریم آلِ عبادی چھٹ زندان توں آگئی

اس میں پہلے تین حدیں اس طرح بنتی ہیں

(1) مر..... (2) یم..... (3) آ.....

اب اگر نوحہ پڑھتے ہوئے پہلا ہاتھ پہلی حد پر پڑے تو اس نوحے کو بھری کا نوحہ کہا جاتا ہے یعنی لفظ ”مر“ پہلے ہاتھ کے نیچے آئے تو نوحہ بھری میں پڑھا جا رہا ہے، اگر نوحے کا پہلا ہاتھ لفظ ”مر“ کے بجائے دوسری حد یعنی ”یم“ پر لگے تو اسے خالی کا نوحہ کہا جاتا ہے یا یوں سمجھیں کہ یہ نوحہ ہم خالی میں

پڑھ رہے ہیں، اسی طرح اگر پہلا ہاتھ تیسری حد پر پڑے یعنی ”آ“ پر پڑے تو سمجھنا چاہیے کہ ہم یہ نوحہ ”خالی درخالی“ یا ”آڑ“ کا پڑھ رہے ہیں

قدرتی حالت میں ہر بحر مزاجاً کسی نہ کسی حد کی ہوتی ہے اور ہر طرز کمپوز (Compose) کرنے والا عام طور پر مجبور ہوتا ہے کہ وہ اسی طرح طرز کمپوز (Compose) کرے کہ جس طرح بحر کا تقاضہ ہے

یعنی جب ہم بحر جز پر طرز بنائیں گے تو وہ طرز ہمیشہ خالی کی ہوگی کیونکہ اس کا رکن ہے مستفعلن اس میں ہمیشہ ”تف“ پر ہاتھ لگے گا تو یہ اس کی اصلی حالت ہوگی جیسا کہ ایک نوحہ تھا

ع عباس دی تربت اُتے آئی ہے فضل دی پاک ما

اس طرح جب ہم بحر متقارب میں طرز کمپوز (Compose) کریں گے تو وہ ہمیشہ آڑ کی طرز کمپوز (Compose) ہوگی اس کا رکن ہے فعولن

ع ستا ہوئے زمیں تے جوانی دی زینت

اب ہم دیکھتے ہیں کہ کسی طرز کو ڈی بیٹ (De Beat) کیسے کیا جاتا ہے؟

وہ اس طرح کیا جاتا ہے کہ کسی بحر کے مزاج کے خلاف خالی والی طرز کو بھری پر رکھ دیتے ہیں، اس طرح ساری طرز خالی پر چلی جاتی ہے اور اس پر ماتم نہیں ہو سکتا لیکن اس کے ساتھ یہ کرنا ہوتا ہے کہ پہلے حصے کو خالی سے بھری میں بدل کر اگلے حصے میں سر کا ایک ایسا اضافی پیس (Piece) لگا دیا جاتا ہے جو اسے واپس اپنی بیٹ (Beat) میں لے آتا ہے اس طرح ایک اچھے کمپوزر (Composer) کیلئے کسی بھی بحر کا ذاتی کوئی مزاج نہیں ہوتا بلکہ یہ اس کی اپنی مرضی پر منحصر ہوتا ہے کہ وہ اسے جس طرح چاہے استعمال کرے کیونکہ ہر بحر کے مزاج میں تبدیلی بھی لائی جاسکتی ہے اور طرز میں بعض تبدیلیاں بہت خوبصورت بھی لگتی ہیں بشرطیکہ طرز کمپوزر (Composer) موسیقی کو اور لئے اور تال کو خوب جانتا اور سمجھتا ہو

﴿ اضافی پیس (Piece) ﴾

اب سوال یہ پیدا ہوتا ہے کہ اضافی پیس (Piece) کیا ہوتے ہیں؟

اس کا جواب یہ ہے کہ جب بھی کسی صفحہ شاعری کو طرز سے آراستہ کیا جاتا ہے تو اس میں طرز کے کئی چھوٹے چھوٹے ٹپس (Piece) مل کر ایک طرز بناتے ہیں اور طرز کے ان چھوٹے ٹکڑوں کو الفاظ پر لباس کی طرح چڑھا دیا جاتا ہے، اس میں اضافی ٹپس (Piece) ایسا ہوتا ہے کہ ایک لفظ کو سر میں روک لیا جاتا ہے یا یوں سمجھیں کہ ایک لفظ کو اس کی ضرورت سے زیادہ ماترے دے دیئے جاتے ہیں جیسا کہ کئی الفاظ ایک ہاتھ سے دوسرے ہاتھ تک ختم ہو جاتے ہیں مگر اضافی ٹپس (Piece) کی صورت میں ان الفاظ کو ایک سے زیادہ ہاتھوں کا فاصلہ دے دیا جاتا ہے اور اس فاصلے میں سروں کا ایک اضافی پیکٹ (Packet) لگا دیا جاتا ہے، اس لئے اس ٹپس (Piece) کو طرز کا اضافی ٹپس (Piece) کہا جاتا ہے

یہ کسی بھی رکن کے کسی بھی لفظ پر لگایا جاسکتا ہے، ہر نوحہ کے مطلع میں اگر کوئی مسترد فقرہ نہ ہو تو چار مقامات پر اضافی ٹپس (Piece) رکھا جاسکتا ہے اگر مسترد فقرہ بھی ہو تو مزید دو مقامات پر یہ ٹپس (Piece) لگایا جاسکتا ہے

اس کی مثالیں یہ ہیں

() اولین الفاظ میں اضافی ٹپس (Piece) جیسا کہ

ع.....چم پاک مزار آکھے ویرن دی کل درداں دی شہزادی

اس میں لفظ ”مزار“ کو بڑھا دیا گیا ہے اور میں سر کا اضافی ٹپس (Piece) لگایا گیا ہے

بعض اوقات سب سے آخری لفظ پر اضافی ٹپس (Piece) لگایا جاتا ہے جو عموماً گرہ کے آخری لفظ پر

لگایا جاتا ہے اور وہاں زیادہ خوبصورت لگتا ہے جیسا کہ دونوں کو یہاں لکھنا چاہوں گا

☆ بازار میں بھائی کو بچایا ہے بہن نے

اس میں ”نے“ کو اضافی ٹپس (Piece) دیا گیا ہے

☆ عباس شام توں کئی پردہ دار آئے ہن

اس میں ”ہن“ کو اضافی ٹپس (Piece) دیا گیا ہے

لیکن میری یہ تمام باتیں صرف وہی لوگ سمجھ سکیں گے کہ جنہوں نے میرے ان نوحوں کی اصل طرز میں

سنی ہوں گی

﴿ طرز میں جدتیں ﴾

جب شاعری کی کسی صنف کی قامت موزوں پر طرز کا لباس آراستہ کیا جاتا ہے تو اس کی کئی حالتیں ہوتی ہیں

﴿ ٹو پیس (Two Piece) طرزیں ﴾

اس میں جب نوہ کمپوز (Compose) کیا جاتا ہے تو اس کے مطلع ہی کو اوپر اٹھایا جاتا ہے اور پھر گرہ یعنی فردِ ثانی کو مطلع کی طرز میں ادا کر دیا جاتا ہے اور اسی طرح ہر شعر کا پہلا پیس (Piece) [مصرعہ] اوپر جاتا ہے اور دوسرا پیس (Piece) مطلع کی طرح سے پڑھا جاتا ہے

﴿ تھری پیس (Three Piece) طرزیں ﴾

ان تھری پیس (Three Piece) طرزوں کی کئی شکلیں ہوتی ہیں مثلاً

(1) مطلع نیچے والے کھرج سے شروع ہوا اور چند نوٹ پر ختم ہو گیا لیکن اس کی تعداد مقرر نہیں ہوتی اور گرہ اوپر والے کھرج سے شروع ہوا اور واپس مطلع کے لیول پر آیا، اور انترہ [درمیان والے دو پیس (Piece) یعنی فقرے] درمیان میں لائے جاتے ہیں

(2) مطلع نیچے والے کھرج سے شروع کیا اور گرہ پنچم یا پنجم کے کسی قریبی سر [نوٹ] سے اٹھا کر ذرا اوپر لے جا کر واپس لایا گیا اور درمیانہ پیس (Piece) [مصرعہ] اوپر والے کھرج پر رکھ دیا گیا چاہے اس سے اوپر والے نوٹ استعمال کئے جائیں یا وہاں سے سیدھا واپس لایا جائے

(3) مطلع یعنی پہلا پیس (Piece) نیچے والے کھرج یا کھرج سے ایک دو نوٹ اوپر سے شروع کیا جاتا ہے اور اس کے بعد اس سے ایک دو نوٹ اوپر سے یا مطلع کے سب سے اوپر والے نوٹ [سر] سے ایک نوٹ نیچے والے نوٹ سے گرہ شروع کیا جاتا ہے اور اس کے دوسرے حصے کو اوپر والے کھرج تک لے جا کر واپس لایا جاتا ہے اور اس کا انترہ یعنی درمیان والے ایک یا دونوں پیس (Piece) پنچم سے کسی قریبی نوٹ سے اٹھائے جاتے ہیں جو گرہ کے نوٹ [سر] سے قدرے

اوپر ہوتے ہیں

(4) اس میں یہ جدت بھی لائی گئی ہے کہ مطلع ہی اوپر والے کھرج سے یا اس کے قریبی نوٹ سے اٹھایا گیا اور گرہ اس سے قدرے نیچے والے نوٹ سے اٹھایا گیا اور انتہہ یعنی درمیان والے پیس (Piece) کو سب سے نیچے والے نوٹس [سروں] سے اٹھایا گیا اس طرح سارا نوحہ اُتر اُنک کا بن جاتا ہے

(5) مطلع نیچے والے کھرج کے قریبی نوٹس سے یا پنجم پہ اٹھانا
گرہ اوپر والے کھرج یا اس کے قریبی نوٹس سے اٹھانا
انتہہ نیچے والے کھرج سے نیچے والی سبتک سے اٹھانا
﴿ فور پیس (Four Piece) طرزیں ﴾

اس کی بہت سی اقسام ہیں مثلاً
() مطلع کھرج سے شروع کیا یا اس کے کسی قریبی نوٹ سے شروع کیا یہ بندش دراصل گیت کی ہے یعنی اس میں مطلع کھرج یا کھرج سے قریبی کسی نوٹ [سر] سے اٹھایا جاتا ہے اور اس کے بعد گرہ اوپر والے کھرج یا اس کے کسی قریبی نوٹ سے اٹھا کر واپس لایا جاتا ہے
انتہہ نیچے والے کھرج سے ذرا اوپر سے اٹھایا جاتا ہے اور اس کا دوسرا مصرعہ پہلے والے مصرعے سے بھی اونچا اٹھایا جاتا ہے اور تیسرا پیس (Piece) اوپر والے کھرج سے لیا جاتا ہے
اس کی ایک مثال پیش کرتا ہوں آپ کے سامنے ایک نوحہ ہے اسے دیکھیں جس کا مطلع ہے
ع.....

جڈاں مل گئی اجازت رونون دی وچ شام دے عون دی ماکوں
گرہ..... ڈتامت مکان عزا کیتے وچ شہر دے آلبا کوں
پہلا فقرہ یا انتہہ.....

بی بی فضل دی ماکوں خود سڈ کے چا اپنے کولھ بھایا
دوسرا فقرہ یا انتہہ.....

ہر سین توں پہلے انہاں کوں سرتاج کیتے پرچایا

تیسرا فقرہ یا گرہ ٹیپ.....

رو آکھے کیوں بھین بھلے اوں محسن پاک بھراؤں

اب آپ اس بات کو سمجھنے کی کوشش کریں کہ ایک اچھا کمپوزر (Composer) اس نوحہ کی طرز کو کمپوز (Compose) کرتے ہوئے ممکنہ حد تک کن صورتوں میں بنا سکتا ہے (پہلی قسم)

مطلع = نیچے والے کھرج

گرہ = اوپر والا کھرج

1 انترہ = نیچے والے کھرج سے قدرے اوپر

2 انترہ = انترہ سے کچھ اوپر

3 گرہ ٹیپ = گرہ کے برابر

(دوسری قسم)

مطلع = نیچے والے کھرج

گرہ = پنجم

1 انترہ = پنجم سے ایک نوٹ اوپر یا نیچے سے اٹھانا

2 انترہ = پہلے انترہ سے قدرے اونچا

3 گرہ ٹیپ = پنجم سے اٹھانا

(تیسری قسم)

مطلع = نیچے والے کھرج سے

گرہ = اوپر والا کھرج

1 انترہ = پنجم سے

2 انترہ = پہلے انترہ سے کچھ اوپر

3 گرہ ٹیپ = مطلع کے بعد والے گرہ کے برابر

(چوتھی قسم)

مطلع = پنجم سے شروع کرنا

گرہ = اوپر والا کھرج

1 انترہ = نیچے والے کھرج سے

2 انترہ = پہلے انترہ سے کچھ اوپر

3 گرہ ٹیپ = گرہ

(پانچویں قسم)

مطلع = اوپر والے کھرج سے شروع کرنا

گرہ = پنجم سے اٹھانا

1 انترہ = نیچے والے کھرج سے

2 انترہ = پہلے انترہ سے کچھ اوپر

3 گرہ ٹیپ = گرہ

اسی طرح کئی اور ممکنہ شکلیں بھی ہو سکتی ہیں کیونکہ تجربات کی دنیا بہت وسیع ہے اور یہ بھی تجربات ہوئے ہیں کہ ایک نوحے کے انترے والے مصرعوں کی تعداد میں اضافہ کیا گیا، اسی طرح یہ بھی تجربہ کیا گیا ہے کہ نوحے کے ہر انترے کو علیحدہ طرز دی گئی اور اسی طرح کے لاتعداد تجربات کئے گئے ہیں

طرز کمپوزنگ (Composing) کا ایک علیحدہ میدان ہے اس کے بارے میں عرض کروں گا کہ قدیم ہندوستانی موسیقی میں آج کل 250 راگوں سے زیادہ رائج نہیں ہیں اور ان میں جو راگ خالص ہیں ان کی تعداد 50 سے زیادہ نہیں ہے، ہم خالص راگ ان راگوں کو کہتے ہیں کہ جن کی آروہی اور امروہی میں ایک ہی جیسے سرلیگیں یعنی آروہی کا الٹ ہی امروہی ہو، اگر آروہی میں پانچ سرہوں اور امروہی میں چھ یا سات سرہوں تو یہ غیر خالص راگ ہوتا ہے یا سروں کی تعداد تو ایک ہی ہو مگر اوپر جاتے ہوئے [آروہی] میں پانچ سر جائیں اور واپسی پر ہم وہی پانچ سر آئیں مگر واپسی

کے سروں میں فرق ہو تو یہ بھی غیر خالص راگ ہے جیسا کہ ہم آروہی میں جاتے ہیں
 ”سارے گا پادھاسا“ اور مروہی میں ”سارے ما پادھاسا“

لگائیں گے تو یہ سروں کی تعداد تو وہی پانچ ہی رہے گی مگر اس میں گندھار [گا] کی جگہ واپسی پہ مدھم [ما
] لگایا گیا ہے اس لئے یہ راگ خالص نہیں ہے بلکہ دو راگوں کا مجموعہ ہے

اس طرح کے خالص راگ ہندوستانی موسیقی میں صرف پچاس 50 ہیں اور ان کی اصل تعداد 304
 ہے اور یہ تعداد نہ کم کی جاسکتی ہے اور نہ زیادہ کیونکہ سائنٹیفک (Scientific) طریقے سے جب
 بارہ سروں سے کھیلا جاتا ہے تو اس کی مکمل صورتیں 304 ہی پیدا ہوسکتی ہیں

لیکن طرز کمپوز (Compose) کرتے ہوئے جو سب سے اہم بات ہے وہ یہ ہے کہ ہر نوحہ کی طرز
 اُس کے الفاظ اور موضوع سے ضرور مطابقت رکھتی ہو یعنی اگر نوحہ مہندی، بارات، سچ پاک یا شادی
 کے شگنوں سے متعلق ہے تو طرز بھی ایسے راگ سے کمپوز (Compose) کی جانا چاہیے کہ جو ان
 موضوعات سے مطابقت رکھتا ہو۔ مگانڑیا پرسہ داری کے نوحوں کیلئے اور جنگ یا شہادت کے نوحوں
 کیلئے علیحدہ علیحدہ راگ مخصوص ہیں، جن کا خیال رکھنا از حد ضروری ہے ورنہ جو طرز نوحہ کے موضوع
 سے ہٹ کر بنائی جائے گی کبھی موثر ثابت نہیں ہوگی

طرز بنانے میں دوسری اہم بات وقت کا خیال رکھنا ہے، اساتذہ نے اپنے زندگی بھر کے تجربات کے
 پیش نظر مختلف راگوں کے جو مختلف اوقات مقرر کئے ہیں ایک اچھا طرز کمپوزر (Composer) ہمیشہ
 اُن اوقات کا خیال رکھتے ہوئے طرز کمپوز کرتا ہے، یعنی جو نوحہ شام کے وقت پڑھنا ہے تو اُس کی
 طرز بھی ایسے ہی راگ سے ہونا چاہیے کہ جو اُس وقت سے مطابقت رکھتا ہو..... شب عاشور ڈھلتی
 رات کے وقت پڑھے جانے والے نوحوں میں رات کے راگوں سے طرز کمپوز (Compose) کی
 جائے تو زیادہ بہتر ہے..... اسی طرح صبح کے وقت کیلئے اُسی وقت کے راگوں میں سے طرز میں
 ترتیب دینا زیادہ احسن سمجھا جاتا ہے، وغیرہ وغیرہ

میری اس تمام گفتگو کا حاصل یہ ہے کہ قدیم سے جدید نوحہ تک کا سفر لا تعداد تجربات کا ایک لامتناہی
 سفر ہے جس میں قدامت کو ترک کر کے جدت کی طرف آتے ہوئے خود میں نے اور کم و بیش تمام

نوحہ نگاروں اور طرزیں کمپوز (Compose) کرنے والوں نے ہر مرحلہ پر لاکھوں جدتیں پیدا کرنے کے تجربات کئے ہیں اور نوحہ کو اس مقام تک پہنچایا ہے کہ جہاں یہ آج کے دور حاضر میں موجود ہے..... ہم نے آنے والے عزا داروں، نوحہ نگاروں اور نوحہ خوانوں کیلئے ایک شاہراہ قائم کر دی ہے کہ جس پر چلتے ہوئے وہ اس کو مزید فروغ اور ترقی دے سکتے ہیں دعا ہے کہ اس راہ پر چلنے والوں کو مولائے کل زیادہ سے زیادہ توفیق دیں

جمعہ نفوی

نوٹ..... میرے واجب صد احترام اُستادِ معظم و محترم فن نوحہ نگاری پر ایک ہمہ جہت اور ہمہ پہلو مکمل مقالہ تحریر فرمانا چاہتے تھے مگر بہت زیادہ مصروفیات کی بنا پر اسے مکمل نہیں فرما سکے تھے، وہ خود چونکہ تمام علوم و فنون کے عالم تبحر تھے سو یہ باتیں اُنہی کی پاک ذات کو ہی زبیا تھیں۔ میں اُن کی یہ ادھوری اور نامکمل تحریر اس نیت سے شائع کر رہا ہوں کہ موجودہ دور کے نوحہ نگاروں اور نوحہ خوانوں کیلئے یہ تحریر ایک مشعل راہ ہے۔

دوسرا یہ کہ اگر کوئی جدت پسند نوحہ نگار اس نچ پر مزید کام کرنا چاہے یا اس کام کو آگے بڑھانا چاہے تو اُس کیلئے اس تحریر میں ایسے سنہری اور راہنما اصول بیان فرمائے گئے ہیں کہ جو رہتی دنیا تک کے نوحہ نگاروں اور نوحہ خوانوں کیلئے روشنی کے مینار ہیں۔ ان اصولوں سے مستفید اور مستفیض ہوتے ہوئے اور ان کی اتباع کرتے ہوئے نوحہ نگاری کو زیادہ سے زیادہ فروغ دیا جاسکتا ہے، دعا ہے کہ مولائے کائنات سرکار شہنشاہ کربلا علیہ الصلوٰۃ والسلام اپنے ذاکرین، عزا داروں، نوحہ خوانوں اور نوحہ نگاروں کو اور زیادہ شعور اور آگہی عطا فرمائیں کہ وہ مہذب و مودب عزا داری اور نوحہ خوانی کیلئے ممکنہ حد تک زیادہ سے زیادہ محنت اور مشقت کریں..... آمین

مگر میں پوری ذمہ داری کے ساتھ اور یقین کامل کے ساتھ یہ دعویٰ کر رہا ہوں کہ اس ضمن میں جتنی زیادہ محنت اور مشقت اس ناچیز کے ذی قدر استادِ عالی مرتبت نے فرمائی ہے، اتنی زیادہ محنت اور کوئی نہیں کر سکتا ہے۔

انہوں نے اپنی حیاتِ طیبہ میں عزاداری، مجالسِ عزا، نوحہ نگاری اور نوحہ خوانی کیلئے جتنی بھی محنت فرمائی اُس کا حاصل ان تمام شعبہ ہائے عزا میں ادب کو فروغ دینا تھا

اور انہوں نے ہمیشہ سب سے زیادہ زور اسی بات پر دیا تھا کہ عزاداری کے تمام شعبوں میں ادب کو ضرور بالضرور مد نظر اور ملحوظ خاطر رکھا جائے، اپنے پاس آنے والے تمام ذاکرینِ عظام اور نوحہ خوانوں کو ادب کی تلقین فرمایا کرتے تھے

اس لئے ہمیں چاہیے کہ ہم اُن کے نقش قدم پر چلتے ہوئے اور اُن کی اتباع کرتے ہوئے عزاداری کے تمام شعبوں میں ادب و احترام کا ضرور خیال رکھیں

آخر پر دعا ہے کہ مولائے کائنات شہنشاہِ معظم امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف اُن کی ان محنتوں کو بار آور فرمائیں اور شیعہ قوم کو شعور عطا فرمائیں کہ وہ آپ کی تعلیمات پر عمل پیرا ہو کر اپنے مولا کے سامنے سرخرو ہوں

تمام مومنین و مومنات سے التماس ہے کہ عزاداری کے دوران جب بھی آپ کی آنکھیں آنسوؤں سے لبریز ہوں تو صرف اور صرف یہی دعا کیا کریں کہ ہمارے وقت کے امام پاک مولا صاحب الزمان عجل اللہ فرجہ الشریف کا ظہور و خروج جلد از جلد ہوتا کہ عزاداری ختم ہو جائے اور خاندانِ تطہیر کے پاک گھر میں ابدی اور دائمی بہار آجائے، یہ عزاداری خوشیوں میں بدل جائے، تمام آئمہ اطہار علیہم الصلوٰۃ والسلام کی رجعت ہو اور یہ سارا پاک خاندان مل کر اتنی زیادہ خوشیاں منائیں کہ ان کے دلوں سے مصائب و آلام کے تمام داغ دھل جائیں اور انہیں کوئی دکھ یاد ہی نہ رہے۔

﴿ آمین یا رب العالمین ﴾

دُعا گو..... مہتابِ لؤلؤ

نوحہ جات 1999ء
کل نوے 143

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2617}

ہر سجن جڈاں ٹر ویسی کیوں میں کلہیں گزریاں
ڈکھ درد تیڈا تڑپسی کیوں میں کلہیں گزریاں

.....☆.....

ویران نظری گھر سارا کوئی سجن نہ گھر وچ ہوئی
پُر درد اداسی ویڑھے وچ جڈاں کھول کے زلفاں روی
تھاؤں ہر شے یاد کریمی کیوں میں کلہیں گزریاں

.....☆.....

ہک ہک کمرے دے درتے میں جاں کھڑ کے نیر وپساں
بند ڈیکھ کے سارے دروازے ہر سجن کوں یاد کریاں
تھاڈی یاد آ درد ودھسی کیوں میں کلہیں گزریاں

.....☆.....

بھینیں دی ہے نبھدی بہوں اوکھی بھایاں دے باجھ جہاں تے
تھاڈے ٹرن دے بعد کریاں میں کیوں نظر انہاں گھراں تے
جند آ ہونٹاں تے ویسی کیوں میں کلہیں گزریاں

.....☆.....

جیڑھا بھریا گھر ہا بھایاں توں ، ویران نظری سارا
بھینیں تے بھرانواں باجھ ہوئی بہوں مشکل نال گزارا
تھاڈی ہر شے یاد ڈیویسی کیوں میں کلہیں گزریاں

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے اے بی بی جو آہدی ہی چن اکبرؑ کوں
ذرا ٹردے ویلے ڈیکھ تاں سہی اپنے ویران ایں گھر کوں
اینڈے وچ ڈکھ دیرے لیسی کیوں میں کلہیں گزریاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2618}

تطمیر دیاں مالکِ سینیں دے چئے قدم ہن باہر آندے
جیویں جند پئی نکلدی ہو جسم کنوں عباس ہن انجہ تڑپاندے

.....☆.....

جے وس لگدا سخی غازی دا نہ باہر آندیاں سینیں
آج باہر آندا ڈکھ کے ہن دیواراں نپ کرلانڈے

.....☆.....

ہن لکھ پردے ، لکھ عزتاں ہن ، نہیں دل کوں تسلی تھیندی
کھڑے ول دل روندن پردے کوں توڑے پہرے ہن پتراں دے

.....☆.....

سینیں دے قدماں نال آندا دل دھڑکدا ہے غازی دا
آکھے ڈیکھنے ہوسن ڈکھ غازی انہاں سین دیاں دھیاں دے

.....☆.....

جے اذن چا ڈیندا سین دا چن نہ باہر آندیاں سینیں
نقصان تمامی چئے تھیندن میں بند ہاں وچ امراں دے

.....☆.....

جعفر سخی غازی پاک کوں ہنڑ بدلے دا اذن عطا ہو
گھنن آپ حساب زمانے توں کل ستم زدہ سجناں دے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2619}

بیٲار ہے روندی سبناں دے خود ٹردے ڈکھ کچاوے
ہن سبن تاں ٹر گئے روندی کون ہنڑ کیڑھا آن رهاوے
.....☆.....

دروازے نال ہے لگ روندی ہسی تازہ زخم جگر دا
کل خون جگر دا بنڑ آنسو پیا باہر اکھیاں توں آوے
.....☆.....

رہے محمل ڈسدے جے توڑیں رہی در تے کھڑ کے ڈہدی
پچھے روندی جھنڑ پئی خاک اُتے بیٲار کون کون اُٹھاوے
.....☆.....

بیٲار وی ہئی اتوں ڈکھ آ گئے تہوں غش کھا کے ہے جھنڑ پئی
کوئی ونج کے آکھے اکبر کون آ بھین کون جھولی پاوے
.....☆.....

رہے ٹردے محمل گلیاں وچ اے روندی در تے رک گئی
رہی در تے فجر تائیں روندی کیڑھا واپس گھر گھن جاوے
.....☆.....

جعفرؑ این سین کون خوشیاں دے دل سارے پھل مل پونون
اے گھن گل پھل کل خوشیاں دے چن ویر کون سہرا پاوے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2620}

کیوں دھیٰ بیمار نبھسی ویران حویلی وِچ
ٹر ویسن سجن جاں ایندے بہہ کلہیں نیر ویسی ویران حویلی وِچ

.....☆.....

میں جانڑدی ہاں ایندا وقت کیوں ساڈے بعد گزری گھر وِچ
چن ویرن دی شادی دیاں تجویزاں روز سوچسی ویران حویلی وِچ

.....☆.....

اے روز سوچسی ویرن دی تھسی انجہ شادی کربل وِچ
کل رسماں اے شادی دیاں بہہ روز ادا کروسی ویران حویلی وِچ

.....☆.....

سے لڑکیاں شہر مدینے دیاں روز ایندے کولھوں آسن
آ ذکر کریسن شادی دا ڈکھ درد اینکوں تڑپسی ویران حویلی وِچ

.....☆.....

جڈاں اپنے خیالاں دے وِچ اے چن ویر دے ڈیکھسی سہرے
ودھ ویسی درد وچھوڑے دا اے درد کنوں ٹر ویسی ویران حویلی وِچ

.....☆.....

جعفرؑ دا سائیں! گھر پاک دے وِچ ہنڑ ابدی خوشیاں گھن آؤ
جڈاں اکبرؑ سہرے پا کھڑی آ جنت رقص کریسی ویران حویلی وِچ

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2621}

بیٹا کریندی ہے صاف آنسو اکبر دے نال ردا دے
نہیں بھین کنوں برداشت تھیندے آج آنسو پاک بھرا دے

.....☆.....

مس لاہندی چم کے آہدی ہے میڈے سامنے نیر و ہا نہیں
میں تاں کفن دے وچ وی رونوناں ہے تہاڈے اے آنسو کر کے یادے

.....☆.....

دل نازک ہوندن بھینیں دے نہیں ساہندیاں ویر دا رونون
ہنڑ روک آنسو میڈا دل پھدائے نہ درد ودھا دکھیا دے

.....☆.....

تہاڈے رخساراں تے چن ویرن نہیں آنسو اصلوں ٹھہندے
تہاڈے ہونٹ ہن قابل خوشیاں دے نہیں اے رونون دے ڈا دے

.....☆.....

تساں ٹر ویسو پر بھین کول اے آنسو ڈینہ رات رولین
گل لا روساں دیواراں کول ، بنڑ ہجر دی ہک فریادے

.....☆.....

جعفرؑ انہاں بھین بھرانواں دیاں ہنڑ خوشیاں جلدی ہونون
پاوے سہرے ویرن مل جانون ول خوشیاں لا تعدادے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2622}

میکوں اصغرؑ ڈیو چا پاک اماں اینکوں اپنے کولھ ٹکا گھنساں
دل مونجھا تھیں جیں ویلے اینکوں ڈیکھ کے مونجھ لہا گھنساں

.....☆.....

تھاڈا پیار جاں آسی یاد میکوں روح تڑپسی دل تھی خون ویسی
اوں ویلے کمن ویرن کوں تھاڈے پاروں میں گل لا گھنساں

.....☆.....

روح سکدی راہسی ہر ویلے چن اکبرؑ کیتے پاک امڑی
میں ویر اصغرؑ کوں گل لا کے توڑے کجھ تاں سدھر لہا گھنساں

.....☆.....

اُتھاں شادی تھیں اکبرؑ دی اُتھاں دل میڈا بے چین ہوسی
پینگھے وچ توڑے اصغرؑ کوں اُتھاں بنریاں وانگ سجا گھنساں

.....☆.....

جڈاں بھین معصومہ یاد آسی میڈے روکیں آنسو نہ رسن
میں بھین دے عیوض این چن دا منہ چم کے درد گھٹا گھنساں

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ او پیار وسے جیڑھی رو امڑی کوں آہدی ہئی
میڈے کولھ جے ہوسی ویر اصغرؑ این توں سارے پیار کرا گھنساں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2623}

تم میرے عون و محمدؐ مامتا کی جان ہو
میرے ہر معصوم جذبے کی حسیں پہچان ہو

.....☆.....

آج سینے سے لگانے کی مجھے فرصت نہیں
میں اسیر درد اور امت کے تم مہمان ہو

.....☆.....

میرا بس چلتا تو کر کے پیار میں جاتی کہ تم
صدقہ ء شہیر ہو اور اپنی ماں کی شان ہو

.....☆.....

میں نہ بھولوں گی تمہاری ایسے سونے کی ادا
شام کا بازار ہو یا پڑم الم زندان ہو

.....☆.....

جا رہی ہوں شام جعفرؑ اب دعا کرنا مجھے
میں ہوں پردہ دار ، میرا یہ سفر آسان ہو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2624}

تطہیر دا پور جاں بھر ٹریا آکھے پتن تے ہک بیمار خیر ہووی بیڑے دو
میں تاں نکھڑ گئی ہاں کل سجھاں توں اے عالم دا سردار خیر ہووی بیڑے دو

.....☆.....

دریا اگوں ظلم دا جوش اچ ہے کل نازک پور تہاڈا ہے
سے چنتے پوندن نال جو ہن کل بال تے پرداہ دار خیر ہووی بیڑے دو

.....☆.....

طوفان دے غلط ارادے ہن انوں مس لاہندے شہزادے ہن
تہاڈی آس تے سفریں ٹھلدا پئے، اے قافلے دا سالار خیر ہووی بیڑے دو

.....☆.....

اگوں تیز اندھار سنویندے ہن ہمیں چنتا پاک ردائیں دا
پردے دا خاص خیال رکھیں میڈا چاچا علمبردار خیر ہووی بیڑے دو

.....☆.....

اگوں خونی پتن شام دا ہے جتھاں ظلم دی بارش تھیدی ہے
اے کل تطہیر دیاں مالک ہن او ظلم دی ہے منجھہار خیر ہووی بیڑے دو

.....☆.....

جعفر دی دعا ہے حسن دا چن تہاڈا مقصد چڑھ پروان ونجے
ساڈے پاک ملاح دو خیر ہووے رہے کرم ایہو لگاتار خیر ہووی بیڑے دو

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2625}

جل گھن اصغرؑ توں بابےؑ توں او لعلؑ کوں چا گھن آئے ہن
میں تاں ڈکھ نہ سنگساں جیں رنگ دا او پانی پلا گھن آئے ہن

.....☆.....

گھنو ونجؑ بابےؑ توں ویر اپنا کھڑے در خیمے تے روندے ہن
نہ چہرہ ڈکھا ہے ویرن دا او نندر پوا گھن آئے ہن

.....☆.....

بابےؑ توں گھن کے ویرن کوں ونجؑ آپ سمہائے خیمے ونجؑ
جیڑھی سرخی ہے اے تاں ہے مہندی او بنرا بنرا گھن آئے ہن

.....☆.....

میڈا دل برداشت نہ کر سنگسی جے چادر پاک ہٹايم چا
دل پھٹ ویسی ما مضطر دا جیویں پتر سجا گھن آئے ہن

.....☆.....

پینگھے ونجؑ ویر سمہائے چا نہیں رہ گئی ضرورت لوریاں دی
ابندی نندر ہنٹر بالکل نہیں کھلنی ایں رنگ دا سمہا گھن آئے ہن

.....☆.....

جعفرؑ او معصومہؑ وس پوویں جیکوں امڑی اے فرمایا ہا
گھن بابےؑ کوھوں ویر اپنا واپس او ولا گھن آئے ہن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2626}

جیویں میں اُجڑی دا بھائی میں لوری کیا ڈیواں
ہے بھین دی روح گھبرائی میں لوری کیا ڈیواں

.....☆.....

تہاکوں امت پلایا ہے پانی تہوں جگر تہاڈا ٹھر گئے
تہاکوں سوہنٹریں نندر ہے آئی میں لوری کیا ڈیواں

.....☆.....

جیڑھا حال ڈٹھائے میں امریٰ دا تہاڈی نندر کنوں ہاں ڈر گئی
ہوی ایسی شکل بنڑائی میں لوری کیا ڈیواں

.....☆.....

چہرے توں ردا کر ہک پاسے میں منہ چمپھائے جو تیڈا
ہمی ہونٹاں تے سرخی چھائی میں لوری کیا ڈیواں

.....☆.....

معلوم تھیندائے جیویں ٹر گیا ہیں ، ہنی اے جہیں رنگ اپنائے
ہوی بھین دی مونجھ ودھائی میں لوری کیا ڈیواں

.....☆.....

جعفرؑ او معصومہؑ وس پووے جیڑھی ویر کون ہئی رو آہدی
ہمی سر وچ خاک روانی میں لوری کیا ڈیواں

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2627}

تیری کسمن بہن جھلائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو
آنکھوں سے آ کے لگائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو

.....☆.....

جب شام غریباں لوگ آ کر یہاں ٹھنڈا کریں گے نیموں کو
تیری بہن ضرور بچائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو

.....☆.....

جب شام کی جانب جائیں گے ، زندان میں بھی یہ بہن تیری
خود لوریاں گا کے سنائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو

.....☆.....

جب شام سے واپس آئیں گے ، میں ساتھ اسے لے آؤں گی
پھر اپنے گھر لے جائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو

.....☆.....

جائیں گے جو روضہ نبویؐ میں اس وقت یہ مضطر بہن تیری
نانا کو جا کے دکھائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو

.....☆.....

جعفرؑ کے سچی جب آئیں گے اور ظلم مٹایا جائے گا
خوش ہو کے بہن سجائے گی تیرے خالی اس گہوارے کو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2628}

پینگھے دے وِچ ہے جیڑھا اصغرُ دا حال غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی
ہے پیاس توں تڑپدا جیڑھے درد نال غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی

.....☆.....

مجبور ہاں میں اینکوں کیوں کھیر ہنڑ پلاناواں
دل میڈا سہہ نہیں سنگدا کیوں چن کوں جھولی پاناواں
جیویں ڈکھی دو ڈہدائے آج میڈا لعل غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی

.....☆.....

معصومہ دھی ہے پچھدی تسال لعل کیوں نہیں چنیدے
پیاسہ ہے ویر میڈا نوہے کھیر کیوں پلیندے
معصومہ ہے کریندی جیویں سوال غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی

.....☆.....

منگدی ودی ہے پانی ایندی بھین خیمیاں وِچ
ڈسدا نہیں سہارا اجڑی کوں ایں جہاں وِچ
جیویں اوندے نال روندن کل پیاسے بال غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی

.....☆.....

مانواں دے کیتے غازی اے ڈکھ نہیں ہوندا سوکھا
بالاں کوں ٹردا ڈیکھن مانواں کیتے ہے اوکھا
تڑپاناوناں ایں چن دا تھی پر ملال غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی

.....☆.....

جعفرُ او پاک بی بی ول چن کوں جھولی پاوے
جیڑھی سینُ حال چن دا کھڑی ویر کوں سناوے
آکھے لعل دا ایں ٹرناں حسرت دے نال غازی میں ڈکھ وی نہیں سنگدی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2629}

پیا اتنی کمان کوں چھک ڈیندائیں اے تاں ہک معصوم دا گلے
اے ما دے دل توں وی ہے نازک نہ کر کوشش ول ولے
.....☆.....

کوئی سخت غذا گل بالاں دے برداش نہیں کر سنگدے
تیڈے پھل دی ضرب کوں ممکن نہیں گل کہیں معصوم دا جھلے
.....☆.....

بالاں تے اتنا ظلم کرن نہیں ہوندا مناسب ہرگز
اے ظلم نہ کر ملعون ازل متاں عرش خدا دا ہلے
.....☆.....

میکوں لعل دے گل دا چنتا نہیں ایہو فکر ہے دل کوں کھاندا
تھیسے مونڈھا زخمی بابے دا معصوم دے گل دے رلے
.....☆.....

ممتا دے درد دی شدت دا تیکوں نہیں اندازہ ظالم
میں ول وی چاہندی ہاں ہک میڈا سرتاج سلامت ولے
.....☆.....

جعفرؑ دا وارث گھن بدلے بہوں صدیاں گزر گئیاں ہن
دل چاہندائے ہنڑ تاں دشمنائے تلوار عباسؑ دی چلے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2630}

کوئی ماوی ڈیکھ نہیں سنگدی ٹرن اپنے چن پتراں دا پئے ٹردا چن اصغر
محسوس تھیندائے امڑی کوں جیویں پئے اصغر تڑپاندا پئے ٹردا چن اصغر

.....☆.....

پینگھے دے کولھ ہن ویندے ہن چمدے منہ اصغر دا
ہن فوراً واپس آندے ہے نظر امڑی کوں آندا پئے ٹردا چن اصغر

.....☆.....

ہے وقت اخیرى ڈسدا تہوں بیٹھی ہے نال معصومہ
جیڑھا کمسن ویر دا حالے ہے ڈیکھ کے دل گھبراندا پئے ٹردا چن اصغر

.....☆.....

ہے سڈ امڑی کوں آہدی ہک گھٹ پانی دا ڈیو چا
رنگ ویندائے بدلدا ہنڑتاں معصوم دیاں اکھیاں دا پئے ٹردا چن اصغر

.....☆.....

ہے بھین دا دل تہوں کمسن بیٹھی ہے معصوم کوں چائی
نہیں پاک امڑی سبہ سنگدی کمسن دا حال ڈکھاں دا پئے ٹردا چن اصغر

.....☆.....

جعفر او امڑی جگ تے ول ڈیکھے لعل دیاں خوشیاں
جیڑھی آہدی ہئی اجڑی کوں ہے درد صغیر دا کھاندا پئے ٹردا چن اصغر

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2631}

اے ہوا آہستہ چل معصوم ہے سویا ہوا ، کوئی شور نہ کر
تین دن کے بعد اب ہے روتے روتے سو گیا ، کوئی شور نہ کر

.....☆.....

ریت کے آنچل کو اپنی ماں کا آنچل جان کر
کتنی معصومی سے دیکھ ہے میرا کمن سو رہا ، کوئی شور نہ کر

.....☆.....

سن کے تیری سرسراہٹ جاگ نہ جائے کہیں
منتیں کرتی ہے تیری یہ تڑپتی مامتا ، کوئی شور نہ کر

.....☆.....

لوریاں سن کر بھی اصغر تین شب سویا نہ تھا
آج لوری کے بناں سویا ہے یہ کمن میرا ، کوئی شور نہ کر

.....☆.....

پہلے تو لوری بھی سن کر کھیلتا رہتا تھا یہ
آج پیاسہ سویا ہے شاید تھا کافی تھک چکا ، کوئی شور نہ کر

.....☆.....

علقہ تو اپنی موجوں کی روانی روک لے
جاگ نہ جائے کہیں یہ میرا پیاسہ لاڈلا ، کوئی شور نہ کر

.....☆.....

جعفرؑ اس بی بی کو اپنی گود کا سکھ پھر ملے
جو تھی مقتل میں یہ کہتی دھیرے چل تو اے ہوا ، کوئی شور نہ کر

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2632}

ہوندائے جیون اوکھ اوں ما دا جیندی جھولی خالی ہو جاوے
 نہیں بھاندا رُخ دنیا دا جیندی جھولی خالی ہو جاوے
☆.....

جڈاں کہیں امڑی دی جھولی وچ ڈیکھے کھئیڈا کمسن بچڑا
 اوندہ تھیندائے درد زیادہ جیندی جھولی خالی ہو جاوے
☆.....

جڈاں کہیں معصوم کوں پینگھے وچ ہے ڈہدی لوری ڈیندا
 ڈُکھ ودھ ویندائے ممتا دا جیندی جھولی خالی ہو جاوے
☆.....

جڈاں کہیں امڑی کوں ڈیکھ گئے پتراں کوں کھیر پلیندا
 بھل ویندائے ہوش غذا دا جیندی جھولی خالی ہو جاوے
☆.....

کہیں ما کوں ڈیکھے ویڑھے وچ بالاں دے ناز منیندا
 نہیں راہندا ہوش ردا دا جیندی جھولی خالی ہو جاوے
☆.....

جعفرؑ ایں سین دا گھر وسے ، آہدن رب رد نہیں کردا
 اوندہ ہک ہک لفظ دعا دا ، جیندی جھولی خالی ہو جاوے
☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2633}

میکوں اصغرؑ اپنی کل زندگی تہاڈا پیار کرانوں یاد آسی
سمہ جھولی وچ میڈے ہتھ جم کے تہاڈا نت مسکانوں یاد آسی

.....☆.....

جڈاں کولھ ہم ویندی پنگھے دے ہانویں مٹھیاں نظراں چن ڈہدا
جڈاں چینی ہم وچوں پنگھے دے تیڈا ودھ گل لانوں یاد آسی

.....☆.....

میں تہاکوں سمہا کے جھولی وچ جڈاں لوری آپ سزیندی ہم
جڈاں لوری سزیندی ہم تیڈا نال ہونٹ ہلانوں یاد آسی

.....☆.....

میکوں یاد راہسی جڈاں نال اپنے تہاکوں اصغرؑ لعل سمہندی ہم
تہاڈا کھیر دے ویلے امری کوں کھل کھل کے جگانوں یاد آسی

.....☆.....

نہ بھلسی ہونٹ جاں چمدی ہم ہانویں رخساراں تے ہتھ لیندا
کلاکاریاں کر کے نال میڈے تیڈا پیار جتانوں یاد آسی

.....☆.....

جعفرؑ اوں سینؑ کوں کمسن دیاں کل خوشیاں واپس مل جانوں
جو آہدی ہی تیڈا پیاس کنوں میکوں چن ترپانوں یاد آسی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2634}

انگوٹھی اے بے دی ہے خوشی دے رنگ ڈیندی ہے
ونجیجے نہ اے خاک وچ تے گالھ اے رویندی ہے
بے نہیں اے ہنڈھانوٹری کڈاہیں اے سکھاں نال ہے

.....☆.....

اے سگناں دی مہندی ہے تے ڈکھ پئی سٹڑیندی ہے
اے لگڑی ہے بن دیوچ تے شادی پئی سہیندی ہے
تے میکوں بہوں ڈریندا ہے بنی دا جیڑھا حال ہے

.....☆.....

اے سوہا جوڑا چن دا ہے اے خوشی تے سکن دا ہے
بے دے پاک تن تے گو نظر دا لڑ کفن دا ہے
اینکوں تاں میں ایں ڈینہہ کیتے بڑایا تیرہاں سال ہے

.....☆.....

کریندیاں سدا دعائیں جعفرؑ دا آوے پاک سائیں
دل ایسی خوشی مل ونجے جو بدلے نہ دل کڈاہیں
ہمیشہ دی خوشی ساکوں ڈکھاوے لچپال ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2635}

اے سچ ہے قاسم بنرے دی باراتی جیکوں چائی آندن
یا ہے اے جنازہ بنرے دا جیکوں سچ دے وانگ سجائی آندن

.....☆.....

وچ کر بل دے ایں بنرے دی تاں کہیں نہ سچ سجائی ہی
آج بیوہ ما دی ہر حسرت مومن پروان چڑھائی آندن

.....☆.....

ایں بنرے پاک کوں کر بل وچ ڈکھاں بنرا آن بنڑایا ہا
او رسم ڈکھاں دی آج سارے درداں دے نال نبھائی آندن

.....☆.....

بنرے دی لاش کوں کر بل وچ ناہی کفن ڈتا ملعون امت
تہوں نال پھلاں دے سچ اوندی آراستہ آج کروائی آندن

.....☆.....

ایندی بنری کوں ایندی لاش اُتے ناہی رونون امت شقی ڈتا
اے اوں بنری دے آنسو ہن جیڑھے آج سارے برسائی آندن

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دیاں خوشیاں دا اعلان تھیووے ہنڑ دنیا تے
جیندی سچ کوں وانگ جنازے دے آج ماتم دار سہائی آندن

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2636}

سامان میڈی شادی دا تیار میڈا چن تھی گئے
ہک نظر تاں کر سامان اُتے جیڑھا حسرت نال بھی گئے

.....☆.....

تھاڈے بابے پاک دی پگ چا کے ہی مقنعے نال سجائی
بیا نام نجف دے والی دا مقنعے تے لعل لکھی گئے

.....☆.....

ہن سارے ترے غربت دے اے وطن تاں نہیں چن قاسم
کل گھر دا ترکہ دلہن دے سامان دے وچ رکھوی گئے

.....☆.....

دلہن دی شان دے لائق نہیں سامان اساڈے گھر دا
او تاں مالک عرش دی دختر ہے اوں توں گھر ساڈا شرمی گئے

.....☆.....

جڈاں گھر دے رشتے ہوندے ہن سامان تاں کوئی نہیں ڈہدا
شریسی نہ ساکوں سین دا چن جو بڑناں ہا لعل بڑی گئے

.....☆.....

جعفر دا وارث ہنٹر جلدی اعلان چا کر خوشیاں دا
او سین سے جیندا بن دے وچ گھر پاک تمام لٹی گئے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2637}

دُکھاں درداں دے ماحول دے وِچ میکیوں وریاں چانوناں آ گیا ہے
بدسنونیاں دے ماحول دے وِچ ہر سنونڑ منانوناں آ گیا ہے
.....☆.....

میں بیوہ ہم تہوں وریاں کوں میں ڈر توں ناہم ہتھ لیدی
شالا خیر دے سنون ادا ہونون میکیوں خود ہتھ لانوناں آ گیا ہے
.....☆.....

ہتھ لیدیاں بیوہ مانواں نہیں جیکر کوئی چیز ہو سگناں دی
سامان میکیوں آج وریاں دا خود آپ سجانوناں آ گیا ہے
.....☆.....

مجبوری ہئی اے بیوہ دی میں پاک وری کوں چا آئی ہاں
لکھاں درد ہن میڈے جگر دے وِچ ہر درد لکانوناں آ گیا ہے
.....☆.....

نہیں میکیوں سہاگ تاں راس آیا میڈی نونہہ تاں سہاگن رہ جاوے
میڈے دل دے وِچ سے چنتے ہن گل بنری کوں لانوناں آ گیا ہے
.....☆.....

جعفرؑ وسے جگ تے او امڑی جیڑھی چا کے وریاں آہدی ہئی
وِچ غربت دے بناں پچڑے کوں یک لخت بڑانوناں آ گیا ہے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2638}

آج سچ سوہنڑی بنرے دی ڈیکھو کتنی حسین اے سچی ہے
ہر پھل ہے آندا آج مسکراندا اے منفرد ہک خوشی ہے

.....☆.....

آج دی خوشی وچ درداں دا رنگے ول وی خوشی اینکوں آہدن
امڑی دے آنسو بنری دیاں آہیں نال اے مسرت بھری ہے

.....☆.....

اے سچ آج تاں سنوڑاں دی سچ ہے کل تاں نظری جنازہ
خوشیاں وی ڈھیرن ڈکھ وی تاں گھٹ نہیں کیسی خوشی اے ملی ہے

.....☆.....

بنری ہے بیٹھی آج بنڑ کے بنری کل بیوہ بنڑ کے اے باہسی
آج ہے سہاگن کل ہوسی بیوہ ہک روز دی اے بنی ہے

.....☆.....

آج سچ تے ہن سکناں دے سہرے ہر پھل پیائے مسکراندا
کل بحسن این تے بنرے دے ککڑے ایہا نصیب اچ لکھی ہے

.....☆.....

جعفر دا وارث جگ تے جاں آسی ہوسن اے خوشیاں حقیقی
بنری دیاں خوشیاں ہنڑ جلدی تھیون ایہا دعا ہر گھڑی ہے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2639}

ناہی مناسب اے دریاں چانون مگر میں وریاں اے چا تاں آئی ہاں
میں بدشگونی توں ہامی ڈردی وری میں ہر توں لکا تاں آئی ہاں
.....☆.....

رہے اے سامان ہر توں محفوظ دل دے وچ تاں ہے چنتا ول وی
نہ غیر دا ہتھ لگے وری کوں کریندی ہردم دعا تاں آئی ہاں
.....☆.....

میں بیوہ ہم ، اپنی بیوگی دا خیال کر کے رہی ہاں ڈردی
بنے دی ہمیشہ کولھوں چن دی وری کوں آج خود سجا تاں آئی ہاں
.....☆.....

بناں تے بنری وی ہن پیاسے میں پانی وی آپ ڈے نہیں سنگدی
میں ول وی رکھ دعوے ڈھیر آئی ہاں تہوں اچھکدی سدا تاں آئی ہاں
.....☆.....

بنی جاں دروازہ نپ کھڑوسی میں در نپاوی آ ڈیساں کیا شے
میں غربتاں وچ تاں کجھ نہیں پھردی ہاں جو بھی پھردی او چا تاں آئی ہاں
.....☆.....

اے میڈی ہر توں ہے خوش نصیبی کریم دی دھی جو گھر ہم آئی
نظر نہ لگے بنی دے سر توں میں اپنی ہر شے وتا تاں آئی ہاں
.....☆.....

حسن دی نونہہ دا سہاگ راہوے سدا سلامت تے ڈکھ نہ ڈیکھے
دعا سوا میڈے کولھ کجھ نہیں ایہا کریندی دعا تاں آئی ہاں
.....☆.....

ہنڑ آوے جعفر دا پاک وارث سچے دوبارہ وری بنی دی
دعا ڈکھی دی ضرور سنڑسی ایہا میں امید لا تاں آئی ہاں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2640}

تساں مہندی لانون آیاں ہو میکوں مہندی لانون نہیں ٹھہندا
میڈے سر تے رنڈیپا چھاں کر گئے میکوں بڑی سڈانوں نہیں ٹھہندا

.....☆.....

انہاں ہتھاں نال تاں لٹھے تائیں میں لاش تے ماتم کرنا ہے
تہوں مہندی نال انہاں ہتھاں کوں ہنڑ میکوں سجانوں نہیں ٹھہندا

.....☆.....

جڈاں سہرے چپساں بڑے دے لگ ویسی ہتھاں تے خود مہندی
انہاں خون دے نال رنگیجناں ہے مہندی توں رنگانوں نہیں ٹھہندا

.....☆.....

میکوں بیج تے لیسو آج مہندی کل بیہاں بنے دی لاش اُتے
جئیں بہڑائے سہاگ دے لاشے تے اونکوں بیج تے بہوڑ نہیں ٹھہندا

.....☆.....

ہی رُخ تے گھونگھٹ بیوگی دا پیا ڈسدائے لاشہ بڑے دا
جیندی قسمت بیوگی لکھ ڈیوے اونکوں بڑی سڈانوں نہیں ٹھہندا

.....☆.....

جعفرؑ وسے جگ تے او بڑی جیڑھی لاش بنے تے آہدی ہئی
اُتے لاش دے بڑی وانگ میکوں سٹ گھونگھٹ آنوں نہیں ٹھہندا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2641}

شیرِ دیکھو کس کو یہ سہرا بندھا رہے ہیں
عبّاس ان کے سر پہ علم لہلہا رہے ہیں

.....☆.....

شادی کا اہتمام یہ کس طرح ہو رہا ہے
روتی ہے موت ایسے یہ دولہا بنا رہے ہیں

.....☆.....

دلہن کی بیوگی تو ہر اک پھول پر ہے چھائی
اس حال میں یہ لخت جگر کو سجا رہے ہیں

.....☆.....

یہ تو خوشی کی رسم تھی حیرت یہ ہو رہی ہے
باراتی ہر شگن پہ کیوں آنسو بہا رہے ہیں

.....☆.....

میدان میں تو تیار کئے جا رہے ہیں نیزے
لیکن ادھر یہ دولہا کو مہندی لگا رہے ہیں

.....☆.....

کل پردہ دار جعفرؑ رسمیں نبھا رہے ہیں
کل انبیاءؑ و مرسلینؑ آنسو بہا رہے ہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2642}

تہاڈی مہندی تاں میں چا آئی ہاں ڈس پاک بنی نہیں لیندی کیوں
انہاں چند لمحات دیاں خوشیاں کوں ہیں درداں وچ بدلیندی کیوں

.....☆.....

بہوں لمبا سفر ہے درداں دا اے خوشیاں ہن ڈو گھڑیاں دیاں
ہنڑ مہندی لا کے خوشیاں دے نہیں سنوڑ ادا کرویندی کیوں

.....☆.....

رونون کیتے بہوں وقت پیائے مسکا ہک واریں تیج اُتے
ول زندگی بھر تساں رونوناں ہے نوہیں آج ہس کے ڈکھلیندی کیوں

.....☆.....

ہنڑ بنری لا گھن آج مہندی ایں وقت تاں بیوگی ٹھہندی نہیں
جیڑھا کل تھیسے اوکوں سوچ کے آج نہیں مہندی پاک لویندی کیوں

.....☆.....

اللہ بھانویں ڈکھ نہ کوئی آسی تہاڈا پاک سہاگ بحال راہسی
آج سنوناں ویلے سچاں کوں ہیں رو رو آپ رویندی کیوں

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث پاک آ کے تہاڈے سارے ڈکھ کر دور ڈیسی
ایہو وقت دعا دا ہے بنری نوہیں آپ دعا فرمیندی کیوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2643}

جڈاں دُو جھے وداع کیتے بناں خیمے ہا ول آیا
ہا آ کے پاک امڑی توں ولا رُخ پاک چھوایا

.....☆.....

لہو بنرے دے چہرے دا کھڑی امڑی پو بھیندی ہئی
ہے ہنڑ کیا حال بنری دا کھڑی رو رو ڈسیندی ہئی
توں ونج مل پاک بنری کوں اے منہ چم کے ہا فرمایا

.....☆.....

جڈاں بنرا آیا خیمے تے اے حالت ڈٹھی بنری
ہا جاری خون زخماں توں تے روندی آ کھڑی بنری
بنی سرتاج دے قدماں اُتے ہا آ کے ہتھ لایا

.....☆.....

نہ منہ توں بولی کجھ بنری ہن آنسو اکھیاں توں جاری
دُوہیں خاموش رہے لیکن نموشی کیتی گل ساری
لہو رو رو پو بھیندی رہی ہا زخماں دل کوں تڑپایا

.....☆.....

منگے رخصت جڈاں بنرا بنی دامن پکڑ رووے
ہا دل چاہندا میڈا سرتاج میں توں نہ جدا ہووے
پکڑ دامن رہی روندی ، ہا روندنا سین دا جایا

.....☆.....

پچھیا بنری کڈاں ولسو ؟ آکھیا بنرے قیامت کوں
ولا ملسوں حسن دا چن و سبسی پاک عترت کوں
آسی جعفر دا وارث جو ہے سارے گھر دا سرمایا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2644}

ہے بیوہ ما بھجوا یا ، کانڈھا شادی دا
 آج بیوہ امریٰ خود سڈ کے عباس توں ہے لکھوایا کانڈھا شادی دا
☆.....

آج حسن دے لعل دی شادی ہے ہر رسم ادا آج تھسی
 تہوں پاک بنے دی امریٰ نے ہے سینیں دو بھجوا یا کانڈھا شادی دا
☆.....

مہندی دی رسم ادا ہوسی بنرے دی سچ تھسی
 تھیوے شامل ہر ہک بجن آ کے تہوں سین ہے آپ ڈیوایا کانڈھا شادی دا
☆.....

بنرے دا ولیمہ تھیوناں نہیں اے ہے امریٰ دی مجبوری
 ہے بند پانی نال ہنجواں دے ہے امریٰ آپ سجایا کانڈھا شادی دا
☆.....

جج ٹری شام دو یارہاں کوں آ ڈیکھسی دنیا ساری
 بارات دے سارے حال ہے آج ہر کہیں کوں ڈسانون آیا کانڈھا شادی دا
☆.....

جعفر جڈاں آسی حسن دا چن ول شادی بنے دی تھسی
 بھجوسی کل ہم سجاں دو خود آ کے حسن دا جایا کانڈھا شادی دا
☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2645}

اَج رات دا ہے مہمان بنرا ہک وار خیمے تاں آوے
بہوں انتظارے بنری کوں اوند ا گھونگھٹ بناں آ اٹھاوے

.....☆.....

اَج تاں وداع ہے ہر کہیں نے کرناں کیوں جو وداع دی اے راتے
بنری دے نال اَج قاسم بناں وی ہک وار تاں آ الاوے

.....☆.....

جیڑھا جدائی دا ڈینہہ ہے قاسم او تاں ہے کل دا ڈیہاڑا
ایں آخری شب کوں پاک بنرا درداں دی شب نہ بنزاوے

.....☆.....

بنری دے دل وچ لکھ درد ہوسن دل وچ تاں او رہ نہ جانوں
زندگی دا ساتھی قسمت بنزایائے ڈکھ سکھ تاں بنرا ونڈاوے

.....☆.....

اوند ا سہاگے مہمان اَج دا کل تاں او تھی ویسی بیوہ
سرتاج دی چھاں تے پاک بنری لُحظہ تاں بہہ کے نبھاوے

.....☆.....

جعفر دا وارث بنرے دی ما کوں خوشیاں ڈکھا پاک چن دیاں
ابدی مسرت ایں پاک گھر وچ ہنڑ آ کے خوشیاں وساوے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2646}

ڈسے کوئی قاسم دے بابے کوں میں لعل کوں سہرے پائی کھڑیاں
آج تہاڈی وصیت دے موجب چن بنریاں وانگ سجائی کھڑیاں

.....☆.....

احسان کیتا ہے سین دے چن اینکوں اپنا پتر بنڑایا ہے
پردیس جو ہا تہوں بنری دا میں عرش توں ڈاج منگائی کھڑیاں

.....☆.....

ذرا اپنے یتیم کوں آ ڈیکھو کیڈا سوہنڑاں بنرا بنڑیا ہے
تہاڈی نونہ دے قدم دی برکت توں گھر پاک بہشت بنڑائی کھڑیاں

.....☆.....

تساں نونہ تے پتر کوں سچ اُتے ڈیکھو بیٹھا آ کے ہک واریں
شالا نظر نہ لگے جوڑے کوں سر تے قرآن میں چائی کھڑیاں

.....☆.....

پردیس وی ہا ماحول وی ناہی پر سنوڑ ادا تاں تھی گئے ہن
تہاڈی نونہ گھر وچ میں گھن آئی ہاں تہاڈے ویڑھے کوں رنگ لائی کھڑیاں

.....☆.....

تھیں اصلی سنوڑ تاں اوں ویلے جڈاں جعفر دا سردار آسی
تہاڈے آخری لعل دی آمد دی ہر توں میں دعا کروائی کھڑیاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2647}

اُتوں سچ دے سید چایا مقنع بنرے دا
تر خون توں ہا تھی آیا مقنع بنرے دا

.....☆.....

اوں خاک آلودہ مقنعے کوں ڈٹھا پاک بنے دیاں بھینیں
اے منظر ڈیکھ کے غش کیتا کونین دیاں مالک سینیں
دا جڈاں بھینیں نے ڈکھلایا مقنع بنرے دا

.....☆.....

چا خون آلودہ مقنعے کوں آئیاں بھینیں کولھ امری دے
اُٹھی پڑھ بسم اللہ بیوہ ما کر لعل دے خون تے دیدے
دا ڈکھی گھن اکھیاں تے لایا مقنع بنرے دا

.....☆.....

اوں مقنعے کوں لا اکھیاں تے ڈکھی کولھ بنی دے آئی
آکھیا عوں دی ما اگے درد ہے بہوں اے سنوڑ نہ کر بھر جانی
دا بنی رو جھولی وچ پایا مقنع بنرے دا

.....☆.....

پایا جھولی مقنع بنرے دا منہ پھوپھیاں دے ڈہدی رہ گئی
بنری دے ٹرن دے چنتے توں ما آن کے خاک تے بہہ گئی
دا گھن چادر ہٹھ لکایا مقنع بنرے دا

.....☆.....

جعفر دا وارث جلدی آ کر ول اے سنوڑ خوشی دے
ول پورے ہونون دنیا تے ارمان ایندی امری دے
دا ہووے بھینیں آپ سجایا مقنع بنرے دا

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2648}

پیا ساہورے گھر وچ آندا ہے بناں بنڑ کے حسنِ دا لعل
پیا بنڑ کے سبالا آندا ہے علیٰ اکبر ویر دے نال
.....☆.....

بارتیاں وانگوں پئے آندن کل ویرن نال بنے دے
ہن در خیمے تے کرن آئیاں کل سینیں استقبال
.....☆.....

توڑے رخ ہے پیاس توں زرد ایندا ہسی سوہنڑیں لگدے سہرے
کھڑی سورہ نظر کوں پڑھدی ہے خود ویرن دی بھائیوال
.....☆.....

ہر سینِ سلامی چائی کھڑی ہے پر ہے غربت تے روندی
پلوں بدھناں ہے ما باقر دی ، پر روندی ہے ڈکھ کے حال
.....☆.....

ہن سوہنڑیں سہرے بنڑے دے رخ تے لہراندے آندے
رب جانڑے کیوں آج ڈسدے ہن امڑی دے پریشاں وال
.....☆.....

جعفر اے بنرا پاک بنڑے ول بنرا نال خوشی دے
اینکوں ابدی خوشیاں آ ڈیوے دو عالم دا لچپال
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2649}

آکھے سین اے بیوہ بھر جائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے
اگوں موت کھڑی ہے ڈھاہ لائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے

.....☆.....

ایں راتیں سہرے پائے ہن ایندے آج اساں سفونڑ کرائے ہن
اینکوں آج اساں مہندی ہئی لائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے

.....☆.....

کھڑا چن قاسم تیرے اگوں موت دا گرم بازارے
کھڑائے تازے سہرے چن پائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے

.....☆.....

بناں جے میدان دو جاسی اے واپس دل نہ آسی
ایہو سوچ کے ہاں میں گھبرائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے

.....☆.....

اے بخت ہے سین دی دھی دا میکوں چتا ہے بنری دا
ٹر ویسی سین دی آج جائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ او سین دی دھی جیڑھی ہئی سینیں کون فرمندی
قرآن کھڑی ہاں میں چائی کوئی پاک بنے کون روک گھنے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2650}

وہ بن وچ سید بنرے دی این رگ وچ لاش گولیدا ہے
ہتھ مار زمین تے بنرے دے ہر برگ کوں گول کے چیندا ہے

.....☆.....

کوئی پھل آ ویندائے نظر جڈاں بہہ رہندائے سید زمین اُتے
کر خاک صفا او پھل بیکس ول چم اکھیاں تے لیندا ہے

.....☆.....

جڈاں لہدی ہے کوئی شے سگناں دی ہے بیوہ بنری یاد آندی
کر یاد رنڈیپا دختر دا رو خاک اُتے بہہ ویندا ہے

.....☆.....

ہر ٹکڑا رکھن چادر وچ تھی چادر خون آلود گئی ہے
کیوں لعل ڈکھیاں امڑی کوں بہوں درد دے نال سوچیندا ہے

.....☆.....

کئی سہرے بنرے قاسم دے مظلوم کوں نظر نہیں آندے
کل لاش کوں پا کے چادر وچ ہر برگ بیٹھا سنہلیدا ہے

.....☆.....

جعفر ایں بنرے پاک دیاں ہنڑ خوشیاں ڈیکھن کل سینیں
آج توڑیں کل ہم سینیں کوں بنرے دا درد رویندا ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2651}

کچھ کوئی بنرے دے قاتل توں جیڑھی پگ میڈے لعل بدھی ہی ہی او کن گئی ہے
او پگ ہی اوندے بابے دی میں تاں مدتاں سانجھ رکھی ہی ہی او کن گئی ہے

.....☆.....

جس وقت میں ٹوریا ہا چن کون او موقع ہا سنونڑاں دا
بنرے دے نال ہا کجھ ظالم سامان اوندے سکناں دا
نہیں واپس کوئی وی چیز آئی جیڑھی چاہواں نال سچی ہی ہی او کن گئی ہے

.....☆.....

میکوں قاتل کولھوں پچھ ڈیوہ بہوں چیزاں ہن گھٹ آئیاں
اساں بنرا بنڑیندے وقت جو ہن بنرے کون آپ پوایاں
بہوں گولی ہم نہیں نظر آندی اوندے ہتھ وچ جو مندری ہی ہی او کن گئی ہے

.....☆.....

مانواں دے کیتے خوشیاں دا ہوندائے ہر ہک سنونڑ مہانگا
جیڑھی مندری ہی میڈے قاسم دی ہا ساہورے گھر دا سازگا
اوا مندری عیوض سلامی دے اوکوں عون دی ما بخشی ہی ہی او کن گئی ہے

.....☆.....

میں لاش دے ٹکڑیاں وچ ڈٹھائے ہی ہک ہک چیز سنبھالی
ہتھ گانے والا مل تاں گئے ، ہے او مندری توں خالی
شادی دی او مندری گول تاں ڈیو جیڑھی تیج تے سین ڈتی ہی ہی او کن گئی ہے

.....☆.....

جعفر او سین آج وس پوے جو لاش تے ہی فرمندی
بہوں اوکھیں جوڑی ہی بیوہ ہر چیز ایں پاک بے دی
نہیں واپس آئی میں جو جو شے خود نال ایندے بھیجی ہی ہی او کن گئی ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2652}

اے کے جہیں شکل بنڑا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا
کیڑھے رنگ دی اے مہندی لا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا

.....☆.....

بیٹھی ڈہدی ہاں میں منہ تینڈا نوہیں امرئی تون سخریندا
چیویں ٹوریا ہم میکوں او بنڑا محسوس نوہیں تون تھیندا
کھتوں اے جہیں سنونڑ کرا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا

.....☆.....

میں ہک ہک برگ کون ڈٹھا ہے ترتیب نہیں کوئی بنڑ آئی
امت کیویں کیتن سگن تیڈے ہنے چا ہر شے بدلانی
کیویں امرئی دے درد ودھا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا

.....☆.....

سنونڑاں دے بعد تاں ہر بنڑا مانواں تون ہے منہ چھویندا
ہتھ لا قدماں تے خوشیاں دی ہے آ کے دعا کرویندا
کیویں امرئی تون گھنن دعا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا

.....☆.....

بیٹھی بنری روندی ہے نال تیڈے بیوہ دی شکل بنڑا کے
تین کے جیہاں رنگ اپنایا ہے سکناں دے سنونڑ کرا کے
بنڑ کے جیہاں تون بنڑا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا

.....☆.....

جعفر او امرئی بنرے دی کرے لعل دے سگن دوبارہ
جیرھی لاش تے رو کے آہدی ہئی میڈا مان گئیائے ودھ سارا
اے کے جہیں سہرے پا آیائیں ہائے او میڈا سہریاں والا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2653}

رو آکھے بنری ڈس میکوں بنرا کیوں میں ویساں وطن تے
آ حال پچھسن اہل مدینہ میں کیا سزیاں وطن تے
.....☆.....

پہلی دفعہ جاں گھر جاوے بنری دولہے سدا نال ہوندن
تھاڈے بناں میں ونج کے کہیں کوں کیا منہ ڈکھیاں وطن تے
.....☆.....

اے وی ڈسو کیا میں بنری بنڑ کے واپس وطن تے ہے ونجناں
یا بیوہ بنڑ کے خاکاں روا کے پر سے جھلیساں وطن تے
.....☆.....

ہر کوئی اے میں توں پچھسی تھاڈا سرتاج ہنڑ کیوں نہیں آیا
سرتاج میڈا اجڑی توں رس پئے کیوں ڈسیاں وطن تے
.....☆.....

شادی دے ڈینہ تاں بنرے نہیں رسدے جگ تے کہیں وی بنی دے
اے گالھ میڈے آنسو ڈسیں جے میں لکیساں وطن تے
.....☆.....

جعفر اے بنری ول ڈکھے خوشیاں ، او خوشیاں بے داغ ہونوں
آکھے اے بنری ، ہنڑ بنڑ کے بنری ، خوشیاں ہنڈھیاں وطن تے
.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2654}

ڈاہویں دی شب ہے بھینیں کون ڈسدائے ہر ہک بھرا ہے مہمان آج دا
گل لا کے ویرن کون روندیاں ہن اے آسرا ہے مہمان آج دا

.....☆.....

امڑی ہے چمدی اکبر دا چہرہ جو پیاس کولھوں مرجھا گیا ہے
ہے پتر ڈر کے چن کون سڈیندی لیکن اے دل وچ محشر پیا ہے
آج پیار دی میں کل سک لہانواں اکبر کھڑا ہے مہمان آج دا

.....☆.....

عباس جسم الحافظ آہدن بھینیں کون ایویں محسوس تھیندائے
گویا وداع پئے بھینیں توں تھیندن ہن آہدیاں اے ساکوں ڈسیندائے
آج آخری ہن غازی دے پھرے اے باوفا ہے مہمان آج دا

.....☆.....

عون و محمد کون پاک امڑی کولھوں بلھا کے بیٹھی سجاوے
آکھن تہاڈی امڑی ہے چاہندی ویرن دا تہاکوں صدقہ بنڑاوے
منہ چم کے جوڑی دا سین آکھے ہر ماہ لقا ہے مہمان آج دا

.....☆.....

سینیں دے خیمے توڑے اداس ہن ول وی ہے رونق آج نیمیاں وچ
ہن توڑے ترائے ڈیندے پیاسے لیکن ول وی تاں معصوم ہن جھولیاں وچ
مانواں کون لیکن محسوس تھیندائے ہر چن ستا ہے مہمان آج دا

.....☆.....

جعفر دا وارث ہردم سلامت ڈیکھے خوشی ہنڑ غازی سخی دی
وس پووے ویڑھا بنت نبی دا ہووے سحر ہنڑ ابدی خوشی دی
ڈاہویں دی شب ہئی جو رو کے آہدی کل گھر میڈا ہے مہمان آج دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2655}

جگ تے ہر بک غریب دی اے راتِ آخری
رل کے پئی نبھیدی ہے ساداتِ آخری

.....☆.....

آہدی ہے سین بھینیں کوں محسوس تھیندا ہے
بھائیاں دے نال ساڈی ملاقاتِ آخری

.....☆.....

لجہ ہے دردناک تے مایوس گفتگو
ڈسدی ہے ساکوں ویرِ دی ہر باتِ آخری

.....☆.....

جیویں معصومہ دھی کوں کریندے بیٹھن اے پیار
کسمن کیتے اے پیارِ دی سوغاتِ آخری

.....☆.....

منگو دعا جو ختم نہ ہووے وداعِ دی شب
ہو جانوں ابدی ساڈے اے لمحاتِ آخری

.....☆.....

جعفر دے شہنشاہ دا اِتھاہیں خروج ہو
پونوں نہ ڈیکھنے ساکوں صدماتِ آخری

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2656}

سینیں آکھن آج دی شب دی شالا سحر نہ ہووے
شالا جدا کہیں ما توں کوئی وی نورِ نظر نہ ہووے

.....☆.....

بالاں توں ایویں جھولیاں ہر ہک ما دیاں بھریاں راہون
ہک لحظہ وی ما توں جدا کوئی لختِ جگر نہ ہووے

.....☆.....

مس لاہندے پتراں توں سارا آگن کھلدا راہوے
چن پتراں توں اللہ بھانویں خالی اے گھر نہ ہووے

.....☆.....

لحظے کیتے ویر میڈا نہ دور آکھیں توں ہووے
میڈے ویر توں پل وی جدا میڈا چن اکبر نہ ہووے

.....☆.....

مانواں دی جھولی وچ پل کے بال جوانی چڑھن
پاک امڑی توں دور کڈاہیں لعلِ اصغر نہ ہووے

.....☆.....

جعفر دے مالک دی زندگی ہووے لکھ خضراں دی
جلدی آوے وارث دیر ہنڑ لحظہ بھر نہ ہووے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2657}

ہر سین اُج اپنے لعلاً کوں ہے وچ جھولی دے پائی بیٹھی
کل اللہ جائزے کیا ہوسی اے سوچ کے ہے گبھرائی بیٹھی

.....☆.....

ہن طبل وچیندے جاں شامی ہن سہم ویندے معصوم یکے
ہر خوف زدہ معصوم کوں ما خود ہاں دے نال ہے لائی بیٹھی

.....☆.....

پیاسے معصوم ہن رو رو کے جڈاں پانی منگدے مانواں توں
ہر ما معصوم دی بالاں کوں ہے کل دی آس ڈیوائی بیٹھی

.....☆.....

کئی ڈاڈھے پیاسے بالاں کوں اُج پیاس کنوں غش طاری ہے
ہر منجھی ما وچ جھولی دے ہے پیاسہ لعل سمہائی بیٹھی

.....☆.....

آثار جیڑھے پچے ڈسدے ہن اُج امرئی روندی ہے بنرے دی
منہ ڈہدی ہے نونہہ دا رو رو کے ہے وں دی تاگھ لہائی بیٹھی

.....☆.....

جعفر دا سائیں جگ تے آوے ہے ہر ہک سین دعا منگدی
اُج اپنے آخری پچڑے دیاں ہر سین ہے تاگھساں لائی بیٹھی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2658}

کوئی ویر محمدؐ حنفیہ تائیں اے ونج کے خبر پچاویے ہا
میڈے ویر کوں آج سب چھوڑ گئیں توڑے مدد کیتے کوئی آویے ہا

.....☆.....

ہئی دیر چراغ بجانوں دی اصحاب تمامی ٹر گئے ہن
ہنڑ باقی بچ گئے سین دا گھر کوئی ساری گالھ ڈساویے ہا

.....☆.....

ساڈے پتر بھرا بھرتجے کل قربانیاں تے تیار کھرن
ہن چنتے کل مستوراں دے او وطن تاں خود پہنچاویے ہا

.....☆.....

جے آ وین او کربل وچ ساڈے پردے تھی محفوظ وین
عباس دے نال جے او ہوندے نہ عون دی ما گھراویے ہا

.....☆.....

کوئی آکھے ونج کے جلدی آؤ تہاڈیاں بھینیں کلہیاں رہ گیاں ہن
او آ ویندے تاں کوئی ظالم اتھاں ظلم دا نام نہ چاویے ہا

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث پاک اپنا گھر دنیا تے آباد چا کر
توڑے ہنڑ تاں حسرت بدلے دی سخی غازی پاک مٹاویے ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2659}

دل ہل ویندن مستوراں دے جس وقت ہے عونِ دی مآ روندی
میڈی سین کوں ویر دا چنتا ہے تہوں ویر کوں ہے گل لا روندی

.....☆.....

بابے دے نال ہے پھوپھیاں کوں جڈاں روندنا ڈہدی معصومہ
نہیں سمجھ آندی اے کیوں روندن عبّاس دے کولھ ہے آ روندی

.....☆.....

جڈاں پانی منگدن بال آ کے اوں ویلے فضلِ دی پاک امڑی
در خیمے تے سرتاج کوں اے خود سین ہے آپ سڈا روندی

.....☆.....

ہر خیمے سینیں روندیاں ہن کل پتر جدا جو تھیونے ہن
ہے رات وداع دی ہر ہک مآ ہے پتر کوں جھولی پا روندی

.....☆.....

میڈی سین آج اپنے ویرن کوں نہیں بالکل باہر و نجن ڈیندی
جڈاں ویر ہے روندنا بھین ڈکھی ہے ویر دی پکڑ عبا روندی

.....☆.....

جعفر انہاں بھین بھرانواں دیاں ہنتر خوشیاں ڈیکھے کل دنیا
ہر چیز ہے جگ دی سوگ زدہ ، ہے ہر شے سوگ منا روندی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2660}

مَ عَونَ دِی اِپنِے پترِاں کون بیٹھے دِرس وفا دے ڈیندے ہن
کیویں وِجنائے کل میدان دے وِچ بیٹھے ہک ہک شئے سمجھیندے ہن

.....☆.....

فرمیدن توڑے ہو کسن جعفر طیار دے وارث ہو
اے چھوٹے سن کوئی عذر تاں نہیں اے آکھ کے پیار کریندے ہن

.....☆.....

سر ڈیون اصلی مقصد نہیں جنگ کر کے ڈکھاؤ امری کون
ایویں لڑنائے جیویں آ جنگجو خود تیج دے جوہر ڈکھیندے ہن

.....☆.....

تساں ڈوہیں صدقے بنڑ جاؤ تے پنج جاوے جے ویر میڈا
تھاڈے مَ تے بہوں احسان ہوسن اے آکھ کے نیر وہیندے ہن

.....☆.....

امری کون پچا ڈیو ویر میڈا نانے دی مزار تے میں ونج کے
تہاکوں ڈھیر دعائیں نت ڈیساں اے آکھ کے بڈ بڈ ویندے ہن

.....☆.....

جعفر وسن پونون سین دے چن ، اتے خوشیاں عون و محمد دیاں
ڈیکھے پاک امری جیڑھی آج دی شب بیٹھے گل پترِاں کون لیندے ہن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2661}

آج سخی غازی دے چہرے تے بظاہر جوش نہیں
ہونٹ ہن خاموش توڑے پر نظر خاموش نہیں

.....☆.....

آخری شب ہے وداع تھیندے وی ہن ڈہدے کھڑے
ول وی تاں خالی کہیں امڑی دی آج آغوش نہیں

.....☆.....

پہرے ڈیندے ہوئیں سوچیندن کہیں دا کیا شکوہ کراں
کھیڈ ہے ساری مقدران دی کہیں دا دوش نہیں

.....☆.....

جھولیاں وچ پا کے پتراں کول ہر ہک ما روندی ہے
ڈینہ جدائی دا پیا ڈسدائے کہیں کول ہوش نہیں

.....☆.....

پہرے ہن ڈیندے مگر اکھیاں توں جاری اشک نہیں
ہے ادب پردے دا تہوں قداماں دے وچ پاپوش نہیں

.....☆.....

صدیاں توں جعفر ستم دا سلسلہ جاری بھی ہے
تنج در کف غازی نہیں تے کیوں علم بر دوش نہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2662}

آکھیا مَ اکبرِ دی چن قاسمِ دی امریٰ کون
تساں اپنے لعلِ کون جھولی وِج مانواں دی مثل کھڈایا تاں ہے

.....☆.....

میں تاں پتر نہیں سڈیا زندگی بھر تاں خوش قسمت ہو سینِ میڈی
تساں اپنے سوہنڑیں بچڑے تون ما ساری عمر سڈایا تاں ہے

.....☆.....

میں سکدی رہی ہاں کل زندگی تہاڈا میں تون نصیب تاں بہتر ہے
توڑے لچھے کیتے قاسمِ کون تاں سہرا سگن دا پایا تاں ہے

.....☆.....

میں لعلِ دی بنریٰ نہیں ڈھئی تہاڈا میں تون مقدر چنگا ہے
تساں لعلِ دی بنریٰ ڈھئی ہے چن قاسمِ کون پرنا یا تاں ہے

.....☆.....

ایندی بھین تاں رہ گئی ہے وطن اُتے گھن حسرت ایندی شادی دی
تساں خوش قسمت ہو قاسمِ دا پلوں بھین کنوں بدھوایا تاں ہے

.....☆.....

جعفرِ او امریٰ وس پووے ، جیڑھی رو آہدی ہی لاش اُتے
کیا ہو یا ٹر گئے ، بچڑے کون میں بنریاں وانگ سجایا تاں ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2663}

آکھے سجاد اکبرؑ کوں توں گل بہوار لائی تاں وَنَج
بھرا شاید نہ ولِ مِلْسوں اے لہندی مس چمائی تاں وَنَج

.....☆.....

شہادت دے کیپتے اتنا اُباہلا تاں نہ تھی ویرن
ذرا سینہ چما کے مونجھ عابد دی لہائی تاں وَنَج

.....☆.....

گھدن چُن سوکھے کم تساں ، شہید ہونون ہے بہوں سوکھا
میکوں بازار پئے ڈسدن کمر میڈی بدھائی تاں وَنَج

.....☆.....

ہے ڈکھ پردے دا بہوں اوکھاتے میں بیمار ہاں ویرن
کیویں پردے بچانواں میں ، بھرا بنڑ کے ڈسائی تاں وَنَج

.....☆.....

تساں ٹرسو تاں چن ویرن ساڈے خیمے وی ٹھر ویرن
توں پھوپھیاں دے کیپتے تدبیر پردے دی بڑائی تاں وَنَج

.....☆.....

وسے جعفرؑ ہنڑ او سیدؑ جو رو آہدے ہن اکبرؑ کوں
ہاں میں بیمار پھوپھیاں کوں وطن تے خود پچائی تاں وَنَج

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2664}

ٹریا مل اکبرؑ جڈاں امڑیؑ کوں کنڈ پتر دی ڈہدی رہ گئی
جڈاں ڈسنوں رہ گیا لعلؑ اوکوں ، ما خاک تے باہندی بہہ گئی

.....☆.....

ہا دل چاہندا سڈاں ول واپس ناہی پچھوں سڈن مناسب
ہتھ اٹھے رہ گئے اکبرؑ دو پر درد ہجر دا سہہ گئی

.....☆.....

جیندی شادی دیاں سے منتاں ہن اوکوں ٹوریا کنن پوا کے
امید اکبرؑ دی شادی دی بنڑ نیر اکھیاں توں وہہ گئی

.....☆.....

گھوٹے دے قدم نپیندی رہی ہر لمحہ کوک امڑی دی
گیا ٹر اکبرؑ ہر آس اوندی بنڑ اشک زمین تے ڈھہہ گئی

.....☆.....

آ بیٹھی خیمے سینؑ مگر ناہی خیمے وچ بہہ سنگدی
ادرکنی آکھیا چین اکبرؑ ، پچھے تاگھ ڈکھی دی لہہ گئی

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ ہنڑ وس پوے جیڑھی لاش تے ہی رو آہدی
ڈیکھو کل سینیںؑ میڈے لعلؑ کوں ہے دستار شہادت ٹھہہ گئی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2665}

کہتے ہیں یہ حسین علی اکبر کو روک لو

.....☆.....

اس لختِ دل میں تیرے برادر کی جان ہے
جاتی ہے جاں شبیہ پیغمبر کو روک لو

.....☆.....

منہ دیکھنا نصیب نہ ہوگا تمام عمر
بہنوں سے کہہ دو اپنے برادر کو روک لو

.....☆.....

جانے سے اس کے دور پہ چھا جائے گی خزاں
اس میرے گلستاں کے گل تر کو روک لو

.....☆.....

جعفر وہ اپنے لعل کو سہرہ بندھائیں اب
وقت وداع پکارے جو دلبر کو روک لو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2666}

رکھ حوصلہ بن وچ سین دا چن آج پتر جوان ٹریندا پئے
ہسی کمر بدھانونی بھینیں توں تہوں مدد سید طلیندا پئے
.....☆.....

میدان دے پاسے ٹورن دا انداز ہے دکھرا سید دا
جیویں کفن پونیدی ہے دنیا ایویں آج پوشاک پونیدا پئے
.....☆.....

ایں رنگ وچ پیو تاں پتراں کوں ہرگز نہیں ٹریندے دنیا توں
ہتھ جگر تے رکھ کے اکبر دے خود تحت الحنک ولیندا پئے
.....☆.....

چا نانے دی دستار سید چن پتر کوں خود بدھوائی ہے
ول اکبر شاید نہیں ولناں ایں رنگ دے سنونڑ کریندا پئے
.....☆.....

ہر سین دا ہتھ ہے جگر اُتے کیوں جو مس لاہندا پیا ٹردا ہے
ہوندائے اوکھا ٹورن پتراں دا اے درد جگر تڑپیندا پئے
.....☆.....

جعفر ہنڑ آوے حسن دا چن اعلان تھیوے اے دنیا تے
آ ڈیکھے ہر کوئی چن اکبر ول سکن دے سہرے پیندا پئے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2667}

اُنوں اکبرؑ جھکیا کوچ اُتے اِنوں روح کونین دی ہل گئی ہے
اُنوں ضرب لگی ہے اکبرؑ کوں اِنوں تیغ ہر جگر تے چل گئی ہے

.....☆.....

ہے ظالم چھپ کے وار کیتا اُنوں جھنڈیائے عمامہ اکبرؑ دا
اِنوں ہر ہک سین دی خیمے وچ سر پاک توں چادر ڈھل گئی ہے

.....☆.....

اُنوں گھوڑا بھدائے نیسیاں دو اِنوں حالت ہے اے پھوپھیاں دی
ہر سین قنات دے در توں خود کئی واریں تھی کے دل گئی ہے

.....☆.....

تھنے سینہ زخی اکبرؑ دا ، اِنوں خیمے وچ ہر جگر اُتے
ادرکئی دی آواز اوندی ، وہہ بنڑ برچھی دا پھل گئی ہے

.....☆.....

ہن پندراں قدم قنات کنوں ہے چھوڑی زین علیؑ اکبر نے
اِنوں عونؑ دی ما ہئی جھنوں لگی خود فضہ آن کے جھل گئی ہے

.....☆.....

خالق ایں لعل دے صدقے وچ چا بھیج توں جعفرؑ دا وارث
روندیں کونین دی ملکہ کوں ہک ہور صدی دی ڈھل گئی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2668}

ہے ہتھ برچھی وِج سیدِ دا ہے دید ہمیشہ دے چہرے تے
طوفان پیا ہے درداں دا اَج ایں دِگیر دے چہرے تے
.....☆.....

ہر بھین دا ہتھ ہے جگر اُتے ہے بھل گئی برچھی اکبرِ دی
ہر سینِ ہے جگر کوں نپ روندی کر دید اَج ویر دے چہرے تے
.....☆.....

برچھی جاں بلیدائے چھکن کیتے برچھی دے نال ہے عرش ہلدا
پر حوصلہ ڈسدائے اللہ دا اَج پاک شبیرِ دے چہرے تے
.....☆.....

مظلوم چھکیسی ہنڑ برچھی ساہ کل ملکوت دے رُک گئے ہن
ہے موت دی زردی چھائی ہوئی رب دی تقدیر دے چہرے تے
.....☆.....

شبیرِ دا صبر تاں قائم ہے خود ہتھ برچھی وِج پائی پٹھن
پر درد حسینِ دا ڈسدا ہے اَج ذاتِ قدیر دے چہرے تے
.....☆.....

جعفرِ ہنڑ پتر دے نال ون او بھین بھرا جہاں ہا ڈٹھا
رنگ خون دا اپنے نانے دی سوہنڑیں تصویر دے چہرے تے
.....☆.....

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{2669}

چھکیا پھل سید گیا ٹر اکبر کھڑا بیکس نیر دہاؤے گل لا بھینیں کوں
کھڑا بھینیں وانگوں خود رووے ناں ول ول پتر دا چاؤے گل لا بھینیں کوں

.....☆.....

کیوں ظالم چھپ کے وار کیتائے کیوں زین چھٹی ہی چن توں
کیوں اکبر اتھائے زین اتوں ، کھڑا ہک ہک گالھ ڈساؤے گل لا بھینیں کوں

.....☆.....

کیوں اکبر سڈیا ہا میکوں کیوں دیر تھئی ہی میکوں
کیوں پہنچا ہم میں لاش اتے ، کھڑا رو رو حال سزاؤے گل لا بھینیں کوں

.....☆.....

پھل چھکناں وی ہا بہوں لازم پر او ہا پار جگر توں
اے مرحلہ کتنا اوکھا ہا کھڑا رو رو کے سمجھاؤے گل لا بھینیں کوں

.....☆.....

جئیں ویلے پھل میں چھکیا ہا ہی کیا کیفیت چن دی
کیڑھے رنگ دا ٹریائے لعل میڈا اے ڈس کے بڈ بڈ جاؤے گل لا بھینیں کوں

.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم وسے مس لاہندے پتر دے رلے
جیڑھا اپنے جگر دا درد کھڑا بہوں درد دے نال ونڈاؤے گل لا بھینیں کوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2670}

میں سنڑیائے اکبرؑ ٹر گیا ہے ڈے آن سہارا دائی
میں کنتے ونجنائے خبر نمھی میں ودی ہاں لعلؑ ونجائی

.....☆.....

توڑے زندہ رہندا چن اکبرؑ میں پتر نہ مول سڈیندی
میں ہر امید آج ممتا دی کھڑی ہاں یک لخت مکائی

.....☆.....

اوکوں ڈکھ کے سدھر لہا گھندم میکیوں لعلؑ تاں ڈسدا رہندا
میں اوندے ڈیکھن دی ہر ہک کھڑی ہاں امید لٹائی

.....☆.....

ہی جنیں ویلے دا اے سنڑیا ہنڑ زین توں اکبرؑ لہہ گئے
ہے صدمہ پتر دا اکھیاں دے آگوں ہم تاریکی چھائی

.....☆.....

میں ونجنائے پتر دی لاش اُتے نہیں میں توں قدم چویندے
میکیوں آسرے لا کے خود گھن جل ہی ایں ڈکھ کمر جھکائی

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ ایں پچڑے کوں ول سگن دے سہرے پاوے
جنیں تے خبر شہادت سنڑ کے ہی یک لخت ضعیفی آئی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2671}

فلک دیکھ تو دشت کرب و بلا میں محمدؐ کا روح رواں سو رہا ہے
یہی تو ہے اکبرؑ شیبہ پیمبرؑ یہ شبیرؑ کا دلستاں سو رہا ہے

.....☆.....

ہے جبریلؑ کہتا ، ہے شام غریباں ، یہ معراج کی شب نہیں ہے ، مگر کیوں
بڑے ناز سے دل رُبائی لپیٹے محمدؐ نما نوجواں سو رہا ہے

.....☆.....

یہ صحرا کی بے آب و سبزہ زمیں ہے فرشتے بھی حیرت میں ڈوبے ہوئے ہیں
کہ اس ریگزارِ مصائب میں کیوں آلِ اطہار کا گلستاں سو رہا ہے

.....☆.....

ارے کوئی ہے جو خدا سے یہ کہہ دے کہ تصویر محبوب اکبرؑ تو دیکھے
ہیں مہبوتِ قدسی زمیں پر یہ کیسے خداوند کون و مکاں سو رہا ہے

.....☆.....

ہے خالق کی محبوبیت تن پہ اوڑھے ، یہ دھرتی کے سینے پہ سویا ہے جعفرؑ
مگر اک قیامت سمیٹے ہوئے اس کے سینے پہ زخم سناں سو رہا ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2672}

ہے بنیٰ بھین علیٰ اکبر دی سر ویر دا جھولی پائی بیٹھی
جیڑھی مانگ دے وچ سیندور آہی ہے اوں وچ خاک روائی بیٹھی

.....☆.....

مس لہندے ویر دی ریش اطہر تر خون توں ڈسدی ہے ساری
ہے جوڑا سہاگ دا پاک بنی اوں خون دے نال رنگائی بیٹھی

.....☆.....

آ پھوپھیاں اٹھیندیاں ہن لیکن نہیں لاش چھوڑیندی ویرن دی
چن ویر دے غم وچ بیوگی دے ہے کل صدمات بھلائی بیٹھی

.....☆.....

رو آہدی ہے میکوں ویر اپنا آج بنریاں وانگ سجانوں ڈیو
گھن خون اکبر دے سینے دا ہے مہندی وانگ سجائی بیٹھی

.....☆.....

کل پھوپھیاں مانواں روندیاں ہن جیویں بیٹھی سکن کریندی ہے
منگنی دی انگوٹھی ویرن کوں ہے حسرت نال پوائی بیٹھی

.....☆.....

جعفرؑ ایس سین دیاں اُمیداں ہنڑ پوریاں ہونوں دنیا تے
بدھے پلوں بھین جو لاش تے ہے آج سارے سکن نبھائی بیٹھی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2673}

میڈی بنری دھی کوں ونج آکھو آ ویرن کوں گل لاوے اکبر ٹردا پئے
ہن آخری دم علی اکبر دے نہ ویر کنوں شرماوے اکبر ٹردا پئے

.....☆.....

بیارِ مدینہ وانگ اینکوں جڈاں بنری آ گل لیسے
ہے ڈاڈھا مونجھا بھین کیتے اونکوں ڈکھ سکون آ ویسی
آج نکھڑی بھین دے وانگ آ کے چن ویر دے نال الاوے اکبر ٹردا پئے

.....☆.....

اے ٹھیک ہے درد جدائی دا ہن اوکھا ساہندیاں بھینیں
پر وقت اخیر بھائیاں دے ہن کولھوں باہندیاں بھینیں
مس لاہندے ویر دا پاک بنی آ سر جھولی وچ پاوے اکبر ٹردا پئے

.....☆.....

اونکوں ڈکھ تاں ہوسی بیوگی دا پر اتھ لازم ہے آنوں
ڈکھ اپنے بھل کے ویرن دا ہے لازم دل بہلانوں
ہتھ مہندی والے پاک بنی آ ویرن توں چواوے اکبر ٹردا پئے

.....☆.....

ہن چند لمحے علی اکبر دے ایسے سکھ دے نال نبھاوے
مس لاہندے ویر دا پاک بنی آ سر جھولی وچ پاوے
نہ کلہیں خیمے بہہ رووے اتھاں آ کے سدھر لہاوے

.....☆.....

جعفر رت آوے خوشیاں دی لاوے اکبر سگن دی مہندی
جیندے آخری ویلے پاک امڑی ہئی بنری کوں فرمینی
ڈے ہتھ چن ویر دیاں اکھیاں تے کوئی آ ہتھ پیر بنڑاوے اکبر ٹردا پئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2674}

مس لہندے پتر کوں ٹور ڈیون نہیں سوکھا ہوندا ما کیتے
تھاڈی شادی دے میں تاں چن اکبر اجاں نہیں کئی سنوڑ ادا کیتے

.....☆.....

تہاکوں ڈیکھ کے جیندی ہے عون دی ما تاں مان ہو اپنے بابے دا
تھاڈے ٹرن دا صدمہ میں توں ودھ ہے اکبر بھین بھرا کیتے

.....☆.....

دل چاہندائے لکھ لکھ پیار کراں ما بنڑ کے دعائیں لکھ ڈیواں
حالات کوں ڈیکھ کے چن اکبر نمھی لہدے لفظ دعا کیتے

.....☆.....

تساں رکھ کے سر میڈی جھولی وچ میدان دی رخصت منگدے ہو
انجہ کرن وداع ہے بہوں اوکھا میں پکیں دی ممتا کیتے

.....☆.....

میں تھاڈے شباب کوں چن اکبر کیویں سوپ ڈیواں تلواراں کوں
تلے خنجر دے جگر کوں رکھ ڈیواں ، ہوی اوکھا ما دکھیا کیتے

.....☆.....

آوے جعفر قائم آلِ عبا ، اے سوہنٹریں لعل بنڑن بنرے
ول تھیون سکن مسرت دے ، بنڑے عید اے آلِ عبا کیتے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2675}

آ ڈیکھ اکبر دی امڑی سیج اکبر دی سچی گئی ہے
ستائے بنڑ سیج تے بنرا ، تے مہندی وی لوی گئی ہے

.....☆.....

امت سہرہ پوایائے جو او سجیا ڈیکھ سینے تے
اوں پھل دی سرخ رنگت توں حنائی سیج تھی گئی ہے

.....☆.....

بہوں تھکيا ہویا ہا چن تہوں تاں نندر آ گئی ہس
مگر ہے لعل انجہ ستا میڈی مک زندگی گئی ہے

.....☆.....

تساں ما ہو تہاکوں میں ڈسانواں حال کیا چن دا
ایویں سمجھو میڈی بن وچ یکی دولت لٹی گئی ہے

.....☆.....

جواناں دی تاں شادی موت دے نال اکثر ہے تھیدی
نہیں لاش اکبر دی انجہ سمجھو جو آ ایندی وری گئی ہے

.....☆.....

جڈاں جعفر دا سائیں آسی اینکوں سہرہ ولا پیساں
اوندی امید وچ میکوں نویں مل زندگی گئی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2676}

اُٹھی اکبر میکوں گل لا میں ڈس لگدی ہاں کیا تیڈی
میں تیکوں پتر سڈیا نہیں توڑے ہاں سکی ما تیڈی

.....☆.....

میں چن قاسم دی ما وانگوں چا لھلے دی خوشی ڈہم
توڑے کئی رسم شادی دی کریندم چا ادا تیڈی

.....☆.....

میں لھلے دے کیتے تیکوں دی بنرا تاں بنرا گھندی
میں گھندی بیج چن اکبر ڈکھاں دے وچ سجا تیڈی

.....☆.....

میں مہندی تیڈی بنری دی تاں ہنجاواں نال لو سنگدی
میڈی حسرت تاں مٹ ویندی ، ویندی دلہن جے آ تیڈی

.....☆.....

نہ میں بنرا بنرا سنگیم نہ میں گل نونہہ کوں لا سنگیم
میڈی غربت دی حد ہے اے ، ڈکھاں دی انتہا تیڈی

.....☆.....

وسے جعفر او پاک امڑی جو ہئی اکبر کوں رو آہدی
ہامی وطنان توں شادی دی آئی ہر چیز چا تیڈی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2677}

شالا خیر ہووے میڈے ویرن دو ناناً کیوں چراغ نہیں بلدا
سے دل کوں تسلیاں ڈیندی ہاں میڈا دل نہیں مول سنبھلدا
.....☆.....

بہوں درد انگیز میں خواب ڈٹھن ہر خواب تے دل کنب ویندائے
میں کیا آکھاں اُتوں گھوڑے دے ڈٹھائے میں اکبر کوں ڈھلدا
.....☆.....

شالا میڈے خواب اے کوڑ ہونون شالا ہووم خیر بھرا دو
توڑے قاصد خیر دا حال کوئی گھن آوے بن کر بل دا
.....☆.....

میں خواب ڈٹھائے پھل برچھی دا پئے بابا پاک چھکیندن
میڈا ویر زمین تے ستا ہوئے پئے رک رک کے ساہ چلدا
.....☆.....

میں ڈٹھائے خیمے پئے ٹھردن کل مستورات ہن روندے
اگوں خیمیاں دے میکوں ہے ڈسدا ، ہک منظر ہے مقتل دا
.....☆.....

جعفرؑ ایں سین کوں ہنڑ خوشیاں ڈیوے آ کے لعل حسن دا
ڈیکھے ویرن دی بارات مثل کل قافلہ وطن تے ولدا
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2678}

ول وِج بیار توں گھر دے وِج آئی کوک اے پیغمبرِ دی
کر صبر توں لائق دھی میڈی ہنڑ تانگھ لہا اکبرِ دی
.....☆.....

بلے کیویں چراغ ایں تربت دا میڈا امت چراغ بھجھایاے
ہے خالماں کر پامال ڈتی کل رونق ساڈے گھر دی
.....☆.....

تھاڈے ویر دی شادی تھی گئی ہے ہن سنوڑ مکمل تھی گئے
او بنرا بنڑ کے سمہہ گیا ہے لا مہندی خون جگر دی
.....☆.....

ہنی کلھیاں رہ گیاں ہنڑ پھوپھیاں سلطانِ وفا وی ٹر گئے
ودی پہرے ڈیندی ہے عونِ دی ما ہے بہوں مایوس نظردی
.....☆.....

کیا حال سزوانواں میں دکھیا جیڑھا ہنڑ ہے وِج کربل دے
بیٹھی باجھ خیام دے روندی ہے ہنڑ امریٰ علیٰ اصغرِ دی
.....☆.....

آوے جعفرِ ہنڑ تاں حسنِ دا چنّ وسے ویڑھا سینِ دی دھی دا
ڈیکھے بھین اکبرِ دی ول آندی بارات علیٰ اکبرِ دی
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2679}

جیڑھی بھین دا نکھڑ بھرا جاوے اوندی تانگھ تگھیندیں نبھدی ہے
ڈینہ رات بھرا دے ہجر دے وچ اوندی نیر وہیندیں نبھدی ہے

.....☆.....

جڈاں ڈہدی ہے کوئی شے ویرن دی کھل ویندن غم دے باب کئی
چن ویر دی ہر ہک شے کوں خود رو رو گل لیدیں نبھدی ہے

.....☆.....

اکبر جیہاں جیندا ویر ہووے اوکوں زین توں امت لہا چھوڑے
اوں بھین دی زندگی درداں دے نت وین کریندیں نبھدی ہے

.....☆.....

جیڑھی بھین سنڑے اوندے ویرن دا ہے سینہ چمیا ظلم دے پھل
ہتھ جگر تے رکھ اوں اُجڑی دی ویرن کوں سڈیندیں نبھدی ہے

.....☆.....

تصویر بھرا دی ہر ویلے اوندیاں اکھیاں دے وچ راہندی ہے
اوندی اوں تصویر کوں ہنجوں توں ڈینہ رات بچیندیں نبھدی ہے

.....☆.....

جعفرؑ وس پووے او بی بی جیڑھی رو ویرن کوں آہدی ہئی
میڈی اپنے خیالاں وچ تہاکوں نت بنرا بنڑیندیں نبھدی ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2680}

اے غازی آکھن فضل دی ما کون نہ میڈی اے گل بھلا ڈیواہے
تمام زندگی تساں تاں سینیں دی نوکری وچ نبھا ڈیواہے
.....☆.....

میں اپنی ڈیوٹی تہاکوں ڈینداں تے اے وصیت پیا کرینداں
تمام سینیں کول بعد میڈے تساں میڈی کل وفا ڈیواہے
.....☆.....

کتھاپیں سینیں دے پاک پردے کول ڈیکھو خطرے دے وچ جاں آندا
تاں بے خطر تھی کے اپنے پردے انہاں دا صدقہ گنڑا ڈیواہے
.....☆.....

خدا دی وحدت معظّمہ بی بی دے سر دی چادر جے آ کے منگے
تاں ہر توں پہلے تساں این اپنے چا پاک سر دی ردا ڈیواہے
.....☆.....

اے ٹھیک ہے ڈکھ اے بیوگی دا پچانوناں ڈاڈھا اوکھ ہوندائے
وفا دا صرف ہے ایہو تقاضا اے ڈکھ وی دل وچ چھپا ڈیواہے
.....☆.....

جڈاں وی دل ڈاڈھا مونجھا ہووے تے ضبط کرنا محال ہووے
جہاں تے جعفر دا وارث آوے ، این گھر کول ایہا دعا ڈیواہے
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2681}

بہوں مایوس ہیں غازی ہی ڈکھ دی انتہا لہہ پو
ہے جھولی حاضر امری دی تون سلطآن وفا لہہ پو

.....☆.....

بقیچ تون میں ہاں ٹر آئی تکیوں مایوس آ ڈھم
تیڈے درداں تون میں صدقے ہی آہدی پاک ما لہہ پو

.....☆.....

تکیوں پابند کر کے ٹوریا ہے بابے اکبر دے
ہیں بہوں موبجھا تون اپنے درد نہ اتنے ودھا لہہ پو

.....☆.....

آ میں جھولی دے وچ پانواں تے ڈیواں پیار مانواں دا
میں ڈیندی ہاں سہارا ، پاک بھینیں دا بھرا لہہ پو

.....☆.....

بہوں تھک پئے ہو درداں تون تے ڈاڈھے دل شکستہ ہو
آ میں جھولی دے وچ پانواں نہ اے ڈکھ دل کو لا لہہ پو

.....☆.....

جڈاں جعفر دا سائیں آسی گلے سب دور تھی وین
آوے جلدی حسن دا چن ایہا کر کے دعا لہہ پو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2682}

سنڑیا بھینیں لہہ گئے بن دے وچ جئیں شیر دا نام عبّاسے
اوں ویلے کلہم بھینیں کوں ہويا غربت دا احساسے

.....☆.....

ڈٹھا عونّ دی امری سنیں دو تھئے نیر اکھیاں توں جاری
آکھن او ٹر گئے جیندی آس اُتے اساں جنگلیں آئیاں ہاسے

.....☆.....

نہیں سمجھ آندی ساڈے پردے اتھ ہنڑ کون بچانوں آسی
ہنڑ خیمے بچن دی مک گئی ہے جیڑھی ہی اجڑی کوں آسے

.....☆.....

ہنڑ تانگھ لہا کے وطنوں دی ، کرو شام دی آج تیری
کوئی پچھ آوے میڈے غازی توں اتھوں شام ہے کیڑھے پاسے

.....☆.....

ساڈا ٹر گئے ضامن پردیاں دا ہنڑ پردے آپ بچاؤ
رب جانڑے کیوں ساکوں نہیں آیا اوندے علم دا سایہ راسے

.....☆.....

جعفرّ دا وارث چنّ غازی ! کر خوشیاں توں سیرا بے
تھاڈیاں ابدی خوشیاں دے آج تائیں کل پردہ دار ہن پیاسے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2683}

غازی دی بھین آکھے غازی میکیوں سڈا ڈیو
جے جگ توں ٹر گیا ہے اوندی لاش تاں منگا ڈیو

.....☆.....

میت بھرا دا کیڑھا بھینیں سوا سوہندائے
منت ہاں میں کریندی میکیوں ویر تاں چوا ڈیو

.....☆.....

بھائیاں دے لاشے جگ تے بھینیں سوہندیاں ہن
جے لاش آ نہیں سنگدی میکیوں ویر تائیں پچا ڈیو

.....☆.....

میت بھرا دا ونج کے میں آپ تاں سوہانواں
کتھان ویر میڈا سمہ گئے میکیوں او جگہ ڈسا ڈیو

.....☆.....

مجمع ہے شامیاں دا غازی دے گرد جیکر
میں لاش تے تاں ونجائے پردہ میکیوں کرا ڈیو

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث گھنے ہنڑ تاں ایندے بدلے
غازی بھرا کوں سنیں رل کے ایہا دعا ڈیو

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2684}

آ فضلِ دی مآ جل نال میڈے کروں مدد غریب بھرا دی
نہیں چودی لاش مسافر توں کلبہیں سلطانِ وفا دی

.....☆.....

ہر کوشش تھی ناکام گئی ہے مظلوم کھڑا ہے روندا
سرتاج تیڈے دی لاش تھی ہے بن وچ تقسیم زیادہ

.....☆.....

معصومہ دھی جیسی علم اوندی میں چپساں ہتھ ویرن دے
اساں رل کے چپسوں لاش اوندی جیڑھی نہیں چانوں دے ڈا دی

.....☆.....

تر خون توں پگ ہے غازی دی مظلوم اے چا نہ سنگسی
اے پگ چاوے اوندی کسن دھی ہے خواہش عون دی مآ دی

.....☆.....

جے لاش انہاں دی آئی خیمے کوئی بال وی ڈکھ نہ سنگسی
ہے ممکن ڈکھ کے لاش اوندی ٹرے جگ توں کوئی شہزادی

.....☆.....

جعفر ہنڑ فضل دے باپے کوں بدلے دی اجازت ملے
وس پون جگ تے بھین بھرا روح ٹھری آل عبا دی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2685}

میکوں ڈس اے ویر غازی تیڈی لاش چانواں کیویں
چانوں دی لاش نہیں اے خیمے پچانواں کیویں

.....☆.....

جنگلاں دے وچ ہن آیاں تیڈی آس تے جو ویرن
اے خبر تیڈے ٹرن دی انہاں کول سڈانواں کیویں

.....☆.....

معصوم بال در تے کھرن انتظار کردے
تھاڈا آسرا تاں ٹر گئے انہاں کول ڈسانواں کیویں

.....☆.....

ہن بھینیں انتظار اچ میں لاش چا نہیں سنگدا
میں پردہ دار بن وچ غازی سڈانواں کیویں

.....☆.....

ہن چارے پاسے دشمن بھینیں وی رہ نہ سنگسن
او ملن تھاکوں آسن پردہ کرانواں کیویں

.....☆.....

جعفرؑ وسے او سیدؑ فرمیدے ہن جو بن وچ
ویرن تیڈے ٹرن دا میں اے ڈکھ پچانواں کیویں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2686}

ہے کسمن دختر غازی دی بے وقت ڈکھی تے آئیے درد تیتی دا
ارمان ہے اے وچ بچپن دے تقدیر اینکوں ڈکھلایے درد تیتی دا
.....☆.....

پگ چا بابے دی روندی ہے ہن نیر اکھیاں توں جاری
پیٹھی وکھرے وین کریندی ہے تر خون توں پگ ہے ساری
آج بہہ کے نال جنازے دے ایں کسمن خوب سہایے درد تیتی دا
.....☆.....

ہے فضل دی ما کوں پرچیندی جڈاں کوئی بی بی خود آ کے
ہے روندی کسمن خود اُسدم گل کل سینیں کوں لا کے
دل پھدائے ڈکھ کے سینیں دا معصوم دے رُخ تے چھایے درد تیتی دا
.....☆.....

ہے مشک تے علم اے سینیں کوں خود چا چا کے ڈکھلیندی
ناں چا بابے دا کسمن ہے گل مشک تے علم کوں لیندی
افسوس ہے کسمن بچپن وچ خود وچ جھولی دے پایے درد تیتی دا
.....☆.....

معصومہ سین دے سامنے نہیں نال بابے پاک دا چیندی
متاں او رونون میڈے بابے کوں نہیں اے برداش کریندی
معصومہ سین توں ایں کسمن بہوں کوشش نال لکایے درد تیتی دا
.....☆.....

جعفر اے کسمن شہزادی سے ول بابے دے سائے
کل خوشیاں ایندے قدم چن نت ہونون بخت سوائے
بہوں عرصہ سین نے روندیں ہوئیں بہوں صبر دے نال ہنڈھایاے درد تیتی دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2687}

عبّاس دی کمن شہزادی سامان بیٹھی سنبھلیدی ہے
پگ خون آلودہ بابے دی بیٹھی آپ ڈکھی سنجڑیندی ہے

.....☆.....

دستار سنجار کے چائی تاں ہس ہے خون کہاں نہیں سمجھ سگی
ول ول دستار کوں اے کمن چم چم اکھیاں تے لیدی ہے

.....☆.....

ہے علم دو ڈہدی رو رو کے ہے پچھدی بابا کن گئے ہن
جڈاں پھٹی ہوئی مٹک کوں ڈہدی ہے تاں رو رو کے بڈ ویندی ہے

.....☆.....

ہتھ خون آلودہ بابے دے ہے ڈکھ کے روندی سین میڈی
غش کر ویندی ہے جنیں ویلے ہتھ چا جھولی وچ پیندی ہے

.....☆.....

ہے عرض کریندی پھوپھیاں کوں میڈے بابے پاک کوں کیا ہوئے
منہ چم بچڑی دا سین میڈی ہر درد دی گالھ لکیندی ہے

.....☆.....

جعفر ہنڑ تاں ایں کمن کوں کل سکھ بابے دے مل پونون
آج توڑیں درد تیتی دے ودی اے معصوم اٹھیندی ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2688}

تھاڑے بخت دے موسم گزر گئیں ہنڑ صبر دے نال نبھانویں میڈی معصومہ دھی
بابے دے ٹرن دے بعد نہ توں پھوپھیاں کوں ڈھیر روانویں میڈی معصومہ دھی

.....☆.....

میں وچ میدان دے ویندا ہاں میں شاید ول نہ ولساں
ونجو واپس اپنے خیمیاں وچ نہ کھڑ کے نیر وہانویں میڈی معصومہ دھی

.....☆.....

چا صبر دے نال نبھیندیاں ہن غربت وچ لائق دھیاں
تھاڑے پیار دے موسم گزر گئیں نہ اے ڈکھ جگر کوں لانویں میڈی معصومہ دھی

.....☆.....

بابے دا سینہ سمہن کیتے تھا کوں دنیا تے نہ ملی
جے پھوپھیاں آکھنی خاک اُتے توں چپ کر کے سمہ جانویں میڈی معصومہ دھی

.....☆.....

تھاڑی ایں معصومہ یتیمی تے ہنڑ ہر کوئی ظلم کریسی
تھاڑا ویر عابد بیمار ہے تہوں اونکوں نہ کوئی درد سنانویں میڈی معصومہ دھی

.....☆.....

جعفر معصومہ سین کوں ہنڑ ڈیوے خوشیاں سین دا جانی
جیکوں بابے پاک ہا فرمایا قائم کوں دعا فرمانویں میڈی معصومہ دھی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2689}

تھی غریب گیلے سرتاج میڈا ڈے اذن میکیوں توں عون دی ما
میں پیکیاں کوں سڈوانواں
کرن آن مد تہاڈے ویرن دی ہے کلہا رہ گیا ویر تہاڈا
.....☆.....

سرتاج دے ہوکے غربت دے میڈی سین میں نہیں سہہ سنگدی
اصغر دے نانکے گھر توں ہاں آج مد میں اتنی متگدی
میں اپنا سہاگ بچانوں دا گھناں آخری اپنا چارہ لا میں پیکیاں کوں سڈوانواں
.....☆.....

میں ڈیکھ آئی ہاں دروازے توں پئے ظالم ظلم وسیندے ہن
ہنڑ کلہا سمجھ مسافر کوں پئے سارے لوگ مریندے ہن
ہے ٹر گیا غازی اذن چا ڈے تہاڈا ویرن رہ گئے تن تہا میں پیکیاں کوں سڈوانواں
.....☆.....

میکیوں اصغر دا ارمان نہیں تھیوے نہ یتیم معصومہ دھی
میڈے سر دا سہاگ سلامت رہے اے کرنی ہے کوشش میں اجڑی
میڈے حکم تے سارے آویسن میڈا گھنسن آپ سہاگ بچا میں پیکیاں کوں سڈوانواں
.....☆.....

زرا ڈیکھو کیوں ظلم دا آج پیا مینہ وسدائے ہر پاسے
مظلوم کوں کلہا کر گیا ہے ، جیڑھا ہی ڈکھیاں دی آسے
کھڑے هل من ناصر آہدے ہن کوئی ناصر لیکن نہیں ڈسدا میں پیکیاں کوں سڈوانواں
.....☆.....

جعفر ایں سین دے ویڑھے کوں لگے ابدی رنگ خوشیاں دا
جیڑھی سین ڈٹھا ہا وارث تے جڈاں وسدا مینہ پھلاں دا
ہن رو رو آہدے سین کوں جو ڈے اذن ایہو احسان چا لا میں پیکیاں کوں سڈوانواں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2690}

جل سین میڈی میں ڈیکھ آئی ہاں تہاڈا ویرن زین چھوڑیندا پئے
ہسی زین توں امت لہا ڈتا راہ وچ آرام کریندا پئے

.....☆.....

شاید اونکوں زین توں لہن سیتی جبریل پراں تے چایا ہے
ہسی آ گیا بچپن یاد اپنا تہوں سمہہ کے تھکان لہیندا پئے

.....☆.....

کیویں جو زین توں لاہندے وقت انہاں ترائے واریں سڈیائے امڑی کوں
تہاڈی امڑی شاید آ گئے ہن گل پاک امڑی کوں لیندا پئے

.....☆.....

تھی دیر گئی ہس اجاں دھرتی تے نہیں پہنچا تہاڈا چن ویرن
وچ راہ دے مل معراج گئی ہس رب نال کلام کریندا پئے

.....☆.....

بہوں مدت دے بعد ایں موقعے تے ملی ہے مظلوم کوں پاک امڑی
شاید گل لا کے امڑی کوں ڈکھ سکھ دے حال وٹھیندا پئے

.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم سے جیکوں ملن ہن پاک امڑی آ گئی
جو سمہہ پھلاں دی مسند تے کل حال امڑی کوں ڈیندا پئے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2691}

نہ جانڑے کیویں ہا بھین بن وچ بھرا کوں ہر پھل جھلیندا ڈٹھا
ہا کوچ تے ویر جھکدا ڈٹھا تے زین وی ہا چھوڑیندا ڈٹھا

.....☆.....

زمین تے زین دے وچالے ڈٹھا ہا معراج وی کریندا
پھلاں دی مسند تے آپ آرام ویر کوں ہا کریندا ڈٹھا

.....☆.....

پھلاں دی مسند کوں چھوڑ کے ہا زمین تے ڈٹھا ویر لاہندا
تے دل گرم خاک کربلا تے ہا ویر کوں سجدہ ڈیندا ڈٹھا

.....☆.....

ہا عین سجدے دے وچ نمازی زباں تے الحمد وی ہی جاری
ہا بھین ایں حال وچ وی ظالم کوں ضرباں کھڑ کے چلیندا ڈٹھا

.....☆.....

نماز تھیندی ڈٹھی مکمل تے سجدے دا اختتام ڈٹھا
لعین ازلی کوں ویر دا سر ہا آپ سجدے توں چیندا ڈٹھا

.....☆.....

او سینا سے جہاں تے جعفر جہاں دا اے ڈکھ نہیں کہیں کوں بھلدا
بھرا دے سر کوں ہا شام توڑیں سفر ڈکھاں دا کریندا ڈٹھا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2692}

ناراض ہے میں تے خود ونج کے بابے کوں منا معصومہ
میڈے نال تاں ویر بلیندا نہیں ونج خود بلوا معصومہ

.....☆.....

اے جاہ تاں سمہن دے لائق نہیں ایندے لائق عرش علی ہے
ہسی خاک تے شاید نندر آ گئی بابے کوں جگا معصومہ

.....☆.....

ہانے لاشاں چائیاں سارا ڈینہ تہاڈا بابا بہوں تھک گئے ہن
ہنے ڈاڈھی گہری نندر آ گئی ونج آپ اٹھا معصومہ

.....☆.....

بہوں سارا وقت ہے گزر گیا نوہی گل بابے کوں لایا
ونج سمہ سینے تے بابے دی کجھ مونجھ لہا معصومہ

.....☆.....

اساں شام دے پاسے ونجناں ہے تہوں آئے ہیں کرن زیارت
تیں ول نہیں آنوناں جی بھر کے ونج پیار کرا معصومہ

.....☆.....

تہاڈا سارا گھر ول وں پوسی کل بجن وی واپس آسن
آوے جعفر دا سائیں دنیا تے ایہا منگ توں دعا معصومہ

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2693}

ڈیون مکائز آج کوئی میکوں آوے گھر میڈا آباد تھی گئے میں تاں وس پئی ہاں
پردیس دے وچ آج دے ڈھاڑے کل بخت میڈا لٹی گئے میں تاں وس پئی ہاں

.....☆.....

جو کھلدے بالاں توں پر ہا او ویڑھا سارا ہے ویراں ڈسیندا
ہر ما دی جھولی ہے خالی ڈسدی ڈکھ اے نہیں برداش تھیندا
پرچایا کہیں نہیں آج توڑیں میکوں بنڑ ڈکھ میڈی زندگی گئے میں تاں وس پئی ہاں

.....☆.....

ہئی بیوہ ما دی حسرت جو میڈے قاسم کوں بنرا بنراؤ
ویڑھا حسن دا ہک وار میکوں وسدا ولا آج ڈکھاؤ
لیکن او بنرا وی پا کے سہرے مہندی دے وانگوں رگی گئے میں تاں وس پئی ہاں

.....☆.....

اکبر دا موسم ہئی سہریاں دا گھوڑے توں جگ ہے لہایا
عون و محمد دا سوہنٹراں بچپن او وی تاں نہیں راس آیا
جیڑھا ہا میڈے کل گھر دا ترکہ درداں دی ویل آج گزوی گئے میں تاں وس پئی ہاں

.....☆.....

کل جگ توں سوہنٹریں ہن لعل میڈے ڈسدا نہ آج کوئی وی چن ہے
بے سر بدن خاک تے میکوں ڈسدن تن تے نہ کہیں دے کفن ہے
رو نہیں سنگی میں بھائیوں کوں رَج کے قسمت دے وچ غم لکھی گئے میں تاں وس پئی ہاں

.....☆.....

جعفر دا وارث زمانے تے آوے بدلے گھنے ہر ستم دے
تھیوں ختم ساڈے گھر توں تمامی موسم مصائب تے غم دے
میں جگ کوں آکھاں چن ساڈا جگ تے آگھن کے ابدی خوشی گئے میں تاں وس پئی ہاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2694}

تہا کوں مکا نر اسان ڈیون ہیں آئے ہر دم اے ساڈی دعا ہے تساں وس پووو
ویڑھا تہاڈا ظالم زمانے یکدم چا خالی کیتا ہے تساں وس پووو

.....☆.....

تہاڈا اے ویڑھا تاں ہنر اللہ بھانویں پھلاں کنوں ول بھرتجے
ہر مادی جھولی کون نت رنگ ہونون کھلدا ہر ہک چن ڈسیجے
ہک پل دے کیتے مٹھی نہ ہووے ول جگ تے کوئی مامتا ہے تساں وس پووو

.....☆.....

ویڑھا حسن دا ول آباد ہووے قاسم دی ول ہووے شادی
تھیون دوبارہ سنوڑ ول خوشی دے حسرت جو ہی بیوہ ما دی
بنری کون ڈیکھے وسدا ہمیشہ جگ تے ول اے بیوہ ما ہے تساں وس پووو

.....☆.....

اکبر تے قاسم تے عون و محمد تہاڈے یکے پاک جانی
مازن ہمیشہ ہمیشہ دے کیتے سہریاں بھری نت جوانی
نونہاں دے گھونگھٹ کون نہ لگے کوئی گرم ایں جہاں دی ہوا ہے تساں وس پووو

.....☆.....

بھانیاں دے بختاں دے سائے تے بی بی پل پل سدا مسکراؤ
پردے رہن نت سلامت تہاڈے خوشیاں دی چادر ہنڈھاؤ
گھر وچ رہے نت خوشیاں دا میلا تھیوے ختم ہنر عزا ہے تساں وس پووو

.....☆.....

جعفر دا وارث زمانے تے آوے بدلے گھنے ہر ستم دے
تھیون ختم پاک گھر توں تمامی موسم مصائب تے غم دے
بابے دے سائے اڑی دی چھاں تے سکھ مانڑو بے انتہا ہے تساں وس پووو

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2695}

آج پکی آس مکائی کھڑی ہے میڈی سین دھی کربل وچ
نوں ویر ڈکھی توں نکھر گئین کربل دے خونی تھل وچ

.....☆.....

بہوں مانڑ ہا سین کوں بھائیاں دا ہن ویر بھی مانڑ دے قابل
آج یکدم تھی تنہا کھڑی ہے ڈکھی کربل دے جنگل وچ

.....☆.....

کھڑی ڈہدی ہے منظرِ مقتل دا ارمان ایہو ہے دل وچ
عباس جہیں کل ویر ستن آج باجھ کفنِ مقتل وچ

.....☆.....

ہنڑ عیاداں ڈیون کون آسی کیندی آس تے پکے ویساں
کھڑی سین سوچیندی ہے پا باہیں عابد بیمار دے گل وچ

.....☆.....

جیڑھا مان ہا پیکے ویڑھے دا آج مک گئے وچ صحرا دے
ویندی روساں شام دے رستیاں تے ایں گالھ کوں میں محمل وچ

.....☆.....

میڈے پیکے ساہورے وس پون جڈاں جعفر دا سائیں آسی
اوندے آنون کوں نہ دیر تھیوے منکساں اے دعا ہر پل وچ

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2696}

توڑے ہاں بیگانی کفو دی میں تہاڑے چن اکبر دی ما ہاں
تساں اپنا بنڑایا ہا میکوں بھرے جگ وچ ہنڑ تہا ہاں

.....☆.....

کوئی دعویٰ نہیں میڈا ایں گھر تے ہم صرف غلامی دعویٰ
میڈے حوصلے توں ودھ ڈکھ آئے ہن گئی تہوں یکدم گھبرا ہاں

.....☆.....

ہک سازگا ہا علی اکبر دا او وی امت تروڑ ڈتا ہے
توڑے پاک ہمیشیر دے ہتھ تاں ڈے آج میں یکس دیاں باہاں

.....☆.....

تہاڑی بھین اے حکم سنایا ہے میڈا شام ہے ونجن ضروری
تہاڑی بھین دی پوری اتر پوے کھڑی منگدی آپ دعا ہاں

.....☆.....

جڈاں وسدی ہم تہاڑے بابا سائیں ہن آپ خیال رکھیدیے
میڈے بخت دے موسم گزر گئیں بے آس ڈکھی ممتا ہاں

.....☆.....

جعفر دا وارث پاک آنون میڈے مان بحال ہو جانون
ہن ہنڑ اوں لعل دے رستے تے مرکوز تمام نگاہاں

.....☆.....

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2697}

آکھے سینِ عباسؑ کوں مقتلِ وچ ساکوں ویر ڈسا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں
غربتِ وچ چھوڑ کے بھینیںؑ کوں میڈا پاک بھرا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں

.....☆.....

کوئی نظر کرے ہا نیمیاں دو تئیں توں برداشت نانی تھیدا
آج چھوڑ کے خیمے بھینیں دے سلطانِ وفا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں

.....☆.....

تساں ضامن ہاوے پردیاں دے انجہ ضامن غافل نہیں ہوندے
توں بھینیں چھوڑ کے دشمنانِ وچ ہر چیز بھلا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں

.....☆.....

ساڈے خیمے تھی قربان گنیں کئی بال وی تھی قربان گنیں
ہن دشمن تھی بے خوف گئے ہانے خوف تیڈا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں

.....☆.....

ہنڑ ساڈی شام تیری ہے ہک نال ساڈے آزاری ہے
نہیں سمجھ آندی ناراض ہیں کیوں ساکوں کر تنہا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں

.....☆.....

جعفرؑ وس پونوں اے سینیںؑ جیڑھیاں رو کے ویر کوں آہدیاں ہن
بھینیں کوں چھوڑ کے دشمنانِ وچ ساکوں خود سمجھا ایتھاں کیوں سمہہ گئیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2698}

منگی اجازت بنی پھوپھی توں جو میں بنے نال ونج الانواں
اساں تاں ہنڑ پئے ہیں شام ویندے میں ونج کے سرتاج کوں ڈسانواں

.....☆.....

اے ہے شریعت دا حکم دلہن بناں اجازت کتھاہیں نہ جاوے
میں شام ونجن دی ہنڑ اجازت تاں اپنے وارث توں گھن کے آنواں

.....☆.....

ہتھاں تے مہندی دا رنگ ہے تازہ تے بیوگی سرتے آ گئی ہے
ہے پچھناں منگی دی میں انگوٹھی اجازت ہووے تاں چا لہانواں

.....☆.....

میں اے وی پچھنائے جو میڈا وارث میکوں ہے امت چا بیوہ کیتا
میکوں تاں سارے بنی سڈیندن ، بنی سڈانواں یا نہ سڈانواں

.....☆.....

میں اے وی پچھنائے جو بیوہ ہو کے تاں ہر بنی پیکے گھر ہے ویندی
میں شام توں واپسی تے پیکے گھراں دو جانواں یا میں نہ جانواں

.....☆.....

جہاں تے جعفر دا مالک آسی تاں سارے ڈکھ درد دور تھیسن
میں چاہندی ہاں اوندے جلدی آنون دیاں کر گھناں توڑے گجھ دعانواں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2699}

خولی دے گھر وچ ہیں آیا اَج میڈا دل جان کیوں
چن کریندا ہیں میڈے انجہ درد دے سامان کیوں

.....☆.....

غیراں دے گھر وچ وچن ہوندا مناسب نہیں دے چن
آ تھیائیں دشمن دے گھر وچ چن میڈا مہمان کیوں

.....☆.....

اے جہیں مسند ڈتی ہے اَج تہاکوں ظالماں
سمہہ گئیائیں توں ایں جگہ تے بھل کے اپنی شان کیوں

.....☆.....

امڑی دی جھولی دے وچ آ ونج کراں میں پیار ہنڑ
تیڈی غربت دا وی نہیں کیتا کہیں ارمان کیوں

.....☆.....

بے ادب دے گھر دے وچ آنون مناسب ناہی چن
ایں جگہ تے جلوہ گر ہیں عرش دا سلطان کیوں

.....☆.....

ہنڑ تاں جعفرؑ دا سخی بدلے تہاڈے آ گھنے
انتقام اَج تائیں گھدا نہیں منتقم ذیشان کیوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2700}

کونے وِجِ زوجہٗ ءِ مسلمہٗ دا جس وقت کچاوا آیا
میثم تمار دی بیوہ نے آ سین کون خود پرچایا

.....☆.....

آکھے بی بی تہاڈے وارث دی اس وقت مجاور میں ہاں
ڈساں کیویں جناب مسلمہ کون اسان گھن کے ہا دفنایا

.....☆.....

جھٹاں ڈیونے ہن نروار تساں اتھاں نال مزار بنڑائی ہئی
لیکن اے مزار بنڑیندیں ہوئیں ہاسے امت توں آپ لکایا

.....☆.....

رو آکھے تہاڈی جوڑی دی کوئی خبر ملی نہیں میکوں
سر پاک تہاڈے وارث دا ہے شام امت بھجوا یا

.....☆.....

کرو سین دعا تہاڈی جوڑی ہنڑ شالا کوئی ظلم نہ ڈیکھے
شالا ظلم کنوں محفوظ رہے تہاڈی ممتا دا سرمایا

.....☆.....

جعفر ہنڑ امری جوڑی دی آباد ہووے دوبارہ
سن این رنگ دے ، جو دنیا دا بنڑے ہر سکھ آ ہمسایا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2701}

میں کونے دی شہزادی ہاں کرو شرم و حیا اے اہل جفا
ایں کونے وچ میکوں وسدا ہا تاں آپ ڈٹھا اے اہل جفا
.....☆.....

ہامی سر تے سایہ بابے دا ہامی جوڑ سلامت بھائیاں دے
آج باجھ بھرانواں دے آئی ہاں نہیں بخت میڈا اے اہل جفا
.....☆.....

عباس دا جسم پہرا ہا تاں لکھ تعظیماں کیتیاں ہن
آج غربت ڈیکھ کے یکدم ہو گئے رخ بدلا اے اہل جفا
.....☆.....

میڈے نال امیر دیاں نونہاں ہن ہر کہیں تے بیوگی آئی ہے
لیکن اے تحفہ بیوگی دا تاں خود ہے ڈٹا اے اہل جفا
.....☆.....

سڈ کے مہمان مریندے نہیں ، ہوندائے دستور شریفیاں دا
مارین مہمان تے حرماں دا نوہے شرم کیتا اے اہل جفا
.....☆.....

جعفر ہنڑ بارہواں آقا آ پچھے کل ملعون زمانے توں
بے وارث سمجھ کے کنیں کنیں ہئی ساڈا گھر لٹیا اے اہل جفا
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2702}

جڈاں مل گئی اجازت رونون دی وچ شام دے عون دی ما کون
ڈتا امت مکان عزا کیتے وچ شہر دے آل عبا کون

.....☆.....

صف ماتم وچھ گئی صحن دے وچ ہن عورتاں شام دیاں آئیاں
تھئی سین برآمد کمرے توں گھن کل بیوہ بھرجائیاں
گریے توں اکھیاں سرخ آہن ، آئی تھی تیار عزا کون

.....☆.....

بی بی فضل دی ما کون خود سڈ کے چا اپنے کولھ بلھایا
ہر سین توں پہلے انہاں کون سرتاج کیتے پرچایا
رو آکھے کیویں بھین بھلے اوں محسن پاک بھرا کون

.....☆.....

فرمایا بی بی میں پہلے عباس دا سوگ منیساں
میں فضل دی ما دا سر کج کے پچھے سرتے چادر پیساں
کج وال فضل دی امڑی دے رہی چمدی پاک ردا کون

.....☆.....

ہر سین فضل دی امڑی کون آ روندیں ہوئیں گل لایا
سجاد امت توں اوں ویلے سر چاچے دا گھن آیا
تعظیم کون اٹھیاں کل سینیں غش آ گیا فضل دی ما کون

.....☆.....

جعفر سخی غازی پاک دا گھر ول وسدا ڈیکھن بھینیں
ول فضل دی ما دیاں خوشیاں وچ رن آ کونین دیاں سینیں
ڈیون آن مبارک خوشیاں دی ہنڑ خود سلطان وفا کون

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2703}

مل گئی ہے لٹ کر بل دی بیٹھی ہک ہک شے سنبھلیندی ہے اج عون دی ما
احسان لعین امت دے بیٹھی رو رو یاد کریندی ہے اج عون دی ما

.....☆.....

مظلوم بھرا دی ہر شے بیٹھی ڈہدی ہے زندان دیوچ
پوشاک تے پگ ویرن دی ڈٹھی شامل اوں سامان دیوچ
دستار غریب بھرا دی چم چم اکھیاں تے لیندی ہے اج عون دی ما

.....☆.....

سجاد نے پیش ہن کیتے جڈاں مشک تے علم آ غازی دے
آکھے بی بی یاد ہم ہردم احسان اوں ویر نمازی دے
لاچھی ہوئی مشک اکھیاں تے چن ویر دے نام سڈیندی ہے اج عون دی ما

.....☆.....

اکبر دا سبز عمامہ چا آئی جڈاں ما علی اکبر دی
گل لایا رو بھرجائی کوں آئی یاد جوانی دلبر دی
کر جھڑنا یاد اکبر دا رو رو کے خود بڈ ویندی ہے اج عون دی ما

.....☆.....

ڈٹھاڈاج جڈاں بنری دا ڈٹھے زیور ہن جیہڑے حال دیوچ
چایا تھال حنا دا جسد مہنی کجھ مہندی اجاں تھال دیوچ
کر یاد بنے دی شادی ہنڑ سے سے نیر وپیندی ہے اج عون دی ما

.....☆.....

جعفر ایں سین کوہنڑ تاں آ حسن دا لعل وساوے ہا
ڈکھ درد یکے بی بی دے لچپال ہنڑ آ نڑ مکاوے ہا
جیوھی ڈیکھ کے لٹ کر بل دی بیٹھی ماتم آپ کریندی ہے اج عون دی ما

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2704}

سجاد توں آکھ اے بابے کوں میکوں ہنڑ جوڑی سڈوا ڈیوے
آج عون و محمد ہک واریں امری کوں ویر ملا ڈیوے

.....☆.....

اتھوں بارہاں میل تے ونج ستن میں اوں جاہ تائیں نمہی ونج سنگدی
عباس کوں بھیج کے ویر میڈا میڈی جوڑی اتھ منگوا ڈیوے

.....☆.....

میں تاں صدقہ سمجھ کے پتراں کوں گل ٹردے وقت وی نہا لایا
میڈا دل آج ڈاڈھا مونجھا ہے میکوں سوہنڑیں پتر سڈا ڈیوے

.....☆.....

شاید رنج ہوسن امری تے میں وداع گل ناہی لایا
جے رُس گئے ہن ڈکھی امری توں میکوں کسمن لعل منا ڈیوے

.....☆.....

میں جانڑی ہاں میڈے ویر کوں اے اکبر توں ڈھیر پیارے ہن
نمہی نال وطن تے گھن ویندی ، میکوں لچلے کانڑ ولا ڈیوے

.....☆.....

جعفر ہنڑ حسن دا لخت جگر کرے پوری حسرت کل گھر دی
ایں سین دی جوڑی کوں آ کے خود سہریاں نال سجا ڈیوے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2705}

اصغرؑ دا جھولا میں گھن کے آئی ہاں کوئی تاں او چنؑ گول ڈیوے
ایں جاہ تے میڈا چنؑ گم تھیائے کوئی غنچہ دہن گول ڈیوے
.....☆.....

جھولا میں اوندہ تہوں گھن کے آئی ہاں اوکوں سمہیساں دوبارہ
لوری سنڑیساں کوئی میکوں ہنڑ تاں او بے وطن گول ڈیوے
.....☆.....

ارمانے اَج تاہیں کہیں وی تاں اوکوں ناہی کفن اتھ پوایا
جیکوں سمہا کے گئی ہم کوئی تاں او بے کفن گول ڈیوے
.....☆.....

دھرتی تے اوندہ سمہنڑاں نہیں بھلدا ڈاڈھی گرم اے زمیں ہئی
چیندے بدن تے ہن داغ ڈسدے او گل بدن گول ڈیوے
.....☆.....

اوکوں میں گولن آئی ہاں جو میڈی جھولی ہے یکدم اجرؑ گئی
ہئی جیڑھا کسن جھولی دی رونق دل دا چنؑ گول ڈیوے
.....☆.....

جعفرؑ اے بیؑ بیؑ اَج وی ہے آہدی میکوں نہیں کسن نظرؑ دا
ہنڑ تاں ڈکھی کوں جھولی دی رونق ابن حسنؑ گول ڈیوے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2706}

تھاڑی پاک امڑی ہے ول آئی ہنڑ شام دے امن نبھا اکبر
ڈکھی لہہ نہیں سنگدی محل توں ہنڑ آن کے آپ لہا اکبر

.....☆.....

ڈے آپ سہارا امڑی کوں تھاڑے ٹرن ہے کمر جھکا چھوڑی
ایں ڈینہ کیتے تاں پتر ہوندن بنڑدن جو سہارا آ اکبر

.....☆.....

انہاں پتر نہیں سڈیا زندگی بھر جڈاں سڈیا تاں ٹر پتر گیا
تھاڑی امڑی پاک دے جگر کوں تاں ایہو درد گیا ہے کھا اکبر

.....☆.....

جے آ کے لہیسو امڑی کوں کجھ دل کوں مل تسکین ویسی
ہمی چنتا ڈکھ کے قبر تیڈی ونجے ٹرنہ مسافر ما اکبر

.....☆.....

پئی لاہندی ہے نپ کے محل کوں اکھیاں توں آنسو ہن وسدے
ہن رو آہدے اسماں رہ گئے ہیں بھرے جگ دے وچ تنہا اکبر

.....☆.....

جعفر اے سین ہنڑ بچڑے دے ڈکھے سنونڑ سگن ول خوشیاں دے
گھر نونہہ آوے ، وس سین پووے ، آوے گھر وچ بنڑ بنرا اکبر

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2707}

بھائیاں دیاں نگریاں وچ بھینیں جڈاں حال سزوانون آنون بھینیں کون نہیں رُوکیندا
جے بھینیں تے آ وقت ونجے ، ڈُکھ درد وڈانون آنون بھینیں کون نہیں رُوکیندا

.....☆.....

تساں مالک ہو جاگیراں دے ساڈے سرتے غربی آ گئی ہے
تھاڈا سارا ساتھ سما ہے ، رہے بھین اتھاں تنہا گئی ہے
لیکن جڈاں لٹیاں بھینیں خود حالات ڈسانون آنون

.....☆.....

میکوں ہئی امید جو ویر میڈا ٹر استقبال کریسن
اے خبر ناہی خود بھینیں دے چا محل ویر روکیسن
جے ڈُکھیاں بھینیں درد بھریا حال اپنا ڈکھانون آنون

.....☆.....

جیڑھی بھین دا ہووے دل مونجھا او کرن زیارت آوے
نہیں ہوندا مناسب چن ویرن اوکوں ویرن چا رُوکاوے
جیڑھیاں بھینیں ویر دی تربت تے خود نیر وہانون آنون

.....☆.....

میں کلہی نہیں ہن نال میڈے اتھاں کئی بیوہ بھرجائیاں
انہاں بھرجائیاں کوں چن ویرن سرتاج ملانون آئیاں
بھرجائیاں گھن کے جو بھینیں بھائیاں کوں منانون آنون

.....☆.....

جعفر او سین ہنڑ وس پووے جیڑھی آہدی ہئی بھائیاں کوں
تہاکوں شاید ناز ہے ملاں دا گئے ہو بھل امڑی جائیاں کوں
تھی جیڈے ویر امیر ونجن ، گل جیکر لانون آنون

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2708}

آئی ہاں گھن حسرت میں شام کنوں میکیوں لہدا ہنڑ بنرا نہیں کتھاں ونج گولاں
بنری کوں نال میں گھن آئی ہاں میکیوں نورِ نظر ڈسدا نہیں کتھاں ونج گولاں

.....☆.....

تھہ نپ کے بیوہ بنری دا میں کل مقتل وچ پھر آئی ہاں
نونہہ دے سرتاج دا بن دے وچ کوئی نشان میکیوں ملیا نہیں

.....☆.....

میں ہک ہک قبر کوں ونج ڈٹھائے میکیوں قبر ملی نہیں چن دی
کیا چن عابد میڈے بچوے کوں ایں جاہ تے دفن کیتا نہیں

.....☆.....

ہے چاہندی بنری قاسم دی سرتاج دی قبر بڑانوواں
میں لعل گولیدی تھک پئی ہاں میکیوں لعل دا کہیں ڈسیا نہیں

.....☆.....

ہے میڈا وقت ضعیفی دا کمزور نظر وی ہوسی
میکیوں پاک بنی وی آہدی ہے سرتاج میکیوں ملدا نہیں

.....☆.....

جعفر ہنڑ حسن دے ویڑھے کوں رنگ لگن ولا خوشیاں دے
وسے او بنری جیڑھی آہدی ہئی سرتاج میکیوں لہدا نہیں کتھاں ونج گولاں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2709}

جیویں سفر کیتے ہن عون دی ما ہک وار ذرا بیمار توں پچھ
میڈے درد و الم دا کل قصہ میڈا پاک بھرا بیمار توں پچھ

.....☆.....

چوڈھاں سو میل دے سفران وچ مہمانیاں ملین بہوں میکوں
ہر شہر اچ امت نے ہا ساڈا جو حال کیتا بیمار توں پچھ

.....☆.....

موصل تکریت توں حلب تائیں اسان رنگ رنگ دے صدمات ڈٹھن
کیویں حکم تہاڈا من کے میں ہا صبر کیتا بیمار توں پچھ

.....☆.....

ساڈی غربت ڈیکھ کے لعل میڈا ہر منزل تے ہا خون رُناں
کیویں شام دا شہر عبور کیتائے میں باپردا بیمار توں

.....☆.....

ہئی اوکھی منزل جئیں ویلے ساڈی پیشی ہئی دربار دے وچ
بھرجائیاں نال ہا میں کیویں نروار ڈتا بیمار توں پچھ

.....☆.....

جعفر ہن آہدیاں کل سینیں آ حسن دا چن توں گھن بدلے
ساکوں کتنے ڈکھ ہن امت ڈتے آ لعل میڈا بیمار توں پچھ

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2710}

معصوم آکھے عابد کوں احسان ایہو تاں لائی ونج
تھاڈے ہتھ آزاد جو تھی گئے ہن ایسے بھین کنوں چھوئی ونج

.....☆.....

اوہ جانڑے رہساں میں کھی میڈے پاروں کوئی نہ شام رہے
توں وطن دے پاسے ویر اپنے کل پردہ دار رلائی ونج

.....☆.....

ایہا منت چا لا جے چن ویرن ہوی مل گیا چولا اصغر دا
اوہو چولا چن علی اصغر دا اتھاں نال میڈے دفنائی ونج

.....☆.....

میں اوں چولے دے سانگے تے کل شام دے درد نبھا گھنساں
دفنا کے او چولا نال میڈے سکھ دی تدبیر بڑائی ونج

.....☆.....

گھن آیاں پینگھا امت کنوں تاں منت اے بھین تے لا ویرن
میڈی قبر تے رکھ کے او جھولا لوری دے بول سنڑائی ونج

.....☆.....

جعفر او معصومہ وس پووے جیڑھی رو کے ویر کوں آہدی ہئی
ہک وار تاں ویر علی اصغر دا میکوں پینگھا پاک ڈکھائی ونج

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2711}

کیتے کلہیں سفر ہن بھین تیڈی زندگی وچ پہلی وار بغیر غازی دے
ٹرے پہلی وار ہن سفر دے وچ میڈے سارے پردہ دار بغیر غازی دے

.....☆.....

ہر قدم تے ہا محسوس تھیندا ساڈا وارث کوئی نہیں رہیا
اساں ول وی کیتن چن ویرن ہن سفر جیڈے دُشوار بغیر غازی دے

.....☆.....

جڈاں کونے دے وچ گئی ہا می آیا یاد ہا وسدا ویلھا
لیکن ہن ڈسدے انڑسویں کل کوچے کل بازار بغیر غازی دے

.....☆.....

ہن روندیاں عورتاں کونے دیاں ساڈی غربت تے چن ویرن
جیڑھی مسجد گھن گیا ہا غازی ڈتن اوں جاہ میں نزوار بغیر غازی دے

.....☆.....

جتھاں ضرب لگی ہی بابے کوں ہا تحت اتھاہیں ظالم دا
بابے دے بعد اوں مسجد دے ہن یکدم بے آثار بغیر غازی دے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونوں او سینیں جیڑھیاں رو کے ویر کوں آہدیاں ہن
ہنڑ واپس وطن تے نہیں ویندی میڈی کوئی وی پردہ دار بغیر غازی دے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2712}

کیتتی بیوگی دی آ رسم ادا ما عون دی وچ صحرا دے
غازی دی مزار دے نال بیٹھی ڈکھی آ وچ کرب و بلا دے

.....☆.....

عباس دی زوجہ کوں آ کے تربت دے نال بلھایا
دستور مطابق وال کجے ڈکھی آ کے فضل دی ما دے

.....☆.....

چم ہتھ بھرجائی دے سین میڈی بہوں دیر تائیں رہی روندی
آکھے آمد خیر دی رو رو کے کر وں دی رت کوں یادے

.....☆.....

آکھے سوگ دا جوڑا ڈیواں ہا ہی لٹیا شام غریباں
فی الحال توں کافی سمجھ اینکوں نمی پھردی باجھ ردا دے

.....☆.....

ڈتی سر تے چادر عون دی ما رنی بے وس فضل دی مائے
جڈاں سر وچ خاک روائی گئی ، کیتیا غش بیمار سجادے

.....☆.....

آکھن اللہ بھانویں وس پووو آوے جعفر دا سائیں جلدی
ڈیکھوں اکھیاں نال اسان غازی دا گھر پاک ولا آبادے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2713}

کربل دی زمین کوں آکھ عابد میڈی پاک امان ولا ڈیوے
جیڑھا مان ہا بھین مسافر دا میکوں ہنڑ او پاک بھرا ڈیوے

.....☆.....

بے کفن سہا کے گئی ہا می ہاسی ڈاڈھی گہری نندر آ گئی
ہنڑ شام توں میں دل آئی ہاں میکوں سوہنڑاں ویر جگا ڈیوے

.....☆.....

ایہو ویر تاں آس ہا می زندگی دی اینکوں ڈیکھ کے بھینیں جیندیاں ہن
میں عون و محمد نہیں منگدی میکوں ویر دی شکل ڈکھا ڈیوے

.....☆.....

دل چاہندائے ون دی رت واگوں بھری پاک کچاری ڈیکھ گھناں
بک وار حسین دے نال اوندے کل ویر تے پتر بلھا ڈیوے

.....☆.....

میں ترس گئی ہاں اوندے ڈیکھن کوں میڈا دل آج مونجھ توں پھندا ہے
گل لانوناں ہے میں ویرن کوں میکوں سوہنڑاں ویر سڈا ڈیوے

.....☆.....

جعفر اوں سین کوں بارہواں چن ڈیوے کل کونین دیاں کل خوشیاں
میڈی سین دے وسدے ویڑھے کوں پہلے توں وی ڈھیر وسا ڈیوے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2714}

تھاڈی مندري وير ميں گھن آئی ہاں
ميں درد ايس تھاڈی مندري دے نہ ساری عمر بھليساں
.....☆.....

تھاڈی خون آلودہ اے مندري ڈکھ سارے کھول سنڑیسی
تھاڈی پاک امڑی کول ميں ونج کے جڈاں مندري آپ ڈکھيساں
.....☆.....

جڈاں ويساں کولھ ميں امڑی دے حالات سنڑا نہ سنگساں
سر کھول کے کل بھرجائیاں دے ميں مانگ دا خون ڈکھيساں
.....☆.....

ونج باہساں کولھوں تربت دے ميں سامنے پاک امڑی دے
تھاڈی خون آلودہ پگ چا کے سجاد کول ميں بدھويساں
.....☆.....

چچھے مندري تھاڈے بچڑے کول ڈيساں ميں بطور وارثت
تھاڈے وارث توں ميں دل چکھساں ڈس کيندے در تے ويساں
.....☆.....

جعفر دا وارث گھن بدلے ايس ڈاڈی پاک دے جلدی
فرميندے ہن جو کريل وچ ميں رو رو عمر بھيساں
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2715}

چم پاک مزار آکھے ویرن دی کل درداں دی شہزادی
میکوں ڈس ویرن کیوں وطن ونجاں نمہی رہ گئی وطن دے ڈا دی
.....☆.....

جڈاں بھینیں تے ڈکھ آندے ہن ہن ویندیاں پیکے گھر وچ
بھینیں دا پیکا گھر ہوندائے جتھاں ہووے قبر بھرا دی
.....☆.....

میڈا پیکا گھر ایہو بن بر ہے جتھاں ویر میڈے ہن سمہ گئے
میکوں رہن ڈے ویرن اپنے گھر ہے خواہش عون دی ما دی
.....☆.....

ہر عید تے میکوں تانگھ راہسی اتھوں کیڑھا عید پچھسی
راہسی تانگھ ڈکھی کول عید دے ڈینہ ہردم سلطان وفا دی
.....☆.....

میں ون دے قابل نہیں رہ گئی ہے پیکی آس جو مک گئی
میکوں قبر دی جاہ ڈے نال اپنے گئی ہاں تھی مایوس زیادہ
.....☆.....

میڈا پیکا گھر تاں امت شتی چا قبرستان بڑایائے
نمہی کوئی در ڈسدا تہوں آئی ہاں میں بڑ کے ہنڑ فریادی
.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دے ویڑھے کول ول حسن دا لعل وساوے
تھیوے پورا مقصد وارث دا ڈیکھے جگ تاثیر دعا دی
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2716}

آکھیا مآ اکبر دی لعل میڈا تہاڈی بھین جاں پچھسی حال جواب کیا ڈیساں
تہاڈی شادی دے کل سنوڑاں دا جڈاں پچھسی حال احوال جواب کیا ڈیساں

.....☆.....

تہاڈی بھین کوں لعل یقین ہوسی تساں سہرا ہے چن پایا
اے گلہ وی ہوسی اُجڑی کوں نوہی شادی وچ سڈوایا
تہاڈے سنوڑ سکن دے بارے ہن انہاں کرنے ڈھیر سوال جواب کیا ڈیساں

.....☆.....

اوں تہاڈی بنری دی خاطر ہوسی مسند آپ سجائی
اُمید ہوسی اونکوں گھر آسی میڈے حصے دی بھرجائی
میں توں دامن پکڑ کے پچھسی او نہیں آئی بنری کیوں نال جواب کیا ڈیساں

.....☆.....

تہاڈی خبر شہادت جنیں ویلے بیمار کوں میں سزویساں
نہیں سمجھ آندی تیڈی بھین کوں میں کیوں لعل دلاسه ڈیساں
تہاڈے زین توں لہن دا جنیں ویلے او پچھسی کھول کے وال جواب کیا ڈیساں

.....☆.....

اُمید ہے سن کے خبر ایہا تیڈی بھین ڈکھی ٹر ویسی
جیویں پھل برچھی دا چھکلیا ہا اے نہ برداشت کر لسی
جڈاں وقت شہادت دا پچھسی میڈے درداں دی بھائیوال جواب کیا ڈیساں

.....☆.....

جعفر او امڑی اکبر دی ول لعل کوں سہرے پاوے
جیرھی پاک مزار کوں رو آکھے میکوں کیڑھا آن ڈساوے
بیمار مدینہ جاں پچھسی اکبر دی ہک ہک گاہل جواب کیا ڈیساں

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2717}

عبّاس دی شہزادی مریم دی ردا بی بی
محمل توں پئی ہے لاہندی حوراں دی حیا بی بی

.....☆.....

تعظیم کوں پئے اٹھدن سب لاشے شہیداں دے
پئی آندی ہے مقتل دو امڑی دی ادا بی بی

.....☆.....

حوراں دی جیں آ کے نعلین کوں چمدی ہے
صلوات ہے رب پڑھدا ، اے ہے بابے نما بی بی

.....☆.....

تظہیر دی چادر تے رحمت ہے فدا تھیندی
کونین کوں ڈسدی ہے عصمت دی خدا بی بی

.....☆.....

اسلام آندا کردائے شکرانے دے لکھ سجدے
اے ہے دین دی لُج بی بی ، وحدت دی بقا بی بی

.....☆.....

جعفرؑ ہے دعا کردا شمالا ہنڑتاں وسے جگ تے
گھر پاک دا جگ بی بی نانے دی دعا بی بی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2718}

تہاڈے بعد میں بابا جنیں رنگ دے صدمات اٹھیندی رہی ہاں
سنہ انواں حال میں کیا
کیویں خیمے ٹھرن دے ویلے میں چاچے کوں سڈیندی رہی ہاں
.....☆.....

اتھوں باجھ غلاف کچاویاں تے ہاسے کوفے شہر دو گیاں
کیویں نال اتھاں میں پھوپھیاں دے نروار وی ڈیندی رہی ہاں
.....☆.....

کوفے توں گھن کے شام تائیں اساں ہر ڈکھ درد نبھائے ہن
بہار بھرا دے نال کیویں میں سفر کریندی رہی ہاں
.....☆.....

بازارِ شام ایچ طور اُتے میڈے دیر اصغر دا سر ہا
میں ڈیکھ کے حالت اصغر دی کیویں نیر وپندی رہی ہاں
.....☆.....

دربار دے وچ ساکوں امت شقی ہا کافی دیر کھڑایا
تہاڈے سر کوں ڈیکھ کے میں کیویں غازی کوں سڈیندی رہی ہاں
.....☆.....

ایں نور محل وچ میں بابا ہنٹر زندہ رہ نہیں سنگدی
کیڑھی آس تے سارے ڈکھ کیویں برداشت کریندی رہی ہاں
.....☆.....

جعفر دا وارث پاک ولا اوں سین کوں جلد وساوے
جیڑھی آہدی ہئی رو بابے کوں جیویں امن نبھیندی رہی ہاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2719}

تھاڑے بعد میں ڈاڈھی منجھی ہاں میڈی مونجھ لہا چن اصغر
میں اے نہیں آہدی قید چھڑا توڑے ملن تاں آ چن اصغر

.....☆.....

زندان دے وچ تیڈیاں یاداں ہن دل ڈکھدائے بھین ڈکھی دا
تھاڑے کیجے دل بہوں مونجھا ہے میکوں شکل ڈکھا چن اصغر

.....☆.....

تیڈا پینگھا وی نہیں کولھ میڈے اوکوں ڈکھ کے دل بہلیندی
میں لوریاں ڈیندی پینگھے کوں توڑے گھندی جھلا چن اصغر

.....☆.....

جیڑھا حال میڈا ہے شام دے وچ اتھوں میڈی قید نہیں چھٹی
میڈی لحد وی شاید اتھ بنڑسی ڈساں ہور میں کیا چن اصغر

.....☆.....

میں ایں زندان دے گوشے وچ ہے تھاڑی لحد بنڑائی
اوں لحد کوں چم کے آندی ہاں تیڈی لوری سنڑا چن اصغر

.....☆.....

جعفر ایں سین دا چن ویرن وسے دل امڑی دے سائے
دل خوشیاں وچ پروان چڑھے کسن دا بھرا چن اصغر

.....☆.....

باسمِ لاکر

﴿نوحہ پاک﴾

{2720}

جڈاں اہل مدینہ رل مل کے سجاد کون آ پرچایا روضہ ہلدا ہا
جڈاں بابے پاک دا نام عابد اگوں کل مجھے دے چایا روضہ ہلدا ہا

.....☆.....

پئی دید محمد حنفیہ تے اٹھیا عابد جگر کون نپ کے
جڈاں آ کے محمد حنفیہ بھرتیجے کون گل لایا روضہ ہلدا ہا

.....☆.....

پچھیا چاچے حال جاں سفران دا تھئی رت اکھیاں تون جاری
سجاد نے جسم چاچے کون بازار دا حال سنڑایا روضہ ہلدا ہا

.....☆.....

اے آکھیا چاچے ڈس میکوں کیوں معصومہ نہیں آئی
ڈسیا جاں عابد میں بھین کون ہے کنیں رنگ دا کفن پوایا روضہ ہلدا ہا

.....☆.....

ڈوہیں روندے ہوئے آئے خیمیاں وچ پئی دید لٹیاں سینیں دی
گل لا کے عون دی امرئی کون جڈاں سید کون غش آیا روضہ ہلدا ہا

.....☆.....

جعفر اے محمد حنفیہ ڈیکھے ول اوں بھین کون وسدا
ملے ہن جنیں بھین کون ایں رنگ وچ ہا عرش کنبارا کھایا روضہ ہلدا ہا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2721}

سزُو بابا عون و محمدؐ دا میڈا تھی گئے کھیر سجایا
اسلام اُتے تھی خرچ گئیائے میڈے گھر دا کل سرمایا

.....☆.....

میڈے ویرتے اوکھی بڑ گئی ہئی میں صدقے پتر بنڑائے ہن
تھاڈے پاروں ویر دا صدقہ ہا میں سوہنڑاں عونؐ بنڑایا

.....☆.....

میڈی طرفوں پتر محمدؐ ہئی ڈتی بہوں سوہنڑیں قربانی
میں تاں صدقہ سمجھ کے پتراں دیاں ناہی لاشاں کوں گل لایا

.....☆.....

تساں میکوں مبارک ڈیو جوڑی ہے سرخرو کیتا ما کوں
ایں ڈینہ کیتے تاں جوڑی کوں ہا امڑیؐ کھیر پلایا

.....☆.....

ارمان ایہو ہے جوڑی دی قربانی وی کم آئی نہیں
نہیں بھین کوں پچیا چینؐ ویرن میکوں ہے ایں درد رُویا

.....☆.....

آوے جلدی جعفرؐ دا وارث میڈی جوڑی دا مل پاوے
جہاں وچ پردیس دے امڑیؐ کوں ہے سرخرو کر ڈکھلایا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2722}

اُٹھو امڑیؑ تہاکوں ملن آئین تہاڈیاں نونہاں سفر توں آ کے
رکھو ہتھ انہاں دے سرتے
تہاڈیاں نونہاں آئین وطن اُتے ہنڑ سارے بخت لٹا کے

.....☆.....

جڈاں سرتے بزرگ ہن ہتھ رکھدے مل ویندن ڈھیر دلا سے
تھی زندگی توں بیزار گپین اے وسدا گھر لٹوا کے رکھو ہتھ انہاں دے سرتے

.....☆.....

نہیں رہیاں حال سزوانون دیاں تہوں دور مزار توں کھڑین
بنے بخت سہاگ لٹیج گئے تہوں کھڑین نظر جھکا کے رکھو ہتھ انہاں دے سرتے

.....☆.....

تہاکوں پتر کیتے پرچانوناں ہے لیکن اے درد ہے سانجھا
ہن آئیاں ڈیکھو بیوگی دی آج سر وچ خاک روا کے رکھو ہتھ انہاں دے سرتے

.....☆.....

ہر سین دی جھولی خالی ہے ہر مانگ اچ خاک ہے ڈسدی
کیا آکھن، کیوں پردیس دے وچ آیا ئین سرتاج سمہا کے رکھو ہتھ انہاں دے سرتے

.....☆.....

جعفرؑ اے نونہاں سین دیاں ول بہن سہاگ دی چھاں تے
آکھے عونؑ دی ما اے امڑیؑ کوں، گل ہک ہک نونہہ کوں لا کے رکھو ہتھ انہاں دے سرتے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2723}

نانا تہاڈے دین توں میڈے ویر سر فدا کیتائے
دھیان توں اے پکھو تاں سہی امت تہاڈی کیا کیتائے

.....☆.....

کلمہ تہاڈا بچ گئیے ، اللہ دی شان بچ گئی ہے
لیکن چا میڈے ویر دا امت نے سر جدا کیتائے

.....☆.....

نونہاں دھیان جناب دیاں ہنڑ نہیں وسن دیاں رہ گیاں
اجر رسالت اے جیہاں امت شتی ادا کیتائے

.....☆.....

کربل توں گھن کے شام تائیں بے انتہا ستم تھنیں
پر صبر دا مظاہرہ کل آل مصطفیٰ کیتائے

.....☆.....

مقصد تہاڈا پورا تھئے گھر وس پیائے غریب دا
کتنا عجیب ہے نانا سائیں قسمت جو فیصلہ کیتائے

.....☆.....

جعفر حسن دا لعل ہنڑ آباد ول اے گھر کرے
بہوں انتظار ہنڑ تائیں اکبر دی پاک ما کیتائے

.....☆.....

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{2724}

معصومہ ویر دا جھولا ہے زندانِ اِج بڑائی بیٹھی
ہے اوں جھولے کوں معصومہ اِج ہاں دے نال لائی بیٹھی

.....☆.....

بھرا کوں یاد کر کے ڈکھ کے جھولے دو روندی ہے
اے گرد آلود اکھیاں وِج ہے اِج آنسو سجائی بیٹھی

.....☆.....

ہے امرئی کوں اے رو آہدی تہا کوں چن سڈیندا پئے
میں لوری ڈے کے اصغر کوں ہاں اِج خود آپ چائی بیٹھی

.....☆.....

پھوپھی کوں رو کے آہدی ہے نہ روو چن میڈا سمہ گئے
پیا ہے نندر چن اصغر ہے ہر کوں چپ کرائی بیٹھی

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ اے بی بی جیڑھی زندان دے اندر
ڈکھاں درداں دی بارش وِج ہے لٹیا گھر وسائی بیٹھی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2725}

تعویذِ حسینؑ دے سینے دا ڈٹائے امت ودھا آجِ شام دے وِچ
تسکینِ حسینؑ دے ویڑھے دی گئی ہے پردہ وٹا آجِ شام دے وِچ

.....☆.....

جیندے نال کریمؑ دے سینے کوں سکھ کل کونین دے ملدے ہن
ہے اللہ راسیاں وانگ ٹری تھی پو توں جدا آجِ شام دے وِچ

.....☆.....

جیڑھی سر رکھ ما دی جھولی وِچ اصغرؑ دے درد بھلیندی ہی
اواہا پاکِ معصومہ امڑی توں تھی گئی ہے جدا آجِ شام دے وِچ

.....☆.....

اتھاں غسل و کفن دی کرنی ہے ، پردیس دی ہے ، میں قیدی ہاں
ایں گالھ توں بہوں مایوس کھڑائے بیمار بھرا آجِ شام دے وِچ

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ ایں معصومہ کوں ملن ابدی خوشیاں جگ ڈیکھے
کھڑیاں کل ہم سنینیں روندیاں ہن جیندی لاش کوں چا آجِ شام دے وِچ

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2726}

اٹھی جاگ معصومہ پھوپھیاں کوں انجہ سمہہ کے رُونون ٹھیک تاں نہیں
پردیس اِنج پھوپھیاں مانواں دا انجہ جگر ازمانون ٹھیک تاں نہیں

.....☆.....

اصغر دے وانگوں توں سمہہ کے امری دے درد ودھا تاں نہیں
اگے زخی دل ہے امری دا دوبارہ ڈکھانون ٹھیک تاں نہیں

.....☆.....

بہوں درد بھری ہے ندر تیڈی میں ڈکھ نہیں سندا بھین میڈی
تھاڈا ویر دوائے اگے رت روندانویں ڈکھ انجہ لانون ٹھیک تاں نہیں

.....☆.....

اٹھی ویر دے گل وچ باہیں پا عابد دے تھکیرے آپ لہا
انجہ رُس کے ویر توں شام دے وچ جد پاک دو جانون ٹھیک تاں نہیں

.....☆.....

اٹھی امری پاک دی جھولی کوں ڈے زینت وانگوں اصغر دے
اگے پاک امری ہن بہوں مونجھے ڈکھ ہور چچانون ٹھیک تاں نہیں

.....☆.....

جعفر ہنڑ اوں معصومہ دا چن ویر ولا آباد ہووے
جیڑھا رو آہدا ہا بھین میڈی تھاڈا چھوڑ کے جانون ٹھیک تاں نہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2727}

اے عابد نے ڈسایا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے
جڈاں میں ونج کے چایا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے

.....☆.....

ڈکھی شام غریباں توں رہی ہے امت دے ڈکھ ساہندی
ہے ٹر گئی توڑے دنیا توں اجاں توڑیں ہے گھبرانندی
امت اتنا ڈرایا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے

.....☆.....

میں جسم ونج کے ڈٹھا ہا سستی ہوئی اے زمیں تے ہی
زمانے بھر دی مایوسی معصومہ دی جیں تے ہی
میں جاں ہاں نال لایا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے

.....☆.....

شمر ملعون کیتے ہن ستم اتنے ایں مضطرتے
کفن گھن کے ہا جاں آیا شقی زندان دے در تے
اوں در تے جاں الایا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے

.....☆.....

میکوں منظر او نہیں بھلدا جڈاں تھی رونمائی ہی
علیٰ اصغر دی امریٰ کولھ معصومہ دے آئی ہی
کفن آ جاں ہٹایا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے

.....☆.....

وسے سجاد ہنڑ جعفرؑ جیڑھے رو کے ڈسندے ہن
میکوں معصومؑ دی رحلت دے اے منظر رُویندے ہن
شمر در تے جاں آیا ہا میت معصومؑ دا کنب گئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2728}

ذرا غورتاں کر میڈا باقر چن جیڑھا یکدم خالی تھی گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا
میڈا لعل اٹھای رجب دی شب بد نظراں توں نظری گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا

.....☆.....

میڈے ویرن عون و محمد ہن جیڑھے ماڑ ہن عون دی ما دے
وچ ویڑھے دے نت کھلدے ہن این سن دے کئی شہزادے
ڈاہویں دے ڈوپہراں کوں جیڑھا بے دردی نال لٹی گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا

.....☆.....

میڈا ویر اکبر تاں کل گھر وچ ہا بخت اقبال دا سہرا
سکھ سیت دا روشن سورج ہا میڈے ویر دا سونٹراں چہرہ
میں کیا آکھاں جیڑھا ڈاہویں کوں اسلام دی نذر گسڑی گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا

.....☆.....

جڈاں شام دے ویلے صحن دے وچ ہی ہر چولہے بھاہ بلدی
ہن ویر قریب جاں آ باہندے گھڑی بخت دی ناہی ڈھلدی
کل رونقاں تھی پامال گنبن ، جیڑھا ویزاں نال بھی گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا

.....☆.....

آج روندی ہاں ہر دروازے تے کوئی ویر نظر نہیں آندا
نہیں سایہ ڈسدا ویڑھے وچ میکوں اپنے کل بھائیاں دا
رب جائزے کیندی نظر لگی ڈکھاں درداں نال وڑھی گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا

.....☆.....

جعفرؑ این سین کوں بھائیاں دیاں کل خوشیاں حاصل ہونون
جیڑھی ڈیکھ کے پیٹھکاں بھائیاں دیاں کھڑ ہر ہک در تے رونون
آکھن نہیں میکوں سمجھ آندی ، اتھاں کیا ہاتے کیا تھی گئے میڈا بھائیاں بھریا ویڑھا ہا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2729}

تہاڈا آخری منہ میں نہا ڈٹھا میڈا منہ ڈیکھن تاں آ اکبر
میں ہم مجبور جو ناہم آئی توڑے توں آ کفن ہٹا اکبر

.....☆.....

منہ آخری ڈیکھسو بھین دا جاں ٹھر جگر ویسی میں اُجڑی دا
میں وی ڈیکھساں اکبر منہ تیڈا ہک واریں شکل ڈکھا اکبر

.....☆.....

میڈا وس لگدا تاں میں تہاڈا آ سر جھولی وچ پانواں ہا
توڑے کر احسان تے بھین دا سر آ وچ جھولی دے پا اکبر

.....☆.....

میڈو ناہی کہیں اطلاع بھجی تہاڈا ویرن زین توں لہہ گیا ہے
میں تاں پئی خود آپ سڈیندی ہاں ہک وار میکوں گل لا اکبر

.....☆.....

میں جیکر ہوندی کر بل وچ تہاڈے رُخ توں دید نہ چانواں ہا
توڑے وقت اخیری اُجڑی کوں دیدار تاں آن کرا اکبر

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دا ویر سے جیڑھی کفن دے وچ وی آہدی ہی
ہک ڈینہ تاں سہرے پا آسی اُجڑی دا پاک بھرا اکبر

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2730}

ہمی کھا گیا درد بھرا دا میں کیویں نہ رونواں
جڈاں چینی ہاں نام اکبرؑ دا ہمی تھیندا درد زیادہ میں کیویں نہ رونواں

.....☆.....

میڈے سر تے غربت آ گئی ہے پی ہاں ٹردی شام وچالے
ہے رُس کے سمہ گیا کربل وچ میڈے بختاں دا شہزادہ میں کیویں نہ رونواں

.....☆.....

بھائیاں دے درد تاں بھینیں کوں نہیں بھلدے زندگی ساری
میڈا ویر لٹھائے انجہ گھوڑے توں جیویں ناہی لہن دے ڈا دا میں کیویں نہ رونواں

.....☆.....

اول آکھیا ہا میں ول آساں ایں تانگھ تے چینی رہی ہاں
جھک کمر گئی ہے میڈی بچپن وچ کیتا ویر نہیں پورا وعدہ میں کیویں نہ رونواں

.....☆.....

میڈے سارے سجن جدا تھئے ہن کوئی واپس ملن نہیں آیا
گیائے میں توں ڈھیر پیارا لگ او بن بر کرب و بلا دا میں کیویں نہ رونواں

.....☆.....

جعفرؑ اے سین ہنڑ وں پووے جیڑھی کفن دے وچ ہی آہدی
ہمشیر کوں ملن وی نہیں آیا میڈا اکبرؑ خیر خدا دا میں کیویں نہ رونواں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2731}

اکبر دی بھین دا سر جھولی سجاد دا جانی پائی بیٹھائے
آج باقر اپنی لاہندی مس نہجواں دے نال پسائی بیٹھائے

.....☆.....

سر پاک پھوپھی دا ڈہدا ہے تھی سارے وال سفید گنیں
رخسار اپنے آج باقر چن سر پاک اُتے خود لائی بیٹھائے

.....☆.....

جیڑھا رنگ ڈکھ درد دا ظاہر ہے چند گھڑیاں دی مہمان ہے اے
اکبر دی بھین دی زندگی دی آج ساری آس مکائی بیٹھائے

.....☆.....

جڈاں نام اکبر دا چیندے ہن لہجے دے درد توں دل پھندائے
ڈسدائے جو وداع دی رات ہے اے آج ہر ہک تانگھ لہائی بیٹھائے

.....☆.....

منہ کر کے پاسے کربل دے رو آہدائے چاچا آ ڈیکھو
کیوں تہاڈی بھین دے آج باقر خود ہتھ تے پیر بنزائی بیٹھائے

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون بھین بھرا اعلان تھیوے اے دنیا تے
آج بابا چن علی اکبر کوں خود سہریاں نال سجائی بیٹھائے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2732}

سجاد پڑھی تلقین جڈاں ناں بابے پاک دا چایا
اکبر دی بھین دے آنسوواں نے چا سین دا کفن پسایا
.....☆.....

رو آکھے ویر کوں ہک واریں ناں دل بابے دا چاؤ
ارمان ہے ڈرے وقت تاں میں ناہی گل بابے کوں لایا
.....☆.....

میکوں یاد ہے ویرن بابے دیاں ہن اکھیاں پر ہنجواں توں
جیڑھے ویلے ویر علی اکبر ہا میکوں اٹھ توں آن لہایا
.....☆.....

منہ پھیر کے ہن او رو گھندے ہن میکوں صبر ڈیویندے
رب جانڑے میڈے نکھرن دا ہانے کیوں درد پچایا
.....☆.....

پئی روندی ہاں میں اوں ویلے کوں ناہی قدم چپے بابے دے
رہی ہاں سکدی اپنی کل زندگی او وقت ولا نہیں آیا
.....☆.....

کر ویر دعا ہنڑ دنیا تے شالا جعفر دا سائیں آوے
میڈے ہجر دی مدت اے ختم تھیوے ہی بہوں تائیں درد نبھایا
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2733}

آکھے عابد جیکوں کرہل وچ نوہے بخشی قبر دی جاہ بابا پئی ٹردی ہے شام وچالے
بھائیوال تہاڈے مقصد دی ڈکھاں درداں وچ تنہا بابا پئی ٹردی ہے شام وچالے

.....☆.....

جہاں اپنی نسل فدا کر کے تہاڈا مقصد ہا بچوایا
اوں درداں دی بھائیوال دا ہنڑ توڑے کوئی احسان لہا بابا
پئی ٹردی ہے شام وچالے

.....☆.....

ڈو سال تہاڈے درداں دا ہنڑ ایسا سوگ منایا
پک اُم المصابب نام گیلے توڑے آ کجھ درد وٹھا بابا
پئی ٹردی ہے شام وچالے

.....☆.....

تہاڈی ہک ہک گالھ کوں روندیں ہوئیں انہاں ہن ڈینہ رات گزارے
توڑے پاک ہمیشہ دا سر آ کے ہک وار تاں جھولی پا بابا
پئی ٹردی ہے شام وچالے

.....☆.....

اکبر کوں آکھو ہنڑ آ کے او لاہندی مس چواوے
ڈکھ پاک ہمیشہ دا کہیں صورت کر کوشش آن گھٹا بابا
پئی ٹردی ہے شام وچالے

.....☆.....

جعفر ایں سین کوں ول وسدا ڈیکھے او شبیر دا جانی
جیرہا آہدا ہا ہمیشہ دے ہنڑ خود آ ہتھ پیر بنڑا بابا
پئی ٹردی ہے شام وچالے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2734}

سجاد آکھن توڑے کربل وچ کوئی اے پیغام پچاوے
ہے جگ توں ٹر گئی عون دی ما کوئی ویر تاں درد ونداوے

.....☆.....

ہن جوڑی کیتے بہوں مونجھے عباس کوں اے کوئی آکھے
نال اپنے عون و محمد کوں او شام دے وچ گھن آوے

.....☆.....

گل لا گھسن جے پتراں کوں لہہ ویسی مونجھہ ڈکھی دی
آ عون آج اپنی امڑی دا خود سر جھولی وچ پاوے

.....☆.....

میڈی سین دا لاڈلا چھوٹا چن ہا بہوں امڑی کوں پیارا
ڈاہویں دی رات دے وانگوں آج او آ کے پیار کراوے

.....☆.....

ڈوہیں لعل جاں باہسن کولھ آ کے کروین پیار امڑی توں
اے ممکن ہے میڈی سین دا ڈکھ ایں پیار دے وچ گھٹ جاوے

.....☆.....

جعفر دی دعا ہے ہنڑ جوڑی ملے آ کے پاک امڑی کوں
بنہ سہرے سوہنڑیں پتراں کوں ہر درد ڈکھی بھل جاوے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2735}

آواز آئی روضہ نبوی توں میڈی لائق دھی حق منگن نہ ونج
حق امت شقی نے ڈیوناں نہیں تھیںی دل شکنی حق منگن نہ ونج

.....☆.....

ساڈے بعد ایں ظالم امت نے بدھ کمر گھدی ہے ظلم اتے
بک ظالم نے اُتھاں کرنی ہے بہوں بے ادبی حق منگن نہ ونج

.....☆.....

دستار کوں چا تعظیم تیڈی تہاڈے بابا پاک کریندے ہن
کہیں نہیں کرنی دربار دے وچ تعظیم تیڈی حق منگن نہ ونج

.....☆.....

مہمان ہو جگ تے کئی ڈینہ دے اے تاں سکھ دے نال گزار ڈیو
پہلے وی تہاڈی زندگی ہے بہوں درد بھری حق منگن نہ ونج

.....☆.....

تھی سند اساڈی چاک ویسی رد ہوسی گواہی پتراں دی
دربار دے وچ گستاخ ہوسی کل امت شقی حق منگن نہ ونج

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دے حق آ کے کرے آپ وصول ہنڑ حسن دا چن
جیکوں بابا وی فرمیدے ہن تھیںی حق تلفی حق منگن نہ ونج

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2736}

حق منکن گئی ہاں دربار دے وچ میڈا امت نے مان ودھا چھوڑیائے
ارمان ہی آج ظالماں نے ایں گھر دا ادب بھلا چھوڑیائے

.....☆.....

میں یُوصِیْکُمُ اللّٰہ پڑھدی ہم اگوں سارے ظالم کھلدے ہن
مسئلے توں ہے بھل گئی بنت نبیٰ الزام اے امت نے لا چھوڑیائے

.....☆.....

میں سند ڈکھائی ہے بابے دی ، انہاں کیتی طلب گواہی ہے
حسینؑ گواہ میں پیش کیتن ہر پاک گواہ جھٹلا چھوڑیائے

.....☆.....

بابے دی پگ دی وارث ہم کوئی شرم امت کوں نہیں آیا
ہتھ امت شقی نے جگر اُتے بے ادبیاں نال رکھا چھوڑیائے

.....☆.....

میکوں خالی ولن دا غم تاں نہیں آج مسجد دے وچ ظالماں نے
میکوں شام والے درباراں دا ہر منظر آپ ڈکھا چھوڑیائے

.....☆.....

جعفرؑ ایں ملکہ وحدت دی ہر بے ادبی دا مل پوے
جیڑھی سینؑ دا ظالم امت نے خود پہلو وی زخما چھوڑیائے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2737}

ڈے دائی میڈے کولھ توں آنون حسینؑ کوں
لیسین ڈے توں آ کے سنانون حسینؑ کوں

.....☆.....

میڈا اخیرى وقت ہے دل کجھ تاں ٹھر ویسی
ڈے میں توں آج تاں پیار کرانون حسینؑ کوں

.....☆.....

میڈے بغیر لُحظہ اینکوں چین آندا نہیں
ہنڑ سک تاں ڈے ملن دی لہانون حسینؑ کوں

.....☆.....

میڈے غریب پتر کوں کیوں در تے روکیائی
میڈے سامنے نہیں ٹھیک روانون حسینؑ کوں

.....☆.....

چاہندا ہے دل میڈا اینکوں ہاں نال لا گھناں
گل آخرى ڈے ہنڑ میکوں لانون حسینؑ کوں

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ ڈیکھے ہا پتراں دے انتقام
آہدی ہئی جو ڈیو میکوں منانون حسینؑ کوں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2738}

احسان امت نے لایائے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے
میڈا اے جیہاں ادب کرایائے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے

.....☆.....

توں دائی میکوں غسل تاں ڈے نہ ہتھ پاسے توں چانویں
میڈا پاسہ ڈاڈھا زخمی ہے میڈا نہ اے زخم ڈکھانویں
میں اجر رسالت پایائے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے

.....☆.....

حق منگن گئی ہم دربار دے وچ میں سمجھ کے امت نبی دی
انہاں اے جہیں ہے تعظیم کیتی خود اپنے نبی دی دھی دی
میکوں کئی واریں غش آئیے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے

.....☆.....

ہن بابے پاک دی مسجد وچ دربار یزید دے منظر
میکوں تخت یزید دا ڈسدا ہا آج بابے پاک منبر
نزار انجہ امت ڈیوایائے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے

.....☆.....

حق ناہن ڈیندے نہ ڈیندے میں نہ ارمان کریندی
جیڑھے پاک گواہ ہن نال میڈے او تاں نہ امت جھٹلییدی
الزام جو امت نے لایائے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دا لخت جگر گھنے بدلے ایں ڈاڈھی دے
جیڑھے کفن دے وچ وی آہدے ہن احسان ہن امت شتی دے
جیویں خالی امت ولایائے ، ہے تہوں ہتھ پاسے تے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2739}

حسینؑ دا بابا اُجڑی تے ایہو چا احسان لواہے
تاہوت نہ ڈیکھن غیر میڈا میکوں رات کوں دُن کراہے

.....☆.....

کوئی ظالم میڈی تربت تے نہ آن کے فاتحہ ڈیوے
گستاخ نگاہیں توں آقاؑ میڈی پاک مزار چھاپے

.....☆.....

پئی ہاں پہلی داری دھیاں توں سرتاج جدا میں تھیندی
توڑے کہیں کہیں رات تاں اے دھیاں آ امڑیؑ کوں ملواہے

.....☆.....

ہمی ازل دیاں پردہ دار دھیاں ، جیڑھی رات کوں آنوناں ہووے
پہلے بھیج کے حسنؑ کوں شہر دے وچ تساں پردہ چا کرواہے

.....☆.....

توڑے ہونون پردے رات ہووے توڑے لکھ لکھ پہرے ہونون
میڈیاں دھیاں گھن بازار وچوں تساں ہرگز نہ گزراہے

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث جلد آوے میڈا گھر جلدی وس پووے
بند قبر کریندے وقت تساں ایہا آپ دعا فرماہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2740}

اَجِ پاك اميرِ دے سر توں پيا ڈھلداے بخت دا سايا
اَجِ پاك عمرانِ نے جگ توں ہے ٹرن پسند فرمایا

.....☆.....

اسلام یتیم اَجِ تھی گئے اوندنا پاک مُربی ٹر گئے
انہاں بہوں مشکل حالات اِجِ اینکوں قدم قدم بچوایا

.....☆.....

اللہ دا حبیب ہے روندنا ہی سر تے یتیمی آ گئی
انہاں بابے پاک دے وانگوں ساکوں ہا پروان چڑھایا

.....☆.....

احساس یتیمی والا ساکوں اَجِ توڑیں ناہی تھیا
ساڈے سکھ دا ضامن ٹر گئے ساکوں ہے ایں درد رُوایا

.....☆.....

ہنٹر بعد انہاں دے ساکوں کوئی وطن تے رہن نہ ڈیسی
محسن توحید دا ٹر گئے ، پچھوں ہے گستاخ رعایا

.....☆.....

جعفرِ عمرانِ دا جانی ہنٹر اللہ بھانویں آوے
کونین انہاں دا ڈیکھے ول جگ تے بخت سوایا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2741}

آکھیا عونُ دی امڑی بابے کوں ساکوں آج تساں آپ ڈسانوناں ہے
کیا باجھ بھرانواں دے بابا اساں ول کوفے وچ آنوناں ہے

.....☆.....

اساں جیکر آسوں ول کوفے ساڈا کیویں استقبال ہوسی
ساڈے پردے بٹرانون دی خاطر تہاڈا کیڑھا بچوڑا نال ہوسی
انہاں کوفیاں ساڈا عورتاں توں کیویں استقبال کرانوناں ہے

.....☆.....

جڈاں ول آسوں اساں کوفے وچ ہوسی کیڑھا رنگ بازاراں دا
کون ہوسی محافظ اول ویلے تطہیر دیاں پردہ داراں دا
ساکوں ہر بازار دے وچ بابا انہاں کتنی دیر کھڑانوناں ہے

.....☆.....

اساں خطبے کیڑھے ڈیونے ہن کھڑ بابا وچ بازاراں دے
اساں پردے بٹرانونے ہن کیویں ڈسو بابا وچ درباراں دے
کیویں گھن کے میں بھرجائیاں کوں خود وچ دربار دے جانوناں ہے

.....☆.....

سر چم دختر کوں فرمایا ہک کوفے دا بازار تاں نہیں
تساں وخنجانے کئی درباراں وچ کوئی صرف اے ہک دربار تاں نہیں
ایویں سمجھو کئی درباراں وچ تساں رب دا دین بچانوناں ہے

.....☆.....

جعفر فرمایا پاک سید تہاڈے سارے ڈکھ غم مک ویسن
تہاڈے گھر دا وارث آ ویسی ایں ظلم دیاں نبھال رک ویسن
ہک ڈینہ ایں گھر وچ گھن خوشیاں تہاڈے بارہویں بچوڑے آنوناں ہے

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2742}

ہے سر سجدے وِجِ آقا دا پئی تھیدی نماز ادا ہے
مرکوز امیر دے سجدے تے خود رب دی پاک نگاہے

.....☆.....

ترائے ظالم آئے ہن مسجد وِجِ آج رب دا نور مٹانوں
انہاں ظلم دیاں تجویزاں توں کھڑا ہلدا عرشِ علی ہے

.....☆.....

بک ظالم ودھ کے وار کیتائے خود پاک امیر دے سرتے
محراب وی مقتل گاہ بنڑ گئے اوں ایسا وار کیتا ہے

.....☆.....

جھڑیائے پاک عمامہ تھی ٹکڑے ہے رہ گیا سر سجدے وِجِ
رنگین لہو دی مہندی توں مسجد وِجِ وجہ اللہ ہے

.....☆.....

آج کربل دی تاریخ پئی ہے بے دردی نال لکھیدی
اے مسجد نہیں پئی نظر آندی مظلوم دی مقتل گاہے

.....☆.....

جعفر بنڑ نجف دے والی دا اے گھر اطہر وں پووے
آوے جگ تے وارث کل گھر دا دل دی ہر آن دعا ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2743}

سنوئی کوک امری دی سین میڈی ، ونج جلدی اٹھاؤ بھائیاں کون
پیا ظلم تھیندائے تہاڈے بابے تے ، اے ونج کے ڈساؤ بھائیاں کون

.....☆.....

ہے سر مظلوم دا سجدے ونج چل ظلم بھری تلوار گئی ہے
سر پاک وی تھی دوپارہ گئے کئی ٹکڑے تھی دستار گئی ہے
تہاڈے سر تے تیبی آ گئی ہے ، اے خبر سنواؤ بھائیاں کون

.....☆.....

پیا بسل وانگ تڑپدا ہے ونج مسجد دے عمران دا چن
بیٹھے زخم اچ خاک بھریندے ہن ، ہے خون آلودہ سارا بدن
توڑے کوئی تاں جھولی سر پاوے ، ونج جلدی جگاؤ بھائیاں کون

.....☆.....

عباس کون آکھو بابے دے سر پاک تے جلدی جاوے ہنڑ
سر پاک شدید ہنڑ زخمی ہے توڑے خود جھولی ونج پاوے ہنڑ
نہ ہنڑ لکھے دی دیر کرن ، احساس ڈیواؤ بھائیاں کون

.....☆.....

حیدے سولہاں پتر جوان ہونون نہیں کہیں مریندے دنیا تے
بے وارثاں وانگوں ایں رنگ ونج نہیں زخمی تھیندے دنیا تے
بابے دے سر تے لائق دھی جلدی بھجواؤ بھائیاں کون

.....☆.....

دل بابے پاک دے سائے تے جعفر ہر سین آباد ہووے
دل فدک دی مالک سین دا ہنڑ گھر وسدے ڈیکھ کے شاد ہووے
جو آہدے ہن تساں کل بھینیں ہنڑ خود پرچاؤ بھائیاں کون

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2744}

میڈا غازی ویر کرا پردہ میں وچ مسجد دے آنواں
میں چاہندی ہاں خود بابے دا ونج سر جھولی وچ پانواں

.....☆.....

دھیان توں ودھ کے ما پیو دی کوئی خدمت کر نہیں سنگدا
گھن بھینیں کوں میں چاہندی ہاں ونج سر دا زخم دھوانواں

.....☆.....

امڑی دے زخمی پہلو نے میکوں پٹیاں بدھن سکھایائے
بابے دے سر تے چاہندی ہاں میں پٹیاں آپ بدھانواں

.....☆.....

امڑی دے پاسے وانگ ہوسی آج سر بابے دا زخمی
کرواؤ پردہ ایں زخم اُتے میں ونج کے مرہم لانواں

.....☆.....

رب جاڑے کیڑھا حال ہوسی ہئی زہر بجھی تلوارے
دل چاہندائے آخری وار توڑے میں بابے توں سر چھوانواں

.....☆.....

جعفر ہنڑ پاک عمران دا گھر میڈا وارث جلد وساوے
ول وسدا ڈیکھن نونہاں کوں اکبر دیاں پھوپھیاں مانواں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2745}

غش طاری ہے نجف دے والی تے ہن نیر وہندیاں دھیان
کیوں جو آخری وقت نظر دا ہے ، ہن خاک روئندیاں دھیان

.....☆.....

آج پاک محمد حنفیہ سر وچ جھولی دے پائی پٹھن
ہن وارو واری اکھیاں تے ہتھ بابے دے لیندیاں دھیان

.....☆.....

رخ پاک تے زردی ڈسدی ہے انوں خون ہے رسدا زخم کنوں
تہوں رو رو کے ہن بابے دے ہتھ پیر بٹھندیاں دھیان

.....☆.....

مسند دے نال ہن کل سینیں آج روئندیاں کھول کے زلفاں
انج روئندیاں ہن جیویں بابے دا ہن میت سہندیاں دھیان

.....☆.....

عباس کوں روندنا ڈکھ کے ہے ودھ ویندا درد جگر دا
چم ریش سفید آج بابے دی ، ہن وین کرندیاں دھیان

.....☆.....

آ جلدی وارث جعفر دا ساڈے درداں دا مل پا توں
مظلوم دے آخری پچڑے کوں ہن رو کے سڈندیاں دھیان

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2746}

اکوی دی شب ہے کل مومن آج کل ہم آلِ عبا کوں ڈیو بابے پاک دا پُرسہ
آج ٹر گئے بابا ڈکھیاں دا کل مومن عون دی ما کوں ڈیو بابے پاک دا پُرسہ

.....☆.....

تاہوت ہے سامنے بابے دا کھڑا روندائے فضل دا بابا
بے وقت تیبی آگئی ہے ، ہنٹر جل کے سلطانِ وفا کوں
ڈیو بابے پاک دا پُرسہ

.....☆.....

بابے دی سراندی روندے ہن آج سر وچ خاک روا کے
آکھو آمد خیر دی کل مومن ، سلطانِ کرب و بلا کوں
ڈیو بابے پاک دا پُرسہ

.....☆.....

سر تے دستار تیبی دی ہسی بھینیں توں بدھوائی
دستور مطابق کل مومن میڈی سین دے حسن بھرا کوں
ڈیو بابے پاک دا پُرسہ

.....☆.....

چوگرد آج میت دے روندے ہن تھی کل ہم سجن سمالے
ہن آہدے مومناں کوں آ کے سر خاک روا کے ساکوں
ڈیو بابے پاک دا پُرسہ

.....☆.....

ہنٹر جعفر ہونون کل بدلے ڈکھ درد یکے مکن جانون
اے وارث ہے کل مظلوماں دا تساں سارے شاہِ خضرا کوں
ڈیو بابے پاک دا پُرسہ

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2747}

نہ روکو جنازہ ویرن دا اینکوں روضے وِچ دفنانون ڈیو
جیکوں نانّا مہر تے چنیدے ہن اوٹکوں نانے نال سمہانون ڈیو

.....☆.....

اے وڈا پتر رسول دا ہے تساں زہر دا جام پلایا ہے
کیوں ہنڑ پئے پھل برسیندے ہو اینکوں روضے تائیں تاں آنون ڈیو

.....☆.....

نہ مارو پھل مظلوم کوں ہنڑ اسماں روضے وِچ دفنیدے نہیں
ذرا پھل روکو توڑے صرف زیارت نانے دی کروانون ڈیو

.....☆.....

لگائے ستر پھل ایندے جسم دے وِچ کوئی ٹر گیاں کوں زخمیندا نہیں
کچھ ترس کرو ایندی غربت تے ایندا کفن تاں ہنڑ بدلانون ڈیو

.....☆.....

کھڑیاں بھینیں روندیاں ہن در تے اے حالت ڈیکھ کے ویرن دی
تساں پھل روکو ایندی لاش اُتے توڑے ہنڑ بھینیں کوں آنون ڈیو

.....☆.....

جعفر ہنڑ حسن دا گھر وسے ، اعلان کرے اے حسن دا چن
ول حسن دے سوہنڑیں پتراں کوں میکوں سہرا سکن دا پانون ڈیو

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2748}

دستور ہے جگ دا ایہو ڈیندن دوا بیمار کون
کوئی ڈکھ وی نہیں ڈیندا کوئی جگ تے سدا بیمار کون

.....☆.....

شبیر دی دستار دا وارث وی بہوں بیمار ہا
لیکن پلایا خالماں جام بقا بیمار کون

.....☆.....

بیمار وی ہن اس قدر اکھیاں توں ہا جاری لہو
امت نے زہر ایں حال وچ چھوڑی پلا بیمار کون

.....☆.....

اے عام بیماری ناہی غیرت دا اے ہک درد ہئی
ہردم رُویندا ہا لہو ڈکھ شام دا بیمار کون

.....☆.....

چالہی برس اکھیاں کنوں ہے خون برسیندا رہیا
اَج خون جاری منہ کنوں ہے کیا تھیا بیمار کون

.....☆.....

جعفر ہنڑ ایں بیمار دے ڈکھاں دا موسم مک ونجے
تابوت دے کولھوں کرو رل کے دعا بیمار کون

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2749}

تاہوت ہے اے لوگو بیمار کربلا دا
جیڑھا سارے پاک گھر توں غیور ہا زیادہ

.....☆.....

امت ایندے جگر تے غیرت دے داغ لائے ہن
تہوں آنسوواں کوں غیرت ڈتا رنگ ہا حنا دا

.....☆.....

شام غریباں جیندا زخمی جگر ہا کیتا
رکھیا عمر بھر جئیں منظر ذہن اِج ہر ہک جفا دا

.....☆.....

پھوپھیاں دا شام ونجناں جیندے جگر کوں کھا گئے
لڑھیا بنڑ کے خون اکھیوں جیڑھا درد ہا ردا دا

.....☆.....

کوئی حد وی ظلم دی ناہی امت شتی نے چھوڑی
بیمار کوں پلایا اُتوں جام ہا بقا دا

.....☆.....

جعفرؑ منگن دعائیں مومن تمامی رل کے
آباد ول ہو ویڑھا ہنڑ آلِ مصطفیٰؐ دا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2750}

تابوت ہے اے اوں سیدؑ دا جیڑھا بابے نال گیا ہا وِچ بازاراں دے
بچپن دے وِچ جنیں ہر صدمہ ہر دم برداش کیتا ہا وِچ بازاراں دے
.....☆.....

جہاں بابے پاک کوں ڈٹھا ہا خود خون اکھیاں توں روندنا
غیور دے نال ہر موقع تے رہیا صابر مثل خدا ہا وِچ بازاراں دے
.....☆.....

جنیں ڈاڈیاں دا بازاراں وِچ ڈٹھا استقبال ہا تھیندا
خود پردے بڑھیندا خالق کوں جنیں قدرت نال ڈٹھا ہا وِچ بازاراں دے
.....☆.....

کل زندگی جیندے جگر اُتے رہے ڈکھ بچپن دے تازہ
تھی ذہن اُتے ہا نقش گیا جیڑھا پل پل ظلم تھیا ہا وِچ بازاراں دے
.....☆.....

جڈاں زہر ڈیوانی امت شتی ہا رو آہدا اے سیدؑ
ایں زہر توں ودھ کے درد میکوں امت ملعون ڈٹا ہا وِچ بازاراں دے
.....☆.....

آوے جعفرؑ دا سائیں دنیا تے ساڈے سارے غم مک جانون
ہر موڑ تے رہیا کردا جو پچڑے کوں آپ دعا ہا وِچ بازاراں دے
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2751}

صَادِقِ آلِ عبا کوں مل گئی ہے زہر جفا ہے ڈکھاں دی انتہا
پاک دھیاں روندیاں ہن کھول کے زلفاں سدا ہے ڈکھاں دی انتہا

.....☆.....

ظلم اے منصور نے کیتائے سچی دی ذات تے
ہر تڑپ دے نال ہے عرش بریں ہلدا کھڑا ہے ڈکھاں دی انتہا

.....☆.....

موسیٰ کاظم پاک بھینیں کوں دلا سے ڈیندے ہن
ول ہے رندا وانگ بھینیں دے اے ڈکھیاں دا بھرا ہے ڈکھاں دی انتہا

.....☆.....

دھیاں کیتے ایں کنوں ودھ کے بھلا ڈکھ کیا ہوسی
ہے جگر ہونٹاں توں نکلڑے تھی کے باہر آندا پیا ہے ڈکھاں دی انتہا

.....☆.....

چہرہ اطہر تے زردی اے جہیں ہے چھا گئی
ہے یتیمی خود جوڑیندی پاک دھیاں دی ردا ہے ڈکھاں دی انتہا

.....☆.....

جعفرؑ ایں مظلومؑ دا دنیا تے آوے منتقمؑ
جیکوں دھیاں روندیاں ہن سر دے وچ خاکاں روا ہے ڈکھاں دی انتہا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2752}

اعجازِ امامتِ نالِ جڈاں سخی کاظمِ گھرِ وِجِ آئے
ہر سستی ہوئی دھی دا سرچم کے انہاں بہوں تائیں نیرِ وہائے
.....☆.....

بابے دی تانگھِ اِجِ رو رو کے ہن سمہہ گیاں دردِ ستائیاں
اکھیاں وِجِ آنسو تازے ہن ، ہانے خاک تے دیرے لائے
.....☆.....

ہر دخترِ پاکِ دا سرچم کے رہے رو رو پیار کریندے
رو آکھن حالِ یتیمی دے ہوئے قبلِ ازِ وقتِ بھڑائے
.....☆.....

اُٹھو دھیاں مل گھنو بابے کوں گلِ آخری وارِ چا لاؤ
تہاڈے سرتے یتیمی آگئی ہے ربِ ڈاڈھا بے پروائے
.....☆.....

ہر سینے نے اپنے بابے دے گلِ وِجِ باہیں چا پائیاں
اے منظرِ ڈیکھ کے روندے رہے سارے مظلوم بھڑائے
.....☆.....

جعفرِ ہنڑ گھرِ سخی کاظمِ دا ولِ حسنِ دا لعلِ وساوے
بابے دا وسدا گھرِ ڈیکھے ولِ جگ تے پاکِ رضائے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2753}

بغداد دے وسدے پچھدے ہن ڈسوکون ہے اے لچال جیندا مزدور جنازہ چائی آندن
کیا بہوں بے وارث قیدی ہے جو انج زنجیراں نال جیندا مزدور جنازہ چائی آندن

.....☆.....

کیا ایندا کوئی بھی وارث نہیں جیڑھا آن کے موٹھا لاوے
کیا ایندا کوئی بھی پتر نہیں جیڑھا آ تابوت چواوے
ایندے انوی پتر ہن جگ آہدائے نہیں ڈکھ دا کوئی بھائیوال جیندا

.....☆.....

ہے زیور ڈکھ کے جگ آہدا ہاسی کیڑھے جرم اچ پائے
ایندی قید دے ڈینہ اجاں نہیں مکے نہیں کہیں جو آن لہائے
ایں کھڑ کے قید گزاری ہے زندان دے وچ کئی سال جیندا

.....☆.....

کیا ایلوں کلمہ گو کوئی وی نہیں دنیا تے سمجھیندا
جے سمجھے ہا مسلمان کوئی تاں لاش ضرور چویندا
اگوں کئی آہدن تہاکوں خبر نہیں اے ہے پاک رسول دا لعل جیندا

.....☆.....

ایندیاں پاک ستارہاں دھیاں ہن جیڑھیاں رہ گیاں ہن وطنان تے
اتھاں ہوندیاں تاں بہہ روندیاں او رکھ متھے زنجیراں تے
پردیس دے وچ نہیں کوئی ڈہدا ہنڑ ایں مظلوم دا حال جیندا

.....☆.....

جعفر ہنڑ گھر سخی کاظم دا آباد ہووے دنیا تے
جیندا درد کڈاہیں نہیں بھل سنگدی کونین دی کل ساداتے
گھر پاک ایندا آباد کرے ، خود پاک حسن دا لعل جیندا

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2754}

رو آکھے بھین رضاً دی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن
ہانویں چند کل آلِ عبا دی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن
.....☆.....

تھاڈے ملن کیتے ڈکھاں درداں دے نھی سفران توں گھبرائی
توڑے پندھ ہن سخت پہاڑاں دے تھاڈے کانڑ ٹری ہاں بھائی
توڑے ناہم سفر دی عادی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن
.....☆.....

جڈاں پندھ مکن ہی خبر سنی ہی ٹر گیا جگ پردیسی
تھاڈے بعد ڈسو اے بھین تیڈی کیویں دنیا تے گزریسی
ڈٹھی میں نہیں شکل بھرا دی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن
.....☆.....

نہیں جیون دی ہنڑ میں رہ گئی میڈی آخری آس پچا ونج
توڑے آخری وقت تاں بھین کون آج یلین خود آپ سنا ونج
گئی ہاں تھی مایوس زیادہ ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن
.....☆.....

تھاکوں ظالماں نے پردیس دے وچ ہے کوثر ویر پلایا
پردیس دے وچ لٹ امت گھدائے میں اُجڑی دا سرمایا
نھی آس ہنڑ کوئی دنیا دی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن
.....☆.....

جعفرؑ معصومہ تم بی بیؑ وسے ول ہنڑ نال بھرا دے
جیرھی رو رو کے فرمندی ہی وچ تم دے بعد رضاً دے
نوی کوئی ہويا امدادی ہائے او میڈا سوہنٹراں ویرن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2755}

توں کیڑھے رضاً کوں روندی ہیں میکوں ڈس ایران دی مائی
ہک پاک رضاً تاں او وی ہے جو ہے میں اجڑی دا بھائی
.....☆.....

اوں اپنے ویر دی خاطر میں ہے چھوڑیا وسدا ویرٹھا
میں ایں ایران دے وچ ودی ہاں اپنا چن ویر ونبائی
.....☆.....

شالا خیر ہووے میڈے ویرن دو ہے دل آج بھین دا مونجھا
توں منگ اے دعا شالا مل پووے حیدے واسطے تم ہاں آئی
.....☆.....

تیڈے رونون توں میڈا ہاں لہہ گئے بھانویں میڈا بخت لٹی گئے
میڈے ویر رضاً دو خیر ہووے ، ہوی کے جہیں خبر سنائی
.....☆.....

اوں عورت آکھیا رو رو کے ہوی آمد خیر دی بی بی
تھاڈے ویر کوں ظالم امت ہے پردیس اچ زہر ڈیوائی
.....☆.....

سنڑ خبر بھرا دی رحلت دی غش کر گئی بھین مسافر
ہائے ویر رضاً دا وین کیتا پچھے ٹر گئی سین دی جائی
.....☆.....

جعفرؑ انہاں بھین بھرانواں دیاں ہنڑ ابدی خوشیاں ہونوں
آ حسن دا جائی ختم کرے ایں سین دی ہنڑ تنہائی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2756}

آکھیا پاک نئی اے امریٰ کون میڈے سرتے تیبی آئی ہے
پردیس دے وچ میڈے بابے کون چا امت زہر ڈیوائی ہے

.....☆.....

ہن وطن توں دور او سرمن وچ بیا سرتے کوئی وی سجن نہیں
اساں علم امامت نال ڈٹھائے زردی رُخ پاک تے چھائی ہے

.....☆.....

منہ کر کے مدینے دو آہن میڈا بچوا جلدی آنویں ہا
میڈے بابے تے پردیس دے وچ ہک غربت ہے تنہائی ہے

.....☆.....

ہووی پارت بیوہ امریٰ دی بیا بھین دا خاص خیال رکھیں
میڈے پاروں ڈھیر سلام ڈیویں میڈی تانگھ انہاں بہوں لائی ہے

.....☆.....

میڈے غسل و کفن دی آپ کریں پردیس ایچ کون ہے مضطر دا
میڈا آخری منہ توڑے ڈیکھ تاں ونج میں سکدیں عمر نبھائی ہے

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث جاں آسی ڈکھ ٹل ویسن کل ویڑھے دے
آکھیں مستوراں کون کرن دعا ، انہاں کرنی ختم جدائی ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2757}

عباسیاں کوں کوئی ونج آکھے تہاڈا مقصد پورا تھیندا پئے
آج پاک نقتی دے ویڑھے ونج غم دا کہرام سنویندا پئے

.....☆.....

کھڑے درتے روندن کل مومن گھر ونج سادانیاں روندیاں ہن
شاید سید کر کوچ گئے کافور و کفن منگویندا پئے

.....☆.....

تھاڈی زہر نے اثر ڈکھایا ہے سینیں تے یتیمی آ گئی ہے
آج عسکرئی پاک دے رونون تے گھر ونج کہرام اٹھیندا پئے

.....☆.....

جیڑھے رنگ دے پئے ہن وین آندے ہر کہیں کوں ہے محسوس تھیندا
دھیاں کوں اپنے بابے دا منہ آخری وار ڈکھیندا پئے

.....☆.....

سرمن دیاں کندھاں ہلدیاں ہن جڈاں روندیاں سین دیاں دھیاں ہن
معلوم تھیندائے تابوت گھروں بہوں درداں نال چویندا پئے

.....☆.....

جعفر گھر پاک ایں آقا دا آباد ہووے ول جگ ڈیکھے
ہر دشمن توں ہر ظلم دا ہنڑ بدلہ بھر پور گھنیدا پئے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2758}

اَج یارہویں لعلِ ولایت نے چا پردہ پاک وٹایا ہے
پنج سال دے کسمن بچڑے تے اَج بار یتیمی آیا ہے
.....☆.....

ماحول تمامی دشمن ہے در تے ہے جنازہ بابے دا
انہاں ونج کے جنازہ پڑھنا ہے دشمن بے درد رعایا ہے
.....☆.....

انہاں غسل و کفن وی خود کرنائے لیکن ہے بچپن آقا دا
کسمن معصوم نے رب جاڑے کیوں آن کے غسل ڈیوایا ہے
.....☆.....

ایں کسمن دے ڈکھاں درداں دا انداز کوئی کیا کر سنگدائے
بیٹھی امریٰ روندی ہے صحن دے وچ چا بیوہ امت بنڑایا ہے
.....☆.....

ہے در تے جنازہ بابے دا اُنوں گھر وچ رہن ہے نا ممکن
دستار یتیمی سر تے ہے ، اگوں سارا ملک پرایا ہے
.....☆.....

جعفرؑ وں پوے سین دا چن اوندے درداں دی رت ختم ہووے
جیکوں بابے کیتے کہیں آ کے نہ در تے خود پرچایا ہے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2759}

ڈکھ بارہویں آقا دے نہیں کوئی دی بھلا سنگدے
ناہن جو صف ماتم بابے دی وچھا سنگدے
.....☆.....

بابے کوں غسل ڈیون واجب ہے ایں کسمن تے
لیکن ہے اے مجبوری نہیں غسل ڈیوا سنگدے
.....☆.....

پڑھنا ہے جنازہ بھی اگوں سارے عدو ڈسدن
بابے دا جنازہ بھی نہیں ونج پڑھا سنگدے
.....☆.....

امڑی وی روکیندے ہن ، جگ جان دا دشمن ہے
بابے دے جنازے کوں مونڈھا وی نہیں لا سنگدے
.....☆.....

ہن بابا شہید ہو گئے ، اے ظلم دی حد ڈیکھو
خلقت دے اگوں ناہن اے پتر سڈا سنگدے
.....☆.....

جعفر اوں سچی دا گھر آباد ہووے جگ تے
دستار یتیمی دی جیڑھے ناہن بدھا سنگدے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2760}

ادب کرو بازاراں وِچ سینیئیں دے نام نہ چاؤ دلِ غازی پاک دا ڈکھدائے
تظہیر دے پردہ داراں دے نہ بالکل ادب بھلاؤ دلِ غازی پاک دا ڈکھدائے

.....☆.....

نعین جہاں دی چیندیں ہوئیں ہن غازی فخر کریندے
سنڑ نام جہاں دا ادب کنوں عبّاس وی ہن جھک ویندے
انہاں سینیئیں دے تساں ناں چا کے ول شام نہ یاد ڈیواؤ

.....☆.....

بے ادبانہ جڈاں کوئی بندہ سینیئیں دے نام ہے چیندا
عبّاس سخی کول شام والا بازار ہے یاد آ ویندا
تساں شام والے بازاراں دیاں گستاخیاں نہ دہراؤ

.....☆.....

نام اپنے پردہ داراں دے نہیں کوئی غیور وی چیندا
اپنے ناموس دا نام سنڑن نہیں کوئی برداشت کریندا
کونین توں ودھ غیوراں دی تساں غیرت نہ ازماؤ

.....☆.....

انجہ نام چانوں انہاں سینیئیں دے بڑا جرم تے بے ادبی ہے
دربار یزید دے وِچ تھئی ہئی جیڑھی اے او گستاخی ہے
ایں گالھ کول خون رُنائے عابد ، تساں ول نہ خون رواؤ

.....☆.....

جعفر گستاخ زمانے توں پچھے آ کے سین دا جایا
میڈیاں ڈاڈیاں دا وِچ مجھے دے تساں کیوں نام ہا جایا
تہاکوں ڈسیا ہا ، میڈیاں ڈاڈیاں دی تساں نہ تشہیر کراؤ

نوحہ جات 2000ء
کل نوے 101

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2761}

میڈا غازی سفر تے پئے ٹردن ڈوہیں بھین بھرا تہاڈی آس اُتے
میڈا لعل پئی ہے پردیس ویندی کل آلِ عبا تہاڈی آس اُتے

.....☆.....

میگوں قبر رسول تے ہتھ رکھ ڈے نہ غافل ہوئیں پردے توں
پئی سفر کریندی ہے جنگلاں دے کیوں جو عون دی ما تہاڈی آس اُتے

.....☆.....

میں ایں حالات دے وچ ہرگز اتھوں پاک دھیاں نہ ٹوراں ہا
پئی وچن ہاں ڈیندی دھیاں کوں سلطانِ وفا تہاڈی آس اُتے

.....☆.....

میڈا ڈیکھ کے محل دل کنبدائے میں واقف ہاں انہاں شامیاں توں
تطہیر دے پردہ داراں کوں ہی ٹرن ڈتا تہاڈی آس اُتے

.....☆.....

کر وعدہ میڈے نال توں چن کوئی حرف نہ آسی پردے تے
میں جائردی ہاں کل سینیں دی ہے پاک ردا تہاڈی آس اُتے

.....☆.....

جعفر ڈیکھے وسدا دھیاں کوں او سین جو رو فرمندی ہی
عباس کھڑی ہاں دھیاں دی ہر فکر مکا تیڈی آس اُتے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2762}

تہا کوں ناناً آخری وار ملن ہے آیا جگ پردیسی
میڈے پاروں بھین علیٰ اکبر دی تہاڈا آن چراغ بلیسی

.....☆.....

میں شاید واپس نہ آساں آیاں آخری کرن زیارت
ول اللہ جائزے کیا تھسی جڈاں سفر مسافر ویسی

.....☆.....

تہا کوں پارت ڈیون آیا ہاں میں دھی بیار ڈکھی دی
او منجھی ہوسی بعد میڈے اونکوں کون دلا سے ڈیسی

.....☆.....

سنو خبر تیمی دی شاید برداشت نہ او کر سنگسی
تساں پیار کرا ہے خود اونکوں نہ تاں رو رو کے ٹر ویسی

.....☆.....

تہاڈے پیار تے شفقت دی ناناً اونکوں ڈھیر ضرورت ہوسی
تہاڈی شفقت وچ ڈکھ زندگی دے ہس کے برداشت کریسی

.....☆.....

کل سجاناں نال اے ناناً سائیں تہا کوں ملن مسافر آسی
جڈاں جعفر دا سردار آ کے غم خوشیاں وچ بدلیسی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2763}

سجّاد پھوپھی کوں محل دو پیا آپ ہے گھن کے ویندا
لکھاں ادباں نال آج چن اکبر وداے پردے آپ جوڑیندا

.....☆.....

کر سین زیارت نانے دی محل تے سوار آ تھیںسی
تہوں قاسم بھائیاں نال وداے چوگردوں پہرے ڈیندا

.....☆.....

توڑے چارے سمت قاتاں ہن ول وی آ مزار نبی دے
خود ویر محمد حنفیہ وداے آپ چراغ بجھیندا

.....☆.....

آبدن دیوار تے نہ پوے ساڈی کہیں مستور دا سایا
کیوں جو ہر زائر دیواراں تے ہے آن کے نظر کریندا

.....☆.....

کھرن عون و محمد امڑی دے محل تے نظر جما کے
رب جاڑے کیوں عباس سخی اے ڈکھ کے ہے بڈ ویندا

.....☆.....

جعفر ول نونہاں نال وسے اے بی بی ، آج ہے جیدی
محل تے سوار کریندیں ہوئیں نعلین ہے غازی چیندا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2764}

دل نازک ہوندائے بھینیں دا دل اکبر ویر تروڈیندا نہیں
ہے بھین کوں بہوں اُمید ہوندى اتنا بے غرض تھیویندا نہیں

.....☆.....

جیڑھی حصے دی ہووے بھین اکبر او تاں ڈھیر اُمیداں رکھدی ہے
اوندیاں اُمیداں دے گلشن کوں پل وچ پامال کریندا نہیں

.....☆.....

میکوں ہئی اُمید جو چن ویرن تساں نال ڈکھی کوں گھن ویسو
تھاڈا کنڈ کر کے انجہ ٹر پونون برداش ڈکھی توں تھیندا نہیں

.....☆.....

تھاڈی شادی دیاں ہامی سے متاں جیڑھیاں پوریاں کرنیاں ہن اُجڑی
بک منت وی پوری کرن دا ہنٹر میکوں ماحول ڈسیندا نہیں

.....☆.....

میکوں نال تساں جے گھن ویندے ڈکھ گھٹ ویندے میں اُجڑی دے
تساں جانڈے ہو بیمار ہاں میں اے ہاجر دا بار چویندا نہیں

.....☆.....

جعفر دی دعا منظور ہووے وس پونون بھین بھرا جگ تے
بدلے دے کیے حسن دا چن! چا اتنا وقت لویندا نہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2765}

میڈے ویر ڈتن میکوں ڈکھ تحفہ میں اکبر اے سمجھیاں
انہاں ڈکھاں دے میں کل صدے تہاڈا تحفہ سمجھ کے چساں

.....☆.....

ہن سکھاں کولھوں ڈکھ چنگے جیڑھے ساتھ ڈکھی دا ڈین
میں ہک ہک ڈکھ کوں گل لا کے ڈینہ زندگی دے گزریاں

.....☆.....

ہوندے زندگی دے سکھ بے غرضے جیڑھے نال تیڈے ہن ٹر پے
تہاڈے نال وفا کرن اے کل سکھ ہر کہیں توں دعا کرویاں

.....☆.....

ہوندائے بخت دا موسم ڈھلدی چھاں جیدا کوئی اعتبار نہیں ہوندا
ہے درد دی دُھپ جیڑھی نہیں ڈھلدی ایں دُھپ تے عمر بھجیاں

.....☆.....

جڈاں شادی تھیوے کربل وچ توڑے قاصد بھیج ڈیوایے
میں اوں تاریخ تے گھر دے وچ کئی سنون ضرور کریاں

.....☆.....

جڈاں آسی جعفر دا وارث تیڈے سگن تھینن دوبارہ
میں شادی دیاں کل رسماں کوں اول ڈینہ اکبر دُہریاں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2766}

میں اے نہیں آہدی چن اکبر میکوں شادی وچ سڈوانویں کیا ہویا میں نہ ہوساں
توڑے کئی دل ڈکھ کے ٹھر ویسن توں سکن دا سہرہ پانویں کیا ہویا میں نہ ہوساں

.....☆.....

ہر رسم ادا ہوسی شادی دی میڈی آس تاں پوری ہوسی
جڈاں پھوپھیاں آکھن خوش ہو کے چا سہرہ ویر بدھانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

.....☆.....

امید ہے پلوں بدھن ویلے تہاکوں یاد اے بھین تاں آسی
نہ سکناں ویلے چن اکبر میڈی یاد اچ نیر وہانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

.....☆.....

تیڈے پلوں بدھن دا چن ویرن حق صرف ہے میڈا بنڑدا
معصومہ بھین توں اٹھ بے شک پلوں اکبر ویر بدھانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

.....☆.....

میڈے واسطے نہیں اے گھٹ خوشیاں تہاڈی شادی تاں ہو ویسی
میڈے نہ ہونون کول چن ویرن محسوس نہ توں فرمانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

.....☆.....

جعفر او بھین ہنڑ وں پووے جیڑھی ہی اے ویر کول آہدی
جڈاں پھوپھیاں آکھنی چن ویرن نہ شادی توں گھبرانویں
کیا ہویا میں نہ ہوساں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2767}

میڈا ویر اکبر میڈا دل چاہندائے نہ میکوں ویر بھلا چھوڑیں
جڈاں شادی ہووی کرہل وچ میڈو ہک کانڈھا لکھوا چھوڑیں

.....☆.....

نہ فکر کراہے بھین ڈکھی تھسی آن شریک نہ شادی وچ
اے وی لکھ سمجھیاں کانڈھیاں وچ ایں بھین دا نام لکھا چھوڑیں

.....☆.....

تھاڈی سکی والدہ دے اکبر میں احساسات سمجھدی ہاں
کئی رسماں سکی امڑی توں ، میڈا ویر ادا کروا چھوڑیں

.....☆.....

جہاں ہنڑ تائیں پتر وی نہیں سڈیا ، سڈاں اوں ڈینہ آن ملیں
ہنے ما سڈوانون دی حسرت ایہا حسرت ویر مٹا چھوڑیں

.....☆.....

جڈاں اماں سڈیو آکھسن او میڈا اکبر بولن آج سکھیاے
بس واگلوں کمن بالاں دے خود گل امڑی کوں لا چھوڑیں

.....☆.....

میڈے ہجر مکانون جلد آوے ہنڑ جعفر دا سائیں دنیا تے
توں سگناں ویلے پھوپھیاں توں کروا چن ویر دعا چھوڑیں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2768}

ممتا دا مانڑ اکبر بھینیں دی عید اکبر
بابے دے کیتے ابدی سکھ دی نوید اکبر

.....☆.....

مانواں اکھیں دے ڈھدیں مس لہندا ٹردا ڈیکھن
صدمہ کوئی نہیں ہوندا ایں توں شدید اکبر

.....☆.....

حسرت ہئی تیکوں ہک ڈینہ سہرہ سکن دا پیساں
میں ڈیکھ وی سنگی نہیں ، روز سعید اکبر

.....☆.....

بابے تیڈے دی ڈاڑھی ، میڈا سر سفید تھی گئے
ساڈیاں ضعیفیاں تے ذرا کر توں دید اکبر

.....☆.....

ہادی ٹردے ویلے سڈیا ، ہنڑ ول وی امڑی سڈ چا
قرآں ڈسیندائے زندہ ہوندن شہید اکبر

.....☆.....

جعفر سے او بی بی ہئی لعل کوں جو آہدی
ہک پل دے وچ کیوں بھل گئیں وعدے وعید اکبر

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2769}

عباس کوں آکھیا پاک امڑی ٹوریں ادب دے نال ایں بیڑے کوں
محفوظ رکھیں طوفاناں توں میڈا سوہنٹراں لعل ایں بیڑے کوں

.....☆.....

اے پور ہے کل سادانیاں دا ماحول اگوں طوفان دا ہے
تساں زندگی بھر بچوانوناں ہے میڈا چن ہر حال ایں بیڑے کوں

.....☆.....

دریا وچ ظلم دا جوش ہے اَج تہاڈے نال نبی دیاں جانیاں ہن
وچ سیڑھ دے ٹوریں لعل میڈا بہوں کر کے خیال ایں بیڑے کوں

.....☆.....

کربل دے پتن تے ایں بیڑے وچ خون دی سیڑھ دے ترناں ہے
تہاڈی زندگی دے وچ نہ آوے عباس زوال ایں بیڑے کوں

.....☆.....

ساکوں علم ہے شام غریباں دا طوفان بڑا گستاخ ہوسی
ویسی شام دو گھن چن ویرن دی کلہم بھائیوال ایں بیڑے کوں

.....☆.....

جعفر دا وارث جاں آسی درداں دے سفر اے مک ویسن
گھن وطن تے خوشیاں نال آسی ساڈا بارہواں لعل ایں بیڑے کوں

.....☆.....

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{2770}

آلِ نبیٰ دا بیڑا ویندا پیناے سفر تے
اکبر دی بھین نکھری روندی کھری ہے در تے

.....☆.....

کے توں ٹریا کوفے کجھ پور درد و غم دا
طوفان آیا یکدم ڈھیاں اُتے ستم دا
تقدیر روندی رہ گئی مسلم دے پاک گھر تے

.....☆.....

کریل دے جاں پتن تے بیڑا لگا کنارے
اُٹھیاں ستم دیاں موجاں تھیا بیڑا پارے پارے
دنجھ لایا پاک اکبر ہتھ رکھ کے خود جگر تے

.....☆.....

چپواں دے وانگ لڑھ گئے غازی سخی دے بازو
کچھ چادراں دے لڑھ گئے گھلی شام کوں جیڑھی لو
سایہ ہا رب دا باقی ہر ہک ڈکھی دے سر تے

.....☆.....

جڈاں شام دے پتن تے پہنچا اے پور سارا
طوفان درد و غم دا ڈسدا نہا کوئی کنارا
لائے رداہیں دے کچھ سینیں نے کن کپر تے

.....☆.....

آلِ نبیٰ دا بیڑا جعفر لگے کنارے
ابن حسن ملاوے کل نکھڑے پردہ دارے
غازی دی چھاں سدا ہو ہر ہک ڈکھی دے سر تے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2771}

ہے عید دا ڈینہ ساڈا ماما سائیں ہے دل گھبرایا گالھ ہے کیا
کیوں ہنڑ توڑیں ساڈے بابے دا نہیں کوئی خط آیا گالھ ہے کیا

.....☆.....

آج فجر توں ساریاں بھینیں تے احساس یتیمی طاری ہے
ساڈی امڑی جوڑا عید والا نہیں آج کیوں پایا گالھ ہے کیا

.....☆.....

آج فجر توں بیٹھے روندے ہن کوئی خواب ہے درد انگیز ڈٹھا
او درد بھریا ساکوں خواب امڑی نہیں کجھ وی سنایا گالھ ہے کیا

.....☆.....

بیٹھے بیوگی والی شکل بڑا ہن روندے اپنے خیمے وچ
مامے عباس وی خود ورنج کے کوئی حال نہیں چایا گالھ ہے کیا

.....☆.....

ساڈے سر تے یتیمان وانگ تساں ہتھ پھیر کے بیٹھے روندے ہو
ساڈے کیڑھے درد نے سفر دے وچ ہے تہاکوں رُویا گالھ ہے کیا

.....☆.....

جے ساڈا بابا ٹر گئے ہن ، ساڈے ویر تاں ہوسن کوفے وچ
تساں کوفے مامے غازی کوں نہیں کیوں بھجویا گالھ ہے کیا

.....☆.....

جعفر اے سمجھ توں باہر ہے کیوں صدیاں توں ویران ہے گھر
خالق کیوں ویڑھا مسلم دا آج تائیں نہیں وسایا گالھ ہے کیا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2772}

میڈی جوڑی تھی ہے دُور بہوں میڈے لعل نہ چانوں جا ویرن
اگے لاشاں چیندیں تھک پیا ہیں ، کڈھ ساہی خیمے آ ویرن
.....☆.....

مہمان ہیں ویر توں لھلھے دا میڈے کانڑ اے وقت غنیمت ہے
توڑے چند گھڑیاں تاں کرم چا کر ہمیشہ دے نال نبھا ویرن
.....☆.....

کل میں وی شام دو ٹر ویساں ول ملناں ہوئی محشر کوں
کچھ وقت تاں میڈے کولھوں بہہ میڈے کیتے وقت بچا ویرن
.....☆.....

اے صدقہ ہن تیڈا چن ویرن ہے شکر جو ہنڑ ہن کم آ گئے
میڈی جوڑی دا ڈُکھ توں اپنے نہ زخمی جگر کوں لا ویرن
.....☆.....

کوئی سمجھ مسافر جوڑی کوں بے قسمت ہوئی دفنا ڈیسی
رہ وقت گیا ہے بہوں تھوڑا تھی میں توں نہ آپ جدا ویرن
.....☆.....

جعفرؑ ایں سینؑ دی جوڑی دیاں ڈیکھے خوشیاں ساری آلؑ عبا
آکھے ویر کوں سینؑ توں خود سہرہ میڈے ہر ہک لعل کوں پا ویرن
.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2773}

تیڈا اصغرؑ نام شہیداں وِج ہی حسرت نال لکھایا
تساں سرخرو کرناے امریؑ کوں اے ممتا دا سرمایا

.....☆.....

ہن ہر کہیں پتر جوان ڈتے میڈے کولھ جوان تاں کوئے نہیں
میکوں لعل بھروسہ کھیرتے ہا ، میڈا دل تہوں نہیں گھبرایا

.....☆.....

اے ٹھیک ہے تیڈا بچپن ہے پر ہمت عین جوانے
میڈی کل اُمید دا ناز اصغرؑ تساں کرناے کھیر سجایا

.....☆.....

میکوں سامنے کل سادانیاں دے تساں سرخرو کرناے جانی
ایں ڈینہ کیتے تاں لعل ہامی ما بنڑ کے کھیر پلایا

.....☆.....

تھاڈی لاش جاں آسی خیمے وِج ایویں میں سمجھیاں اصغرؑ
تساں تھی کے جوان اَج امریؑ توں ہے سہرہ آن سجایا

.....☆.....

جعفرؑ اے لعل جوان ہووے ڈیکھے امریؑ چن دیاں خوشیاں
ڈیکھے عونؑ دی ما معصومہ توں پلوں ہو ایں لعل بدھایا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2774}

اصغرؑ کوں چا کے معصومہ ہر خیمے دل دل ویندی ہے
ہر ہک مستور توں سینؑ دی دھی ودی پانی طلب کریندی ہے

.....☆.....

ہے آہدی پیاسائے ویر میڈا جے ہووے پانی ڈیو میکوں
چا جھولی وچ معصومؑ دا رخ ہر سینؑ کوں آپ ڈکھیدی ہے

.....☆.....

رو آہدی ہے فضلؑ دی امڑی کوں تساں پانی دی تدبیر کرو
میڈا ویر نہ پیاسہ ٹر جاوے، اے آکھ کے نیر وپندی ہے

.....☆.....

ہر کمسن ویر تاں بھین کیتے بچپن دا کھداوا ہوندا ہے
منہ چمدی ہے رو کے ویرن دا دل نبھاں تے ہتھ لیندی ہے

.....☆.....

رنگ زرد ڈسیندائے کمسن دا جڈاں چھک چھک کے ساہ گھندا ہے
منہ ڈکھ نہیں سنگدی اصغرؑ دا رخ پھیر کے بڈ بڈ ویندی ہے

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث ہنڑ تاں ایں معصومؑ دے کل ڈکھ مک جانوں
جیڑھی آج توڑیں علیؑ اصغرؑ دا ہر پینگھا آن جھولیندی ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2775}

کیا تھی پوے ہا امت جے پانی اصغر کوں پلواوے ہا
ڈو دریا پئے وھندے ہن کیا فرق انہاں وچ آوے ہا

.....☆.....

ہک معصوم ہا پیوناں پانی کتنا پانی پی ویندا
ہک گھٹ نال احسان امت دا سین دے چن تے تھی ویندا
ترس کریندے کمن تے تاں سین دعا فرماوے ہا

.....☆.....

ترائے ڈیندے دے پیاسے تے جیکر اے تیر دا ظلم نہ تھیوے ہا
جتنا پیاسہ کمن ہا مسیں شام تائیں او جیوے ہا
پیاس دے صدے توں چن اصغر دنیا توں ٹر جاوے ہا

.....☆.....

کافر ہوندے سامنے جیکر او وی ترس کریندے چا
ڈیکھ کے بچپن تے معصوم دی پیاس او پانی ڈیندے چا
جیکر کمن بھواریں چا خشک زبان ڈکھاوے ہا

.....☆.....

کافر جیڈے سنگدل ہوندے بیشک پانی نہ ڈیندے
امت شقی دے وانگ نہ ہرگز ظلم و ستم تے تل ویندے
کوئی سنگدل معصوم اُتے نہ ایویں تیر چلاوے ہا

.....☆.....

جعفر دا ہنڑ وارث آوے سین دا گھر آباد ہووے
منگدی ہے سین دعائیں آج وی لعل میڈا اے شاد ہووے
خالق ہنڑ تاں سین دا ویڑھا خوشیاں نال وساوے ہا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2776}

کیویں گھناں اصغر کوں میں اے لعل چانوں اُوکھ ہے
میں ما ہاں پھٹ ویسی جگر اے ڈکھ پچانوں اُوکھ ہے

.....☆.....

ڈہدی کھڑی ہم در اُتوں پانی جیویں پیتا ہے ایں چن
ہنٹر لعل دے رُخ توں میڈا چادر ہٹانوں اُوکھ ہے

.....☆.....

چادر اے خون آلود ہے زخمی ہوسی گل لعل دا
ایں حال وِچ امری کیتے ہاں نال لانوں اُوکھ ہے

.....☆.....

منہ ایندا ہرم ڈکھ کے پہلے ودی جیندی ہامی
ہنٹر گھن کے ایں معصوم کوں لوری سنانوں اُوکھ ہے

.....☆.....

کسن تڑپدا میں ڈٹھائے سرتاج کوں روندنا ڈٹھم
ہنٹر لاش گھن پینگھے دے وِچ وَنِج کے سمہانوں اُوکھ ہے

.....☆.....

جعفر اے بی بی وس پوے آہدی ہئی جو سرتاج کوں
پینگھا ایندا وطن اُتے وَنِج کے ڈکھانوں اُوکھ ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2777}

اُمید ہیٰ اصغرِ دی میں ہک ڈینہ جوانی ڈیکھساں
بنرا کڈاہیں بنڑیا ہویا میں اپنا جانی ڈیکھساں

.....☆.....

اے آ کے اپنی بھین توں منگسی سلامی جئیں ویلے
اُمید ہم جو بھین کوں ڈیندا سلامی ڈیکھساں

.....☆.....

ناہی خبر بچپن دے وچ حسرت میڈی اے مک ویسی
بابے دے ہتھاں تے ایندی رت دی روانی ڈیکھساں

.....☆.....

سنسان تھی پنگھا ویسی ، لوری وی نوحہ بنڑ ویسی
ہم کیا خبر تقدیر دی اے مہربانی ڈیکھساں

.....☆.....

چھاں تے نہ بہساں رات ڈینہ روساں میں قسمت کوں سدا
ہونٹاں اُتے چند آ ویسی جس وقت پانی ڈیکھساں

.....☆.....

جعفر دا وارث جاں آسی دنیا بدل ویسی میڈی
جیساں میں ہک ایں آس تے رت او سہانی ڈیکھساں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2778}

اصغرؑ ڈسا تھا ڈا جھولا کیوں جھلانواں
جھولا تیڈا جھلانواں یا آنسو بہہ وہانواں

.....☆.....

لوری تاں ہے سز بندی جیکر سمہانوناں ہو
تہاکوں نندر تاں ہے آ گئی لوری کیوں سنانواں

.....☆.....

لیکن ایں نندر دی کوئی میکوں سمجھ نہیں آندی
ایں رنگ دے نال تاں نہیں چن کون سمہندیاں مانواں

.....☆.....

منہ توں ہٹا کے چادر چہرہ کھڑی ہاں ڈہدی
رو رو کے ہاں سوچندی میں ویر کون جگانواں

.....☆.....

او کے جہیاں ہا پانی امت جیڑھا پلایائے
گل توں ہے خون جاری کیوں میں اے ڈکھانواں

.....☆.....

جعفرؑ وسے او بی بی ہئی آہدی جیڑھی چن کون
اکھیاں توں کھول اصغرؑ ، میں ہاں دے نال لانواں

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2779}

کسمن کی سمت دیکھو اک تیر آ رہا ہے
معصوم اس ستم پر خود مسکرا رہا ہے

.....☆.....

اک ماں کے دل کی دنیا اک دم اُجڑ رہی ہے
ہر ماں کے دل کو ظالم یوں آزما رہا ہے

.....☆.....

جھولے کی رونقوں پر اک مردنی ہے چھائی
دنیا سے اس طرح سے معصوم جا رہا ہے

.....☆.....

جب تیر کھا کے دیکھا بابا کے رُخ کی جانب
ایسے لگا کہ جیسے ہر دکھ سنا رہا ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2780}

ہے اے قانون شریعت دا پیو پتر کون نہ دفناوے
چا اصغر کون مظلوم بیٹھا چپ کر کے نیر وھاوے

.....☆.....

ہنڑ دفن ہے کرنا کمسن کون ہے لازم قبر بٹرانون
ہر پاسے ڈھن روندیں ہوئیں متاں کوئی امداد کون آوے

.....☆.....

تلوار کون آہن قبر بٹرا ، دفنانوناں ہم اصغر کون
نہیں کوئی دی ڈسدا باجھ تیڈے جیڑھا آج امداد کراوے

.....☆.....

بٹرا قبر تاں گئی ہے کمسن دی ، لیکن ہے شریعت آہدی
کوئی پیو وی اپنے پتر کون نہ وچ قبر دے آپ لہاوے

.....☆.....

ہے روندنا شریعت دا بانی وچ قبر دے پتر سمہا کے
معصوم دی قبر دو کنڈ کر کے بیٹھا خاک سید خود پاوے

.....☆.....

جعفر ہنڑ این معصوم دے خود گھنے بدلے لعل حسن دا
ملن اے جیہاں خوشیاں این گھر کون ڈکھ صدیاں دا بھل جاوے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2781}

اے کربلا دی سر زمیں کوئی ڈکھ نہ لانویں لعل کون
ما بنڑ کے وچ آغوش دے ہردم کھڈانویں لعل کون

.....☆.....

جسدم سمہیدی ہم اینکوں ہم تھکیاں ڈیندی بیٹھی
عادی ہئی میڈے پیار دا ، تھپ کے سمہانویں لعل کون

.....☆.....

لوری بناں سمہندا ناہی ہئی کھیڈا آغوش وچ
جے بیقرار ہووے کڈاہیں لوری سنانویں لعل کون

.....☆.....

ما دے بغیر اے آج تائیں ستا میڈا معصوم نہیں
نکھڑیا ہے اے پہلی دفعہ پل پل رہانویں لعل کون

.....☆.....

سنگلاخ ہے تیڈی زمیں نازک ہے چن زخمی دی ہے
ودھ کے میڈی آغوش توں راحت ڈیوانویں لعل کون

.....☆.....

جعفر دا وارث اے میڈی حسرت چا خود پوری کریں
میڈیاں اکھیں دے سامنے بنرا بنرانویں لعل کون

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2782}

پٹھیاں ہتھ نپ کے پاک ویرن دا مہندی سگناں دی لیدین بھینیں
توڑے ماحول نہیں مگر ول وی رساں پٹھیاں نبھیدین بھینیں

.....☆.....

آنسو بنرے دے رُخ تے جاری ہن آنسو بھینیں دے نال وسدے ہن
اے خوشی دے ہن آنسو یا غم دے اے نہ کہیں کول ڈسیندین بھینیں

.....☆.....

آنسو بھی کیا عجیب ہوندے ہن غم ہووے یا خوشی اے لڑھ پوندن
مہندی ویرن کول لیدین رو کے توڑے آنسو روکیندین بھینیں

.....☆.....

آہدین آج ڈکھاں دے وچ ساکوں ہے خوشی اے منانونی آگئی
ایسے رنگ وچ سنون تاں بھایاں دے جگ تے کیوں کریندین بھینیں

.....☆.....

آکھے کوئی وِج بنے دیاں پھوپھیاں کول مہندی لگدی تاں ڈیکھو آ چن کول
آنسو نال جیوھی لوئی ہاوے پٹھیاں رو رو سچیندین بھینیں

.....☆.....

مہندی کھلدی ہے توڑے ہتھاں تے رنگ مہندی دا ہے لہو رندا
آکھو جعفر دا سائیں توں جلدی آ تہاکوں رو رو سڈیندین بھینیں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2783}

آکھ کوئی بنرے دیاں پھوپھیاں کون بنرے کون سجانون آنون
پئی دیر ہے تھیدی سگناں کون اینکوں بنرا بنرانون آنون

.....☆.....

ہوسی مہندی تھی تیار گئی بنری توں اگر بچ گئی ہے
او مہندی ہتھاں نال اپنے قاسم کون دی لانون آنون

.....☆.....

وَنج آکھو بابا اکبر دا ساڈے خیمے تائیں لنگھ آوے
ہن گھر دے بزرگ او قاسم کون گانہ تاں بدھانون آنون

.....☆.....

عباس کون آکھو علم دی چھاں کرن آن بنے دے سر تے
پتریتے بنڑ کے خود غازی کل رساں نبھانون آنون

.....☆.....

باراتیاں کون اطلاع ڈیوو رہے تھوڑا وقت گیا ہے
توڑے میڈے یتیم دیاں خوشیاں کون رل مل کے سہانون آنون

.....☆.....

جعفر اے دعا ہر سین دی ہے ، تھیون اے خوشیاں دوبارہ
ہر پتر سجا میڈے وارث کون خود سینیں ڈکھانون آنون

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2784}

جیڑھیاں مانواں کوں خوشیاں پتراں دیاں وچ دنیا دے راس آنون
ہوندین او خوش قسمت مانواں
جیڑھیاں مانواں دے پھل خوشیاں دے نہ دیر تائیں کملانون
.....☆.....

میں پتر کوں سہرہ پایا ہے ، نمی سر دا وارثُ سر تے
جیڑھیاں اپنے سہاگ دے سائے تے مس لہندے چن پرانوں
.....☆.....

میں لعل کوں سہرے پائے تاں ہن ڈکھ بنڑ آئے ہن باراتی
جیڑھیاں سہرے پا کے پتراں کوں کل ڈکھ جگ دے بھل جانوں
.....☆.....

میڈی قسمت وچ کڈاں اے سکھ ہا ، نونہ پتر دے سائے رہندی
جیڑھیاں نونہاں پتراں نال اپنی چا ساری عمر نبھانوں
.....☆.....

اے میڈے نصیب اچ نہا لکھیا گھر وسدا ڈیکھناں نونہ دا
جیڑھیاں مانواں اپنے پتراں دے جھولی وچ بال کھڈانوں
.....☆.....

جعفر دا وارثُ دیر نہ کر میڈا ویڑھا پاک وسا توں
جہاں مانواں دے ڈکھ تیں جہیں چن بہوں کوشش نال مٹانوں
ہوندین او خوش قسمت مانواں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2785}

تہا کوں آج دے ڈینہ میں چن قاسم تہوں سکن دا سہرہ پانوناں ہا
قربان کرن توں پہلے میں تہا کوں بنرا لعل بنرانوناں ہا

.....☆.....

ہم چاہندی جو دنیا ڈیکھ گئے میڈی پاک وفا دے جذبے کوں
قربان کرن توں پہلے میں تہا کوں بنریاں وانگ سجانوناں ہا

.....☆.....

ہوندے شادیاں دے نہیں اے موقعے تہا کوں ول وی سہرے پائے ہم
تھاڈے ٹورن تے ہی کتنی خوش اے دنیا کوں ڈکھانوناں ہا

.....☆.....

کل ہاشمی لعل شہادت کوں شادی توں ڈھیر سمجھدے ہن
ایہو جذبہ جگ دیاں مانواں کوں میں قاسم لعل ڈکھانوناں ہا

.....☆.....

تھی ہر ہک رسم ادا گئی ہے ہنڑ دیر نہ کر ہک لحظہ چن
میکوں سرخرو کر میدان دے وچ ، ایہو لعل تیکوں سمجھانوناں ہا

.....☆.....

جعفرؑ وسے ہنڑ او بیوہ ما جیڑھی آہدی ہئی چن قاسم کوں
تیکوں بنرا بنرا کے میں قاسم سائیں توں قربان کرانوناں ہا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2786}

کہیں ما کوں سہریاں والے دے اے حال نہ ڈیکھنے پونون
نونہاں دے لئیدے بخت آتے اقبال نہ ڈیکھنے پونون

.....☆.....

جیویں میں ڈٹھن ایں دنیا تے نہ کہیں بنرے دی ما کوں
باراتی روندے ہن بنری دے نال نہ ڈیکھنے پونون

.....☆.....

میں وانگوں شالا کہیں ما کوں خود سنون سکن دے ویلے
انجہ بیج تے سہرے پتراں دے پامال نہ ڈیکھنے پونون

.....☆.....

جیویں میں ڈٹھے ہن آج دے ڈینہ نہ دنیا تے کہیں ما کوں
خود بیوہ نونہہ دے بنرے تے کھلے وال نہ ڈیکھنے پونون

.....☆.....

میں وانگوں درد دے اے منظر کہیں بیوہ ما کوں جگ تے
انجہ ساہورے پیکے درداں وچ بھائیوال نہ ڈیکھنے پونون

.....☆.....

جعفر دی دعا ہے سین دا چن ہنڑ دیر نہ کر خوشیاں وچ
ہنڑ ڈکھ بنرے دی امڑی کوں لچال نہ ڈیکھنے پونون

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2787}

وطن میڈا اگر ہوندا تاں انجہ ہوندے سنون تیڈے
ہوندے حیران سگناں دی ہر ہک شے تے سجن تیڈے
.....☆.....

تیڈے بابے دی تربت تے تیکوں گانا بدھانواں ہا
بنڑا بنڑا تیڈے بابے کوں اپنا چین ڈکھانواں ہا
مگر قسمت دے وچ ناہن سکھن انجہ چین کرن تیڈے
.....☆.....

تیڈی مہندی دے کیتے آب کوثر میں منگانواں ہا
تے نال حسرت دے لو مہندی میں اپنی نونہہ کوں لانواں ہا
لہو وچ ہنڑ تاں دھانوں دے گنیں اسباب بنڑ تیڈے
.....☆.....

میڈا سرتاج ہے سردار جنت دا ڈسانواں ہا
یکے پھل سیج دے فردوس توں چا خود منگانواں ہا
ڈتا نہیں موقع خوشیاں دا ، ابا لھا تھی ٹرن تیڈے
.....☆.....

میں تیڈی سیج کوں قاسم جو کر کوشش سجایا ہے
مگر میکوں جنازے دا چا ایں منظر ڈکھایا ہے
یکے پھل خاک تے قاسم گنیں مرجھا کے جھنڑ تیڈے
.....☆.....

دعا ہاں میں کھڑی منگدی جو ہنڑ جعفر دا سائیں آوے
تیڈیاں خوشیاں ولا ڈیوے ، تیکوں سہرے ولا پاوے
تیکوں سجیا ہويا ڈیکھن ولا سارے سجن تیڈے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2788}

قاسم دے خون دے نال تاں پئی نہی سر رنگین کریندی
 آج میڈے لعل دی شادی ہئی ، پئی ہاں سر تے مہندی لیندی
☆.....

ہئی منت میڈی جڈاں بچڑے کوں میں خیر دے سہرے پیساں
 اوں موقعے سفید اے سر اپنا ہر حال خضاب کریاں
 پیساں پوری کریندی منت اوہا ، پیساں لیندی خون دی مہندی
☆.....

جڈاں ول ویساں میں وطن اُتے سرتاج دی قبر تے ویساں
 او پچھسن سنوناں سکناں دا ، میں اے سر پاک ڈکھیاں
 تفصیلی حال سسرانوں دے پیساں میں اسباب بنڑیندی
☆.....

ایندی ڈاڈی پاک کوں ونج کے میں شادی دی مبارک ڈیساں
 ایندی بیوہ بنی کوں ونج کے تربت دے نال بلہیساں
 راہساں رو رو کے ایندی ڈاڈی کوں میں سر دے وال ڈکھیندی
☆.....

اے تحفہ ہے میڈے بچڑے دا اینکوں قبر دے وچ گھن ویساں
 ایں خون دے سانگے حشر تائیں ڈینہ تربت دے گزریاں
 میں پتر دی خوشبو دے سانگے راہساں ڈکھ دے ڈینہ گزریندی
☆.....

جعفر دا وارث جاں آسی میں بدلے طلب کریاں
 اے ظلم دے عینی شاہد ہن چا سر دے وال کھولیاں
 نہیں جے تائیں وسدا نونہہ دا گھر نہی سر دے وال ڈھویندی

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2789}

آنجف دا سائیں ذرا ڈیکھ تاں سہی جیویں قاسم سہرے پا سمہہ گئے
نال اپنی لاش دے ٹکڑیاں دے اے اپنی پیج سجا سمہہ گئے

.....☆.....

بہوں جلدی تھک گئے سنوناں توں کچھ امت دے سنون زیادے ہن
اے تھی کے اباہلہ سنوناں دی نویں رنگ دی مہندی لا سمہہ گئے

.....☆.....

بیٹھی بنری روندی ہے پیج اُتے اینکوں بنرا دلاسه ڈیندا نہیں
میں کیا آکھاں کیویں خود اپنی ترتیب بناں بدلا سمہہ گئے

.....☆.....

تھاڈی منت کریندی ہاں میں آقا میکوں بنرا پتر جگا ڈیو
تھی برگ و برگ اے پیار دا پھل میڈے سارے پیار بھلا سمہہ گئے

.....☆.....

میڈی منت ہئی اپنے بچڑے کوں بدھ سہرے تھاڈے کولھ آساں
میں منت ادا نمہی کر سنگدی کیوں جو سہرہ لعل بدھا سمہہ گئے

.....☆.....

جعفرؑ وسے ہنڑ او پاک امڑی جیڑھی چن دی لاش تے آہدی ہئی
رب جائزے قاسم کیوں بن وچ امڑی دے درد ودھا سمہہ گئے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2790}

اُٹھی ہنڑ بنرا سچ اُتے ہوار تاں اکھیاں کھول تیڈی مہندی آ گئی ہے
درداں وچ میں چا گھن آئی ہاں نہ اُجڑی کول رول تیڈی مہندی آ گئی ہے

.....☆.....

بے پروا انجہ تھی کے سمہنڑاں بنریاں کول نہیں ٹھہندا
آئی ہاں تیڈے سگن کرن ہوی ما دا دل گھبراندا
چپ کر کے کیوں سمہ گئیں بنرا نال امری دے بول

.....☆.....

توں تاں پھردا ہانویں قاسم ڈکھ توں پاند چھرا گئیں
ڈکھ سمہنڑاں مجبوری ہے ساڈی توں بھی رخ بدلا گئیں
سنوناں وچ ذرا نال اپنے توں ڈکھ بنری دے توں

.....☆.....

رب جاڑے کیوں سچ تے بیٹھی ہے بنری مہندی لائی
خون آلودہ ہتھ ہن ڈسدے بیٹھی ہے رسم نبھائی
منہ ڈکھلائی کیا ڈیواں میں ہنڑ نمہی کئی شئے کول

.....☆.....

میڈی بیوگی دی کل آس ہی آج تاں ہونونی پوری
رہ نہ جاوے لعل میڈا مہندی دی رسم ادھوری
لا مہندی توں نہ گھبرا ، توڑے درد دا ہے ماحول

.....☆.....

جعفر وں پوے او امری جو ہی رو فرمینی
درد ونڈانوں نال ڈکھاں دی ٹیس ہے بہوں گھٹ ویندی
کیوں خاموش ہیں نال امری دے ڈکھ ہنڑ توں کجھ پھول

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2791}

دُکھاں وِچ بِنْرًا بِنْرِیاں کُوں اِویں کَلہا چھوڑ وُنجیندا نہیں
بِنْر کے سہارا کَل زندگی دا ادھ وِچ چھوڑ ڈیویندا نہیں

.....☆.....

مِیں ہنڑ کیڑھے در تے جانواں ساہورے ہن نہ پکے ہن
زندگی گزارن کیتے میکوں کوئی در مُول ڈسیندا نہیں

.....☆.....

میڈے ما پو سوئپ تہاکوں اپنا فرض نبھا ڈتائے
مِیں ہنڑ کیڑھے پاسے جانواں دُکھ برداش اے تھیندا نہیں

.....☆.....

لُحلے کیتے بنری بِنْرِایو ، بیوگی دا انعام ڈتو
جیڑھی وسن دی آس گھن آوے انجہ بے آس کریندا نہیں

.....☆.....

نال اپنے ڈے قبر دی جاہ اے ساتھ تاں توڑے رہ ویسی
تہاڈے بناں تاں شام دے پاسے ہنڑ سرتاج وُنجیندا نہیں

.....☆.....

جعفرؑ وس پووے او بنری جو سرتاج کوں آہدی ہئی
جوڑ کے ساتھی ہر دُکھ سکھ دا اویں چا نکھڑیندا نہیں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2792}

انہاں گھوڑیاں دے سنہ صاف کرے کوئی وَنَج کے نال ردا دے
اے خون نہیں میڈے قاسم دا ارمان ہن اے ممتا دے

.....☆.....

بے قدری خلقت کیا جائے میڈے اقدس کھیر دی قیمت
کر گھوڑیاں سنہ رنگین گھدن وچ بن دے نال جفا دے

.....☆.....

قرآن ہے ما دی ممتا دا ، قرآن توں ودھ اے خونے
قرآن تاں ہرگز نہیں ہوندے کہیں بے ادبی دے ڈا دے

.....☆.....

اے گھوڑے کونے شام وین تھیں قدم قدم بے ادبی
ایں رنگ وچ خلقت نہ ڈیکھے ارمان مسافر ما دے

.....☆.....

جے وس لگدا ہر سنہ چم کے میں رو رو صاف کریندی
آخر اے لہو میڈے لعل دا ہے جو ڈسدائے مثل حنا دے

.....☆.....

جعفرؑ اوں سین کوں ول خوشیاں میڈا آقاؑ آن ڈکھاوے
جیڑھی شام دے راہ تے روندی گئی کر ڈکھ بنرے دے یادے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2793}

آکھے رات ڈاھویں دی عونُ دی ما متاں امت کری مجبورے
میڈا ویرن ہنڑ توں کہیں صورت نہ بیعت کریں منظورے

.....☆.....

کہیں گالھ دا نہ توں فکر کریں ، کرو اپنی مرضی پوری
اے ٹھیک ہے ویر شریقاں دا ہوندا پردہ ہے مجبوری
تھاڈے مقصد وچ ہر ڈکھ کیتے تیار ہر ہک مستورے

.....☆.....

ہک میں بھائیواں نہیں مقصد دی ہر سینُ تھاڈی بھائیوالے
جیڑھی دل آکھی قربانی منگ ہر سینُ تھاڈے نالے
توں اپنا مقصد پورا کر ساکوں شام و نجن منظورے

.....☆.....

خالق ہے محافظ پردے دا کہیں گالھ توں نہ گھبرانویں
اکبرُ عباس ٹریندیں ہوئیں نہ ویرن توں اجھکانویں
ساڈی اوکھی سوکھی نہہ ویسی کر اپنے مقصد پورے

.....☆.....

کر فکر نہ شام غریباں دا ، کر صبر اے درد نبھیاں
تھاڈے مقصد دی تکمیل کیتے میں شام تائیں بھی ویساں
بس اتنا ڈسا چا شام اتھوں میڈا ویرن کتنی دورے

.....☆.....

جعفرُ اے کیتی سینُ دعا گل چن ویرن کوں لا کے
شالا تھاڈے درد مکاوے ہنڑ ساڈا آخری بچڑا آ کے
کر ویر دعا ساڈے قائم دا ہووے جلدی پاک ظہورے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2794}

آؤ بھینڑیں آخری رات اساں سوہنڑیں ترتیب بنڑا کے ڈیکھوں جی بھر کے
آج بھائیاں نال اساں بھر جائیاں مسند تے آپ بلہا کے ڈیکھوں جی بھر کے

.....☆.....

جلو آکھوں امڑی اصغر دی خود لعل کوں جھولی پا باہون
جیویں بہندے ہن وطن اُتے سرتاج دے نال اُونویں آ باہون
ڈیوے لوری اپنے کمن کوں سرتاج دے نال آج آ کے

.....☆.....

اکبر دی امڑی اکبر کوں وارث دے کولھ آج گھن آوے
بچپن دے وانگوں لعل اپنا چا وِچ جھولی دے خود پاوے
ما پتر دے پیار دا اے منظر خیمے وِچ آپ سجا کے

.....☆.....

گھن سارے پتر آج فضل دی ما سرتاج دے نال ہنڑ آ باہوے
ساڈے سامنے ہک ہک لعل کوں او خود ہاں دے نال وی لا باہوے
اے منظر ول ساکوں نہیں ملنے جھولی وِچ فضل سمہا کے

.....☆.....

آکھوں بنری دھی ہنڑ ہک لحظہ نہ بابے پاک توں شرماوے
آج بنریاں وانگوں بابے دے اے قدام تے آ ہتھ لاوے
ایں آخری رات تاں اے منظر اساں سارے درد بھلا کے

.....☆.....

جعفر اے سینیں وں پونوں کل جوڑ سلامت ول ہونوں
عاشور دی شب جیوہیاں بھائیاں کوں پٹھیاں گل لا لا کے خود رونوں
ہک بی کوں آہدیاں ہن بھینیں ، ہر ویر دے کولھوں جا کے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2795}

ڈاہویں دی رات اتھاپیں رُک وَنُج ساکوں دردِ مچھیندا ڈیکھ تیاں سہی
اَج پتراں بھرانواں نال وداع ہک ہک کوں کریندا ڈیکھ تیاں سہی

.....☆.....

اَج ڈیکھ عباس دے خیمے وِچ ہے کیوں فضل دی ما بیٹھی
پتراں کوں سمہا کے جھولی وِچ ہے ڈیندی دسِ وفا بیٹھی
کیڈی سوہنڑی لگدی ہے پتراں وِچ اینکوں سبق سکھیندا ڈیکھ تیاں سہی

.....☆.....

ذرا ڈیکھ توں قاسم کوں امڑی بیٹھی کیوں پیار کریندی ہے
نونہہ پتر کوں پاسے نال بلہا بیٹھی دل دی پیاس کھچیندی ہے
رکھ سامنے شیشہ قاسم کوں اونکوں چن کوں سچیندا ڈیکھ تیاں سہی

.....☆.....

ذرا ڈیکھ توں امڑی اکبر دی ہے لعل کوں جھولی پائی بیٹھی
اَج پہلی واریں ما بنڑ کے ہے جھولی لعل سمہائی بیٹھی
اَج پہلی وار علی اکبر کوں اونکوں امڑی سڈیندا ڈیکھ تیاں سہی

.....☆.....

ذرا ڈیکھ توں کیوں عون دی ما ہے بیٹھی نال بھرانواں دے
کیڈی حسرت نال ہے منہ چمدی اپنے لچپال بھرانواں دے
کیوں سوہنڑیں لگدن بھین بھرا ذرا منہ چھویندا ڈیکھ تیاں سہی

.....☆.....

جعفر او سین ہنڑ وں پووے جیڑھی رات کوں رہی اے فرمیندی
ساکوں وسدا ویڑھا ڈیکھن ڈے کیوں جلدی گزردی ہیں ویندی
ساکوں نال حسرت دے اَج توں وداع سچناں توں کریندا ڈیکھ تیاں سہی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2796}

آکھے رات ڈاہویں دی سینّ دی دھی ذرا وچ خیمے دے آ غازی
کیویں کل دی شام نبھاوئی ہے ہر بھین کوں آپ ڈسا غازی

.....☆.....

اساں ازل دے پردہ دار ہیں کل متاں موسم تھی تبدیل ونجے
کیویں پاک خیام لویندے ہن ہر بھین کوں خود سمجھا غازی

.....☆.....

تساں سارے تاں کل ٹر ویسو ہک پنج ویسی بیمار عابد
متاں پہرے ڈیونے آ جانوں ، ہوندائے پہرے ڈیون کیا غازی

.....☆.....

متاں ونجناں پووے شام ساکوں اساں پیدل ٹرن دے عادی نہیں
ساڈے ہتھ نپ کے وچ خیمیاں دے ساکوں پیدل ٹرن سکھا غازی

.....☆.....

متاں ونجناں پووے شہر دے وچ دربار بازار اساں نہیں ڈٹھے
اُتھاں پردے بڑانوں ہن کیویں ساکوں ڈس پردے دا ڈا غازی

.....☆.....

جعفرّ ایں سینّ دے درداں دا ہنڑ مل پووے آوے حسنّ دا چنّ
ملے اذن عبّاس کوں ، بدلے دی ہنڑ ہر ہک پیاس بجا غازی

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2797}

آؤ بھیڑیں اسان منگوں اے دعا نہ ساکنوں ویر جدا ہووے
مان سلامت رہے ایں گھر دا ڈکھ مہمان نہ آ ہووے

.....☆.....

بھائیاں نال اساڈے سر دیاں پاک ردائیں قائم رہن
شالا سلامت ویر رہن محفوظ ہر پاک ردا ہووے

.....☆.....

میکوں ہن بھائیاں دے چنتے ویر اے میڈی زندگی ہن
منگو اے دعا نہ دور کڈاہیں ویر توں عون دی ما ہووے

.....☆.....

شالا ساریاں بھرجائیاں دا بخت سہاگ سلامت رہے
وچ پردیس دے بیوگی دی نہ کہیں دی رسم ادا ہووے

.....☆.....

منگوں اے دعا ساڈا دھیاں پتراں بھریا گھر ایویں وسدا رہے
سارے گھر دا پاک محافظ نت سلطانِ وفا ہووے

.....☆.....

خضر دی زندگی ہو وارث دی ڈکھے خوشیاں کل گھر دیاں
دیر نہ ہووے آخری چن کوں اے منظور دعا ہووے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2798}

نپ دامن ویر دا سین آکھے میڈا پاک بھرا توں باہر نہ وَنُج
میکوں نہیں اعتبار ایں امت اُتے ہے غلط فضا توں باہر نہ وَنُج

.....☆.....

نہ باہر وَنُج دا ناں چاؤ تہاڈے ٹورن تے میڈا دل کنبدائے
پڑھ ویر نماز توں خیمے وَج احسان اے لا توں باہر نہ وَنُج

.....☆.....

آذان علیٰ اکبر ڈیندا پئے اُنوں ظالماں دیاں آوازاں ہن
ایسے چند گھڑیاں تاں ویر میڈا میڈے نال نبھا توں باہر نہ وَنُج

.....☆.....

تہاڈے خون دے پیاسے ہن شامی ساکوں آسرا ہے تیں ویرن دا
بہ نال میڈے میں خود چادر ڈیندی ہاں وچھا توں باہر نہ وَنُج

.....☆.....

ذرا سن شامی کھڑے آہدے ہن کر سین دا ویر شہید ڈیو
توں پاک نماز چا خیمے وَج کر ویر ادا ہنٹر باہر نہ وَنُج

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے او بی بی جیڑھی ویر کوں رو فرمندی ہئی
ہئی جگ دشمن نہ بھینیں دے کل مان مکا توں باہر نہ وَنُج

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2799}

پیاں فوجاں آندین ہر پاسوں توں وی کوئی سنگتی سڈوا ویرن
تھاڈی فوج دی کیا تعداد ہوسی ، اے وی بھین کوں آپ ڈسا ویرن

.....☆.....

میں سنڑیائے ویرن جنیں ویلے تساں آپ چراغ بجھایا ہے
بہوں ساتھی تھا کوں چھوڑ گئین ، ایں گالھ توں نہ گبھرا ویرن

.....☆.....

توڑے ساری دنیا چھوڑ ونجے میڈا غازی جو موجود کھڑائے
اینکوں ویر اجازت ڈیویں چا ہوسی ضامن عون دی ما ویرن

.....☆.....

میڈا ویر محمد حنیفہ ہے وطن اُتے اونکوں خط لکھ ڈیو
اُمید ہے میکوں بچ ویسی ہر سین دی پاک ردا ویرن

.....☆.....

تھاڈا مقصد جے مظلومی ہے اساں سارے ظلم اُٹھا گھنسون
نہ فکر کریں مستوراں دا توں مقصد توڑ چڑھا ویرن

.....☆.....

ساڈا آخری لعل سلامت رہے ، جعفر او بدلے آ گھنسی
ہر ظلم اساں خود سہہ ویسوں کر اونکوں آپ دعا ویرن

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2800}

میڈا دل ٹھر گئے آیین امڑی توں جے لہندی مس چوا اکبر
او سکی تہاڈی والدہ ہے ، میں ہاں پالن والی ما اکبر

.....☆.....

اوندی آس جو آہی مدتاں دی او پوری تاں چن ہو گئی ہے
تہاکوں جھولی وچ انہاں ما بنڑ کے گھدا ہے کجھ وقت سمہا اکبر

.....☆.....

ہر ما دی خواہش ہوندی ہے میں رَج کے پتر کوں پیار کراں
اَج آخری رات تاں امڑی دی ہیں آیا مونجھ لہا اکبر

.....☆.....

میں بچپن توں تہاکوں پیار کیتائے نہیں سک لعتھی پر کیتا ہے
رہی ہے سکدی تہاڈی پاک امڑی وَنج رَج کے پیار کرا اکبر

.....☆.....

میں خود تیکوں ہاں گھن ویندی میں وی پیار کریندا تاں ڈیکھاں
منہ چمدا ڈکھیہ کے دل ٹھاراں ، احسان ڈکھی تے لا اکبر

.....☆.....

جعفرؑ ول سینؑ دا نورِ نظر آ منہ چواوے امڑی توں
کل بھین بھرانواں نال وسے نویں رنگ دے نال ولا اکبر

.....☆.....

باسمِ لاکر

﴿نوحہ پاک﴾

{2801}

عباس اکبر دی چم ڈاڑھی بیٹھے دل دے درد وندیندے ہن
رو آہدن تھی گستاخ شقی کھڑے میڈا جگر ازمیندے ہن

.....☆.....

عباس تے چپ دا جوڑ تاں ناہی پر امراں چپ کروا ڈتائے
میکوں ڈیکھ کے چپ آج کل شامی کھڑے جگر میڈا زخمیندے ہن

.....☆.....

میڈے صبر کوں سمجھ کے کمزوری ودھ حوصلے گئے ہن شامیاں دے
میڈا دل پھدائے جیڑھے رنگ دیاں او گستاخیاں آن کریندے ہن

.....☆.....

تھاڑی جج لگدی ہے بابے توں میکوں جنگ دی اجازت گھن ڈیو
لگ خبر ونجے انہاں شامیاں کوں کیا غازی کوں سمجھیندے ہن

.....☆.....

میکوں نوکر سمجھ کے بابے کوں تساں میڈی سفارش کر چھوڑو
مس لہندے پتر تاں ما پیو توں جو چاہن چا منویندے ہن

.....☆.....

جعفر توڑے ہنڑ تاں غازی کوں بدلے دی اجازت مل پوے
آج توڑیں ہتھ افسوس دے خود بہوں حسرت نال ملیندے ہن

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2802}

آ ڈکھ توں بابا اکبر دا ایویں دل محسوس کریندا پئے جیویں میڈا اکبر بولن آج سکھیائے
ذرا ڈیکھو میڈے نال کیویں آج پیار دے نال بولیندا پئے جیویں میڈا اکبر بولن آج سکھیائے

.....☆.....

میں پہلی واریں زندگی وچ جھولی وچ لعل سمہایا ہے
آج کسمن پتراں وانگ اینکوں میں وچ جھولی دے پایا ہے
محسوس تھیندائے میکوں آج ایویں اے امڑی پاک سڈیندا پئے

.....☆.....

رہیاں سکدی ایندے ہونٹاں توں توڑے ”ما“ دا لفظ ادا ہووے
جیویں بچ اولاد رکھیندی ہے کہیں شے دا سوالی آ ہووے
آج مانواں والی بچ رکھ کے انجہ رخصت اے طلپیندا پئے

.....☆.....

نہیں سڈیا پتراں وانگ میکوں این اپنی کل زندگی اماں
ہامی دل چاہندا سڈاں پتر اینکوں اے میکوں آکھے جی اماں
آج پہلی واریں بچ کر کے انجہ پتر اکبر سڈویندا پئے

.....☆.....

جڈاں پہلی واریں مانواں کوں ما سوہنٹریں پتر سڈیندے ہن
ارمان امڑی سڈوانون دے پل وچ پورے تھی ویندے ہن
آج پہلی واریں امڑی دی انجہ اکبر سدھر لہیندا پئے

.....☆.....

جڈاں جعفر حسن دا چن آسی ول سگن دے سہرے پسی اے
رکھ ہتھ قداماں تے امڑی دا جڈاں آن سلام کرسی اے
ول ایویں نظریں امڑی کوں ، چن بچوا پیار کریندا پئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2803}

جیڑھی بھین دے ہونون ویر سفر اوں بھین کوں نندر نہیں آندی رکھ سمہندی ہے کھیر سراندی
رب جائڑے کیڑھے وقت آنون ہے آس ڈکھی کوں رہندی رکھ سمہندی ہے کھیر سراندی

.....☆.....

ہے بھین سوچندی ویر آسن رب جائڑے کیا کیا منگسن
ہر چیز بنڑا کے رکھدی ہے او سفر گئے بھانیاں دی رکھ سمہندی ہے کھیر سراندی

.....☆.....

جے ویر مسافر ہونون تاں ہر وقت احساس ہے رہندا
کس وقت نہ جائڑے آجانون تھیوے دیر تاں ہے گھیراندی رکھ سمہندی ہے کھیر سراندی

.....☆.....

دل وچ ہے دعائیں منگدی شالا خیر دے چن گھر آنون
ونجے گزر جے وقت زیادہ تاں ہے ہردم روح تڑپاندی رکھ سمہندی ہے کھیر سراندی

.....☆.....

کر یاد بھرانواں دیاں گالہیں ہے ساری رات نبھیدی
پر خطر سفر جے نظر آوے نہیں رکدی واس اکھیاں دی رکھ سمہندی ہے کھیر سراندی

.....☆.....

جعفر اکبر دی بھین دے سے جیڑھی ہئی رو ویر کوں آہدی
جیکوں ویر دے ولز دی تاگھ ہووے اوندی ہوندی ہے شب تا نگھاں دی

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2804}

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ دے موتی کوں تساں بنریاں وانگ سجا ڈیو
طَّيْسِينَ مُرْمَلٍ دا اینکوں سہرہ آپ پوا ڈیو
.....☆.....

وَالْفَجْرِ لِيَالٍ عَشْرٍ دیاں تاریخاں رکھین شادی دیاں
سُرِّ مَرْفُوعَهُ دى ایندی خیمے وچہ مسند لا ڈیو
.....☆.....

وَنَمَارِقِ الْمَصْرُوفَةِ دا تساں تکیہ لاؤ سیج اتے
وَرَزَابِيٍّ مَبْتُوثِهِ تے بنری کوں آپ بلہا ڈیو
.....☆.....

وَالسَّتْبْرِقِ تے وَالسُّنْدُسِ دى پوشاک پواو بنرے کوں
بَلْ أَحْيَاءٍ دى مہندی نال ایندے ہتھ تے پیر ٹھہرا ڈیو
.....☆.....

جَنَاتٍ عالیہ دے گھن پھل ایندے سہرے جلد تیار کرو
بناں پیاسہ ہے وَمَزَاجِهِ مِنْ تَسْنِيمٍ پلوا ڈیو
.....☆.....

ایندی سیج سچسی بن دیوچ اینکوں مہندی لیسى امت شتی
وَفَدَيْنَا ذَبْحَ عَظِيمٍ دا اجہ اینکوں کل مصداق بڑا ڈیو
.....☆.....

جعفرؑ مظلومؑ اے فرمایا تعجیل فرج بھی لازم ہے
وَعَجَلَ فَرَجَ آلِعَبَاءِ ایندے مقنع تے لکھوا ڈیو
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2805}

میڈے پہریاں دی ہے آخری شب اے خیمے آلِ عبا دے
میں شاید کل نہ ہوساں
ہے آخری نوکری غازی دی نمہی کجھ ہنڑ باجھ دعا دے
.....☆.....

تہاڈا ادب کیتائے قرآن توں ودھ عباس نے زندگی ساری
تساں قائم راہسو حشر تائیں نت سائے ذات خدا دے
.....☆.....

میڈا دل چاہندائے آج ایں رنگ دی ڈپواں نوکری سین دے دھی دی
میڈی سین دیاں دھیاں کرن دعا کر نوکری آج دی یادے
.....☆.....

میڈے پہریاں دے ڈینہ مک گئے ہن محسوس ہے میکیوں تھیندا
محسوس تھیندائے میکیوں ڈیکھ کے آج اے فیصلے بھین بھرا دے
.....☆.....

شالا کوئی بد بخت زمانے دا نہ کولھ تہاڈے آوے
ہاں میں پابند انوں امت دے ہن بہوں گستاخ ارادے
.....☆.....

جعفر ہنڑ ایں عباس دا دل ٹھرے گھن بدلے امت توں
جو ہئی پاک خیام کوں فرمیندا تہاڈا مالک ہنڑ سجادے
میں شاید کل نہ ہوساں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2806}

آکھے غازی ڈکھ کے سمجھ گیاں آج فیصلے بھین بھرا دے میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن
جیڑھے ڈپونے ہن او ڈے بیٹھاں میں پھرے آل عبا دے میڈی نوکری دے ڈینہ مک گئے ہن

.....☆.....

جڈاں خیمے پاک نہ رہ وین غازی دی ضرورت کیا رہسی
جڈاں کوئی وی قنات نہ رہ ویسی عباس دی حاجت کیا رہسی
کیوں جو شام تائیں نہیں رہ ونجڑیں اے خیمے عون دی ما دے

.....☆.....

ہئی میڈی ضرورت او تائیں جے تائیں اے خیمے لانونے ہن
ڈے پھرے سین دیاں خیمیاں دے اے پاک خیمے بچانونے ہن
ہنڑ پھوپھیاں جائن تے جائے مظلوم دا چن سجادے

.....☆.....

ملی میکوں اجازت نہیں جنگ دی اتھوں کیتائے میں اندازہ
ہے ڈیکھناں چاہندا رب میڈا حسرت انگیز جنازہ
آج بھین بھرا دے جو ڈسدن میکوں درد انگیز ارادے

.....☆.....

بہوں عرصہ نوکری کیتی ہم نعلین ہم سین دی چائی
ایہا نوکری سائیں منظور کرے یا نہیں امید ہنڑ کائی
چپ کر کے ٹورناں چاہندے ہن جیویں مالک صبر و رضا دے

.....☆.....

جعفر ہنڑ فضل دے بابے دی ہر حسرت ہووے پوری
جیڑھے فرمیدے ہن کر بل وچ ہے امراں دی مجبوری
انہاں صبراں توں محسوس تھیدائے ، ہنڑ آسن درد زیادے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2807}

جے جنگ دی اجازت غازی کوں ہک لمحے کانڑ عطا ہوندى
ہنڑ تائیں آباد زمانے تے جگ بہہ کے آل عبا ہوندى

.....☆.....

نونہاں پتراں نال آباد سدا ڈوہیں بھین بھرا راہندے دنیا تے
ہر رسم اکبر دی شادی دی خوشیاں دے نال ادا ہوندى

.....☆.....

اے سونہڑیں جوڑ بھرانواں دے نت راہندے سامنے بھینیں دے
کوئی بھین وی اپنے ویرن توں نہ لھلھے کانڑ جدا ہوندى

.....☆.....

نہ شام غریباں دے صدے کہیں سین کوں ڈیکھنے پونون ہا
ہر سین دے سر تے قائم ایویں تطہیر دی پاک ردا ہوندى

.....☆.....

اے خیمے رہ محفوظ ویندے کوئی ظالم جرأت کریندا نہ
مظلومہ شام زمانے تے مشہور نہ عون دی ما ہوندى

.....☆.....

جعفر ساڈے بارہویں آقا کوں نہ رونوناں پوندا غیبت وچ
مظلوم دے وسدے ویڑھے دی اے رونق پاک سدا ہوندى

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2808}

سجادِ دا سر پا جھولی وچ بیٹھے غازی نیر ویندے ہن
آئے آخری کرن وداع پیٹھن تہوں رو رو کے بڈ ویندے ہن

.....☆.....

رو آہن تہا کوں لعل میڈا ہنڑ پارت ہووے پھوپھیاں دی
امت دے ارادے ظاہر ہن میکوں تہاڈے درد رُویندے ہن

.....☆.....

ہنڑ تھی بیدار جوان میڈا، کیوں جو تہاڈے سر تے آ گئی ہے
ہے قافلہ کل سادانیاں دا میکوں شام دے سفر ڈریندے ہن

.....☆.....

نہیں اذن ڈتا تہاڈے بابے نے ڈکھ گھن دل وچ پیا ٹردا ہاں
تساں پردے آپ بچانوں نے ہن ایہے ڈکھ میکوں ترپیندے ہن

.....☆.....

ہنڑ کھول اکھیاں میکوں کر رخصت ہوار تاں آکھ خدا حافظ
تہا کوں ایویں نبھاونی آ گئی ہے، جیویں کل غیور نبھیندے ہن

.....☆.....

مایوس نہ ہونویں لعل میڈا، آسی ہک ڈینہ وارث جعفر دا
تہاڈے بابے دی ایں گالھ اُتے ساڈے حوصلے کجھ ودھ ویندے ہن

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2809}

جیڑھا آسرا سینِ دی دھیٰ دا با چپ کر کے زین توں لہہ گیا ہے
جنگ کرن دا ہر ارمان اونویں عبّاس دے دل وچ رہ گیا ہے

.....☆.....

نہیں غازی آکھیا ادرکنی بس کیتا سلام اخیری ہے
سن کے آواز اے سینِ دا چن خود روندنا خاک تے بہہ گیا ہے

.....☆.....

جیڑھا پیار تے ناز با غازی تے ، اے ڈکھ برداشت دے قابل نہا
رب جائڑے کیویں سینِ دا چن اے صدمہ ویر دا سہہ گیا ہے

.....☆.....

ڈسیا دائی آن کے سینیں کوں ہنڑ غازی لہہ گئے زین اتوں
عبّاس دے ٹرن دا سن یکدم ہاں ہر مستور دا لہہ گیا ہے

.....☆.....

ہویا سینیں وچ کھرام پیا جڈاں آن کے ڈسیا دائی نے
جیڑھا پاک وفا دا کعبہ ہا ، معراج فرس توں ڈھہہ گیا ہے

.....☆.....

جعفر ہنڑ اے اعلان تھیوے عبّاس دی شاہی آ گئی ہے
ہنڑ تاج مسرت ابدی دا اوندے سر اطرہ تے ٹھہہ گیا ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2810}

غازی کی لاش پر جب شبیر آ کے روئے
کبھی بین کر کے روئے کبھی سر جھکا کے روئے

.....☆.....

تھا درد ناک منظر جب اک جگہ سے آقا
عباس کے زمیں سے بازو اٹھا کے روئے

.....☆.....

کتنی تڑپ تھی دل میں بھائی کے درد و غم کی
سینے سے خود علم کو مولاً لگا کے روئے

.....☆.....

سرہانے آ کے بیٹھے سر لے کے گود میں خود
بہنوں کا حال ان کو بن میں سنا کے روئے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2811}

پہی سامنے لاش ہے غازی دی کل سینیںؑ خاک روا کے
پٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن
جیڑھے ظلم دے نال جدا تھئے ہن اوہے ہتھ اکھیاں تے لا کے

.....☆.....

کل سینیںؑ فضلؑ دی امڑیؑ کوں سرتاج کیتے پرچندیاں ہن
میدان توں ہے جو واپس آئی ہر چیز کوں سینیںؑ چا کے

.....☆.....

ہن آہدیاں رو کے ہک بی کوں ہے ٹر گیا ضامن پردیاں دا
بے وارثاں والی کل سینیںؑ خیمے وچ شکل بنڑا کے

.....☆.....

نہیں ڈسدا محافظ خیمیاں دا مظلوم وی ہے تیار کھڑا
سلطانِ وفا کوں کل سینیںؑ ، ڈکھ درد دے حال سنا کے

.....☆.....

جیندی آس تے کربل آئیاں ہن او کلہا چھوڑ کے ٹر گیا ہے
اوندی لاش اطہر کوں ڈھدیاں ہن ول ول سینیںؑ گھبرا کے

.....☆.....

جعفرؑ اے سینیںؑ وس پونون ول پاک علم دے سائے تے
جیڑھیاں ڈاہویں دے ڈینہ خیمے وچ عبّاس دے علم کوں چا کے
پٹھیاں شام دے سفر کوں روندیاں ہن

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2812}

(پنجابی)

عباس با وفا ، عباس با وفا
آج وی ہے یاد کردی تینوں آل مصطفیٰ

.....☆.....

کہندی ہے اے معصومہ ساڈا گھر تے ہنڑ وسا
اصغر ہے پیاسہ آج وی توں پانی تے آ پلا

.....☆.....

کہندی فدک دی ملکہ ہے قائم نوں لے کے آ
ہن ماتھی ترسدے مینوں تاج پا وکھا

.....☆.....

قاسم دی ما ہے کہندی توں بنری نوں مہندی لا
اصغر دی ما اے آکھے میرا جھولا فر سجا

.....☆.....

ہر سین ہے اے کہندی میرے چین نوں سہرے پا
عباس با وفا ، عباس با وفا

.....☆.....

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{2813}

میں زین اُتے نمی بہہ سنگدا میڈی مدد کون غازی آ وَنَج
تھی یکدم ویر ضعیف گیاں میڈے حوصلے آپ بدھا وَنَج

.....☆.....

میں لہنڑاں چاہنداں گھوڑے توں ، نمی زین اُتوں لہہ سنگدا
تھی زخماں توں میں چور گیاں میکوں پکڑ رکاب لہا وَنَج

.....☆.....

کھڑا ڈہدا ہاں میں ہر پاسے کوئی پتر نظر نہیں آندا
ہی چھٹ گیاں واگاں ، گھوڑے کون توڑے غازی آپ کھڑا وَنَج

.....☆.....

کھڑیاں بھینیں یاد کریندیاں ہم ، میں خیمے وَنَج نہیں سنگدا
مظلوم کون غازی ہک واریں توں خیمے آپ پچا وَنَج

.....☆.....

میں سجدہ رب دا ڈیوناں ہے اگوں کوئی وی مناسب جاہ نہیں
ڈیواں سجدہ چھپ کے بھینیں توں کتھاں غازی ویر ڈسا وَنَج

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث پاک وسا توں ایں ڈاڈے دا ویرٹھا
جو ویر کون رو فرمیندے ہن بھینیں دے خیام پچا وَنَج

.....☆.....

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2814}

ظالم کوں کوئی تاں روکے ایں ظلم ایں جفا توں
نہیں بھینیں دُور کھڑیاں اپنے سخی بھرا توں

.....☆.....

ظالم ڈکھا ڈکھا کے ضرباں پیا ہے لیندا
بھینیں دے زخمی دل دا احساس نہیں کریندا
آہدی ہے بھین ظالم کجھ ڈر تاں سہی خدا توں

.....☆.....

ظالم فخر کریندائے ہر ضرب خود چلا کے
تخے ستم دے ڈیندائے ہک بے کنوں ودھا کے
ڈکھ کوئی اے پچھ نہیں ڈہدا اصغر دی پاک ما توں

.....☆.....

ہم جنس دے اگوں نہیں حیواں ذبح کریندے
دھیاں دے سامنے نہیں والد ایویں مریندے
کلمہ تاں پڑھدائیں ظالم کجھ کر شرم حیا توں

.....☆.....

ضرباں توڑے رواں ہن سید دے پاک گل تے
نخیاں دو ڈہدائے سید کروٹ بدل بدل کے
نہیں درد اے زیادہ ہمیشہ دی ردا توں

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث گھن انتقام جلدی
بدلے دی تیج آقا کر بے نیام جلدی
ہن ظلم کیوں کیتے پچھ آ کے اشقیا توں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2815}

مظلوم دا آخری سجدہ ہے دل چاہندائے ڈیکھن آنواں توں پردہ کر وَنَج شمر شتی
نہیں بہہ سنگدا میڈا چن ویرن میں آ کے نماز پڑھانواں توں پردہ کر وَنَج شمر شتی

.....☆.....

اے لاشاں چیندیں تھک گیا ہے ، ہن زخم وی لا تعدادے
اساں بھینیں وَنجاناں چاہندیاں ہیں ہنڑ کولھوں پاک بھرا دے
ڈے آسرا اپنے ویرن کوں میں ہاں دے نال چا لانواں

.....☆.....

تیڈا مقصد پورا تھی ویسی ڈے پڑھن نماز خدا دی
توں میکوں نماز وی ڈیکھن ڈے ہنڑ اپنے پاک بھرا دی
ہے گرم زمین میں چاہندی ہاں چھاں آن کے آپ بھڑانواں

.....☆.....

بے وارث سمجھ مسافر کوں پیا ہیں بہوں ظلم وسیندا
کھڑی ڈہدی ہے کمسن دھی ظالم نوہیں اصلوں ترس کریندا
ہتھ روک ستم توں ہنڑ ظالم توڑے میں کمسن کوں چانواں

.....☆.....

توڑے آخری وقت تاں ویرن دی کرے خدمت اُجڑی آ کے
او سجدہ ڈیسی میں باہساں چھاں چادر نال بھڑا کے
ہنڑ تائیں ہے کیتی بہوں خدمت میڈی ادباں نال بھڑانواں

.....☆.....

جعفرؑ وس پورے سین دی دھی ، رہی آہدی شمر شتی کوں
بک لُحظہ کولھ تاں آنون ڈے ویرن دے میں اُجڑی کوں
توں بیشک وَنَج انعام گھ نیس، میں ہتھ تے پیر بھڑانواں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2816}

جیڑھی بھین دے سامنے ویر اُتے ہووے ظلم پیا کوئی تھیدا
ہے کش لہو دی ودھ ویندی دستور ہے اے بھینیں دا

.....☆.....

رہ ویندا ہوش نہیں پردے دا ڈکھ ڈکھ غریب بھرا دے
آ ویندن سامنے اکھیاں دے جذبات یکے پیو ما دے
بھل ویندی ہے چادر بھینیں کوں ، ہے جگ تاریک ڈسندا

.....☆.....

واہ قسمت ہے سین دیاں دھیاں دی ہن ستر قدم تے کھڑیاں
وَنج سنگدیاں ویر دے کولھوں نہیں ہن اکھیاں لائیاں جھڑیاں
ہر ضرب دے نال اُنوں بھینیں دا ہے جگر پیا زخمیدا

.....☆.....

ہن آہدیاں حکم بھرا دا آج جے ہوندا بھین ڈکھی کوں
کیویں ویر مریندن بھینیں دے ڈس ڈیندی امت شقی کوں
ساکوں پردے کر مجبور ڈتائے پیا ٹردائے نور اکھیں دا

.....☆.....

عباس توں ودھ کے بھین اوندی وِچ امراں دے مجبورے
پابند نہ ہوندی جیکر آج تہاڈے تھیندے مقصد پورے
میں نقشہ کر تبدیل ڈیندی ایں درد انگیز زمیں دا

.....☆.....

آسی بک ڈینہ جعفر دا وارث ساڈے صبراں دے مل پوسن
تھینیں انجہ بدلے جو ابد تائیں ملعون ازل کل رسن
ساڈا لٹیا گھر آباد ہوسی دل ٹھرسی کل سینیں دا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2817}

میڈے پتر بھرا قربان تھین میکوں کہیں نہیں آ پرچایا
تساں بھینیں پرسہ ڈپو میکوں
میں ہک ہک بجن دا چا لاشہ ہی خیمے وچ گھن آیا
.....☆.....

جیندی لہندی مس رت سہریاں دی ہی شام فجر آ چمدی
اوں مس لہندے کوں زین اوتوں ہے اوکھا امت لہایا
.....☆.....

میڈی بنری دھی گئی ہے تھی بیوہ ارمان کہیں نہیں کیتا
میں ٹکڑے چنڑ وانگوں بنریاں ہے قاسم آپ سمہایا
.....☆.....

او حال تھیائے میڈے غازی دا اوندی لاش میں چا نہیں سنگیا
کل بھینیں بھرانواں دے کیتے او با بابے دا سرمایا
.....☆.....

میڈے در تے بہتر لاشاں ہن نہیں کہیں دے جوڑ سلامت
چوں پہراں وچ ہم امت شقی رنگ رنگ دا درد ڈکھایا
.....☆.....

میکوں آمد خیر دی آکھو چا آوے جعفر دا سائیں جلدی
تساں منگو اے دعا گھنے ہنڑ بدلے میڈے پتر سجاد دا جایا
.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2818}

هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ، هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا
ہے کوئی محافظ اس ویلے آل نبی دے خمیاں دا

.....☆.....

آج میڈی مجبوری ہے خیمے نہیں بچوا سنگدا
ظالم ویدن خمیاں دو نہیں اے فوج ہٹا سنگدا
بھینیں رہ گیاں ہن کھیاں ٹر گیا ہے عباس بھرا
هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ، هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

.....☆.....

کلمہ گو تیاں ہو سارے اے وی رسول دیاں دھیاں ہن
بعد عباس تے اکبر دے اے کھیاں رہ گیاں ہن
نجف ایچ کوئی اطلاع ڈیوے ، بابا خیمے آن بچا
هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ، هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

.....☆.....

ہے کوئی ایسا اس ویلے کلمے دا جو پاس کرے
آج ناموس محمد دے پردے دا احساس کرے
ازل دے پردہ داراں تے ، ظلم تے جڑ گئی ہے قوم جفا
هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ، هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

.....☆.....

میں تے بیشک ظلم کرو خیمیاں دو تساں نہ جاؤو
 پاک رسول دیاں دھیاں دے خیمے چا تساں بچاؤو
 میکیوں بھل ہر درد گئیے روندی ڈکھ کے عون دی ما
 هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ، هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

.....☆.....

جعفر او مظلوم و سن جو فریاد کریندے ہن
 خیمے اے سادات دے ہن ، اُمت کوں رو فرمیندے ہن
 کوئی تاں نبی دیاں دھیاں دی مدد دے کیتے آوے ہا
 هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا ، هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنَا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2819}

مظلوم ٹریا تاں سین میڈی سڈ بھرجائیاں کوں فرمایا
اے ڈکھ سکھ تاں چند ڈینہ دے ہن
چوں پہراں وچ ڈکھ ڈھیر آئے ہن تساں گیاں ہو آج تاں بہوں گھبرا

.....☆.....

ڈکھ بیشک حد توں ودھ آئے ہن تھی پل وچ گھر ویران گئے
معصوم وی چھوڑ کے ٹر گئے ہن انوں ٹر ہر پتر جوان گئے
انہاں درداں توں نہ گھبراؤ ہے ضامن تہاڈی عون دی ما

.....☆.....

اگوں جتنے بھی ڈکھ آ جانوں کہیں صدے توں گھرانوناں نہیں
کہیں ڈکھ دے وچ وی کہیں بی بی ہتھ صبر و رضا توں چانوناں نہیں
انہاں کل صبراں دے مل پوسن تہاڈا گھر تھیسے آباد ولا

.....☆.....

میڈے ویرن زین ہنٹریں چھوڑنی ہے ساڈے درتے ظالم آ ویسن
پردے دا محافظ ہے خالق اے خیمے رنگ بدلا ویسن
کہیں گالھ توں وی گھرانوناں نہیں ، ہے وسناں آخر آل عبا

.....☆.....

تہاڈے آخری بچرے آنوناں ہے تہاڈے ساہورے پیکے وس پوسن
اوں آ گھر پاک وسانوناں ہے تہاڈے ساہورے پیکے وس پوسن
اے عارضی ڈکھ ہن لگھ ویسن ، ہے ابد تائیں وسناں گھر تہاڈا

تہاڈا اکبر سہرے پا کھڑسی ، تہاڈا اصغر لعل جوان ہوسی
 بنری کون ڈاج ولا ملسی تہاڈا پورا ہر ارمان ہوسی
 جعفر دے وارث پاک کون ہنڑ کرو رل کے سینیں آپ دعا

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2820}

خیمہ وی ہے ٹھردا پیا ہم چانوناں پیار کوں
خیمے کنوں باہر ہے میں گھن آنوناں پیار کوں

.....☆.....

سجاد ساڈے قافلے دا آخری ہے آسرا
میں ہے وطن ہر حال وچ گھن جانوناں پیار کوں

.....☆.....

میڈے بھرا دی آخری کلمی نشانی ہے اے چن
عباس بنڑ کے میں ہے خود بچوانوناں پیار کوں

.....☆.....

میکوں ٹھرن دی فکر نہیں ، مظلوم دا وارث ہے اے
ایں حال وچ وی ونج کے ہم گل لانوناں پیار کوں

.....☆.....

خیمے لٹا ہن بیٹھیاں نونہاں دھیاں آج سین دیاں
جو حال ہے سینیں دا ہم ڈکھلاناں پیار کوں

.....☆.....

جعفر دا سائیں آسی جڈاں گھر پاک وسدا ڈیکھ کے
صدمہ ہے پردے پاک دا بھل جانوناں پیار کوں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2821}

آج غازی بہوں مصروف ہاں میں بہوں درد نمہندی و دیاں
آج تہاڈی جاہ تے رو رو کے معصوم رہندی و دی ہاں
.....☆.....

ہن خیمے ٹھر گئے سینیں دے احساس ہنے پردے دا
ہنٹر نال ملا کے بھینیں کوں خود خیمے لیندی و دیاں
.....☆.....

اے کم تاں ویر تہاڈا ہا ہنٹر بھین کوں کرنا آ گئے
معصوم سمہا کے خیمیاں وچ ہنٹر پھرے ڈیندی و دیاں
.....☆.....

کئی کمسن میکوں گھٹ ڈسدن تہوں رات کوں وچ صحرا دے
بھرجائیاں نال میں گم تھے ہوئے معصوم گولیندی و دیاں
.....☆.....

کئی لاشاں ملین دھیاں دیاں ہا دفن دا کم مرداں دا
بیار ہے عابد تہوں ہر دی میں قبر بٹیندی و دیاں
.....☆.....

جعفر او سین ہنٹر وس پوے جیڑھی ہی عباس کوں آہدی
تہاڈی لاش تے میں نہیں آ سنگدی خود پردے بچیندی و دیاں
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2822}

بھینیں دی دعا جھل توں میڈا ویرن پردیسی
تساں دین کوں رنگ لایائے رب تہاکوں وی رنگ لیسے

.....☆.....

اے ٹھیک ہے آج ویرن ہر چیز لٹی گئی ہے
قربان تیڈی ہر شے مقصد اُتوں تھی گئی ہے
کریں فکر نہ گھر تیڈا آباد اے تھی ویسی

.....☆.....

آج دھرتی اُتے کل چن تیکوں باجھ کفن ڈسڈن
لیکن میکوں پتراں دے پئے تھیدے سکن ڈسڈن
نہیں دیر تیڈا گھر ول نونہاں توں بھری ویسی

.....☆.....

اللہ بھانویں تیڈی محنت تھی ونجی سجائی ہے
ویران حویلی دی تیں مونجھ کیوں لائی ہے
چن ویر توں خود ڈیکھیں تیڈا ویرٹھا سچی ویسی

.....☆.....

ہن لُحَلے دے اے دُکھ سکھ جعفر دا سخی آسی
تھاڈے ویرٹھے کوں رنگ لکسن گھن ہر او خوشی آسی
عیوض انہاں درداں دے مل ابدی خوشی ویسی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2823}

میڈا ویر میں شام پیاں ویندی تہاڈا گھر وسدا میکوں نہیں بھلناں
انہاں کونے شام دیاں راہاں وچ ہر درد میڈا میکوں نہیں بھلناں

.....☆.....

بچپن وچ نانّا پاک تیکوں خوش تھی مونڈھیاں تے چنڈے ہن
والیل دیاں زلفاں خود نانّا تہاڈے پاک ہتھاں وچ ڈینڈے ہن
انہاں جیویں چایا ظلم دے نال آج سر تہاڈا میکوں نہیں بھلناں

.....☆.....

تہاکوں امڑی پاک تاں جھولی وچ نازاں دے نال سمہیندے ہن
بہ لکھ لکھ پیار کریندے ہن رُخسار تے بوسے ڈینڈے ہن
آج گرم زمین تے امت تیکوں ڈتائے جیویں سمہا میکوں نہیں بھلناں

.....☆.....

میکوں یاد ہے تہاڈے بچپن وچ کب کرتے دا گل سوڑا ہا
رہی تروڑ کے تڑیاں گل چمدی تہاڈی پاک اماں ہم یاد کھڑا
آج اوں گل پاک تے امت شقی جو ہے ظلم کیتا میکوں نہیں بھلناں

.....☆.....

تہاڈے عید دے کپڑے جنت وچوں رضوان سدا گھن آندا ہا
تہاڈے پاک لباس دی زینت تے خود عرش علی شرامندا ہا
آج تہاکوں شقی جیویں باجھ کفن ہے چھوڑ ڈتا میکوں نہیں بھلناں

.....☆.....

جعفر ہے حسرت ہر دل دی گھر سنین دے آباد ہونون
نونہاں پتراں نال اتھاں بھین بھرا دل ابد تائیں نت شاد ہونون
او سین وے جیڑھی آہدی ہئی ڈکھ پاک بھرا میکوں نہیں بھلناں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2824}

ٹرے محل جسم کونے دو کیتی دائی اے فریادے
ہر گالھ توں تھی بے فکر ستائیں اُتے غازی منٹر دریا دے

.....☆.....

تساں الحافظ دی ہکل اُتے ناہی مد کیتی بھینیں دی
پیاں کونے شام دو ویندیاں ہن توڑے ہنڑ تاں کر امدادے

.....☆.....

تہاکوں شام غریباں محصومہ رہی ہے حسرت نال سڈیندی
توڑے آن تاں ڈہدوں توں خیمے خود ٹھردے بھین بھرا دے

.....☆.....

غیور تاں اپنیاں بھینیں توں نہیں ایویں غافل تھیندے
آ دشمنان توں آزاد کرا ہنڑ محل عون دی ما دے

.....☆.....

ذرا ڈکھ توں جیویں محملاں وچ ہن روندیاں سین دیاں دھیاں
جیڑھا امت رویہ رکھیا ہوئے ناہن اے ایں ظلم دے ڈا دے

.....☆.....

جعفرؑ انہاں تسیاں سینیں دا ہنڑ وارث جلدی آوے
انہاں ڈاڈیاں کوں ول وطن اُتے کرے سین دا چن آبادے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2825}

غازی کون بھین آکھے توڑے کونے شام گیاں
جوڑی ملی نہیں میکوں
ہر چوک ہر گلی وچ ہر جاہ گولیدی رہیاں

.....☆.....

کونے دیاں عورتاں توں پچھیاے میں کر کے متاں
کہیں کوئی خبر ڈتی نہیں مایوس بہوں میں تھیاں

.....☆.....

وارث دی قبر نالوں لنگھیدیں میں پچھیاے رو کے
تساں خود خبر منگا ڈیو تہاڈی تاں امری جانی ہاں

.....☆.....

کونے توں شام توڑیں ہر شہر وچ ہے ڈٹھا
امید ہر لہا کے تہاڈے کولھ آندی پئی ہاں

.....☆.....

احسان لا توں غازی چین گول ڈے توں میکوں
میں اپنے وس تاں لائے ہن سسڑین میں گالہیں بنیاں

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث جوڑی ملاوے ما کون
جیڑھی آج دی رو ہے آہدی مایوس تھی کے آئیاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2826}

جے اَج وی کہیں بازار وچوں لنگھے آ کوئی سید زادی
آواز سنڑیندی ہے خطیاں دی بازار اِج عونِ دی ما دی
.....☆.....

ہر ہک بازار اِج ڈسدے ہن تطہیرِ قدیر دے محمل
ہک کوک سنڑیندی ہے درد بھری جتھاں ہووے بھیڑِ زیادی
.....☆.....

جڈاں کوئی غیور بازاراں وچ ڈیکھے ٹردیاں کئی مستوراں
اوندے سامنے آن کے روندی ہے خود غیرت بٹڑ فریادی
.....☆.....

بازار تے سین دا جوڑ ناہی ، پر امت اے جوڑ بٹڑایا
بازار وی روندن اِج توڑیں کر یاد اے گالھ جفا دی
.....☆.....

تنگ گلیاں دے ہر موڑ اُتے ہے ہر مستور سوچیندی
بازار عبور کیوں کیتا ہا ملکہ شرم و حیا دی
.....☆.....

جعفر ہنڑ بارہواں آقا خود اے سارے درد بھلاوے
ول وطن اُتے آباد ہووے عباس دی مرشد زادی
.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2827}

توں ملکہ توحید کوں انجہ نہ کھڑا دربار وِچ
ظلم و ستم دا اے جیہاں نہ مینہ وسا دربار وِچ

.....☆.....

بت نبی دی ہے زباں لہجہ ہے بابے پاک دا
مصروف ہے خطبات وِچ ذاتِ خدا دربار وِچ

.....☆.....

خود پردہ توحید دے مالک اتھاں ہن آئے کھڑے
ہر سرتے ہے توحید دی عظمت ردا دربار وِچ

.....☆.....

دربار اے پہلا تاں نہیں ، اے ظلم کوئی پہلا تاں نہیں
امڑی دی اے آئین کرن سنت ادا دربار وِچ

.....☆.....

فرعونیت دے قصر دی بنیاد تھرانوں لگی
بی بی جاں رب دے رنگ وِچ خطبہ ڈتا دربار وِچ

.....☆.....

جعفر سے او سین ہنڑ پتراں بھرانواں نال ول
سجاد جیکوں ڈکھ کے رت رو ڈتا دربار وِچ

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2828}

ہنڑ ڈیوے کیڑھا شام اِج سجاد کون دلا سے
ٹر گئی ہے بھین جیں توں زندان بھی اُداسے

.....☆.....

رَت روندے ویر دا ہئی اے بھین کل سہارا
ڈسڈی ہے بھین روندی ڈہدا ہے جیڑھے پاسے

.....☆.....

پھوپھیاں کون ہئی ڈسیندا سب کچھ ہے بھین میڈی
میڈے کیچے ڈکھاں وچ اے اکبر و عبّاسے

.....☆.....

آیاں قبر بنڑا کے زندان خالی ڈسدائے
پہلے تاں ایں جگہ تے وانگوں گھر دے وسدے ہاسے

.....☆.....

کر گئی ہے بھین کلہا ڈکھ ودھ گیا ہے میڈا
ہک بے توں پہلے اسان پل وی نکھڑدے ناسے

.....☆.....

جعفر ایں بھین رلے وسے جگ تے پاک ویرن
جیڑھا ہا رو کے آہدا تہاکوں شام آئی نہ راسے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2829}

توں عیوض اپنی کہیں بھی جفا دا کیا ڈیسیں
میڈیاں ڈکھاں دی ہر ہک انتہا دا کیا ڈیسیں

.....☆.....

پچھیں توں سین دے چن دے لہو دا مل پانویں
توں پہلے ڈس جو میڈے حڑ بھرا دا کیا ڈیسیں

.....☆.....

اے دنیا عقبی تاں ہک تار دی نہیں قیمت
شقی توں سوچ ڈکھی دی ردا دا کیا ڈیسیں

.....☆.....

خدا دے سارے خزانے دی جیندا مل کوئی نہیں
ڈسا عباس دی ازلی وفا دا کیا ڈیسیں

.....☆.....

لہو شہیداں دا نہیں اے لہو ہے وحدت دا
توں مل جو پیندائیں تاں ڈس توں خدا دا کیا ڈیسیں

.....☆.....

ہے جعفر آج وی خدا کوں اے آہدی دل دی تڑپ
اے گھر وسا کے توں ہر ابتلا دا کیا ڈیسیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2830}

معظمہ سینِ دی چادر کوں ہے رب دی رضا چمدی
ہے اَج تقدیسِ مریمِ دی ہے آندی ہر نقشِ پا چمدی
.....☆.....

کرن آئے ہن زیارتِ پاک بھائیاں دی اے کرہلِ وچ
علیٰ اکبرِ دی خوشبو ہے قدم پھوپھیاں دے آ چمدی
.....☆.....

پئی آندی ہے مقلِ وچِ معظمہ سینِ بارپردہ
سخی شہیرِ دی الفت ہے ودھِ ودھِ کے ردا چمدی
.....☆.....

قدمِ مقلِ دو پئے اٹھن مگر نعلین نہیں قدمیں
سخی غازیِ دی قداماں کوں ہے جھک جھک کے وفا چمدی
.....☆.....

شہید ہر مرجبا آہدائے ، خدا صلوات پڑھدا ہے
ہر ہک بی بی دیاں زلفاں کوں ہے امڑی دی دعا چمدی
.....☆.....

دعا جعفرِ دی ہے آقا ڈکھا ہر سینِ دی دھی کوں
تھاڈی پاک پیشانی کوں خود غازیِ دی ما چمدی
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2831}

تساں حکم چا سنزایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل
تھاڈا ناں جو آ کے چایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

.....☆.....

غازی دا حکم ہے اے ، اتھاں ٹر کے آوے ہر کوئی
تھاڈے نوکراں ڈسایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

.....☆.....

ہم ناز ویر میڈی عزت بہوں ودھین
تساں مان چا مکایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

.....☆.....

میکوں اے بھی لکھ خوش ہے تھاڈے حکم پئے منیندن
میکوں اے خیال آئیائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

.....☆.....

ہن بخت میڈے ڈھل گئے یکدم لیج گئی ہاں
جابر جڈاں کھڑایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

.....☆.....

جعفرؑ وسے او بی بی جیڑھی ویر کوں ہی آہدی
تھاڈے درد جاں رُوایائے میں ٹر پئی ہاں پیدل

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2832}

معصومہ دھی دا تہاکوں ڈیواں کیویں حال غازی
ڈینہ رات ہا ڈکھی کوں تہاڈا خیال غازی

.....☆.....

زندہ دے وچالے تہاڈا پیار یاد کر کے
روندی ہئی کھڑ کے درتے بڑے درد نال غازی

.....☆.....

جئیں ڈینہ دی پانی کیتے تہاکوں مشک پوائی ہئی
معصومہ پانی دا نہیں کیتا ول سوال غازی

.....☆.....

وقت آخری ہئی آہدی چاچا میکوں سڈا ڈیو
تہاڈا نام چا کے روندی ہئی کھول وال غازی

.....☆.....

میں اپنی دھی دا ایہو پیغام چا کے آئی ہاں
لہندا رہیں توں میڈی شام ایچ سنبھال غازی

.....☆.....

جعفر ہنڑ ایں ڈکھی کوں چاچے دا پیار ملے
ڈکھ سین دے بھلاوے لا ہاں دے نال غازی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2833}

دھی معصوم نے اصغر ویر دا ہک پل درد بھلایا نہیں
کیڑھا ڈینہ ہا جنیں ڈینہ اُجڑی نام اصغر دا چایا نہیں

.....☆.....

روز سما کے جھولی دے وچ اینکوں پیار کریندی ہم
روندی ہئی جاں ویر کیتے تاں ڈھیر دلا سے ڈیندی ہم
حال سنا کے اصغر دا میکوں انجہ کہیں سین روایا نہیں

.....☆.....

اصغر مان ہا جھولی دا اے امت مان ودھا چھوڑیائے
ترائے ڈینہ دے پیاسے کوں ظالماں درد دا جام پلا چھوڑیائے
اتنا خون وہایائے جگ ، میں جتنا کھیر پلایا نہیں

.....☆.....

لعل میڈا قربان تھیائے تاں آسرا میکوں دھی دا ہا
ڈکھ سکھ دے وچ نال مسلسل ساتھ ایں ہک اُجڑی دا ہا
کمن دھی دا پیار وی جگ تے اُجڑی کوں راس آیا نہیں

.....☆.....

اصغر وانگوں وچ زندان دے ہاں ایں دھی کوں چائی بیٹھی
پینگھا جوڑ کے جھولی دا ہی کمن آپ سمہائی بیٹھی
ڈکھ کے حال چن اصغر دا ہنڑ میں اینکوں دفنایا نہیں

.....☆.....

جعفر دا وارث ہنڑ آوے زنجی دل کوں دھیر ملے
پاک امری کوں لعل ملے تے معصومہ کوں ویر ملے
سمجھ نہیں آندی خوشیاں کوں کیوں آقا پسند فرمایا نہیں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2834}

بابے دی مزار تے پاک عابد جڈاں آن کے خیمہ لایا
عباس دے وانگ قناتاں لا ہر سین کوں آن بلہایا

.....☆.....

تاریخ ڈسیندی ہے ہک بی بی رہی دھپ تے بہہ کے روندی
نہ آئی خیمے وچ سین میڈی لکھ چارا عابد لایا

.....☆.....

ہی رو آہدی سرتاج تیکوں ہامی ڈٹھا گرم زمیں تے
کیا ہويا پتر نے آج کینائے تہاڈی پاک مزار تے سایا

.....☆.....

بہوں منتاں کیتیاں عون دی ما باہوے چھاں تے ما اصغر دی
توڑے پاک مزار دا سایہ ہا نہا سین پسند فرمایا

.....☆.....

خیمے دے در تے آ بیٹھی سر خاک روا کے بی بی
ڈکھ حالت بیوہ امڑی دی غش کر گیا سین دا جایا

.....☆.....

جعفر اے سین ولا باہوے ہنڑ پاک سہاگ دی چھاں تے
ایں سین دا گھر آباد کرے کل ویرھے دا سرمایا

.....☆.....

باسمِ لاکرُ

﴿نوحہ پاک﴾

{2835}

میکوں ڈے ویرن لچال میں اکبر منگدی ہاں
تہاکوں سوپ کے جیڑھا گئی ہامی او اپنا سوہنٹراں لعل میں اکبر منگدی ہاں

.....☆.....

مانواں دی ضعیفی وچ ہوندے مس لہندے پتر سہارا ہن
میڈی کوئی نہیں ٹیک ضعیفی دی تہوں ویرن آج ہر حال
میں اکبر منگدی ہاں

.....☆.....

عابد کون ہے لوڑھ سہارے دی ہر سین کون آسرا مل ویسی
کل گھر کون ہے سخت ضرورت آج تہوں ویرن نتاں نال
میں اکبر منگدی ہاں

.....☆.....

گھر سارا خالی نظر آسی میڈی زندگی اوکھی تھی ویسی
ڈیکھ اکبر دل پرچپساں میں ایہو کردی ہاں ویر سوال
میں اکبر منگدی ہاں

.....☆.....

ایندی بھین آ پچھسی حال ایندا ، سن حال ایندا ٹر ویسی
بیمار دی زندگی دی خاطر میڈے درداں دا بھائیواں
میں اکبر منگدی ہاں

.....☆.....

جعفر اے سین ہے آج توڑیں رو آہدی بارہویں چن کون
ڈکھی ممتا دی تسکین کیتے ہنٹر تہاکون سوہنٹراں لعل
میں اکبر منگدی ہاں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2836}

میڈا سرتانج ہنڑ میں وطن تے کیوں جانواں بغیر اکبر دے
کیوں ونج کے وطن تے لوگاں کوں منہ ڈکھانواں بغیر اکبر دے

.....☆.....

پتر ہوندن جے نال مانواں دے بخت مانواں دے پیر چمدے ہن
ڈیکھسن آ کے کل مدینے دیاں میکوں مانواں بغیر اکبر دے

.....☆.....

ٹھیک ہے ما میکوں سڈینا ناہی ول وی آخر او لعل ہا میڈا
کوئی نشانی سہاگ دی کونے نہیں جو ڈکھانواں بغیر اکبر دے

.....☆.....

میں توں بیمار بھین آ چکھیسی حال سن کے بھرا دے بہوں روسی
میڈے کیتے ہے اوکھ اُجڑی دا دل ولانواں بغیر اکبر دے

.....☆.....

میکوں چا ڈیو مجاوری اپنی میں تاں وطن دے رہی نہیں قابل
سوچ سنگدی نہیں میں وطن دا نام چانواں بغیر اکبر دے

.....☆.....

جعفر او سین اپنے بچڑے کوں بنرا بنڑیا ہویا آ خود ڈیکھے
رو کے آہدی ہی کیوں اکبر دی ما سڈانواں بغیر اکبر دے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2837}

احسان لا توں غازی ساکوں پچا وطن تے
بھینیں کوں آپ گھن جل سوہنڑاں بھرا وطن تے

.....☆.....

جیڑھی شان نال ہاسے ٹرے رل کے پاک ویرن
اوہیں شان نال ساکوں خود گھن کے جا وطن تے

.....☆.....

تھاڈے بغیر ویساں تاں پچھسی ساری دنیا
کیویں سنڑیساں غازی ڈکھ شام دا وطن تے

.....☆.....

کل عورتاں آ پچھسن تھاڈے ویر کن گئے ہن
ڈیساں جواب کیڑھا غازی ڈسا وطن تے

.....☆.....

یا نال اپنے ساکوں تربت دی جاہ عطا کر
کرنا اسان ہے غازی ہنڑ ورنج کے کیا وطن تے

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث ہر دل دی اے دعا ہے
ہر ہک نبی دی دھی کوں آ کے وسا وطن تے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2838}

ہے ما اکبرؑ دی بچوئے دی انجہ تربت کون گل لائی بیٹھی
جیویں آج اپنے مس لہندے کون آغوشِ اِج ہے آپ سمہائی بیٹھی

.....☆.....

ہے ول ول چمدی تربت کون نہیں سک امڑی دی آج لہندی
تربت کون سمجھ کے لعل دا رُخ رُخسار ہے آپ رلائی بیٹھی

.....☆.....

تربت دی ریت دے وِج بی بی آج انگلیں آپ پھریندی ہے
اے زلفاں ہن میڈے اکبرؑ دیاں ہے ممتا کون سمجھائی بیٹھی

.....☆.....

خشک ہونٹ سمجھ کے اکبرؑ دے سنگریزے چمدی ہے تربت دے
آج پتر سڈیندیں اچھکدی نہیں ہے ساری اچھک لہائی بیٹھی

.....☆.....

رو آہدی ہے قبر کون لعلؑ میڈا ہواریں ول میکیوں سڈ اماں
سنینؑ کون ڈسیندن ول اماں ہی اکبرؑ توں سڈوائی بیٹھی

.....☆.....

جعفرؑ ایں سینؑ کون لعلؑ ملے کرے سگن اے خود مس لہندے دے
آکھے عونؑ دی ما کون آ ڈیکھو ہی بنرا لعلؑ بڑائی بیٹھی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2839}

دشت کربلا ڈس توں میڈا ماہ لقا کن گئے
میڈی دھی معصومہ دا سوہنڑاں دلربا کن گئے

.....☆.....

میڈا کل سہاگ ہئی او مانگ دا سیندور ہئی او
گئے ہئی سہاگ دی نشانی میڈا لاڈلا کن گئے

.....☆.....

گھن سنیے آئی ہاں میں اوندی معصومہ دے
ڈس میڈی معصومہ دا لاڈلا بھرا کن گئے

.....☆.....

پتر جیڑھے ہوندے ہن بیوگی تے چھاں ہوندن
میڈی بیوگی دی ڈس سوہنڑیں او ردا کن گئے

.....☆.....

میں ودی گولیدی ہاں قبر وی نہیں ملدی
ما دا جو دلاسه ہا ما توں تھی جدا کن گئے

.....☆.....

جعفر ہنڑاں ایں بی بی کون سوہنڑاں لعل مل پوے
پچھدی ہئی جو بن بر توں میڈا آسرا کن گئے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2840}

میڈا ویر ہنڑ وطن تے آلِ عبا نہیں ویندی
کوئی سین باجھ تہاڈے وطنیں ولا نہیں ویندی

.....☆.....

منت ہاں میں کریندی تربت نہیں چھوڑیندی
بھرجائی کوئی بھی میڈی تہاڈے سوا نہیں ویندی

.....☆.....

بیٹھی ہے روندی دھپ تے تہاڈے بغیر واپس
وطنوں تے نال ساڈے اصغر دی ما نہیں ویندی

.....☆.....

اکبر دی امڑی رو ہے قاسم دی ما کول آہدی
اکبر بغیر وطنیں میڈی مانتا نہیں ویندی

.....☆.....

بھینیں کول آکھیاے میں تساں بھی جلو وطن تے
کوئی بھین بھائیاں باجھوں سوہنڑاں بھرا نہیں ویندی

.....☆.....

جعفر دا وارث آ کے این گھر دے غم مکا توں
این گھر توں باجھ تہاڈے آہ و بکا نہیں ویندی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2841}

میڈا ویر ڈے قبر دی جاہ میکیوں نہیں کوئی جو رہیا میڈا پیکا گھر
کیڑھی آس تے جانواں وطن اُتے ہے کیا بچیا میڈا پیکا گھر

.....☆.....

تہاڈی پاک مزار دے سائے تے نبھ ویسن چند ڈینہ زندگی دے
اتھوں ورنج کے ویساں کیں در تے ہے کیڑھا ڈسا میڈا پیکا گھر

.....☆.....

میں جیکر وطن تے ول جانواں ورنج ڈیکھساں اپنے خالی گھر
نہ ویر ہوسن نہ لعل ہوسن ہوسی او گھر کیا میڈا پیکا گھر

.....☆.....

اتھان ورنج کے وی اسان رونوناں ہے اوہو پاک مزار تے بہہ روسوں
میں وطن دے ڈا دی نہیں رہ گئی ہے انجہ لٹیا میڈا پیکا گھر

.....☆.....

بدھویساں چا پگ عابد کول ایہو فاتحہ ہر دا جھل بہسی
شالا ایہو لعل نصیب ہووم نہیں ایندے سوا میڈا پیکا گھر

.....☆.....

جعفر دا وارث جاں آسی اوں ویلے وطن تے ول ویساں
اوں لعل ہے کرنا خود آ کے آباد ولا میڈا پیکا گھر

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2842}

آکھن اُم العباس ہی کن گیا حسینؑ
بے آسرا میں تھی ہاں ہاں آسرا حسینؑ

.....☆.....

میکوں اپنے چار پتراں دا ارمان کوئی نہیں
ایہو ہے ڈکھ رویندا جو تھی گئے جدا حسینؑ

.....☆.....

منہ کر کے کربلا دو کریندے اے وین ہن
ہک وار آ کے ما کون توڑے گل تاں لا حسینؑ

.....☆.....

تربت تیڈی بنڑا کے اُتے پھل چڑھاواں میں
رحلت تیڈی سہیساں تیڈی بنڑ کے ما حسینؑ

.....☆.....

دھیاں دے درد میڈی کمر ہے جھکا ڈتی
میڈی زندگی ڈتی ہے تیڈے غم مکا حسینؑ

.....☆.....

جعفرؑ انہاں دی قبر توں آج وی ہن آندے وین
بھینیں کون گھن وطن تے توں ہک وار آ حسینؑ

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2843}

گھر خالی ڈیکھ کے پاک عابد ودا رت دے نیر وہاوے
ہر بند دروازے دے عابد ودا رو رو طاق لہاوے
.....☆.....

بند کمرہ ڈیکھ کے اکبر دا کر یاد بھرا کون روندن
تھہ پا کنڈے وچ چپ کر کے کھڑا نام اکبر دا چاوے
.....☆.....

بابے دے کمرے وچ ڈٹھا جڈاں مسند پاک کون خالی
ہر تیکے کون نال حسرت دے بیٹھا رو رو کے گل لاوے
.....☆.....

ونج کمن ویر دے پینگھے وچ حسرت دیاں جھاتیاں پیندائے
ڈے جھوٹا خالی پینگھے کون بیٹھا لوری کون دوہراوے
.....☆.....

عباس دے کمرے وچ آ کے سامان رکا رکھوایا
سجاد فضل دی امڑی توں کھڑا پھٹی ہوئی مشک لکاوے
.....☆.....

جعفر کونین دا مالک ہنڑ گھنے بدلے کل درداں دے
سجاد کون سارے گھر وسدے ول اکھیاں نال ڈکھاوے
.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحه پاک﴾

{2844}

آکھے ما قاسم دی پاک حسن میں سر وچ خاک روا کے
 تهاڈی پاک بہو گھن آئی ہاں
 اٹھو ڈیکھو کیڑھے رنگ دے وچ اتھاں حسرت نال سجا کے
☆.....

تھاڈے لعل نے سہرے پائے ہن اونکوں سہرے راس نہیں آئے
 تهاڈی تربت تے پھل سہریاں دے بنری توں آپ چوا کے
☆.....

تھاڈی نونہ دا ڈاج بنڑایا ہم او ڈاج رہیا نہیں آقا
 او ڈاج تاں پہنچ گئے عرش اُتے تهاڈا کربل پتر سما کے
☆.....

بارت گئی ہی شام ایندی مجبور کیتا ہا امت
 آج تهاڈی مزار تے آئی ہاں بارت کوں نال رلا کے
☆.....

پجڑے دا ولیمہ اُجڑی کوں ہا شام اچ ڈیوناں پیا
 تھی دیر تاں گئی ہے لیکن ہنٹر میں ہر ہک رسم نبھا کے
☆.....

جعفر ہنٹر او ڈینہ جلد آوے تھیوے ہر ہک سکن خوشی دا
 آکھے ما بنرے دی وارث کوں ڈیکھو بنری آپ بنڑا کے
☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2845}

دستار تیبی بدھ کے جاں آیا گھر وچ وارث پگ دا
سجاد دی حالت ایسی ہئی کوئی ڈیکھ دی ناہی سنگدا

.....☆.....

تعظیم کوں اٹھیاں کل سینیں پر اکھیاں دے بن ترٹ گئے
آکھے عون دی ما ڈیکھو چن عابد ہے سگواں بابا لگدا

.....☆.....

جیویں لاش عباس دی چائی ہووس ایویں کر جھکائی ہے آندا
ایں رنگ وچ آیا ہا خیمے وچ میڈا ویر مسافر جگدا

.....☆.....

لایا پھوپھیاں آن کے گل جسد م رہیا ضبط کریندا عابد
رہے لب خاموش تے چپ کر کے رہیا خون اکھیاں توں وگدا

.....☆.....

چمی آ پیشانی کل مانواں رہیا نظر جھکا کے روندنا
یاقوتی رنگ ہا نظر آندا ہر اشک دے ڈھندے نگ دا

.....☆.....

جعفر دا وارث گھن بدلے خوش آج تائیں ڈسدن ظالم
کل ظالماں کوں برباد چا کر طوفان اٹھا کے اگ دا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2846}

اَج بھین اصغر دی روندی ہے سر خاک روا زندان دے وِج
ہے آہدی ویر کوں ہواریں میکوں ملن تاں آ زندان دے وِج
.....☆.....

بیٹھی روندی ہے وانگوں بابے دے انداز یکے مظلوم دے ہن
کر خاک جمع علیٰ اصغر دی اَج قبر بنڑا زندان دے وِج
.....☆.....

سجّاد کوں آہدی ہے امت کنوں میکوں پینگھا ویر دا ہنڑ گھن ڈیو
میں بہساں اپنے ویرن دے پینگھے کوں سجا زندان دے وِج
.....☆.....

جیڑھے چار ڈھاڑے جیساں میں اے ویر دا پینگھا لائی راہساں
بہہ ڈیساں لوری ویرن دا خود پینگھا جھلا زندان دے وِج
.....☆.....

بھائیاں دیاں چیزاں بھینیں کوں بہوں ویر پیاریاں لگدیاں ہن
میں ویر دے پینگھے کوں جیساں نت اکھیاں تے لا زندان دے وِج
.....☆.....

جعفر اے سین ہنڑ وس پوے جیڑھی در تے کھڑ کے رو آکھے
ہے جیون اوکھا اُجڑی دا میڈا سوہنڑاں بھرا زندان دے وِج
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2847}

کسمن دھی کوں سر پیو دا ایویں عابد لعل ڈیویندا نہیں
صدمہ اے تاں دھیاں توں برداش کڈاہیں تھیندا نہیں

.....☆.....

ڈکھ توں کیویں سر بابے دا ہے جھولی وچ پائی بیٹھی
دھی دے دل توں اے جیہاں صدمہ کہیں صورت سنھلیندا نہیں

.....☆.....

پا کے سر جھولی وچ جیویں کسمن نیر وہندی ہے
ایں رنگ وچ تاں چند لمحے وی عابد لعل جویندا نہیں

.....☆.....

واپس گھن سر بابے دا ڈے آپ تسلیاں کسمن کوں
ساکنوں تاں اے حال ڈکھی دا میڈا لعل ڈکھیندا نہیں

.....☆.....

منہ تے منہ رکھ کے معصومہ درد دے وین کریندی ہے
بابا بنڑ کے بھین کوں چا کوئی ساکنوں وین سزیندا نہیں

.....☆.....

جعفر چر جگ وارث جیوے غم گھر پاک دا ختم کرے
ہنڑ تاں مصائب ایں گھر پاک دا حسن دا لعل ! ڈکھیندا نہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2848}

کوئی اصغرؑ کوں اطلاع ڈیوے ہوی بھین سڈیندی ٹر گئی
ڈینہ رات ڈکھی تیڈے درداں وچ ہے نیر وہیندی ٹر گئی
.....☆.....

دروازے تے وِج کھڑدی ہئی تیڈے ملن دیاں رکھ اُمیداں
ہے وِج زندان دے بھین تیڈی اَج تانگھ تنگھیدی ٹر گئی
.....☆.....

سجّاد دے کولھوں خود وِج کے تہاڈے حال ہئی ڈیندی سارے
تیڈی بھین ہے اصغرؑ درداں دے ساکوں حال سنڑیندی ٹر گئی
.....☆.....

تھاڈی لوری اپنی امڑیؑ توں ہئی سنڑدی نت معصومہ
اوں لوری تے ڈینہ رات ڈکھی ماتم ہے کریندی ٹر گئی
.....☆.....

توڑے آخری وقت تاں بھین دا سر پا جھولی وِج چن اصغرؑ
تہاکوں مل کے کجھ ڈکھ گھٹ ویسن ہے درد نبھیندی ٹر گئی
.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ او معصومؑ وسے ول کمسن ویر دے رلے
جیرھی ویر دے غم وِج زندگی بھر سر خاک رویندی ٹر گئی
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2849}

آہدائے زمانہ نبی نبی بھائیوں ہے بھرا دی
لیکن ڈکھاں دی منزل ہے سین دی زیادہ

.....☆.....

ڈاہویں دے ڈینہ تائیں تاں کل درد ہن برابر
شام غریباں سرتے درداں دی پا کے چادر
ویرن توں ودھ گئی ہے عصمت دی شہزادی

.....☆.....

ہک پاسے ویر دا ہے پتراں دیاں لاشاں چانوں
اول توں ہے ودھ انہاں دا خیمے توں باہر آنوں
قربانی ہر توں ودھ ہے تطہیر دی ردا دی

.....☆.....

سوکھائے شہید ہونوں سجدیں چا سر کٹانوں
اوکھائے نبی دی دھی دا بازار شام جانوں
ناہی نبی دی جائی اتنے ڈکھاں دے ڈا دی

.....☆.....

نوک سناں تے قرآن پڑھنا ہے ڈاڈھا سوکھا
بارودہ شامیاں وچ خطبے ہے ڈیون اوکھا
کم اوکھے جھولی پائے ہن ملکہ شرم حیا دی

.....☆.....

جعفر اے شاہزادی وارث ہے پاک گھر دی
ایں سین کوں دعا ہے ہر سین آپ کردی
وس پوے ہنڑ تاں جگ تے اے محسنہ خدا دی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2850}

ہی محسنِ سینِ دی جھولی وچ جڈاں امت نے ظلم وسایا ہا
دروازہ آندا ڈکھ ڈکھی چن ہاں دے نال چا لایا ہا

.....☆.....

جڈاں ٹھردے ہوئے دروازے دے وچ نال کھڑی ہی سینِ میڈی
ملعون ازل دروازے کوں خود سینِ تے آن گرایا ہا

.....☆.....

رہی سینِ بچیدی کمسن کوں پر طاق دی ضرب شدید آہی
اوں زخمی کر کے پہلو کوں وچ محسنِ کوں زخمایا ہا

.....☆.....

جھنڈیا محسنِ سینِ دا دھرتی تے ہی پاک دہن توں رت جاری
اصغر دے وانگوں سینِ میڈی کمسن معصوم کوں چایا ہا

.....☆.....

چا کمسن لعل کوں سینِ میڈی ڈکھ حالت لعل دی غش کر گئی
چایا ویر کوں بھینیں امڑی کوں بہوں مشکل نال اٹھایا ہا

.....☆.....

جعفرِ این سینِ دے محسنِ دا مل پاوے آ کے سینِ دا چن
کچھے ظالماں توں میڈی ڈاڈی دا کیوں پہلو پاک ڈکھایا ہا

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2851}

آکھے فذک دی مالک سینِ میڈا تساں رات کون میت چواہے
امت ملعون دیاں اکھیاں تون میڈی مخنی قبر بنڑاہے

.....☆.....

میڈا پاسہ ڈاڈھا زخمی ہے ڈیو جدم غسل ڈکھی کون
نہ چیسے ہتھ میڈا پاسے تون دائی کون چا سمجھاہے

.....☆.....

میں نہیں چاہندی میڈیاں دھیآں دا آوے باہر قدم ایں گھر تون
تابوت دے نال انہاں ڈکھیاں کون نہ آنون مول ڈیواہے

.....☆.....

ہئی عادی میڈیاں لوریاں دا جیکوں امت شہید ہے کیتا
شبیر دے اصغر وانگ اینکوں میڈے نال چا دفن کراہے

.....☆.....

اینکوں زخمی کیتائے امت نے کیوں خاک اُتے اے سمہسی
میڈے محسن لعل کون خود میڈے سینے تے چا آپ سمہاہے

.....☆.....

جعفر دا وارث جلد آوے گئے بدلے میڈے چن دے
اوندے آنون کون نہ دیر تھیوے ہر وقت دعا فرماہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2852}

میڈا غازی ویر کرا پردہ محراب وچوں وَنَج چیسوں
پگ خون آلودہ بابے دی
جیرھی جھڑ پی ہے سر اطہر توں میں پڑھ صلوات اٹھیسوں
.....☆.....

پگ ہوندی ہے عزت بزرگاں دی نہ دھرتی تے رہ جاوے
جیرھی ٹکڑے ٹکڑے تھی گئی ہے میں چم اکھیاں تے لیسوں
.....☆.....

سرتاج دی پگ دی اے حالت میڈی امڑی ڈکھ نہ سنکسی
عباس دی امڑی توں وَنَج کے ہر صورت آپ لکھیسوں
.....☆.....

کل ویر حسن پگ بابے دی ہے بدھنی وچ خلقت دے
ایندے ٹکڑے جوڑ کے دوبارہ میں بدھن دے لائق بنڑیسوں
.....☆.....

جڈاں واپس ویساں وطن تے امڑی دی مزار تے وَنَج کے
بھینیں دے نال میں امڑی کول رو کے آپ ڈکھیسوں
.....☆.....

آسی جعفر دا سائیں گھنن جڈاں بدلے کل اُجڑے گھر دے
میں اوندے ڈکھانوں دے کیتے کولھ اپنے سانجھ رکھیسوں
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2853}

کوئی آکھے میڈے بھائیوں کوں وَنچ در توں لوگ ہٹانوں
آج پاک جنازہ بابے دا کل دھیاں آن سہانوں

.....☆.....

آج کھول کے زلفاں بابے دی اساں لاش تے وین ہن کرنے
دھیاں کیتے ناممکن ہے جو ایڈا درد پچانوں

.....☆.....

کھڑے در اطہر تے ہن کوئی میڈے غیرت مند بھرا ہن
غازی چاہندائے جو وین ڈکھی دے ہرگز باہر نہ آنوں

.....☆.....

چپ کر کے اساں بابے پاک دی کیویں لاش چا ٹوروں
آکھو بھائیوں کوں آ لاش اُتے ہنڑ بھینیں کوں گل لانوں

.....☆.....

ہنڑ کوئی نہ کھڑے دروازے تے ہے لاش سہانوںی دھیاں
ممکن ہے جو گھر توں باہر وین ڈکھی دے جانوں

.....☆.....

جعفر گھر سین دیاں دھیاں دا وسے بابے پاک دے سائے
کوئین دیاں خوشیاں ایں گھر کوں آ پھلاں وانگ سجانوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2854}

سر پاک امیرؑ دا زخمی ہے کوئی بجن تاں سر تے آوے
آ سر جھولی وچ پاوے
پئے بسمل وانگ تڑپدے ہن توڑے کوئی آنڑ اٹھاوے

.....☆.....

ڈیوے کوئی اطلاع اے گھر دے وچ ہے ظالم ظلم وسایا
رنگین عمائے دے گلڑے کوئی آنڑ زمین توں چاوے

.....☆.....

جڈاں آخری وقت ہو بابےؑ دا ہن سر تے آنڈیاں دھیاں
توڑے عونؑ دی امڑیؑ بابےؑ دے خود ہتھ تے پیر بنڑاوے

.....☆.....

اجہ سینؑ دیاں دھیاں کوں ہوسی احساس اپنے پردے دا
ہوسی آنڑاں چاہندی عونؑ دی ما پردہ عباسؑ کراوے

.....☆.....

مسجد وچ لوگ ہزاراں ہن تہوں سینؑ نہیں سر تے آئی
ہر دھی تاں آنڑاں چاہندی ہے مخلوق عباسؑ ہٹاوے

.....☆.....

جعفرؑ او پاک امیرؑ وسے جیدی غربت عرش ہلایائے
جیدی ضربت تے جبریل آکھے ہنڑ سینؑ آ ٹیکاں لاوے

.....☆.....

بامولاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2855}

غیور مزاج عابد غیرت دا خدا عابد
شبیر دا چن عابد اکبر دا بھرا عابد

.....☆.....

ازلاں دی نفاست ہئی جیندے آ کے قدم چمدی
ہئی جوش و جلالت وچ عباس نما عابد

.....☆.....

کونین دے خالق دے صبراں دا نمونہ ہا
ہا شام دے سفران وچ خاموش رہیا عابد

.....☆.....

ہر ظلم دی گردن وی جیندے صبر جھکا چھوڑی
چپ نال کیتا غم دا ہنگامہ پیا عابد

.....☆.....

کل زندگی مصائب دے جیڑھا جام رہیا پیندا
دنیا توں وی ٹردیں ہوئیں پیتا جام بقا عابد

.....☆.....

جعفرؑ ایندے درداں دا ہنڑ دنیا تے مل پووے
وسے بھینیں بھرانواں وچ دنیا تے ولا عابد

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2856}

غازی دے وانگ جیندا غیرت توں پر جگر ہا
اونکوں سجاد آہن درداں دا تاجور ہا

.....☆.....

جین ٹھردے نیمیاں وچ بابے دی پگ بدھی ہی
اے رسم ہی نبھائی گئی توڑے وقت مختصر ہا

.....☆.....

بابے دے پرے جیڑھا سفریں جھلیندا رہیا
معراج تے نظردا بابے دا پاک سر ہا

.....☆.....

جیندے کیتے صفت ماتم بازاراں وچ وچھائی گئی
ایں رنگ دے پرے جھلنے سجاد دا صبر ہا

.....☆.....

دربار وچ رہیا جو کھر فاتحہ جھلیندا
اوں موقعے ، نال اوندے کل دھیاں بھریا گھر ہا

.....☆.....

جعفر دا پاک وارث اونکوں وسا جہاں تے
غیرت دے خون کولھوں ہر آنسو جیندا تر ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2857}

کیوں کیتن غیرت عابد دی اے سفر گوارا چپ کر کے
غیور ڈٹھا کیوں رب جائزے درداں دا نظارا چپ کر کے

.....☆.....

اکبر عباس دے قاتل ہن چوگرد نظر دے محملاں دے
غیور سید نال انہاں دے کیوں کیتائے گزارا چپ کر کے

.....☆.....

برداشت دے قابل ناہن جو گستاخیاں ہن بازار دے وچ
رب جائزے کیوں عابد ہا ڈٹھا شہر اے سارا چپ کر کے

.....☆.....

شبیر دی پگ دے وارث دے رہی حمد خدا دی ہونٹاں تے
اے جگر سراہ ہا عابد دا کیتا ڈکھ تے سہارا چپ کر کے

.....☆.....

جو کونے شام دے شہراں وچ ظلم امت لعین وسائے ہن
بیماری وچ انہاں ظلماں دا چایا بار اے بارا چپ کر کے

.....☆.....

جعفر ہنڑ تاں اوں عابد کوں کل لٹیاں خوشیاں مل جانوں
جیں درد بھری کل زندگی دا ڈٹھا غم دا کنارا چپ کر کے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2858}

لگے خبر جیڑھیاں دھیاں کوں گیا قید اِچ ٹر بابائے
کیا حال ہوسی اُنہاں دھیاں دا
کوئی آن ڈسے پردیس دے وِچ ہن ظالماں ظلم وسائے
.....☆.....

ساڈے ستویں امام دیاں وطن اُتے ہن پاک ستارہاں دھیاں
جڈاں سنڑیا ہوسی بابے کوں ڈتی امت زہر پلائے
.....☆.....

ہوسی پچھیا ہک ہک ویر کنوں انہاں رو کے ڈسایا ہوسی
نہیں بعد شہادت دے کہیں بھی اوندے زیور آن لہائے
.....☆.....

رو آہدیاں ہوسن بابے دی ساکوں لاش تے کوئی گھن جاوے
ہوسی ڈسیا بھائیاں پل تے ہن مظلوم نے دیرے لائے
.....☆.....

ہوسی پچھیا کہیں ساڈے بابے دا تابوت سہایا ہوسی
جڈاں سنڑیا ہوسی لاش اطہر مزدور آہن چا آئے
.....☆.....

جعفر ہنڑ اُنہاں دھیاں کوں ملے ول بابے دا سایہ
جہاں سنڑیا ہوسی غربت وِچ ہن امت چا ماٹر مکائے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2859}

تھاڑی ایں شہادت دا کیوں درد چھپیاں میں
تھی بیوہ گئے ہو کیوں امریٰ کوں ڈسیاں میں

.....☆.....

دستار یتیمی دی تساں آپ بدھائی ہے
کیوں پگ اے یتیمی دی بھینیں کوں ڈکھیاں میں

.....☆.....

میں توں پاک پھوپھی چھسن میڈا ویر نعتی ٹر گئے
کیوں حال اے شہادت دا اُجڑی کوں سنڑیاں میں

.....☆.....

اے جگر دے جو ٹکڑے وچ طشت دے پائی بیٹھاں
حیران ہاں دھیاں توں کیوں ہنڑ اے لکھیاں میں

.....☆.....

تھاڑے خون دہن دے ہن پوشاک تے جو دھبے
سجاد وانگوں اینکوں محفوظ رکھیاں میں

.....☆.....

ڈکھ تھاڑی شہادت دا ہرگز نہ بھلا سنگساں
وارث آوے جعفر دا ، ہر آن سڈیاں میں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2860}

تابوت آج ڈاہویں آقا دا گھر پاک دو بچڑے چائی آندن
کھڑیاں در تے سینیں روندیاں ہن جیڑھی بچڑے شکل بنڑائی آندن

.....☆.....

آندے ہولے ہولے ٹردے ہن اکھیاں توں آنسو جاری ہن
ہے منظر سارا کونے دا جیویں بچڑے مونڈھے لائی آندن

.....☆.....

جیڑھا جام بقا ہے امت ڈتا اجاں دہن کنوں رت جاری ہے
کچھ کفن وی ہے تھی سرخ گیا اے سرخ نشان لکائی آندن

.....☆.....

آکھن عسکرئی چن دی پاک امری اٹھو استقبال کوں کل سینیں
میڈے سوہنڑیں بچڑے بابے دا رل کے تابوت سہائی آندن

.....☆.....

ڈھلے جدم سایہ بابے دا تھی پتر بہوں بے آس ویندن
ذرا ڈیکھو سین دیاں پتراں کوں کیویں سر وچ خاک روئی آندن

.....☆.....

جعفر وں پونون پاک نئی ، اجداد دے نال ، اولاد رلے
ساڈے بدلے گھنسی حسن دا چن ، ایہا دل وچ آس آسانی آندن

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2861}

حسینؑ دنیا میں چرچا ہے کو بہ کو تیرا
سنائی دیتا ہے اب نام چار سو تیرا

.....☆.....

تیرے غلاموں کی قربانیوں سے ابن علیؑ
خدا بھی ہو گیا عالم سرخرو تیرا

.....☆.....

جہاں بھی عظمت توحید میں شکاف پڑا
وہاں خدا کے بھی کام آ گیا لہو تیرا

.....☆.....

نمازِ عشق پہ معشوق ہو گیا عاشق
کچھ اس طرح سے ہوا خون سے وضو تیرا

.....☆.....

تمہارے سجدے پہ ذاتِ صمد نے فرمایا
میں اس طرح سے ہوں تیرا ، ہے جیسے تو تیرا

.....☆.....

تیری شہادتِ عظمیٰ کا راز ہو گا عیاں
جہاں میں آئے گا فرزندِ خوب رُو تیرا

.....☆.....

نوحہ جات 2001ء

کل نوے 89

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2862}

جے میڈی یاد ستاوے توں بھین نہ رونویں
جے میڈا ہجر رُواوے توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

سفر دے وِچ تاں کئی صدمے آندے رہندے ہن
جے میڈا ڈکھ کوئی سزداوے توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

جے لوڑھ بابے کوں پئے گئی میڈی جوانی دی
جے تیڈا ویر نہ آوے توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

میں صدقہ بڑناں ہے پھوپھیاں دی پاک چادر دا
جاں کوئی اے آ کے ڈساوے توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

میں ٹر ونجاں ، اتے سامان میڈا ول آ کے
تہاکوں کوئی جے ڈکھاوے توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

وسے او ویر جو آہدا ہا بھین کوں جعفر
جے دیر ویر چا لاوے توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2863}

آکھ سیں سخی عبداللہ کوں ہنڑ ساڈے ٹرن دا وقت آ گئے
حق مہر دے وچ جیڑھی شرط آہی اوہا پوری کرن دا وقت آ گئے
.....☆.....

میڈے ویر دی آج تیاری ہے میں نال ہے ونجناں ویرن دے
میڈی ویر کوں سخت ضرورت ہے ساڈے نال ونجن دا وقت آ گئے
.....☆.....

ساکوں بابے پاک ڈسایا ہا ہے جو کچھ ہونوناں سفراں وچ
میڈا کربل دے وچ وحدت دے ہنڑ بھرم رکھن دا وقت آ گئے
.....☆.....

میڈے کربل نکھر بھرا وین میں پور بچانونائے سہیں دا
میڈوں ڈسدائے ساڈے کربل وچ ہنڑ خیمے ٹھرن دا وقت آ گئے
.....☆.....

میڈوں علم ہے ونج کے شام دے وچ میں ویر دا خون بچانوناں ہے
بازار اچ میڈا بھائیاں دے ہنڑ پر سے جھلن دا وقت آ گئے
.....☆.....

جعفرؑ ایں سیں دی جوڑی کوں پاوے سہرے ساڈا پاک سخی
آکھن امری کوں تہاڈے پتراں دے ہنڑ سکھ سنون دا وقت آ گئے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2864}

عباس ہمشیر دے سفر ادا جس وقت سوچیندن رو ڈیندن
جس وقت قناتاں مسجد دے در پاک تے لیندن رو ڈیندن
.....☆.....

ہن کیوں جو ضامن پردیاں دے ، احساس ہن تہوں پردے دا
تظہیر دے پردہ داراں دے محل جاں سچیندن رو ڈیندن
.....☆.....

سجاد ہے عین جلال دے وچ ہن اکیاں سرخ مسافر دیاں
مظلوم جڈاں کل سجاں کون خود صبر ڈیویندن رو ڈیندن
.....☆.....

ارمان ایہو ہے دل دے وچ کیوں سینیں سفر پسند کیتائے
انج محملاں کون تیار کرو جڈاں کہیں کون ڈیندن رو ڈیندن
.....☆.....

خود وچ کے شہر مدینے وچ اعلان کریندن پردے دا
کوئی باہر نہ آوے جاں کہیں کون تاکید کریندن رو ڈیندن
.....☆.....

جعفر ہنڑ میڈے وارث دا بدلے دی ہیل توں جگر ٹھرے
جیڑھے آج بھی سین دے سفر ادا کون بہہ یاد کریندن رو ڈیندن
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2865}

آواز آئی سینِ دی تربت توں نہ چن گھبرا میں نال ہوساں
تھاڈے سارے ڈکھاں درداں وِچ اُجڑی دا بھرا میں نال ہوساں
.....☆.....

میں اپنیاں نونہاں دھیاں دی بھائیواں ہوساں کل درداں دی
خود چھوڑ بقیع کوں سفراں وِچ میڈا لعل سدا میں نال ہوساں
.....☆.....

تساں لاشاں چیسو پتراں دیاں میں پرے جھلیساں رو رو کے
تھاڈے نال چویساں ہر لاشہ ڈیکھیں لعل میڈا میں نال ہوساں
.....☆.....

جڈاں خیمے ٹھرن دھیاں دے میں پہرے ڈیساں رو رو کے
کل اپنیاں نونہاں دھیاں دے خود باپردہ میں نال ہوساں
.....☆.....

بازاراں وِچ توں بھینیں دے نہ پردیاں دی کوئی فکر کریں
بازار اِچ بنڑ کے ہر موقعے سلطآنِ وفا میں نال ہوساں
.....☆.....

جعفرؑ اوں مالک سینِ دا گھر آباد ہووے جو بچڑے کوں
فرمیندن تیڈے درداں وِچ میڈا ماہ لقا میں نال ہوساں
.....☆.....

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{2866}

آکھے بھین اکبر دی نانے کون شہ کرب و بلا کون روک گھنو
انہاں ونجناں ہے ول نہیں ولناں آج بھین بھرا کون روک گھنو

.....☆.....

تساں جائز دے ہو انہاں سفران دا انجام جو تھیوناں ہے نانا!
کل سینیں نال ہنٹر وطن اُتے سلطان وفا کون روک گھنو

.....☆.....

ڈکھ آئی ہاں عون دی پاک امڑی ہن ویرن نال تیار کھڑے
شالا پردے رہ محفوظ ونجن تساں عون دی ما کون روک گھنو

.....☆.....

ساڈی بابا گالھ تاں سنز دے نہیں تساں حکم جاں ڈیسو رُک وین
اے ہر دا سفر شہادت ہے کل آل عبا کون روک گھنو

.....☆.....

تھا کون علم ہے ویر علی اکبر تون میڈی ہک لحظہ دی نہیں بھدی
میڈی خاطر نانا سفران تون میڈے پاک بھرا کون روک گھنو

.....☆.....

جعفر ایں ہجر دی ملکہ کون ہنٹر خوشیاں ویر دیاں مل پونون
جو رو آہدی ہی نانے کون ہر ماہ لقا کون روک گھنو

.....☆.....

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{2867}

رو رو کے آکھے امڑی عباس با وفا کون رکھیں خیال غازی
سفریں پیاں ٹریندی میں آلِ مصطفیٰ کون رکھیں خیال غازی

.....☆.....

مشکل دے وِج توں غازی کریں زندگی نہ پیاری
ہر حال وِج بچانویں توں سین دے بھرا کون

.....☆.....

تھاڈی زندگی دے وِج تاں میڈا جوان بچڑا
نہ کوئی زوال آوے کہیں سین دی ردا کون

.....☆.....

لکھ وار لاش ہووے پامال گو تھاڈی
سرتاج پچیا راہوے اکبر دی پاک ما کون

.....☆.....

روضے دے وِج تہوں میں تربت تے ہتھ رکھا کے
تاکید ہاں کریندی عباس میں تہاکوں

.....☆.....

جعفر وفا دی ملکہ ڈیکھے وسدے پاک ویڑھے
آکھن تیڈی وفا وِج ڈسے فرق نہ اساکوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2868}

میڈی جوڑی پئی ہے نال ویندی احسان ایہو فرماہے چا
آسی پہلی عید تاں رستے وچ رلے جوڑی دے گزراہے چا
.....☆.....

جتھاں عید دا چین تہاکوں ڈس پووے سڈ کولھ بلھائے جوڑی کوں
میڈی طرفوں ہک ہک کمسن کوں گل کئی کئی وار لواہے چا
.....☆.....

رمضان شریف دے بعد تساں وِج پہنچنا ہے کونے وِج
میڈی طرفوں میڈی جوڑی کوں ما بنڑ کے پیار کراہے چا
.....☆.....

ہک عید تاں باجھ میں پتراں دے رو رو کے چا گزریساں
قربانی والی عید اُتے میکوں لعل ضرور ملاہے چا
.....☆.....

تساں جتنے بھی مصروف ہووو ، اُتھاں ہوسن غلام ہزاراں
ڈوہیں ویر مسافر بھینیں دے چا کہیں دے نال بھجاہے چا
.....☆.....

اے تاں چار مہینے ہن آقا میڈا ہک ڈینہ وی ہے اوکھا
اے وی مونجھے ہوسن ہر صورت چین وطن اُتے پچواہے چا
.....☆.....

جعفر دا وارث پاک آوے ، مک جانوں ہجر ڈکھی دے
تساں عید دے ڈینہ میڈی جوڑی توں ایہا پاک دعا کرواہے چا
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2869}

دل ٹھہر ویندائے مانواں دا جاں جھولی لعل سمہندیاں ہن
ممتا کوں تسکین ہے ملدی جسم لوریاں ڈہندیاں ہن
.....☆.....

دل دی نازک کونیل وانگوں ڈسدے ہن معصوم سدا
ہونشاں وچ ہے روح آ ویندی جسم پیار کریندیاں ہن
.....☆.....

پینگھا ہوندائے دل مانواں دا جیدے وچ چن سمہدے ہن
گویا دل وچ لعل سمہا کے پیار دے نال جھلیندیاں ہن
.....☆.....

ما اصغر دی لعل کوں آ کھن جیندا تیں جیہاں چن نکھڑے
او مانواں تاں غم دی سیڑھ ایج دنیا توں ٹر ویندیاں ہن
.....☆.....

میڈی لاش کوں جھولی پا کے میں اصغر زک نہیں سنگدی
جتنا روکیندیاں میں اکھیاں کوں اتنے نیر وپندیاں ہن
.....☆.....

جعفر دا ہنڑ مالک آ توں ، ایں ما کوں سکھ لعل دے ڈے
جیندیاں اکھیاں ہر آنسو دے نال دعا فرمیندیاں ہن
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2870}

یاد کریندیاں اصغرؑ کوں لوری ہے لب تے آ ویندی
لعل دا چہرہ نظر آندائے ، ہے روح میڈی گھبرا ویندی
.....☆.....

جھولی وچ ہے آج توڑیں لمس اوندی محسوس تھیندی
خالی ڈیکھ کے جھولی کوں ہے مایوسی دل تے چھا ویندی
.....☆.....

میڈے پاک سہاگ دی ہک پاک نشانی ہی اصغرؑ
کیا تھی پوندا نال اوندے جے ٹر اے بیوہ ما ویندی
.....☆.....

کوشش کردی ہاں میں اصغرؑ دے پینگھے تے نہ نظراں کراں
خالی ڈیکھ کے پینگھے کوں ہے درد اچ بڈ ممتا ویندی
.....☆.....

ہک واریں تاں لعل اصغرؑ چا میکوں شکل ڈکھاوے ہا
کئی ڈینہ سکھ دے ، ڈیکھ کے اونکوں صبر دے نال نبھا ویندی
.....☆.....

جعفرؑ اے ڈکھ مک ویندے ، ایں سین دا ویڑھا وس پوندا
جیکر ہر زخمی دل دی آج ، تھی منظور دعا ویندی
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2871}

تیڈی یاد اصغر ہر ویلے میڈا درد و دھسی زندگی بھر
تیڈے ٹرن دا ہک ہک منظر امڑی کوں روہی زندگی بھر

.....☆.....

جیویں رخصت تھیندے ویلے ہاوی ما توں پیار کرایا
امڑی توں او ہونٹ چمانون میڈا دل تڑپسی زندگی بھر

.....☆.....

بابے دے ہتھاں تے جیویں ہانویں تڑپیا جھل کے تھنہ
میڈے جگر اتے او منظر سدا نخر چلیسی زندگی بھر

.....☆.....

بابے دے ہتھاں توں جیویں تہاکوں بھین گھدا ہا اصغر
اوندا خون کوں ڈیکھ کے رونون میڈا جگر ہلیسی زندگی بھر

.....☆.....

تھاڈی قبر بنڑیندے ویلے جیویں رُناں لعل علی دا
اوندے درداں دا او منظر میکوں دھپ تے باہیسی زندگی بھر

.....☆.....

جعفر ای بی بی کوں ہنڑ تاں سکھ جھولی دا مل جاوے
جو آہدی ہئی تیڈے پینگھے تیڈی امڑی تھپسی زندگی بھر

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2872}

آکھے معصومہ ڈسو امڑی کیوں اصغرؑ ویر بولیندا نہیں
میں ڈھیر سڈیندی رہی ہاں اکھیں اپنیاں لعل کھولیندا نہیں

.....☆.....

اکبرؑ دے سینے دے وانگوں ایندے گل توں خون ہے جاری
منہ رخسار تے لایم میکوں ویرن پیار کریندا نہیں

.....☆.....

میڈے ویر اصغرؑ کوں اتنی پہلے تاں نندر ناہی آندی
شالا خیر ہووے اصغرؑ دو کیوں ویر جواب ہنڑ ڈیندا نہیں

.....☆.....

ایڈے سوہنڑیں لعلؑ تے ہرگز کوئی وی ظلم نہیں کر سگدا
پانی پی کے نندر پیائے تہوں پہلے وانگ سڈیندا نہیں

.....☆.....

میکوں اے تاں ڈسو کیوں ہنڑ پینگھا سرخ ہے تھیندا ویندا
ہتھ چمدی ہاں میں اصغرؑ دے ، ہتھ رخسار تے لیندا نہیں

.....☆.....

جعفرؑ نت ہے تڑپ جگر دی ، ڈیکھوں وسدا ہنڑ ایں چن کوں
رب جانڑے کیوں حسنؑ دا جانی اتنا کرم کریندا نہیں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2873}

پچھے کوئی حرم تون ظالم کیا تیڈی کوئی اولاد نہیں
جے صاحب اولاد تون ہوندا انج کردا تون بیداد نہیں

.....☆.....

جیندے گھر وچ ہونون کمسن اوہو مل پیندائے بالاں دا
اے ہے مان میڈی ممتا دا میڈی جھولی کر آباد نہیں

.....☆.....

ہوندائے نازک گل بالاں دا ، ڈکھ ذرا اپنا پھل ظالم
تون ہنڑ اتنا ظلم وسا نہیں جے کردا کوئی امداد نہیں

.....☆.....

تیڈے ظلم دا ڈکھ ارادہ میں آ در خیمے تے گئی ہاں
انج تڑپایئے ممتا نے میکوں سر دی چادر یاد نہیں

.....☆.....

میں پابند امر وچ کھڑیاں ورنہ اتنا ظلم نہ تھیندا
ہے افسوس ایہو اے ظالم آج ما دے لب آزاد نہیں

.....☆.....

اے امڑی ہے آج تائیں آہدی گھنے با بدلے کوئی کمسن دے
جعفرؑ ایس سین دے آج تائیں کیوں سزدا کوئی فریاد نہیں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2874}

رو آگھن ما اصغر دی سرتاج امانت گھن میں توں
میڈا اصغر ہے کل سرمایا میڈے پیار دی دولت گھن میں توں
.....☆.....

اولاد ہوندی ہے سانگا ، ایہو ہم رشتہ این گھر دا
چن ہوندن قسمت سانگے ، مجبور دی قسمت گھن میں توں
.....☆.....

تھاڈے سر دا بنڑا کے صدقہ میں کمن ہاں گھن آئی
بچ پونویں سین دا جانی ، میڈی زندگی دی راحت گھن میں توں
.....☆.....

ایں چن دے بعد تاں میڈا کوئی مقصد نہیں زندگی دا
میں دھپ تے رندا رہنڑائے میڈی اصلی حسرت گھن میں توں
.....☆.....

تھا کوں سونپ جے کھڑساں اصغر میڈا فرض ادا تھی ویسی
سائیں اپنے وسدے گھر دا سرمایاء عصمت گھن میں توں
.....☆.....

وسے جعفر بنڑا او بی بی جیڑھے ہن سرتاج کوں آہدے
میڈے بخت دی پاک نشانی ممتا دی صداقت گھن میں توں
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2875}

تیڈی لحد تاں بنڑ گئی ہے اصغرؑ میں آپ لہانواں کیویں
نہیں اذن شریعت ڈیندی تیکوں میں دفنانواں کیویں

.....☆.....

سجاد بھرا ہا تیڈا او لحد ایچ آن لہیندا
لیکن سجاد ہے غش وچ ونج اونکوں جگانواں کیویں

.....☆.....

تہاکوں اکبرؑ آن لہیندا بہہ کے تلقین سسریندا
او سمہہ گئے گرم زمیں تے ونج اونکوں اٹھانواں کیویں

.....☆.....

عباسؑ بھرا جے ہوندا میکوں کوئی تکلیف نہ ہوندی
او وی رُس گئے میں بیکس توں غازی کوں منانواں کیویں

.....☆.....

باقی بچ گیاں ہن کل سینیںؑ دفنا نہیں سنگدیاں او بھی
ہنڑ وطن توں ویر حنفیہؑ ، ڈس لعل سڈانواں کیویں

.....☆.....

جعفرؑ وسن ہنڑ او بیکس جو پتر کوں ہن رو آہدے
تیڈا چہرہ ہے چن توں سوہنڑاں اُتے خاک میں پانواں کیویں

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2876}

توں مہندی لا بنی ، ونجے گزر نہ رت سگناں دی
اگوں رونون دا بہوں وقت پیائے رت ڈھیر پی ہے ہنجواں دی

.....☆.....

ہوندین بیاں مہندیاں خوشیاں دیاں جیڑھیاں لگدیاں ہن خوشیاں تے
کونین توں دکھری ہے بنی ساڈی اے تقریب ڈکھاں دی

.....☆.....

ما پیو جتنے مجبور ہونون چند سنون ضرور کریندن
پناں سنون کیتے نہیں ڈے سگدی کوئی ما ڈولی دھیاں دی

.....☆.....

اینکوں بیوگی دا ہک سنون سمجھ چپ کر کے مہندی لا گھن
چند گھڑیاں سہاگ دا سایہ ہے اگوں بیوگی ہے صدیاں دی

.....☆.....

جیویں مانواں پتر دی لاش کوں وی ہن پیندیاں سکن دے سہرے
ایویں مہندی ہوندی ہے دھیاں دی وڈی حسرت کل مانواں دی

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین کوں ول مہندی خوشیاں دے نال لوتجے
تھیوے پوری حسرت صدیاں توں ہے کل مانواں پھوپھیاں دی

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2877}

میں روک نہیں سگدی بنرآ کیوں جو ہن ایسے حالاتے
لیکن ہنر بعد تہاڈے میڈے سر تے اندھاری راتے

.....☆.....

ہوسی ایویں قسمت میڈی ہوسی بیوگی آنونی سر تے
میڈے وانگ بنڑی نہیں دلہن کوئی اُجڑی ایں دنیا تے

.....☆.....

بنرے دے بجائے میڈا ہے بیوگی گھونگھٹ چایا
میڈے در تے آن لٹھی ہے کل درداں دی باراتے

.....☆.....

میکوں اتنا آپ ڈساؤ چا تہاڈے بعد ونجاں میں کنتے
ونجاں شام یا کربل رھواں تہاڈے درد جگر کون لاتے

.....☆.....

کرو اتنی دعا جو میڈی اے زندگی ہنر مک جاوے
نہ رونواں بنڑ کے بیوہ سرتاج ہنر شام دے راہ تے

.....☆.....

جعفر دا وارث آ کے ڈیوے خوشیاں ایں بنرے کون
کرے خوش امڑی دے دل کون بنرے دی سچ سجاتے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2878}

گیا ٹر بنرا جڈاں نیمیاں توں پچھے درد جگر کوں لا کے رُنی بہوں بنری
بہہ اپنے خیمے وچ تنہا ، بیوہ دی شکل بنرا کے رُنی بہوں بنری

.....☆.....

آکھے بیوگی دے ڈکھ آ ویندن دنیا تے شریف دھیاں تے
ول اپنی بیوگی دے نقشے وچ ذہن دے آپ سجا کے

.....☆.....

اے نہا پچھتاوا ٹورن دا ، ہا ٹورن فخر بنی دا
پر جیویں ٹریا ہا حسن دا چن اوں وقت دے نقش جما کے

.....☆.....

ہک پاسے غم ہا بیوگی دا ، بیا چنتا ہا پردے دا
بنی خود کوں سمجھ کے بے وارث ، کل درداں توں گبھرا کے

.....☆.....

ہا علم بنی کوں ول خیمے جیویں بنرا واپس آسی
تہوں اپنے سہاگ دے جوڑے کوں خود بیوگی وچ بدلا کے

.....☆.....

جعفر اوں بنے کوں ول خوشیاں میڈا وارث پاک ڈکھاوے
جیکوں ٹور کے اپنے خیمے توں ، شادی دا ویس لہا کے

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2879}

ہر سینِ دعا فرماوے ، بنراً لہندا پئے
پئے ظالم ظلم وسیندے ہن رب خیر دی خبر سناوے بنراً لہندا پئے
.....☆.....

ہک ظالم چھپ کے وار کیتائے گیائے مقنع جھنڑ دھرتی تے
کوئی آکھے نجف دے والی کون آ مقنع خاک توں چاوے
پئے لہندا بنراً
.....☆.....

پئی سنون کریندی ہے امت شقی انوں ڈاڈھی گرم زمیں ہے
عباس کون آکھو ہنڑ ونج کے خود پکڑ رکاب لہاوے
پئے لہندا بنراً
.....☆.....

پتراں دے حق وچ مانواں دی رد اصلوں دعا نہیں تھیندی
آکھو امری کون کرے آپ دعا شالا حسن دی پگ بچ جاوے
پئے لہندا بنراً
.....☆.....

انداز ہے جیڑھا شامیاں دا ودھ ہر توں ظلم وسین
دے گھوڑے بھجن ہر پاسوں کوئی لاش تے سنبھ نہ آوے
پئے لہندا بنراً
.....☆.....

جعفر او امری بنرے کون ول سگن دے سہرے پاوے
جیکوں دائی ہا اے عرض کیتا شالا خالق آپ بچاوے
پئے لہندا بنراً

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2880}

ہنڑ بنرا لہ گئے زین اُتوں پے شامی سنون کریندن میں ڈکھ آئی ہاں
ہنے اوکھا لہایا گھوڑے توں پے رساں ڈھیر نہیندن میں ڈکھ آئی ہاں
.....☆.....

ساکوں وقت نہیں ملیا مہندی دا ہن پانی تے پابندیاں
ایں واسطے شامی بنرے کوں پے مہندی سگن دی لیندن
ہاں میں ڈکھ آئی ہاں
.....☆.....

اساں سہرے پوائے نہیں بنرے کوں پھل ساکوں میسر ناہن
ایں گالھوں پھلاں دے نال اوکوں پے شامی آپ سچیندن
ہاں میں ڈکھ آئی ہاں
.....☆.....

پھل اتنے پوائے ہنے بنرے کوں ناہی میں توں چن سنجڑیندا
ڈے غسل لہو دے نال اوکوں ، کھڑے شامی جشن منیندن
ہاں میں ڈکھ آئی ہاں
.....☆.....

خونی قالین تے بنرے کوں ہے ظالم امت سمہایا
دے کردے طواف ہن کل شامی ، ویندے سہرے رنگ بدلیندن
ہاں میں ڈکھ آئی ہاں
.....☆.....

جعفر آوے او رت خوشیاں دی ڈیوے دل دائی اطلاع
ہنڑ نال سگن دے پھلاں دے پے قاسم کوں سنوریندن
ہاں میں ڈکھ آئی ہاں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2881}

آؤ حسن بھرا تساں خود ڈیکھو جیویں قاسم سہرے پائی آندائے
تھاڈی سادی پگ سر اطہر تے تھاڈا سوہنٹراں لعل سجائی آندائے

.....☆.....

ماحول ناہی اے شادی دا تھاڈی پوری وصیت کرنی ہی
نبہ سہرہ سرتے چن قاسم خود تحت الحنک ولائی آندائے

.....☆.....

جیڑھی حالت ہے چن قاسم دی باراتی ڈیکھ کے روندے ہن
پوشاک شہادت آج قاسم انج بنریاں وانگ سہائی آندائے

.....☆.....

ہے موقع سنوناں سکناں دا لیکن دستار تے آج بنرا
تھاڈی پاک بہو دی رب جائڑے خود بیوگی آپ لکھائی آندائے

.....☆.....

ہے روندی امڑی باقر دی رب جائڑے ویر ہے آکھیا کیا
ہے بیوہ امڑی غش کر گئی جیویں پلوں لعل بدھائی آندائے

.....☆.....

جعفرؑ ول تھیون کل خوشیاں ایں رنگ دے نال زمانے تے
آکھے کل دنیا ساڈا آقا ہنٹر ہر غم دی اصل مکائی آندائے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2882}

بنی کوں آکھو لاش بنے دی سہا ونجے
اپنے ڈکھاں دا حال بنے کوں سنا ونجے

.....☆.....

رونون دے نال درد دا طوفان گھٹ ویندائے
رونون دی سدھر لاش تے آ کے مٹا ونجے

.....☆.....

امید ہے حسن بھی آج آسن ایس لاش تے
چاچے کوں توڑے حال ڈکھاں دے ڈکھا ونجے

.....☆.....

نونہاں دا درد ڈاڈھا شریفاں کوں ہوندا ہے
چاچے کوں دل دے درد تاں آ کے سنا ونجے

.....☆.....

کرنا شریک درد ڈکھاں کوں گھٹا ڈیندائے
ڈکھ درد نال بنے دے آ کے ونڈا ونجے

.....☆.....

جعفر ہے آج وی سیج کریدی ایہا دعا
آوے ہنڑ او خوشی جو ہر ہک غم بھلا ونجے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2883}

آکھو بنی کون ہنڑ آ کے بنرے دی لاش سہاوے
ہے وارث لاش دی بنی او آ کے کفن ہٹاوے

.....☆.....

اوندی بیوگی دیاں کئی رسماں ہن کرناں ادا سین اداے
بنی بیوگی دیاں آ رسماں ہنڑ آپ ادا فرماوے

.....☆.....

بہ نال بنے دے بنی ہنڑ وارث لاش بنے دی
ہر سین اوکوں خود آ کے سرتاج کیتے پرچاوے

.....☆.....

کرے شرم نہ لاش بنے تے ، پرچانونی دا دستورے
ہر سین کوں پرے ویلے بنی ہنڑ وارث گل لاوے

.....☆.....

گل آن کے لیسن سینیں اوندی چادر چم کے رسن
لا گل پھوپھیاں مانواں کوں رونون دی سدھر لہاوے

.....☆.....

جعفر سے حسن دا ویڑھا سے بارش نت خوشیاں دی
ساڈا بارہواں آقا ہنڑ تاں اے گھر خود آن وساوے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2884}

جڈاں بنرے کون گل لایا شہزادی عجم و عرب دی
منہ کر سینیں دو کیتی بی بی ہک گالھ غضب دی

.....☆.....

ایندا غم نہیں جوان ہمیشہ مانواں تون نکھڑدے رہندن
نہمی پتر جوان دا صدمہ خود ذات ہے جائز دی رب دی

.....☆.....

پتراں دیاں لاشاں جگ تے ہن ڈھدیاں اکثر مانواں
لیکن میکوں پتر دی لاش ایج نہیں لاش بنے دی لہدی

.....☆.....

انج لاش کہیں بنرے دی ڈھی آج توڑیں کہیں ما نہیں
نہیں نظر آندی ایں لاش ایج کوئی چیز میڈے مطلب دی

.....☆.....

میں چمنا ہا پتر دا چہرہ ، رخسار نظر نہیں آندے
میکوں گول ڈیو نقش بنے دے ہی منت کریندی سب دی

.....☆.....

جعفر اے امڑی ڈیکھے ول سونہڑیں پتر دی شادی
ڈیوے آن مسرت اینکوں چن حسن دا جگ تے ابدی

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2885}

تہاکوں ملن پئی آندی ہے بیوہ ما توں بنرا اکھیاں کھول
حق بہوں ہوندا ہے مانواں دا توں بنرا اکھیاں کھول

.....☆.....

جڈاں مانواں آنون ملن کیتے اٹھی استقبال کریندائے
امرئی کوں آندا ڈیکھ ذرا توں بنرا اکھیاں کھول

.....☆.....

جڈاں ٹر کے اپنی امرئی کوں گل لیسیں دل ٹھر ویسی
نہ امرئی کوں اے حال ڈکھا توں بنرا اکھیاں کھول

.....☆.....

ہن آپ وی بیوہ ہنڑ کیویں غم سہسن پاک بہو دا
نہ امرئی پاک دے درد ودھا توں بنرا اکھیاں کھول

.....☆.....

تھاڈی بنری پئی ہے نال آندی تھاڈے ملن دیاں رکھ اُمیداں
ذرا نال بنی دے درد ونڈا توں بنرا اکھیاں کھول

.....☆.....

جعفرؑ وس پوے او امرئی جیڑھی سیج اُتے ہی آہدی
ڈتائے میکوں تھاڈے درد مکا توں بنرا اکھیاں کھول

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2886}

ہر سال حسن دے جانی دی اے سیج بنڑانوناں لازم ہے
دل بیوہ ما دا ٹھر ویندائے
بنرے دی سیج کوں جتنا بھی ممکن ہو سجانوناں لازم ہے
.....☆.....

جیڑھی سین دے دل دی حسرت ہئی کربل وچ پوری ناہی تھئی
اوبا حسرت پوری کرن کیتے اے رسم نبھانوناں لازم ہے
.....☆.....

ہے ہر ہک ما دا دل چاہندا میں پتے دے سہرے ڈیکھاں ہا
ایں سیج کوں سہریاں نال سجا ، دل ما کوں ڈکھانوناں لازم ہے
.....☆.....

جیڑھا جملہ عروسی بنڑیا ہا او خیمہ اصل عزا دا ہئی
ڈکھی ما دی حسرت دی خاطر آج سیج سہانوناں لازم ہے
.....☆.....

بنرے دی امڑی گھن حسرت ہر سیج کوں ڈیکھن آندی ہے
تہوں سیج سجا کے ممتا دا ڈکھیا دل پرچانوناں لازم ہے
.....☆.....

جعفر سلطان زمانہ دی آمد تائیں سیج سچیندے رہو
پاک امڑی کوں سدا خوشیاں دی امید ڈیوانوناں لازم ہے
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2887}

وَنُحْ ویرن بہہ توں خیمے وِج ہے لاش تے آنوناں بنری
سرتاج دے نال ہے لاش اُتے ڈُکھ درد وِٹڈانوناں بنری

.....☆.....

تہاڈی شرماں والی دھی ہنڑ نہیں ساڈے سامنے لاش تے آندی
ہے لاش دی وارث تہوں آ کے ہے میت سہانوناں بنری

.....☆.....

چند گھڑیاں ہن ملاقات دیاں اگوں درد دی مدت طویلے
ہے نال بنے دے وقت ایہو خود بہہ کے نبھانوناں بنری

.....☆.....

کجھ دیر دے بعد تاں بنری دا نہ اے خیمہ رہ ویسی
چند گھڑیاں عروسی خیمہ آج ہے آپ ہنڈھانوناں بنری

.....☆.....

ہسی تازہ درد رنڈپے دا تہاڈے سامنے آ نہ سنکسی
بنرے دی لاش تے ہنڑ اپنا ہے گھونگھٹ چانوناں بنری

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دے سگن کرے خود حسن دا جانی آ کے
آکھے ابد تائیں ول کوئی وی ڈُکھ نہیں جگر کول لانوناں بنری

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2888}

عاشور دی شب کرے غازی دعا شالا رب دی ذات ڈکھاوے آباد جھولیاں
شالا خیر دے نال ایویں وطن اُتے ہر سین دی دھی گھن جاوے آباد جھولیاں

.....☆.....

میڈی آس تے تھی بے فکر ٹریاں ہن وطنوں سین دیاں جائیاں
کل سفراں وچ ایں نوکر تے ہن فخر کریندیاں آئیاں
اے نوکر شالا خیر دے نال ایویں وطن اتے پہنچاوے آباد جھولیاں

.....☆.....

جیڑھے ویڑھے وچ نہ بال ہونون او گھر ڈسدا ویرانے
سج ویندن گھر جڈاں تھی پوندن ویڑھے وچ پتر جوانے
بد نظر کنوں انہاں سینیں دیاں چا خالق آپ بچاوے آباد جھولیاں

.....☆.....

ہر کمسن بال ہوندائے ہر ما دی ممتا دا حسین بہلاوا
شالا راہوے قائم ہر جھولی دا ہر بال تے اپنا دعوی
عباس کوں خالق زندگی بھر پر پتراں نال ڈکھاوے آباد جھولیاں

.....☆.....

میں لاکھ واریں قربان ہونواں ایں سین دے وسدے گھر توں
نہ کوئی جھولی محروم تھیوے کہیں اپنے نور نظر توں
بڑاں میں صدقہ رب وطن اُتے شالا خیر دے نال بچاوے آباد جھولیاں

.....☆.....

جعفر سخی غازی گھن بدلے چا من دی پیاس بھانوں
ہر سین دا گھر آباد ہووے کل رونقاں گھر ول آنوں
کل جگ دی مسرت ایں گھر وچ خود ٹر کے ڈیکھن آوے آباد جھولیاں

باسمِ لا کر نَع

﴿نوحہ پاک﴾

{2889}

ڈکھ کے ویر دا رُخ اکھیاں دی پیاس بجھیندی بیٹھی ہاں
آخری رات سمجھ کے اوندی پیار کریندی بیٹھی ہاں

.....☆.....

ہر پاسوں ہن غلط آوازاں درد کنوں دل پھٹدا ہے
باہر نہ جاوے ویر ڈکھی دا آپ روکیندی بیٹھی ہاں

.....☆.....

کافی لوگ ہن چھوڑ کے ٹر گئے غربت چھا گئی ہے ڈکھیاں تے
موجھے ڈسدن ویر تہوں میں دل بدھویندی بیٹھی ہاں

.....☆.....

آنوں والے کل حالات سمجھدی ہاں تہوں رو رو کے
چمدی بیٹھی ہاں ویر دا گل تے سر چھویندی بیٹھی ہاں

.....☆.....

نال بھرا دے کل بھرجائیاں تے کل لعل بہلا کے میں
وسدے گھر دے اپنے دل تے نقش جمیندی بیٹھی ہاں

.....☆.....

جعفرؑ وس پون اے بی بی جو ویرن کوں آہدے ہن
تھاڈی غربت تے چن ویرن نیر وپیندی بیٹھی ہاں

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2890}

جیڑھی بھین کوں پک ہو ویر میڈا مہمان ہے چند گھڑیاں دا
اوندی کیوں رات گزردی ہے
ہک لمحہ ویر توں دور بہنڑ نہیں چاہندا دل دُکھیاں دا
.....☆.....

ہووے آخری رات تے ویر دا ہووے جگ توں ٹرن یقینی
اوں بھین کوں نظرے غربت وِچ بہوں مونجھا رُخ بھائیاں دا
.....☆.....

جیڑھی بھین کوں راتیں ویر ڈسے ، کل زین توں انج میں لہساں
ہووے آخری رات تے حال سزے کل بھائیاں دے درداں دا
.....☆.....

رو ویر کوں آہدی ہے سین میڈی میڈے درد دا کر اندازہ
جیڑھی بھین دے سر دی چھاں ویرن مہمان ہو ڈو پہراں دا
.....☆.....

پئی جوں جوں رات گزردی ہے ویندی دل دی دھڑکن تیز تھیندی
پیا جیڑھی بھین کوں ڈسدا ہو منظر پر ہول دُکھاں دا
.....☆.....

جعفر ہنڑ خیر دا ڈینہ تھیوے او سین وے رلے بھائیاں دے
جیڑھی آہدی ہئی ، جیکوں پک ہووے کل بھائیاں دے درداں دا
.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2891}

بہو ساریاں سینیں نال میڈے ، میں قبل از وقت ڈسانوناں ہے
میں ٹر ویساں ڈکھ ڈھیر آسن
میڈی آخری رات ہے دنیا تے کل میں جگ توں ٹر جانوناں ہے
.....☆.....

آج رات تساں کل پتراں کوں کر سنگدے ہو جتنا پیار کرو
تساں باجھ بھرانواں پتراں دے آگوں سارا وقت نبھانواں ہے
میں ٹر ویساں ڈکھ ڈھیر آسن
.....☆.....

آج رات عباس دے پہریاں وچ آرام دے نال گزار گھنو
اے ناز بھرانواں پتراں دا کل امت لعین مکانوناں ہے
میں ٹر ویساں ڈکھ ڈھیر آسن
.....☆.....

عباس نے پڑھ صلوات جیڑھے تہاڈے پاک خیام اے لائے ہن
اے ہر خیمہ کل امت شقی بے دردی نال ٹھرانوناں ہے
میں ٹر ویساں ڈکھ ڈھیر آسن
.....☆.....

کوئی سجن تہاڈا کل دے ڈینہ سجاد سوا نہ رہ ویسی
ایں درد کوں بیٹھا روندنا ہاں تساں ہر ہک ظلم اٹھانوناں ہے
میں ٹر ویساں ڈکھ ڈھیر آسن

تساں صبر ہے کرنا ہر صورت توڑے امت خیام ٹھراوے پئی
 ہر ظلم امت دا کل سینیں بہوں حوصلے نال اٹھانوناں ہے
 میں ٹریاں ویساں ڈکھ ڈھیر آسن

.....☆.....

گھن جاوے شام اگر امت چپ کر کے نال ونجاہے پئے
 پڑھ خطبے وچ بازاراں دے مقصد پروان چڑھانوناں ہے
 میں ٹریاں ویساں ڈکھ ڈھیر آسن

.....☆.....

ہووے خضر دی زندگی وارث دی جعفر ہنڑ او مظلوم و سن
 جیڑھے بھین کوں رو فرمیدے ہن تساں ویر دا مشن بچانوناں ہے
 میں ٹریاں ویساں ڈکھ ڈھیر آسن

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2892}

رات آج دی ہے چھاں بھرانواں دی شالا جگ تے میڈے بھرا جیون
میکوں چتا ہے اپنے بھائیاں دا ، میڈی الفت دی اتہا جیون
.....☆.....

میں سہارے انہاں دے زندہ ہاں باجھ بھائیاں دے میڈی نہیں نبھڑیں
اے تاں بھینیں دے سر دی چادر ہن ساڈے بختاں دی اے ردا جیون
.....☆.....

شالا میکوں اے چھاں نصیب ہووے سایہ بھائیاں دا بے کنڑانواں رہ
میڈے کل ویر جگ توں دکھرے ہن سیت بھین دے پئے سدا جیون
.....☆.....

ڈہدی ہاں جیں ویلے میں غازی کوں میڈی نوں لکھ اُتے نہیں تک پوندی
ناز میڈے رہن سدا قائم نت اے بھینیں دے آسرا جیون
.....☆.....

میڈے کل ویر جگ توں سوہنڑیں ہن میڈے ویڑھے جیہاں نہیں کوئی ویڑھا
شالا رونق اے رہے قیامت تائیں میڈیاں خوشیاں دی اے بقا جیون
.....☆.....

اے وی میں جانڑدی ہاں کل دے ڈینہ ویڑھا میڈا اے خالی تھی ویسی
دل وی بھائیاں کیجے نکلدی ہے دل توں ہر دم ایہا دعا جیون
.....☆.....

جعفرؑ ایں سین کوں زمانے تے سارے گھر دی خوشی نصیب ہووے
جو آج آہن اے کل سجن میڈے بنڑ کے خوشیاں دے کبریا جیون
.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2893}

کر ویرِ دعا ٹر بھین ونجی اَج ڈینہ اُبھرن توں پہلے
اکھ لگ گئی ہئی ہئی خواب ڈٹھا قرآن پڑھن توں پہلے

.....☆.....

میکوں امریٰ پاک ڈسایا ہے کل جیڑھی قیامت آنونی ہے
انہاں ڈسیائے جیویں بچناں دی ہر لاش تساں کل چانونی ہے
توں کمر بدھانویں ویرن دی ، ہر درد جھلن توں پہلے

.....☆.....

جیکوں پردیاں وچ میں پالیا ہئی او زین اتوں لہہ جانوناں ہے
اوندے ٹرن سیتی چن ویر تیدا اُتے خاک دے او بہہ جانوناں ہے
ہے حوصلہ ڈیوناں سینے توں تساں برچھی چھکن توں پہلے

.....☆.....

کل ڈکھاں وچ تساں بھائی کوں خود حوصلہ آپ ڈیوانوناں ہے
پتراں دی جوانی کوں صدقہ تہاڈے بے کس ویر بٹرانوناں ہے
ڈیویں آپ دلاسه ویرن کوں ہر پتر ٹرن توں پہلے

.....☆.....

کل شام کوں ساریاں سینیں تے یک لخت قیامت آ ویسی
تساں ہمت بدھاہے ہر بی بی ہر ظلم کنوں گھبرا ویسی
تہاڈے خیمے تھی سیراب ویسن سورج دے لہن توں پہلے

.....☆.....

جعفر انہاں ڈکھاں درداں دا گھنے بدلہ آ کے سین دا چن
چھچھے ظالماں توں کیویں لٹیا ہا ساڈا کربل وسدا پاک چن
ناہوے سوچیا ہک ڈینہ ساڈا ای ہے تساں ظلم کرن توں پہلے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2894}

صبح تھیندی پئی ہے ڈاہویں دی ساری آلِ عبا دا ہے چنتا
رو کے آہدی ہے سین بھینیں کوں ساکوں ہر ماہ لقا دا ہے چنتا

.....☆.....

بھین اکبر دی تاگھ وچ ہوی لیکن اکبر دی آخری شب ہے
شالا محفوظ رہے شباب ایندا میکوں ایں دلربا دا ہے چنتا

.....☆.....

پہرے ڈیندیں عباس نہیں ستا سرخ ڈسڈین جلال توں اکھیاں
جیڑھے شبیر دے ارادے ہن میکوں ایں با وفا دا ہے چنتا

.....☆.....

جیڑھیاں گالھیں شبیر کیتیاں ہن جیڑھے رنگ دا انہاں وداع کیتائے
جیڑھے انداز آج میں ڈٹھے ہن میکوں اپنے بھرا دا ہے چنتا

.....☆.....

ذکر کل رات دا انہاں کیتائے ، شام و کوفے دا ذکر بھی کیتائے
جیویں پارت ڈتی ہے سینیں دی میکوں ہر کب ردا دا ہے چنتا

.....☆.....

جعفر او سین ہنڑتاں وں پوے جیڑھی آہدی ہی پاک ویرن کوں
سہرے پاوے شالا تیرا اکبر ، میکوں ایندا زیادہ ہے چنتا

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2895}

کوئی آخری خواہش چن اکبر چا ٹرن توں قبل ڈساؤ ہا
مظلوم تے بیکس بابے کوں توڑے آخری وقت ازماؤ ہا

.....☆.....

میں کل کونین تے پھر دا ہاں کوئی خواہش لب تے آن تاں سہی
انج چپ کر کے نہ بابے کوں تساں اپنا درد ڈکھاؤ ہا

.....☆.....

تساں عین جوان ہو چن اکبر اے موسم ہوندائے سہریاں دا
تھاڑی امری دی بہوں حسرت ہی چن سہرہ سگن دا پاؤ ہا

.....☆.....

کیتا عرض اکبر ہے بخت میڈا تھاڑے قداماں وچ قربان تھیاں
اے خواہش ہم وقت آخر دے میکوں نکھڑی بھین ملاؤ ہا

.....☆.....

گو چم نہ سنگاں سر اُجڑی دا اونکوں بہواریں تاں ڈکھی گھٹاں
ہم زخم ہجر دا جگر دے وچ میڈا اے تاں زخم مکاؤ ہا

.....☆.....

جعفر اکبر دی تربت توں ہے آج تائیں اے آواز آندی
شالا بھین اکبر کوں مل پووے تساں بابا کرم فرماؤ ہا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2896}

وَنُجْ بِشَکِّ هِنْرَ مِیدَانِ اَکْبَرِ اِیوِیْ کھڑِ کَے نِیرِ وَا نَہِیْ سَا مَنے پھو پھِیَاں دے
تھاڈی بابے کولھوں نہیں بھدی ، مجبوریاں اے جتلا نہیں سَا مَنے پھو پھِیَاں دے

.....☆.....

ہوندائے شجر امید دا ہر بچڑا ، ہن چھاں تے ما پو بہندے
دھپ ہوندی ہے سخت ضعیفی دی اے سوچ کے ہنڑ گھبرا نہیں
سَا مَنے پھو پھِیَاں دے

.....☆.....

تہاکوں ما توں گھن کے پالیا ہم رکھ آس تیڈیاں خوشیاں دی
جو آکھناں چاہندائیں کھل کے ڈس وانگوں دھیاں دے شرما نہیں
سَا مَنے پھو پھِیَاں دے

.....☆.....

جے بابے توں قربان ہوسو میڈی محنت گھر آ ویسی
میڈا لعل اجازت گھن کیتے سر شرم دے نال جھکا نہیں
سَا مَنے پھو پھِیَاں دے

.....☆.....

میں اِنج سمجھیاں لعل تیکوں ہمیں پائے سگن دے سہرے
ساڈا لعل شہادت ورثہ ہے کہیں گالھ کنوں اجھکا نہیں
سَا مَنے پھو پھِیَاں دے

.....☆.....

جعفرؑ ایں لعل دے سگن کرے جیڑھی سین ہئی چن کوں آہدی
ساڈی طرفوں اجازت ہے لعل تیکوں اِنج مچھی شکل بڑا نہیں
سَا مَنے پھو پھِیَاں دے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2897}

ودا گھوڑا بھجوائے فوجاں وِج ہے غش اکبر تے طاری
ہے کوچ تے متھا اکبر دا ہے خون جگر توں جاری

.....☆.....

میں ڈکھ آئی ہاں نہیں راہ لبھدا کوشش ہے عقاب کریندا
پیا چمدائے قدم علیٰ اکبر دے ہر ظالم وار و واری

.....☆.....

ہنڑ کہیں ڈسائے لہہ زین توں گئے ہسی گل گھوڑے دے باہاں
قرآن کوں چا کرے پاک دُعا ہر بی بی درداں ماری

.....☆.....

گھوڑے دے گل وِج باہیں ہن پیا پاک خیام دو آندائے
ما اسماعیل دی روندی ہے ، اکبر دی ڈکھ سواری

.....☆.....

رکھ حوصلہ سید آندا پئے ہنڑ پتر دی لاش کوں چانوں
ہے ہر کوئی جانڑدا پیو کیتے ہوندی پتر دی لاش ہے بھاری

.....☆.....

جعفرؑ ایں لعل دیاں خوشیاں توں گھر بی بی دا سچ جاوے
ول ابد تائیں ایں ویڑھے دی کرے آ سکھ سیت زواری

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2898}

جگ خون دے نال رنگائیاں زلفاں اکبر دیاں زلفاں اکبر دیاں
مظلوم کول عینِ ضعیفی وچ اُتے خاک دے امت ڈکھائیاں زلفاں اکبر دیاں

.....☆.....

ہمشکل نبی دیاں زلفاں تے صلوات با خالق پڑھدا
ہل عرش گیا جڈاں خاک اُتوں مظلوم نے آن کے چائیاں
دیاں زلفاں اکبر

.....☆.....

آئی لاش خیام دے وچ جسم کھرام پنا ہو گیا
جڈاں پاک امڑی دے نال آہن کل سینیں ڈیکھن آئیاں
دیاں زلفاں اکبر

.....☆.....

پایا سر جھولی وچ اکبر دا پھٹ جگر شباب دا گیا
مس لہندے دی پیشانی توں جڈاں امڑی آن ہٹائیاں
دیاں زلفاں اکبر

.....☆.....

چمی پیشانی علی اکبر دی جڈاں ملکہ شرم حیا دی
تھی ہونٹ وی خون آلود گئے جڈاں چم اکھیاں تے لائیاں
دیاں زلفاں اکبر

.....☆.....

جعفر اے امڑی دنیا تے ڈیکھے پاک شباب اکبر دا
ڈیکھے سکناں ویلے بھینیں کول ، ما خوشیاں نال سجائیاں
دیاں زلفاں اکبر

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2899}

وَنَجِّ آكُو عَوْنُ دِي امْرِي كُوں هِنْر لَعْلُ تِيڈَا لِه زِين تُوں گئے
همشکل نبی كُوں بن دے وِج ڈُتائے امت لہا لہہ زین تُوں گئے

.....☆.....

ایندی بھین کوں تاگھ ہوسی وطن اُتے میڈے ویرن سہرے پائے ہوسن
کوئی قاصد اُندو بھجج ڈیو اُجڑی دا بھرا لہہ زین تُوں گئے

.....☆.....

اکبر دے زین تُوں لہن سیتی میڈی زندگی دی تھی رات گئی ہے
میکوں جگ تاریک ڈسیندا ہے میڈا ماہ لقا لہہ زین تُوں گئے

.....☆.....

ہتھ جگر تے ہم ، نمہی راہ لہدا ، عباس سہارا ڈے میکوں
میڈا مس لہندا میکوں درداں دا معراج کرا لہہ زین تُوں گئے

.....☆.....

میڈا ہتھ نپ کے علی اکبر تائیں عباس بھرا پہنچا میکوں
ایندے پاک شباب تے ناز ہامی میڈے ناز مکا لہہ زین تُوں گئے

.....☆.....

پاوے جعفر اے مظلوم سید ول سہرے چن علی اکبر کوں
جیڑھے آہدے ہن چن غربت وِج میڈے درد ودھا لہہ زین تُوں گئے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2900}

آ عون دی ما میکوں آپ ڈسا پیا ٹردا پتر جوانے
کیوں اکھیاں تے ہتھ ڈیواں
نہیں سہرے پائے مس لہندے کوں ایں گالھ دا بہوں ارمانے
.....☆.....

وقت آخری پتر جوان دا ہے منظر بہوں درد انگیزے
میکوں حوصلہ ڈے بھائیواں جو ہیں چن لکھے دا مہمانے
.....☆.....

ٹرے مس لہندا اگوں پیو ما دے نہیں ہوش ذرا بھر رہندا
میکوں مشورہ ڈے ایں موقع تے ، لا بیکس تے احسانے
.....☆.....

میں چھکیا پھل سگناں دا ہے ایندا سینہ خون آلودے
میں ڈیکھ نہیں سنگدا ، جیس رنگ وچ میڈی غربت دا قرآنے
.....☆.....

ہن کھلیاں اکھیاں اکبر دیاں ، ہسی بھین دی تانگھ جگر وچ
کیوں تانگھ مکانواں اکبر دی اے تاں الفت دا عنوانے
.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم ڈیکھے ول سہرے پتر جوان دے
جو آہدے ہن میکوں ڈیندا پئے چن درد دے کل سامانے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2901}

تساں کل سینیں منہ پھیر گھنوں میں چھکنائے پھل سگناں دا
رب صبر میڈا ازمیندا پئے ، پیائے اکبر بہوں ترپاندا
.....☆.....

میں ہتھ پیساں وچ برچی دے بل جگر ویسی ہر ما دا
کر کہیں دی روح پرواز ویسی ہی چتا مستوراں دا
.....☆.....

اے پھل چھکنا بھی لازمی ہے ، انوں کھڑین مانواں بھینیں
پھٹ جگر ویسی جیں ڈکھ گھدا پھل سینے توں باہر آندا
.....☆.....

عباس کوں آکھو کنڈ کر ونج اے درد پچا نہ سنگسین
تھاڈے صبر دے بن متاں تروڑ ڈیوے ایہو ہک منظر درداں دا
.....☆.....

پھل باہر آسی ویسی ٹر اکبر میڈی بھین توں نال کھڑو نہیں
نہیں مانواں دا دل سہہ سنگدا انج ٹرناں پتر جواں دا
.....☆.....

جعفر ول ڈیکھن بھین بھرا خوشیاں ایں چن اکبر دیاں
آوے بارہواں آقا گھن جلدی گھر وچ موسم خوشیاں دا
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2902}

ہنڑ لاش جوان دی نیمیاں وچ سرتاج تہاڈا چا آیائے
چا سین میڈی سر سجدے توں
جل ڈیکھ ڈکھی میدان وچوں کیوں اکبر سہرے پا آیائے
.....☆.....

ہاوے آس بہوں اوندی شادی دی تھی شادی گئی ہے اکبر دی
ڈیو جل کے سلامی اکبر کوں نویں رنگ دے سنون کرا آیائے
.....☆.....

ہے سجدیاں دا بہوں وقت پیا ول اکبر شاید نہیں ملناں
میدان وچوں تہاڈے ڈیکھن دی بہوں آس جوان ہنڑ لا آیائے
.....☆.....

کھڑیاں پھوپھیاں سنون کریندیاں ہن ہر کہیں کوں تاگھ تہاڈی ہے
نویں رنگ دا تہاڈے بچوے کوں بنرا شبیر بنرا آیائے
.....☆.....

تہاڈا کھیر سجایا تھی گیا ہے تہاڈی محنت تھی منظور گئی ہے
ملو آخری وار علی اکبر کوں کر حق ہنڑ لعل ادا آیائے
.....☆.....

جعفر او دائی بی بی کوں ڈیکھے وسدا جو اے آہدی ہی
جل ڈیکھ ڈکھی ، چن سینے تے ہک سہرہ پاک سجا آیائے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2903}

میڈا اکبر تہاڈی امریٰ کوں جھولی پانون دا وقت نہیں ملیا
زندگی بھر تاں میں رہیاں سکدی ، ما سڈانوں دا وقت نہیں ملیا

.....☆.....

مانواں دے دل دے وچ ہونڈن اکبر لکھاں ارمان لکھاں امیدیاں
میڈے دل دی کہیں تمنا کوں لب تے آنوں دا وقت نہیں ملیا

.....☆.....

میڈی شادی دی آرزو دل وچ تیڈے وانگوں جوان تھی آئی ہئی
میڈی قسمت تیڈی جوانی کوں سہرے پانون دا وقت نہیں ملیا

.....☆.....

جاں اجازت دے کیتے آئے ہاوے سوچیا ہم میں ڈیکھساں رَج کے
تہاکوں ہاں نال لا کے رونوں دی سک لہانوں دا وقت نہیں ملیا

.....☆.....

لاش کوں تہوں بیٹھی سچیدی ہاں کجھ تاں ارمان تھی وُجھن پورے
زندگی بھر تاں وانگ مانواں دے چن سجانوں دا وقت نہیں ملیا

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ جگ تے وس پووے جو ہن آہدے جوان بچڑے کوں
تیڈیاں خوشیاں دیاں حسرتاں میکوں کجھ مٹانوں دا وقت نہیں ملیا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2904}

آقا ڈٹائے یکدم مکا تہاڈے ڈکھاں عباس کوں
 جیون دا ہنٹر نہیں چھوڑیا پابندیاں عباس کوں

.....☆.....

قاسم دے نکلڑے خاک توں چنڑدے رہے ہو ڈہدا رہیاں
 جنگ دی اجازت نہیں ڈتی ول دی تساں عباس کوں

.....☆.....

اکبر دے سینے توں پچھکیندا ڈکھ کے برچھی دا پھل
 بے دست و پا ہے کر ڈتا مایوسیاں عباس کوں

.....☆.....

پرچایا نہیں کہیں سین کوں میں شرم توں سبحان کیتے
 خیمے ونجن دا رکھیا نہیں ہنٹر ظالماں عباس کوں

.....☆.....

جیون دا نہیں کوئی فائدہ اذن شہادت ڈیو میکوں
 نہیں راس آئی آقا تیڈے صبراں دی چھاں عباس کوں

.....☆.....

جعفر گھنن ہر صبر دا بدلہ شہنشاہ زمن
 آج تائیں نہیں جگ تے سکھ ڈتا کل دشمنوں عباس کوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2905}

ظلم جتنے امت وساوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
تھاڈی غربت کوں آزماوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
.....☆.....

میڈا بیثاق دا اے وعدہ ہا ، جیڑھا پورا غریب نے کرنائے
جتنا امت تیکوں ستاوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
.....☆.....

سوہٹریں پچڑے وی میں فدا کرن ، میکوں گھوڑے اتوں اگر امت
ظلم کر کے توڑے لہاوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
.....☆.....

پردے محفوظ ساڈے رہنٹریں ہن تھی کے گستاخ توڑے آج امت
خیمیاں دے وی نام چاوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
.....☆.....

تھاڈیاں بھینیں تاں شام ونجناں ہے ، صبر کرنائے توڑے شقی امت
سارے خیمے ساڈے ٹھراوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
.....☆.....

ہنٹر ملے اذن تیج چانوں دا جیکوں جعفر ہا آکھیا آقا
توڑے امت خیام آوے پئی میڈا غازی تیں جنگ نہیں کرنی
.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2906}

آکھے معصومہ میں بھل پئی ہاں دو عالم دا سردار اے بھل معاف چا کر
ہی پانی کیتے ٹور بیٹھی میں پاک علمبردار اے بھل معاف چا کر

.....☆.....

اصغر دا ترپنا پینگھے وچ ناہی دل برداشت کریندا
اگوں چاچے دے تہوں کر بیٹھی ہم درداں دا اظہار
اے بھل معاف چا کر

.....☆.....

ساکوں چاچے خود فرمایا ہا تہوں ہامی مشک پوائی
اصغر دی خاطر چاچے کوں ہامی کیتا خود تیار
اے بھل معاف چا کر

.....☆.....

نہ میں مجبور کریندم تے نہ کر تہاڈی جھکدی
تہاڈا بن وچ مان ودھانوں دی ہی بنڑ گئی ذمہ وار
اے بھل معاف چا کر

.....☆.....

لتھائے جیس ویلے دا بن دے وچ چپ کر کے مان وفا دا
اول وقت دی ہے آ گل وچ گئی تہاڈی بابا اے دستار
اے بھل معاف چا کر

.....☆.....

جعفر او سین ہنڑ وس پوے جیڑھی ہی بابے کوں آہدی
میڈے پاروں لہہ گئے زین اتوں کل قافلے دا سالار
اے بھل معاف چا کر

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2907}

قرآن وفا دا بن دے وچ پیا جھنڈدائے فرش زمیں تے
کئی سرخ اعراب نظر آندن یسین مزاج جبین تے

.....☆.....

بے حرمتی ڈیکھ کے مصحف دی آیات دے وچ کھرامے
تظہیر دی ملکہ روندی ہے سر کھول کے عرش بریں تے

.....☆.....

کیتائے امت ستم قرآن اُتے گھٹ ڈسدے ہن ڈو پارے
لگ زیاں زبراں ڈھیر گنیں تقدیس دی ایں یسین تے

.....☆.....

قاری دی کمر وی جھک گئی ہے رنگ ڈیکھ کے ظلم و ستم دا
کھڑا رو رو دید کریندا ہے وچ غربت دے بھینیں تے

.....☆.....

جھنڈیا بسم اللہ دا علم جڈاں رہی لیدی وفا اکھیاں تے
ہویا غش طاری والناس تائیں کل ہم آیات میں تے

.....☆.....

جعفرؑ ایں ناطق ازلی دے کھلے صبراں دی تفسیرے
نہ بدلیاں دا کونین دے وچ رہ جاوے قرض کہیں تے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2908}

جڈاں لاش عبّاس دی چانوں کوں ٹریا سید بن دے پاسے
رہے ڈیکھ کے روندے بیکس کوں کل پردہ دار پیاسے

.....☆.....

مک گئی امید جاں پانی دی سٹے بالاں جام زمیں تے
لیکن ہنجواں توں پر تھی گئے تیاں اکھیاں دے کاسے

.....☆.....

آکھیا عون دی امڑی بھینیں کوں کرو شام دی ہنڑ تیاری
ہنڑ ٹر گئے ضامن پردیاں دا ، جیڑھے شیر دا نام عبّاسے

.....☆.....

ہنڑ خیمے ساڈے نہیں بچدے ، امت ہر ظلم کریسی
میں سنڑیائے زین توں لہہ گیا ہے میڈا ویرن قدر شناسے

.....☆.....

رہے جے تائیں آسرا غازی دا کوئی فکر ناہی اُجڑی کوں
اوندے ٹرن دے بعد تھئے اُجڑی کوں ہنڑ غربت دا احساسے

.....☆.....

جعفرؑ ایں شیر کوں بدلے دا ملے اذن ، ڈیکھے کل عالم
ایندے زخمی دل دے کیتے ہن بدلے دے اذن دلا سے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2909}

ڈکھ کے لاش اپنے خالق دی کھول کے سر وفا بھی روندی ہے
اتنی مظلوم لاش ڈسدی ہے ، ظلم دی انتہا بھی روندی ہے

.....☆.....

ہے کمر خم شبیر دی ڈسدی نیر اکھیاں کنوں بھی جاری ہن
گویا سلطان حق دے چہرے تے آپ ذات خدا بھی روندی ہے

.....☆.....

ساریاں سینیں اُداس ڈسدیاں ہن آس مک گئی ہے ہر ڈکھے دل دی
جملہ سینیں دے سر توں خود ڈھل کے پاک سر دی ردا بھی روندی ہے

.....☆.....

جیویں لتھن عباس گھوڑے توں لا کے مشکیزہ نال سینے دے
پانی گھن کے ونجن دی حسرت تے موج موج علقمہ بھی روندی ہے

.....☆.....

ونج کے معصومہ ویر اصغر کوں ہے ڈسندی جو چاچا دی ٹر گئے
بھین دیاں حسرتاں تے اصغر دی پیاس دی ہر ادا بھی روندی ہے

.....☆.....

جعفر ہنڑ تائیں جلال دا مالک جگ تے پیہم اُداس ڈسدے ہن
گھن کے بدلے دیاں حسرتاں دل دی ساری موخھی فضا بھی روندی ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2910}

معصومہ سین چکھدن رو رو فضل دی ما
توں میڈے چاچا کیوں نہیں آئے
ہر سین کیوں ہے روندی چاچی میکوں ڈسا
.....☆.....

میں خود مشک چوائی ہئی ہم خود روانہ کیتا
پانی گھنن او گئے ہن خود قوم اشفتیا توں
.....☆.....

بہوں دیر تھی گئی ہے بابا اداس ڈسدن
بابا ناہن نکھردے لحظہ سخی بھرا توں
.....☆.....

چاچے کنوں میں ہرگز پانی ولا نہ منکساں
رُس پینن تاں منیساں خیمے توڑے سڈا توں
.....☆.....

پانی منگن توں رُس کے خیمے دے وچ نہ آسن
اتنی امید ناہی ساکوں تاں با وفا توں
.....☆.....

جعفر ہنڑ او معصومہ چاچے دا راج ماڑے
رو کے ہئی جیڑھی آہدی درداں دی انتہا توں
.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2911}

پرسہ میں ڈیواں کیوں جل کے فضلِ دی ما کوں
گھن کے جو میں نہیں آیا خیمے دے وچ بھرا کوں

.....☆.....

مونہوں نہ او بولین دل وچ تاں او سوچین
کیوں خیمے گھن نہیں آئے عباس با وفا کوں

.....☆.....

وانگوں ہر ہک سجن دے میت سہایا ویندا
گل لا کے ساریاں سینیں پرچندیاں اساکوں

.....☆.....

مجبوری ہی اے میڈی ، اوندی لاش چا نہیں آیا
کوئی وی سمجھ نہیں سنگدا ساڈے ڈکھ دی انتہا کوں

.....☆.....

رب جاڑے میڈیاں بھینیں کیوں اے ڈکھ پچھین
کیوں دلا سے ڈیاں میں آل مصطفیٰ کوں

.....☆.....

مدت گزر گئی ہے نہیں انتقام ہو یا
جعفرؑ کیوں آج تائیں خالق سنڑیا نہیں ایں دعا کوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2912}

جسدم غریب کر بلا سجدہ ڈتا زمین تے
ہوگئی خدا دی شان دی کل انتہا زمین تے

.....☆.....

دوش نبی دے زیب کوں ڈٹھا دکدی خاک تے
سر خاک پا کے روندے رہے کل انبیاء زمین تے

.....☆.....

جھڑدا ڈٹھا ہا جنیں ویلے وجہہ اللہ کوں دھرتی اتے
چھوڑ اپنا عرش ہا آ گیا جگ دا خدا زمین تے

.....☆.....

عرش خدا تھرا گیا کعبے کوں آیا زلزلہ
بک لکھ چوی ہزار داوارث ڈٹھا زمین تے

.....☆.....

باسمِ لاکر

﴿نوحہ پاک﴾

{2913}

میڈا بابا لہ گئے زین اوتوں میں ملن انہاں کون ویندی ہاں
 میکوں ڈیوو اجازت پاک پھوپھی
 نہ میکوں امت یتیم کرے میں ونج کے منت کریندی ہاں
☆.....

ہر گھر وچ دھیاں ہوندیاں ہن دھیاں ہر کون پیاریاں ہوندیاں ہن
 متاں ترس کرن میڈے بچپن تے ونج بابے کون بچویندی ہاں
☆.....

پیا مینہ وسدا ہے پھلاں دا بہوں زخمی میڈے بابا ہن
 قرآن کون چا کے میں پھوپھی اے بارش ونج رکویندی ہاں
☆.....

نہیں بال ولیندا کوئی خالی میں منت کریساں ظالماں دی
 نہ مارو میڈے بابے کون میں واسطے ونج کے ڈیندی ہاں
☆.....

ہے گرم زمین تے بابے دا سر سجدے وچ کوئی نال وی نہیں
 میں آخری ویلے بابے دا ونج سر جھولی وچ پیندی ہاں
☆.....

جعفر ہنڑ اے معصوم سے جو پاک پھوپھی کون آہدی ہی
 میڈے بابے تے غش طاری ہے ونج ہتھ تے پیر ملیندی ہاں
☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2914}

آکھے شمر کیوں اوکھے وقت آقا ہوئے کمسن دھی سڈوائی
ہے خون آلود لباس ایندا ہسی سر وچ خاک روائی

.....☆.....

میں نیت ظلم دی کر آیاں اے نہیں اٹھدی جھولی توں
ہے محل ڈکھی میڈے ظلم دے وچ ہسی کافی دیر چا لائی

.....☆.....

ہنڑ ظلم کریاں جیں ویلے اے ڈکھے وین کریسی
میڈا ہتھ کب ویسی جیں ویلے رنی کھڑ کے درد ستائی

.....☆.....

مظلوم آکھے جڈاں بابے تے دھیاں ڈیکھن ظلم وسیندا
آ ویندیاں ہن سڈویندیاں نہیں ، ایویں اے معصوم ہے آئی

.....☆.....

توں بیشک ظلم وسا ظالم اے صبر دی ہے شہزادی
ہر ظلم اے ڈیکھسی چپ کر کے ہے صابر پیو دی جانی

.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ ایں معصومہ کوں کرے شاد حسنؑ دا جانی
ڈیکھے بدلے گھنیدے بابے دے تھیوے خوش اے اُمت روائی

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2915}

ہنڑ آ نجف دا والی وطنیں ساکوں پچا توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن
عباس وانگوں ساڈے پردے تاں آ بنڑا توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن

.....☆.....

پردیس وچ نہ شالا ایویں بھینیں کہیاں ہونوں
بھائیاں بغیر بھینیں ساڈے وانگ بہہ نہ رونوں
ساڈا حال آ کے ڈیکھو، تاں بعد ہر بھرا توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن

.....☆.....

گھر دے بزرگ آ کے ہردم مدد کریندن
والد ہمیشہ آ کے دھیاں دے ڈکھ ونڈیندن
اساں کہیاں رہ گیاں ہیں، بابا ساکوں رہا توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن

.....☆.....

کھڑیاں ڈھدیاں ہیں بھینیں بکھریاں ہونیاں مزاراں
رُس ویر گننیں ساڈے ڈکھ آ گننیں ہزاراں
تھاڈیاں بیوہ نونہاں گھن کے ونجاں کنتے کر بلا توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن

.....☆.....

دھیاں کوں اپنے گھر تاں پکے سدا پچیندن
بھینیں دے نال ونج کے ویرن عزت ودھیندن
ونجوں کہیاں کیویں واپس، بابا ساکوں ڈسا توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دا ہنڑ ویڑھا وسے جہاں تے
آباد و شاد راہون بابے دی پاک چھاں تے
ہن آہدیاں جو رو کے، ہنڑ بابا ڈیکھن آ توں ساکوں ویر چھوڑ گئے ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2916}

امت ڈتن کل ڈکھ وسا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ
میں ہاں کھڑی ہر شے لٹا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ

.....☆.....

جگ توں حسین نوں 9 ویرہم ، ہن تھی گئے میں توں جدا
ویندی پیاں سارے سمہا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ

.....☆.....

پتراں دی نگری وچ تاں چن مانواں کوں سکھ ملدن بہوں
میکوں تھین کل ڈکھ عطا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ

.....☆.....

کیا حال ڈیواں درد دا ، امت جیویں لئیائے ساکوں
ہاں تھی کھڑی بے آسرا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ

.....☆.....

گھن کے میں آئی ہم بھریا گھر تھی جھولیاں خالی گنبن
امت ہے سب کچھ لٹ گھدا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ

.....☆.....

جعفرؑ وسے او سین ہنڑ چن کوں ہی جو آہدی رہی
ہر ڈکھ تھیائے میکوں عطا اکبرؑ تیڈی جاگیر وچ

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2917}

کر بھینیں کون چن ویرِ دعا ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے
تھاوں ملن دا وقت نہیں امت ڈتا ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے

.....☆.....

ہمسفر ہن قاتل اکبر دے ہر ظلم اُتے آمادہ ہن
میڈا پور ہے کل سادانیاں دا ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے

.....☆.....

جیویں نبھسی وقت بھا گھنساں ساکوں ویرِ دعا فرما چھوڑیں
کیا حال ڈیواں تھاوں پاک بھرا ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے

.....☆.....

دل چاہندائے راہواں کربل وچ تہاڈیاں پاک مزاراں جوڑاں ہا
مجبور مگر ہے عون دی ما ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے

.....☆.....

عباس وی ساڈے نال نہیں ، بیمار ہے میڈا چن عابد
کریں ویرِ دعا ہے پنڈھ اوکھا ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے

.....☆.....

جعفر وں پونوں او بی بی جو ویرن کوں فرمیدن ہن
تھاڈے دفن دا وقت نہیں امت ڈتا ہنڑ ساڈی شام تیاری ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2918}

بابے پاک دی لاش اُتے توں کھول نہ اپنے وال معصومہ
رو رو کے بابے کوں سنا نہ اپنے ڈکھاں دے حال معصومہ

.....☆.....

تھاڈے ناز دے سارے موسم گزر گئیں میڈی لائق بچڑی
بعد عباس دے سر توں ڈھل گئے تھاڈا بخت اقبال معصومہ

.....☆.....

جیویں میڈے کل درداں وِچ عون دی امریٰ ساتھ ڈتا ہے
ایویں تساں عابد دے بڑنائے درداں دی بھائیوال معصومہ

.....☆.....

عابد کوں انہاں سفران دے وِچ تھاڈی سخت ضرورت رہسی
تیں بیمار بھرا دا رکھنائے سفر اِچ آپ خیال معصومہ

.....☆.....

تھاڈا رہنڑ مناسب تاں نہیں کلہا ایں صحرا دے اندر
بابا تھاڈی منت کریندن لگی ونج پھوپھیآں نال معصومہ

.....☆.....

جتے اُٹھن طوفان جفا دے درداں کولھوں نہ گھبرانویں
تھا کوں خوشیاں آن ڈکھیس جعفر دا لچپال معصومہ

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2919}

پئی ہاں میں سفر تے ویندی غازی بغیر ویرن
سینیں پئی ہاں ٹریندی غازی بغیر ویرن

.....☆.....

وطنوں بھرا دے رے لکھ نازاں نال آئی ہم
پئی ہاں کوچ ہنٹر کریندی غازی بغیر ویرن

.....☆.....

آج پہلی واری غازی بھینیں دے نال کوئے نہیں
پئی ہے شام ہنٹر سڈیندی غازی بغیر ویرن

.....☆.....

کوئی سین میڈا ویرن ایں جاہ کنوں وئجن دا
ہنٹر نام وی نہیں چیندی غازی بغیر ویرن

.....☆.....

بہوں اوکھا اے سفر ہے گستاخ ہے زمانہ
ویساں میں ڈکھ نبھیندی غازی بغیر ویرن

.....☆.....

جعفرؑ جاں خوشیاں ملسن فریسی ول اے بی بی
نہی کوئی خوشی کریندی غازی بغیر ویرن

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2920}

قیدیاں تاں چھٹ گیاں ہن کیوں اپنی پاک ما کوں اکبر گھنن نہیں آیا
ہر توں زیادہ اوں تے امید ہئی اسا کوں اکبر گھنن نہیں آیا

.....☆.....

میں صرف پالیا ہا میں سکی ما تاں ناہم
لیکن ہئی بچ زیادہ میڈی ایں مامتا کوں اکبر گھنن نہیں آیا

.....☆.....

اکبر دی پاک ما کوں فرمایا سین رو کے
میں تاں صرف پالیا ہا حیراں ہاں کیوں تہا کوں اکبر گھنن نہیں آیا

.....☆.....

بابے دی پگ دا وارث زنداں توں باہر آ گئے
رب جائزے کیا وجہ ہے سجاد جہیں بھرا کوں اکبر گھنن نہیں آیا

.....☆.....

تھی کے رہا جڈاں میں ویرن دے کولھ ویساں
ڈیساں گلہ میں ایندا سلطان کربلا کوں اکبر گھنن نہیں آیا

.....☆.....

جعفر سے او بی بی سینیں کوں ہئی جو آہدی
کیویں آکھساں میں ونج اے ویر با وفا کوں اکبر گھنن نہیں آیا

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2921}

آندیاں پینیں پاک سینیں مریمِ ردا آ وچھاوے بی بی دے قدام تلے
خالق کوں کوئی وَنَج کے آکھے عرشِ علی آ وچھاوے بی بی دے قدام تلے

.....☆.....

دستور جو سابقہ با آج وی تاں پورا ہے کرنا
ٹردی پئی ہے پاک بی بی غازی وفا آ وچھاوے
تلے بی بی دے قدام تلے

.....☆.....

چانوں قدم جیڑھے ویلے قرآن وی جھک قدم تے
وانگوں مدینے دے کربل خود انما آ وچھاوے
تلے بی بی دے قدام تلے

.....☆.....

عرشاں دی آج شاہزادی آندی پئی ہے سر جھکا کے
عصمت دی ہے شاہزادی عصمت حیا آ وچھاوے
تلے بی بی دے قدام تلے

.....☆.....

ہر ویر صلوات پڑھ کے جیویں ہا تعظیم کردا
آج وی ہے لازم جو اکھیاں ہر ہک بھرا آ وچھاوے
تلے بی بی دے قدام تلے

.....☆.....

جعفرؑ ایں ہر ہک ڈکھی دے انج مک وَنَج کل مصائب
سارے زمانے دیاں خوشیاں جگ دا خدا آ وچھاوے
تلے بی بی دے قدام تلے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2922}

اَج سِنِیْنِ دِی تَعظِیْم کَرن پَے کَل مَظلوْمُ ہِن اَندے سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے
پَے اَسْتَقْبَال کُوں اَندے ہِن کَل ماں تے جَگ بھِیڑاں دے سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے

.....☆.....

اے منظر ڈیکھ کے جاڑ کوں ہئی کئی واریں غش آیا
سِنِیْنِ کُوں لہانوں محملاں توں ڈٹھے آندے جگ بھایاں دے
سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے

.....☆.....

کَل مانواں دے دل پھٹدے ہن ایڈا درد انگیز ہے منظر
پَے گھنڑ ہن آندے مانواں کوں ایں رَگ وِچ نور اکھیاں دے
سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے

.....☆.....

صلوات ہئی پڑھدا ہر بچڑا ہر سین دے قدم قدم تے
ٹُر آئے ہن اَسْتَقْبَال کِیتے کَل سِنِیْنِ دے مَس لہندے
سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے

.....☆.....

تَطہِیْر دے پردہ دار جڈاں ٹرے سَر وِچ خاک روا کے
اَسْحَاب دے لاشے کنڈ کر کے کھڑے بن وِچ ہن کرلانڈے
سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے

.....☆.....

جَعْفَرُ اِنہاں مَظلوْماں دے ہنڑ گھنے بدلے حَسَنُ دا جَانی
جِیڑھے سِنِیْنِ دِی حَالَت ڈیکھ کے ہن رہے بن بر وِچ تَرپانڈے
سَر چَا کَے پاک ہَتھاں تے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2923}

چل اکبر پتر ہنڑ گھر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونڑی ہے
چل وطن تے نورِ نظر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونڑی ہے

.....☆.....

اونے تیری گھڑولی بھرن دے نے اکھیاں وچ خواب سجائے ہونے
شگنناں دیاں گھڑیاں دے سپنے اونی دل دے وچ نے بسائے ہونے
کچھ شگن اتھوں اسی کر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونڑی ہے

.....☆.....

اودے وعدے بھل کے انج سونا ویراں نوں چنگا نہیں لگدا
اودا خورے حال اُتھے کی ہونائے دل بھیناں دا نہیں بھل سگدا
لیں اودی جا کے خبر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونڑی ہے

.....☆.....

جد تینوں ہسدیاں وختناں ہے اونوں سارے دکھ بھل جانے نے
سب گلے شکوے ہنڑ اتھرو اُدی اکھیاں توں ڈل جانے نے
اُٹھ ملن اونوں اکبر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونڑی ہے

.....☆.....

جعفرؑ اس ماں دے گھر دے وچ خوشیاں دیاں پھنواراں پئے جانوں
جیڑھی پتر جوان نوں کہندی سی اے نہ دل وچ رہ ارمان جانوں
سب اکھیاں اتھرو بھر چلیے تیری بھین اڈیکدی ہونڑی ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2924}

نہمی پھردی باجھ دعائیں دے ایہا کرن دعا میں آئیاں
تہاڈی نگری کوں رب رنگ لاوے
اساں کر کے دعا ٹر جانوناں ہے ، گھن کل ہم درد ستائیاں

.....☆.....

ایں نگری وِچ بھائیواں ہامی نہمی اپنا حق جتلیا
ڈے اپنا حصہ اکبر کوں میں کوئی احسان نہیں لایا
اوندی پالن والی امری ہاں اتے تہاڈی امری جائیاں

.....☆.....

بھائیاں دے بخت کوں ڈکھ خوشی ہے ملدی کل بھینیں کوں
لیکن ایں گالھ دا صدمہ بہوں محسوس تھیائے سہیں کوں
تساں اپنی نگری وِچ پیدل ہن بھینیں آپ ٹرائیاں

.....☆.....

ہک ڈینہ تہاڈی ایں شاہی کوں کل خلقت ڈیکھن آسی
آ تہاکوں پچھسن چن ویرن اتھاں کل مکاں دے واسی
تساں کیوں اپنی جاگیر دے وِچ نہیں بھینیں نال رہائیاں

.....☆.....

اساں شام دا ملک وسانوناں ہے اساں ویر ہن اللہ راسی
کوئی کرن زیارت تربت دی اتھاں آسی یا نہ آسی
رہے تہاڈا بخت عروج اُتے تہاڈیاں قائم رہن نت شاہیاں

جعفرؑ وس ٲون او بی بی جو ویر کون هن فرمیںدے
 اسان ویر مسافر شام دے ہیں ، ہنڑ وطن تے ٲئے ہیں ویندے
 اسان واپس شام ہے ول ونجناں گھن نال اپنے بھرجائیاں
 تهاڈی نگری کون رب رنگ لاوے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2925}

ہوندائے ساہورا گھر مستور کیتے کل بخت اوندی زندگی دا
میڈا ساہورا گھر ایہو کر بل ہے
اوندا اوہو ہوندائے ساہورا گھر جتھاں ہو سرتاج ڈکھی دا

.....☆.....

میڈے پاک سہاگ ایں بن بر کوں کیتا خون دے نال آبادے
اے بن بر نہیں ہے ساہورا گھر اتھاں دفن میڈی اولادے
اتھاں سمہ گئے میڈا چن اکبر بھل وقت اپنی شادی دا

.....☆.....

سرتاج سمیت اولاد ہووے جیڑھی جاہ تے دیرہ لایا
اوبا جاہ ہوندی ہے ساہورا گھر بھانویں ہووے دیس پرایا
باقی کیڑھا وطن ہنڑ بچ گیا ہے دنیا وچ بخت لٹی دا

.....☆.....

تھاڈے مس لہندے دی امڑی ہاں تھی کھڑیاں بے اولادے
تہوں بچ امید دے دعوے نہیں رکھدی سرتاج زیادے
ڈے قبر دی جاہ ہنڑ نال اپنے اُجڑی کوں لعل علیٰ دا

.....☆.....

ملے قبر دی جاہ جے ساہورے گھر مل ویندے سکھ ابدی ہن
تہوں قبر دی جاہ میں منگدی ہاں ڈٹھے ودھ کے درد اُجڑی ہن
کیا پتر دی نگری وچ ہوندا نہیں اتنا حق امڑی دا

جعفر اکبر دی امڑی ول ڈیکھے لعل دی پاک جوانی
 ڈیکھے سہریاں نال سجائی ہوئی چن بچڑے دی پیشانی
 جو پتر کول رو فرمیدن ہن ہنڑ کوئی در نہیں اُجڑی دا
 میڈا ساہورا گھر ایہو کربل ہے

.....☆.....

www.khrooj.com

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2926}

بھائیاں دے شہر وچہ میں کیا کیا لٹا کے آئی ہاں کہیں کوں میں کیا ڈسیساں
اکبر دے شہر توں اے حالت بنڑا کے آئی ہاں کہیں کوں میں کیا ڈسیساں

.....☆.....

سب جانڑوں جو میڈا سورج حیا ہا کیتا
بازار شام وچ کیوں خنبے سنا کے آئی ہاں
کہیں کوں میں کیا ڈسیساں

.....☆.....

ہامی ڈو جہاں دی ملکہ ، شہزادیء عرب ہم
بھرجائیاں نال کیوں میں امن نبھا کے آئی ہاں
کہیں کوں میں کیا ڈسیساں

.....☆.....

پردہ شرم حیا ہی مشہور ساڈے گھر دا
کوفے توں شام توڑیں جیڑھے ڈکھ اٹھا کے آئی ہاں
کہیں کوں میں کیا ڈسیساں

.....☆.....

دھیاں پتراں بھریا گھر ہا ، سے ناز ہم کریندی
کل گھر وچوں میں کیوں ہک عابد بچا کے آئی ہاں
کہیں کوں میں کیا ڈسیساں

.....☆.....

جعفر اے شاہزادی ڈیکھے وسدا پاک گھر کوں
آہدن جیڑھے بھرا کیوں کربل رہا کے آئی ہاں
کہیں کوں میں کیا ڈسیساں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2927}

جہاں ڈٹھا ہا ٹردا وطن اُتوں ساکوں غازی عزتاں نال او ڈیکھن آ کھڑن
پئی واپس آندی ہے وطن اُتے کیویں ویرن دی بھائیوال او ڈیکھن آ کھڑن

.....☆.....

جڈاں ٹری ہامی میں وطن اُتوں ہن بخت دے عین ڈوپہراں
کل عورتاں شہر مدینے دیاں ہن روندیاں جوڑ قطاراں
جڈاں ہنڑ ویسوں تاں وطن اُتے ساڈا اُجڑیا اے کل حال

.....☆.....

جڈاں ٹریاں ہاسے وطن اُتوں ہن سوہنڑیں جگ پتراں دے
ساڈے محملاں دے چوگردوں کل مس لہندے نظر ہن آندے
جے ویسوں باجھ انہاں پتراں دے لٹوا کے بخت اقبال

.....☆.....

ساڈے وسدے گھر تے دنیا دا ہر فرد ہئی رشک کریندا
جڈاں غازی بنڑیندا ہا پردے ساڈا مان ہا بہوں ودھ ویندا
امڑی دی مزار تے ہنڑ جسم میں ویساں کھول کے وال

.....☆.....

جہاں ڈٹھا ہا ٹردا وطن اُتوں شاہی انداز دے نالے
تکلیاں تلواراں دے پہرے ڈٹھے ہن بازار وچالے
بے وارشاں وانگوں جے ویسوں ، کر ویرن آپ خیال

.....☆.....

جعفرؑ ول سینؑ آسی وطن اُتے گھن اکبرؑ دی باراتے
جہاں ڈٹھا ہا خالی سینؑ دا گھر مظلومی دے حالاتے
کیویں وس پئی ہے ہنڑ وطنائے تے ، دو عالم دی لچپال

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2928}

میں توں پچھدی ہے ما اصغرُ دی میں رہیاں ڈھیر گولیندی
اصغرُ دی مزار نہیں لہدی
میں سارا بن ڈکھ آئی ہاں میکوں ممتا ہے تر پیندی

.....☆.....

اصغرُ دا ملن ہے مشکل گل قبر کوں میں لا گھنساں
معصومہ بھین دے اونوں کجھ حال سنا میں گھنساں
میں ایں سارے صحرا وچ رہیاں کوشش ڈھیر کریندی

.....☆.....

میڈے سامنے جیڑھی جاہ تے ہاسی بابے مزار بڑائی
او مزار تاں میڈے ڈھیر ناہی اصغرُ کوں راس آئی
ساڈے وچن دے بعد نہ جانے رہی ہے کتھ خلقت دفیندی

.....☆.....

ہوسی لوریاں کیتے سکدا کیوں جو لوریاں دا ہئی عادی
میں لوری لعل کوں ڈیندی ہئی حسرت پیوہ ما دی
میں قبر کوں لوری ڈے کے ممتا دی پیاس بھیندی

.....☆.....

لا سینے نال اوندی تربت ہک رات گزار میں گھدی
اصغرُ دے وانگ لحد کوں کر رَج کے پیار میں گھدی
میں ما ہاں میڈے دل دی کجھ پیاس توڑے مٹ ویندی

جعفرؑ معصومؑ دی امڑی ول پتر کوں جھولی پاوے
 جیڑھی وچ کربل دے آ کے کھڑی سینؑ کوں آپ ڈساوے

میڈی ممتا بہوں بے چین ہے ، رہیاں ہر ہک چارہ لیدی
 اصغرؑ دی مزار نہیں لبھدی

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2929}

قاسم توں ہنڑ وطن تے سہرہ ولا سجا کے بنری دے نال جل توں
جیویں بنرے گھر دو ویندن بنری کوں نال لا کے بنری دے نال جل توں

.....☆.....

پہلی دفعہ جاں بنری گھر ساہورے ہے آندی
ہووے بنرا نال خواہش ہوندی ہے بنریاں دی
دستور دے مطابق سہرہ سکن دا پا کے بنری دے نال جل توں

.....☆.....

بابے کوں اپنی بنری میڈا لعل جل ڈکھا توں
گھن خود سلامی ونج کے سہرہ وی ونج چما توں
میں وی نونہہ دے ویساں سنوناں دی مہندی چا کے بنری دے نال جل توں

.....☆.....

رنگ بیوگی دا گھن کے ڈکھی کیویں وٹنیں جاوے
تھاڈے بابے کوں رنڈیپا بنی کیویں ونج ڈکھاوے
میڈا چن ہے اے مناسب ، اینکوں ول بنی بنڑا کے بنری دے نال جل توں

.....☆.....

ویسوں جڈاں وطن تے ڈیکھن زمانہ آسی
احساس بیوگی دا بنری دے دل کوں کھاسی
ہنڑ لعل سہرہ پا کے ، گانا ہتھیں بدھا کے بنری دے نال جل توں

.....☆.....

جعفر او پاک امڑی ڈیکھے خوشی بنی دی
آہدی ہئی جو اے حالت برداشت ہنڑ نہیں تھیدی
قاسم توں ہنڑ وطن تے ڈکھ درد کل بھلا کے بنری دے نال جل توں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2930}

آ ویرن میکوں گل چا لا بہوں مدت رہی ہاں میں سکدی
ٹر آئی ہاں میں من کے مرضی زخم جگر دی چھک دی

.....☆.....

بھائیاں نال میں آئی ہم ہن لکھ عزتاں اُجڑی دیاں
چھوڑ گئے ہو کل ویر میکوں ہوسی اے مرضی مالک دی

.....☆.....

باجھ کفن تہاکوں ڈکھ کے گئی ہم او منظر ہن تازے
اکھیاں دے وِج اَج دی باقی لاش پئی ہے ہک ہک دی

.....☆.....

باجھ بھرانواں دے جیون دی خواہش وی ہئی مر گئی
مُل گھندی میں بعد تہاڈے رب دی قضا جے وکدی

.....☆.....

ہک واریں میکوں گل چا لا ہاں میں تاں مسافر ویرن
ہاں مہمان میں چند ڈینہ ویرن ڈھیر اتھاں نہیں ٹکدی

.....☆.....

جعفر سین دے گلشن دے وِج ابدی بہاراں آنون
ہر گل پھل دے نال مسرت رہے ہر آن چھکدی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2931}

ہمیشہ کیتے تیڈا کوئی وی ڈکھ چن ویر بھلانوناں مشکل ہے
تیڈا لہنڑاں بنڑ کے درداں دی تصویر بھلانوناں مشکل ہے

.....☆.....

جیڑھے ظالم امت وسائے ہن ہمیشہ دے جگر تے ویرن
پیوست ہا جو نیڈے جسم دے وچ ہر تیر بھلانوناں مشکل ہے

.....☆.....

تھاڈا لعل دے پاسے ٹر جئناں کہرام انوں مستوراں دا
گھوڑے توں لہندی نانے دی تصویر بھلانوناں مشکل ہے

.....☆.....

کل شام غریباں دے صدے میڈے ذہن اچ آج وی نقش کھرن
جیویں بنری کون گھن باہر آئی ہم ، شبیر بھلانوناں مشکل ہے

.....☆.....

میں کونے شام دے درباراں وچ پتر کون روند اڈھا ہے
غیور دیاں سرخ اکھیاں دا ہر نیر بھلانوناں مشکل ہے

.....☆.....

ساڈا بارہواں لعل ہنڑ آ گھنسی کل بدلے ساڈے دشمنان توں
جعفر اوندے پاک خروج دی اے تاخیر بھلانوناں مشکل ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2932}

امت نے ساکون انج لٹیا ہے گھر آباد وی باقی نہیں
خوشیاں کجا ہنڑ ساڈے کولھ تاں خوشیاں دی یاد وی باقی نہیں

.....☆.....

جیکوں ڈیکھو ہر بی بی دی جھولی خالی ڈسدی ہے
ڈیکھنڑ جوگی کہیں بی بی دے کولھ اولاد وی باقی نہیں

.....☆.....

امت لعین نے ساڈے دل دی کل کائنات انج لٹی ہے
دل دیاں دعائیں تے ہونٹاں دی کوئی فریاد وی باقی نہیں

.....☆.....

اپنے سارے تیر اساڈے گھر تے ظالم ازمائے ہن
رہ گئی ہووے کرنڑ توں جیڑھی او بے داد وی باقی نہیں

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2933}

سمہہ خاک تے معصوم دھی بابے دا سینہ جانڑ کے
رَج مانڑ اپنی بیکسی بابے دا سینہ جانڑ کے

.....☆.....

موسم گزر گئے بخت دا اے گھر نہیں زندان ہے
سمہہ پو زمیں تے ہنڑ ڈکھی بابے دا سینہ جانڑ کے

.....☆.....

سنگلاخ گو دھرتی ہے اے، لیکن ایہیں دھرتی اُتے
سمہہ پو میڈی بختاں لٹی بابے دا سینہ جانڑ کے

.....☆.....

دھرتی اُتے ستا ہویا ڈٹھا تاں ہا بابا تساں
ول کیوں نہیں دھرتی تے ستی بابے دا سینہ جانڑ کے

.....☆.....

بابے میڈے نہیں آنوناں تہاکوں یقین اے بھی تاں ہے
کیوں نہیں زمیں تے سمہہ پئی بابے دا سینہ جانڑ کے

.....☆.....

جعفرؑ وسے معصوم جو وچ شام دے زندان دے
چپ کر کے ہی سمہندی رہی بابے دا سینہ جانڑ کے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2934}

میں دل نہ روساں باپے کوں میکوں معاف چا کر بیمار نہ رو سجاد بھرا
تھاڈے رونون نال ہن رو پوندے کل ازل دے پردہ دار نہ رو سجاد بھرا

.....☆.....

اگے چار بھرا وچ کربل دے ہی امت لعین ٹرائے
باقی ہک ہیں سہارا اُجڑی دا میڈے کل بھائیاں دا پیار نہ رو سجاد بھرا

.....☆.....

ہی صرفہ تھاڈی زندگی دا میں صبر دے نال نبھسیاں
تھاڈے سر اطہر تے پاک بھرا ہے باپے دی دستار نہ رو سجاد بھرا

.....☆.....

میڈے رونون نال اے علم ناہی ڈکھ درد تہیڈے ودھ ویندن
نہ روساں دل میں چین ویرن میکوں معاف چا کر بھوار نہ رو سجاد بھرا

.....☆.....

رب تھاڈی عمر دراز کرے میں ہر رنگ نال نبھسیاں
تھاڈے باجھ ہے کیڑھا ڈکھیاں دے ایں قافلے دا سالار نہ رو سجاد بھرا

.....☆.....

جعفر ہنڑ او معصوم ڈکھے دل وسدا پاک بھرا کوں
جیرھی رو سجاد کوں آہدی ہئی میں ویساں درد گزار نہ رو سجاد بھرا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2935}

ہور ڈیسیں توں کیا سزا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی
ئی اذیت دی حد ہے کیا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی

.....☆.....

چھوٹے بالوں دے واسطے جگ تے قید اتنی بڑی سزا تاں نہیں
ایں توں ودھ دُکھ ہے کیا ڈسا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی

.....☆.....

جیڑھے دُکھ درد توں ڈسیندا ہیں سارے اے درد ڈاڈھے چھوٹے ہن
جو ہے درداں دی انتہا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی

.....☆.....

ایندی رحلت دی کیا وجہ پچھدائیں ، نہ تاں ہے قید ، نہ سفر ہن اے
جیڑھی گئی ہے اینکوں مکا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی

.....☆.....

ایندے رونوں اُتے ہی پابندی ، ایندا دُکھ دی کوئی زیادہ نہا
جو دُکھی نہیں سنگی پچا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی

.....☆.....

جعفرؑ او وس پوے بیمار آقا جیڑھا آہدا ہا رو کے ظالم کوں
ہنڑ سزا جو بھی توں سنا ظالم ہر توں ودھ ہے سزا یتیمی دی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2936}

ڈیکھو بابا چن اصغرؑ دا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ
میڈا ودھ گئے ماٹر جگر دا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ

.....☆.....

دنیا تے زندہ رہن کیتے ہوندائے عنوان ضروری
نہی کوئی عنوان نظر دا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ

.....☆.....

ڈو کمسن دھیاں شام دے وچ چا کلبا ما کوں کیتائے
نہی لمحہ وقت گزر دا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ

.....☆.....

تھاڈے وانگ تهاڑی بچڑی ہے کنڈ اُجڑی کوں آج کر گئی
کوئی بجن تاں انج نہیں کرا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ

.....☆.....

اے سوچیا ہم جو ایندی میں آس تے زندہ رہساں
اے وی لا کے روگ اندر دا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ

.....☆.....

او سینؑ وسے ہنڑ جعفرؑ جو ہئی سرتاج کوں آہدی
سن وارث وسدے گھر دا میکیوں چھوڑ گئی ہے معصومہ

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2937}

سجاد ویر میڈی ونج کے لحد بنزانویں
اکبر دے بھرا دے کولھوں
شام ایچ نہ راہوے اُجڑی ہر حال چا پچانویں
.....☆.....

اکبر دے ہجر دے وچ رہیاں روندی عمر ساری
وقت آخری توں ویرن میکوں دفن چا کرانویں
.....☆.....

رہیاں عمر بھر میں سکدی ، قبراں جدا نہ ہونون
ڈکھ ہجر دا نہ راہوے ، میکوں ویر چا سمہانویں
.....☆.....

ویرن تاں ٹر نہیں آیا میں بھین ہاں میں ویساں
میڈی قبر بنڑا کے تلقین چا سسڑانویں
.....☆.....

قبراں جے نال ہوسن ڈکھ درد تاں ونڈیساں
کچھ حال میں ڈکھی دے چن ویر توں ڈسانویں
.....☆.....

جعفر دعا کریندائے ہجران ستائی بی بی
وسیں شاد ول دوبارہ دنیا تے اللہ بھانویں
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2938}

کونین وچ دُکھاں دی بک وکھری کربلائے
ہمشیر دی ضعیفی ، چن ویر دی جوانی
اکبر دے پیار دی اے محشر تائیں گواہے

.....☆.....

کہیں بھین کوں نہیں اتنا صدمہ ہو یا بھرا دا
ست سال وچ ضعیفی گیا ڈے رسول زادہ
قائم مثال کر گئی ، درداں دی انتہائے

.....☆.....

اکبر دی بھین جسم برقعہ آہی وٹایا
سجاد کوں دُکھی دے ہجراں ہا بہوں رُوایا
ہن آہے میڈے کیتے محشر کیتا پپائے

.....☆.....

رب جانے پیار کتنا ہانے بھرا دے نالے
کیتیاں نہ بند اکھیاں اُجڑی کفن وچالے
درداں دی بڑ کے بدلی گئی پاک گھرتے چھائے

.....☆.....

محشر تائیں روئی اے یادگار الفت
احساس دے جہاں وچ ابدی ہے اے قیامت
مظلومیت دے صدمے ودھ ہر توں ہن ہنڈھائے

اِس بھین تے بھرا کوں اَج تاہیں نہ رب ملایائے
 ساڈے سخی کوں جعفرؑ صدیاں لہو روایائے
 اے غم لطیف غم ہے ، ڈکھ دی نویں ادائے
 ہمیشہ دی ضعیفی ، چن ویر دی جوانی

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرئ

﴿نوحه پاک﴾

{2939}

قرآن جیندی دلینر کوں چم ہئی منگدا اذن نزول
 اول سین دا نام بتول
 خالق دے دین مقدس وچ جیڑھی اصلی اصل اصول

.....☆.....

مریم دا تقدس ہا جیندی نعلین دے بوسے گھندا
 جیندی تعظیم کوں اُٹھدے ہن قرآن سمیت رسول
 اول سین دا نام بتول

.....☆.....

کیتی چاک سند حق غصب کیتا ہئی پاسہ زخمی کیتا
 جہاں اجر رسالت امت کوں کیتا ایں رنگ نال وصول
 اول سین دا نام بتول

.....☆.....

جیندی وچ دربار دے امت شتی چا ہئی تعظیم بھلائی
 توحید و رسالت دا کلمہ جیندے ادب بغیر فضول
 اول سین دا نام بتول

.....☆.....

جعفر دی دعا ہے دنیا تے تھیوے محسن لعل دا بدلہ
 جیں سین دے کرم دے نال تھیںی ساڈی پاک دعا مقبول
 اول سین دا نام بتول

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2940}

قسمت ڈکھایئے میکوں دربار ڈکھ آئی ہاں
کیوں پردہ دار ڈیندن نروار ڈکھ آئی ہاں

.....☆.....

مسجد دے وچ میں ڈٹھائے اتنا ہجوم وچ کے
گویا میں شام والا بازار ڈکھ آئی ہاں

.....☆.....

کھڑا ہا حسین میڈا آج نال انج بھرا دے
کھڑا پتر نال روندنا بیمار ڈکھ آئی ہاں

.....☆.....

ٹکڑے سند دے ڈٹھائے سلمان کوں میں چنڑدا
قاسم دی سیج تھیدی تیار ڈکھ آئی ہاں

.....☆.....

کوفے تے کربلا دی بنیاد ہے رکھی گئی
نیزے یزیدیت دے تیار ڈکھ آئی ہاں

.....☆.....

جعفرؑ و سے او بی بی دھیاں کوں ہئی جو آہدی
بابے دے منبراں تے اغیار ڈکھ آئی ہاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{2941}

دربارِ وچوں میں آئی ہاں جیڑھے ٹکڑے سند دے چا کے بابے کوں وَنَج ڈکھیاں
جیویں وَنَج دربار دے گئی ہم غربت دے حال بنڑا کے بابے کوں وَنَج ڈکھیاں

.....☆.....

ہنے پاک گواہ جھٹلائے تعظیم میڈی اَج تھئی نہیں
جیڑھا امت سلوک ہے کیتا میکوں مسجد وَنَج سڈوا کے
بابے کوں وَنَج ڈکھیاں

.....☆.....

او پچھسن امت ہے کیتا تھاڈا پہلو زخمی کیوں
میں زخمی ایں پہلو توں ہتھ حسرت نال ہٹا کے
بابے کوں وَنَج ڈکھیاں

.....☆.....

میڈے محسن لعل کوں تساں میڈے نال چا دفن کراہے
اصغر دے وانگ ایں چن کوں میں وَنَج جھولی دے پا کے
بابے کوں وَنَج ڈکھیاں

.....☆.....

میڈی جھولی دے وَنَج امت میڈا لعل شہید چا کیتائے
ایں لعل دا زخمی سر میں ایویں خون دی مہندی لا کے
بابے کوں وَنَج ڈکھیاں

.....☆.....

جعفر دا وارث گھن توں ایں ڈاڈی پاک دے بدلے
جو ہئی آہدی لہو پتراں دے چہرے تے میں آپ سجا کے
بابے کوں وَنَج ڈکھیاں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2942}

تساں ما ہے بنڑناں سارے گھر دی تہا کوں تہوں ہاں ڈیندی کسمن پچڑی
 آلِ عبا دی پارت ہووی
 نانے دی لُج تساں ہے رکھنی کل انبیاء پچڑی
 دین خدا دی پارت ہووی

.....☆.....

بابے دا مان پچڑے ہوندن ہوندیاں دھیاں مان مانواں کیتے
 بھینیں جو توڑے ہونون کسمن ما بنڑدین بھرانواں کیتے
 رکھیں خیال کل بھائیاں دا اگوں ڈکھ مسلسل آسن پچڑی
 ہر ماہ لقا دی پارت ہووی

.....☆.....

مظلوم ہے ہر توں تہاڈا ویرنِ ایندے نال ہر قدم تے راہویں
 ایندی لاج توں رکھانویں پچڑی بازار وچناں پوے بھانویں
 ایندے خون کوں پچانویں ہردم ڈکھ جس قدر دی آنون پچڑی
 سوہنڑیں بھرا دی پارت ہووی

.....☆.....

عباس آوے جگ تے جسم میڈی طرفوں اونکوں وِنج کے چانویں
 ڈیویں سلام میڈے اونکوں ہتھ اوندے چم اکھیں تے لانویں
 تہاڈے پردیاں دا ضامن او ہے ڈکھ اوں تے کوئی نہ آنون پچڑی
 اوں با وفا دی پارت ہووی

جعفرؑ دے پاک وارث آ کے تہاڈے ڈکھ مکاوٹریں ہن سارے
 ویران جو کریسی امت او گھر وساوتریں ہن سارے
 ڈینہ رات تیڈے گھر اطہر کول کرسن دعائیں مومن پچڑی
 ہر دی دُعا دی پارت ہووی

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2943}

آکھیا دائی میں ڈکھ آئی ہاں گل حسن امیر کوں لائی بیٹھائے
تھاڈے بابے دا ہے زخمی سر خود وچ جھولی دے پائی بیٹھائے

.....☆.....

شبیر کھڑوتا روندا ہے سر خاک روا کے مسجد وچ
رنگین عمامہ بابے دا تھاڈا غازی ویرن چائی بیٹھائے

.....☆.....

کر چاک عمامہ خود پٹیاں تھاڈا سوہنراں ویر بدھیندا پے
لیکن انج زخمی ہے سر اطہر بابے دی تاگھ لہائی بیٹھائے

.....☆.....

عباس دے چھوٹے ویر یکے بیٹھے قدم گھٹیندن بابے دے
لیکن ہر ویر یتیمی دی رو رو کے شکل بنڑائی بیٹھائے

.....☆.....

گھر وچ گھن آنوناں چاہندے ہن جڈاں چیندن خون ہے ودھ ویندا
اے حالت ڈکھ کے بابے دی ہر بچرا خاک روائی بیٹھائے

.....☆.....

ہر ظلم دا بدلہ ہو جعفر ساڈا وارث جگ تے جلد آوے
رب جائزے کل ڈکھ صدیاں توں کیویں وارث پاک پچائی بیٹھائے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2944}

عباس تہاڈیاں بھینیں ہن آج وین کریندیاں پیاں وَنَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں
سنڑے وین نہ کوئی تہاڈیاں بھینیں دے ہن نیر وپنڈیاں پیاں وَنَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں

.....☆.....

میڈا دل برداشت نہیں کر سنگدا آواز وَنَج غیراں تائیں
ہے آخری رات آج دھیاں ہن ڈُکھ درد وٹنڈیاں پیاں
وَ نَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں

.....☆.....

اساں چاہندے ہیں جو آج ڈُکھیاں نہ اجھک اجھک کے رونوں
آج پہلی واری زندگی وَچ ہن حال سنڑیندیاں پیاں
وَ نَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں

.....☆.....

سنے کوئی آواز نہ سینیں دی کل کوئی گھر دل جانوں
تہاڈیاں ہمشیراں ساڈی غیرت کوں ہن چن ازمیندیاں پیاں
وَ نَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں

.....☆.....

پردیس دے وَچ ہن ڈُکھ آگے تہوں صبر دے بن ترٹ گئے ہن
آج رحلت اپنے بابے دی ، ہن رل کے سہیندیاں پیاں
وَ نَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں

.....☆.....

جعفر او پاک امیر وین جو چن کوں ہن فرمیندے
میڈیاں دھیاں ہن میکوں درداں دے حالات ڈسیندیاں پیاں
وَ نَج لوگ ہٹاؤ دروازے توں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2945}

ایں کوفے وچ میڈی لائق دھی ہک وار تساں ول آنوناں ہے
جیڑھے اَج درتے کھڑے روندے ہن انہاں ہر ہک ظلم وسانوناں ہے

.....☆.....

اے مان جوان بھرانواں دا جڈاں او ڈینہ آسن مک ویسی
تساں بنڑ کے امین امامت دا خود پردہ آپ بنڑانوناں ہے

.....☆.....

تھاڈے ویر عباس دے علم دی چھاں تھاڈے پاک سراں توں لہہ ویسی
تساں غازی بنڑ کل سنیں دا خود پردہ آپ بچانوناں ہے

.....☆.....

شہزادی سمجھ کے کوفے دی جیڑھیاں عورتاں آئین پر سے کول
انہاں بعد تھاڈے بھائیاں دے تہاکوں بے رنگ دا پرچانوناں ہے

.....☆.....

تھاڈے پردے دا ہے رب حافظ نہ فکر کراہے شہر دے وچ
میڈے لہجے وچ تساں ڈے خطبے توحید دا بھرم رکھانوناں ہے

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دے لخت جگر سر تاج سجا کے خوشیاں دا
کل ہم ظلماں دے گھن بدلے گھر پاک اچ جشن منانوناں ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2946}

پچھ شقیں توں بارہواں آقا آہی عابد قصور کیا کیتا
کیڑھے جرم اِج بیمار سید تے ہر ستم ہا تساں روا کیتا

.....☆.....

گھن میڈا لعل انتقام ایندا ظالم امت کنوں توں اے وی پچھ
میڈے غیور تے بازار اِج کیوں ظلم توں ظلم ہا سوا کیتا

.....☆.....

کیڑھے جرم اِج تساں این بیکس کوں کتنے دربار چا ڈکھائے ہن
اینڈے کل آنسواں دا رنگ امت ظلم کر کے ہئی کیوں حنا کیتا

.....☆.....

اے تاں روندا ہا اپنے بابے کوں کیڑھا نقصان ہا زمانے دا
بابے دے سوگ وِج سدا رو کے این ہے رونوں دا حق ادا کیتا

.....☆.....

خون اکھیاں کنوں وسیندا ہئی پاک پردے کوں روندا رہندا ہئی
اینڈے حق وِج ہے کیوں شقی امت زہر ڈیون دا فیصلہ کیتا

.....☆.....

جعفر ہر سین اِج بھی آہدی ہے منتقم ہو تساں این کل گھر دے
تاہوں عادل سمجھ کے چن بچرا پیش اسماں ہے مدعا کیتا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2947}

عینِ جواں ہی ویر اکبرؑ دا کر جھکائی ہی غیرت نے
صبرِ خداوندی کوں غربت ڈھیر ڈکھائی ہی غیرت نے

.....☆.....

سچ چھو تاں ہک آنسو بھی عابدِ خود برسایا نہیں
چالہی سال لہو دی بارشِ خود برسائی ہی غیرت نے

.....☆.....

جوش و جلالِ ایچ شیرِ جلی ہن ، جرأتِ وچِ اسد اللہ ہن
لیکنِ مظلومی دی حالتِ آپِ بڑائی ہی غیرت نے

.....☆.....

جتنے ظلمِ وسائے ہن امتِ ہونٹاں تے ہی حمدِ رہی
لیکنِ ہنجواں دی رنگتِ چا کیتی حنائی ہی غیرت نے

.....☆.....

پردہ دار تاں سارے گھر دے ہن تطہیرِ دے پردے وچ
لیکنِ جگرِ دی نگری وچِ ہکِ شامِ سجائی ہی غیرت نے

.....☆.....

جعفرؑ بارہواں آقاؑ ہنڑ تاں اوں پیار کوں شاد کرے
جیکوں آنسوواں دی مہندی خود آپِ لوائی ہی غیرت نے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2948}

زندان دے وچ اَج ٹر گئے ہن ، کوئی آ تابوت چواوے موسیٰ کاظم دا
اَج لاشہ اِنج زنداں دے وچ نہ بے وارث رہ جاوے موسیٰ کاظم دا
.....☆.....

ست سال رہن زندان دے وچ بنڑ کے مہمان این امت دے
نویں مہمانی ہے امت ڈتی کوئی حال تاں ڈیکھن آوے موسیٰ کاظم دا
.....☆.....

مزدور جنازہ پئے چیندن نہیں فرصت کلمے گویاں کوں
اینڈیاں دھیاں وطن تے رہ گیاں ہن ، کون آ تابوت سہاوے موسیٰ کاظم دا
.....☆.....

ہن اُنوی پتر تاں وطن اُتے لیکن اَج ہک وی سر تے نہیں
ہے لاش دی غربت سڈ آہدی کوئی پتر آ مونڈھا لاوے موسیٰ کاظم دا
.....☆.....

جیڑھے زیور امت پوائے ہن کہیں ہنڑ تائیں آن لہائے نہیں
ملعون امت زنجیراں وچ اے لاشہ نہ دفاوے موسیٰ کاظم دا
.....☆.....

جعفر دی دعا ہے ہر ویلے ڈکھ مک جانوں کل پاکاں دے
ہنڑ بدلے گھنن این امت کنوں توڑے ہنڑ تاں وارث آوے موسیٰ کاظم دا
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2949}

اعجاز امامت نال رضاً جڈاں سر بابے تے آئے رہے بہوں روندے
ڈٹھے زیور سجے ہوئے بابے دے جڈاں چم اکھیاں تے لائے رہے بہوں روندے

.....☆.....

ڈٹھی لاش زمین تے بیکس دی آ پل بغداد تے بچڑے
ہن آہدے ٹرن دے بعد وی نہیں چا زیور امت لہائے رہے بہوں روندے

.....☆.....

پایا سر بابے دا جھولی وچ انداز ہا اینج غربت دا
رہے چمدے ہک ہک زیور کوں جو ہن امت لعین پوائے رہے بہوں روندے

.....☆.....

بھینیں دی طرفوں بابے دی پیشانی چمدے رہ گئے
جڈاں چم کے گسٹیاں امڑی دے ہن سید سلام پچائے رہے بہوں روندے

.....☆.....

ڈٹا غسل و کفن خود پاک رضاً بابے مظلوم کوں جدم
گھس زیوراں دے جڈاں نظر آئے چا غربت درد ودھائے رہے بہوں روندے

.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم سید ڈیکھے ول بابے کوں وسدا
جہاں سر بابے دا پا جھولی ہن کل ڈکھ کھول سنائے رہے بہوں روندے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2950}

آکھو وَنَجْ مَلْعُونِ عَبَّاسِ کُوں تُوں خُوْشِیَاں مَنَا مِیْنِ ٹُر وِیساں
جِیڑھی زہرِ نَقِیِّ کُوں مَل گئی ہے اِیْنِدے دَرْدِ پِچَا مِیْنِ ٹُر وِیساں

.....☆.....

اے زہرِ اسَاڈَا ورثہ ہے ، مِیْنِ وَاْرثِ ہَمِ مِیْکُوں مَل گِیَا ہے
اَجْ جِگَر دے ٹِکڑے طِشْتِ دے وِیچِ خُوْدِ اَپِ سِجَا مِیْنِ ٹُر وِیساں

.....☆.....

میڈی بھین ہے واگنوں ڈاڈی دے اَجْ طِشْتِ ہتھاں تے چائی بیٹھی
پئی خون دی تے میکیوں آندی ہے ، اِیْنِدَا جِگَر اِزْمَا مِیْنِ ٹُر وِیساں

.....☆.....

میڈے عسکرسی لعل دے سر تے ڈُکھ بے وقتِ تِیْمِی دَا آ گئے
دِستارِ تِیْمِی پِچڑے کُوں خُوْدِ اَپِ بَدھا مِیْنِ ٹُر وِیساں

.....☆.....

جِعْفَر دے وَاْرثِ اَنُوْنَاں ہے اوں آ گھرِ پَاکِ وِساَنُوْنَاں ہے
اِیْسے چِنْدِ گھڑیاں ہِنِ زَنْدِگِی دِیاں اوکوں کر کے دِعا مِیْنِ ٹُر وِیساں

.....☆.....

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2951}

ظلم و ستم کا حربہ عجب کام کر گیا
زندہ رہے حسینؑ یزیدؑ آپ مر گیا

.....☆.....

دوڑانا گھوڑے لاشوں پہ تھا اک خیالِ خام
لیکن اسی سے کفر کا لاشہ بکھر گیا

.....☆.....

نیزوں پہ چڑھ کے اونچا ہوا سر حسینؑ کا
لیکن سقیفیت کا سدا جھکتا سر گیا

.....☆.....

بی بی کے سر پہ پردہٴ تطہیر رہ گیا
لیکن رُخِ یزیدؑ کا پردہ اُتر گیا

.....☆.....

زندوں میں اہل بیت تو آزاد رہ گئے
ہوتا اسیرِ جرم ہر اک اہل شر گیا

.....☆.....

جعفرؑ اب انتقام کا موسم ہے آ رہا
جملہ کوئی دعا کا نہیں بے اثر گیا

.....☆.....

بامولاً کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2952}

حسینؑ تیرا زمانے پہ چھا گیا سجدہ
نقوش کفر کو اک دم مٹا گیا سجدہ

.....☆.....

کچھ اس طرح سے کیا سجدہ تو نے خالق کا
الوہیت کو خدا پر سجا گیا سجدہ

.....☆.....

خدا کی ذات کو جھکتا گیا وہ ہر اک شخص
کہ جو بھی حق کو تیرا دیکھتا گیا سجدہ

.....☆.....

یہ ایک سجدے کی عظمت ہے کہ نبی جو تھے
تمہارے قدموں پہ سب کو جھکا گیا سجدہ

.....☆.....

خدا کی عظمتیں تیری جبین کو چھوتی رہیں
خدا کو آئینہ تیرا دکھا گیا سجدہ

.....☆.....

ظہور ہو گا جو جعفرؑ کے پاک وارث کا
بچے گا وہ جو تیرے در کا پا گیا سجدہ

.....☆.....

نوحہ جات 2002ء
کل نوے 106

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{2953}

ٹرے محملِ جسمِ سینیں دے رہی ویندے قدم روکیندی کوک بیماڑِ مدینہ دی
ٹر گئے محمل دور تائیں رہی ہر اٹھ دے قدم جھلیندی کوک بیماڑِ مدینہ دی

.....☆.....

چن علیٰ اکبر گھوڑے تے ہسوار جڈاں تھی ٹریا
ویندے ویر جوان دا رہ گئی دامن آپ مپندی
کوک بیماڑِ مدینہ دی

.....☆.....

ما اصغر دی چا کمن ہسوار تھی محمل تے
سین دے دل کوں دور تائیں رہی درد کوں زخمیدی
کوک بیماڑِ مدینہ دی

.....☆.....

غازی مل دکھیا کوں آئے ، ہن نیر اکھیں توں جاری
سارے سفر اچ غازی کوں رہی درد دی ہک چھک لیدی
کوک بیماڑِ مدینہ دی

.....☆.....

مظلوم کوں ملناں دختر دا بنڑ زخم گیا ہک دل دا
رہی ہر ہر قدم تے کربل تائیں مظلوم دا صبر ازمیندی
کوک بیماڑِ مدینہ دی

.....☆.....

جعفر ساڈے وارث کوں آج توڑیں نال ڈکھاں دے
بنڑ کے درد انگیز دعا ہے حسرت نال سڈیندی
کوک بیماڑِ مدینہ دی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2954}

مظلوم نے سین دے سفران دا اعلان جڈاں فرمایا
 ہک وس گئی قیامت غازی تے
 تطہیر دے پردہ داراں دے جڈاں سفران دا ناں چایا
☆.....

بڑی جاں فہرست مسافراں دی کل سینیں نام لکھائے
 جسم فہرست دے وچ آ کے ما عون دی نام لکھوایا
☆.....

سامان بدھے ، تیار تھے ، بیٹھے آ کل محل در تے
 وچ ویڑھے دے جڈاں بی بی نے سر پاک تے برقعہ پایا
☆.....

ڈتا حکم شبیر تیری دا آیاں کل ہم سینیں در تے
 جڈاں قدم رسول دیاں دھیاں دا دہلیز توں باہر آیا
☆.....

جڈاں محملاں تے ہسوار تھیاں تطہیر قدیر دیاں سینیں
 جڈاں عالیہ سین کوں چن ویرن محل تے سوار کرایا
☆.....

جعفر عباس دیاں خوشیاں دی آوے جلدی رت دنیا تے
 تاریخ وفا اے آہدی ہے جڈاں محل سین ٹرایا
☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2955}

لایا اکبر جاں ہمیشہ کوں گل خود رب دا عرش ہلا ڈتا اُلفت بھین بھرا دی
میڈی سین دے وسدے ویڑھے کوں یکدم پر سوگ بنڑا ڈتا اُلفت بھین بھرا دی
.....☆.....

ملے بھین بھرا تاں مھلاں وچ کھرام پیا ہو گیا
ایسا جذباتی منظر ہا شبیر کوں آپ رُوا ڈتا
اُلفت بھین بھرا دی
.....☆.....

عاشور دے ڈینہ ہمیشیاں توں یاد آ گیا رخصت ہونوں
مظلوم دے نازک دل دے وچ ہک غم دا حشر جگا ڈتا
اُلفت بھین بھرا دی
.....☆.....

عباس کوں آخری ملنی ہی پئی بھین بھرا دی ڈسدی
غیور دے جگر کوں وقت وداع خاموشی وچ زخما ڈتا
اُلفت بھین بھرا دی
.....☆.....

ڈٹھا منظر ملن دا عون دی ما آیا مستقبل اکھیاں وچ
مظلوم دا بھین کوں مل ٹرناں بے موقع یاد ڈیوا ڈتا
اُلفت بھین بھرا دی
.....☆.....

آوے جعفر جلدی حسن دا چن ڈیکھے سارا گھر اے رل کے
کونین کوں عرش توں فرش تائیں ہے جنت وانگ سجا ڈتا
اُلفت بھین بھرا دی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2956}

اے بابا عون و محمدؐ دا ہے میکیوں صاف نظر دا
میڈے پاک بھرا ول نہیں ولناں
میں سمجھ گئی ہاں جیڑھا ڈسدا پئے میکیوں آج انداز سفر دا
.....☆.....

میں گھنن اجازت تہوں آئی ہاں میکیوں پاک بھرا دے چنتے ہن
جیویں مونجھا ہے وچ زندگی دے آج بابا علیؑ اکبر دا
.....☆.....

یا میکیوں سفر توں نہ روکو یا ویر میڈے کوں روک گھنو
شالا میڈا ویر سلامت رہ اے ہے آسرا سارے گھر دا
.....☆.....

میکیوں ویر دیاں اکھیاں توں لگدائے جیویں کلہیں بہہ رو آئے ہن
ایں گالھ توں میکیوں پک تھی گئے ، تہوں ودھ گئے درد جگر دا
.....☆.....

ہر صورت ویر دے نال ویساں ہر حال بچپساں میں اینکوں
جیڑھے حال دا ویرن ٹردا پئے بھل ہوش گیم چادر دا
.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دا ویر وے جو ہن سرتاج کوں رو آہدے
جیویں درد بھریا میں ڈیکھ آئی ہاں حال اپنے پیکے گھر دا
.....☆.....

باموللا کرئ

﴿نوحه پاک﴾

{2957}

توں بھین دی من کے چن اکبر رہ گھر ہمیشکل نبی دا
مظلوم دا کوئی تاں پنج ویسی
میں راضی ہاں ایں موقعے تے دل تروڑ نہ بھین ڈکھی دا

.....☆.....

میڈے پورے تھینس ترائے مقصد ، ہک بھین تیڈی خوش تھیں
پیا تیڈے سنون سگن تھینس ، مل ویسی سکھ زندگی دا

.....☆.....

تیڈی بھین دی خواہش وچ اکبر میڈا مقصد وی تر ویسی
میڈے کیتے اے گالھ خوشی دی ہے گھر رہ پو لعل علی دا

.....☆.....

ساڈے نال جو ویسی کربل وچ نہ واپس وطن تے آسی
تھاڈا وطن تے رہن مناسب ہے من مشورہ بھین اُجڑی دا

.....☆.....

تھاڈی زندگی نال ہن وابستہ کل خوشیاں سارے گھر دیاں
میں خوش تھیں پنج مان ویسی تھاڈی بھین تے پاک پھوپھی دا

.....☆.....

جعفر ڈیکھے او پاک سخی ول پتر جوان دی شادی
جو پتر کوں رو فرمیںدے ہن گھر ٹک پو مان امری دا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2958}

دھیاں کوں تساں روکو امڑی ساڈے نال نہ سفریں جانوں
غازی دے نہ درد ودھانوں
تساں ہو امڑی تہاڈی منین ایہا غریب تے منت لانوں
.....☆.....

اے پر خطر سفر ہے امڑی مرد تاں اوکھ نبھا وی سنگن
تساں اے گالھ دھیاں کوں آکھو نال جلن دا نام نہ چانوں
.....☆.....

مریم دی عصمت ہے طواف آ انہاں دی نعلین دا کردی
دل ہے ایہو ہر ویر دا چاہندا قدم انہاں دے باہر نہ آنوں
.....☆.....

شامی کوفی بدفطرت ہن اے ہن پاک رسول دیاں دھیاں
شام دے بارے سوچ کے روندائے نہ اپنا چن ویر روانوں
.....☆.....

ساڈے بعد انہاں کوں ظالم شام عراق دے شہر پھریں
غازی تاں اے سوچ نہیں سنگدا ویر دی غیرت نہ ازانوں
.....☆.....

جعفرؑ جسم خوشیاں ہوسن آنسو خوشی دے ڈکھ کے جاری
آکھسن امڑی پاک کوں آقا ہنڑ نہ ڈکھیاں نیر وہانوں
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2959}

رہو وطن اُتے تساں عونِ دی ما اکبر کوں نال رلا کے میڈا دل ٹھری
تھاڈے پردے نال علی اکبر دا اے پاک شباب بچا کے میڈا دل ٹھری

.....☆.....

میڈے وچن دے بعد ایں بچڑے کوں چا سہرے سکن دے پانویں
میڈے سارے ڈکھ تہا کوں بھل ویسن علی اکبر کوں پرنا کے
میڈا دل ٹھری

.....☆.....

میڈی قسمت بھین شہادت ہے توں مس لہندا بچوا گھن
چا سگن کراہے بچڑے دے میڈے سارے زخم بھلا کے
میڈا دل ٹھری

.....☆.....

بچڑے کوں پواہے جاں سہرے تربت تے ضرور اواہے
مس لہندے چن کوں گھن آسو جڈاں قبر تے سہرے پا کے
میڈا دل ٹھری

.....☆.....

تساں شام دے سفر توں بچ ویسو تہاڈا پتر وی بنرا بنڑ ویسی
میڈی تربت تے جڈاں لنگھ آسو تساں نونہہ تے پتر رلا کے
میڈا دل ٹھری

.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم سے جو بھین کوں رو فرمیدے ہن
تساں آسو میڈی تربت تے جڈاں بنرا پتر بنڑا کے
میڈا دل ٹھری

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2960}

آکھن مسلم پاک دیاں دھیاں مونجھا ہے بہوں دل بھینیں دا
ساکوں خبر منگا ڈپو بھائیاں دی
خیر دی خبر وی کوئی نہیں آئی ظالم ہے کوفہ شہر سنڑیندا

.....☆.....

خواب عجیب عجیب نظردن ویر کڈاہیں قیدی ڈسڈن
وچ زندان دے روندے ڈسڈن درد توں ہے ساڈا جگر چریندا

.....☆.....

رات کوں امریٰ چن پتراں دے چولے چا کے روندے رہندن
پاک امریٰ دا لک کے رونون ساکوں اے برداشت نہیں تھیندا

.....☆.....

روندیں ساڈی ہے رات گزردی نندر آوے تاں ہے دل پھٹدا
منڑ دریا تے تھہ حارث دے ساکوں ہے ہر ویر ڈسیندا

.....☆.....

کہیں ویلے ہن خواب اچ ڈسڈے پڑھدے ہوئے ہک بے دے جنازے
جیڑھے رنگ رُخسار دے ڈسڈن ، ساکوں ویر نہیں کوئی سنڑیندا

.....☆.....

جعفرؑ وس پونون او بھینیں جو ہن آہیاں رو مامے کوں
عید مبارک دے عیوض اچ ، صدقہ جنت دیاں سینیں دا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2961}

عبّاس بھرا میگوں ڈس آ کے اے نگری کرب و بلا تاں نہیں
جتھاں دیرے ویر پیا لیدائے ساڈے گھر اُجڑن دی جاہ تاں نہیں

.....☆.....

ساکوں کربل لعل ولا ڈیویں ساکوں پاک بھرا فرمایا ہا
ایں جاہ تے آ کے ڈس غازی تھسی میں توں لعل جدا تاں نہیں

.....☆.....

ساکوں ڈسیا ہئی اسال کربل وچ وَج قاسم کوں پرنا نوناں ہے
ایں بن وچ قاسم پا سہرے کر ویسی بنی بیوہ تاں نہیں

.....☆.....

کیوں ایں جاہ آ کے چن غازی تہاڈے چہرے دا رنگ بدل گئیائے
اتھاں چھوڑنا ساتھ ہمیشراں دا تہاڈی بے عیب وفا تاں نہیں

.....☆.....

ساکوں اے بھی ویر ڈسایا ہا ڈسیاں آخری سجدہ کربل وچ
ساکوں چھوڑ ڈکھاں وچ ویر ساڈے اتھاں کرنی نماز ادا تاں نہیں

.....☆.....

وسے جعفر ہنڑ ایں سین دا گھر جو ہے حسن دے لعل کوں رو آہدی
ساڈا گھر پاک وسانون وچ چن اتنی دیر توں لا تاں نہیں

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2962}

بیڑا مسافراں دا مصروف ہے سفر وچ
ٹر پے نے کل مسافر نکھڑی ٹکا کے گھر وچ

.....☆.....

جسدم مدینے کولہوں بیڑا ہویا روانہ
وینڈراں کنوں ہا ہلدا سرور دا آستانہ
بیمار دھی کون روندنا ڈٹھا جاں کھڑ کے در وچ

.....☆.....

ذوالحجہ دی نوں کون اٹھیاں درد و الم دیاں موجاں
مسلم دی جوڑی لوڑھی ظلم و ستم دیاں موجاں
تاریک دنیا ہو گئی عباس دی نظر وچ

.....☆.....

وچ کر بلا دے اٹھیا طوفان انجہ جفا دا
ہر سین کون ہا چنتا اولاد تے ردا دا
غازی لتھا جاں سیڑھ ایچ خم پے گیا کمر وچ

.....☆.....

بیڑے دا ودھیا خطرہ جسدم ودھی روانی
بالاں دے نال لڑھ گئی اکبر دی وی جوانی
ٹریا ناخدا بھی رکھ کے پردے دا غم جگر وچ

.....☆.....

بیار جو ملاح ہا ، طوفاں اوہو پچایا
 سادانیاں دا پور اوں جڈاں شام وَنج پچایا
 آیا لہو جگر دا غیرت توں چشم تر وِج

.....☆.....

ساڈا آقا ہنٹر ملاح دی محنت کوں رنگ لاوے
 جعفر دا سائیں اے بیڑا وطنیں ولا گھن آوے
 ہر سینّ وِسی رہوے ہردم دل اپنے گھر وِج

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2963}

وچ کر بلا دے ہر اُتے شدت دی پیاس ہے
ہر فرد تے علیحدہ حقیقت دی پیاس ہے

.....☆.....

کاسہ بدست بالاں دی آواز اعطش
سنزدے کھرن جوان قیمت دی پیاس ہے

.....☆.....

اصغر اُتے معصومہ دی خود ڈیکھ تشنگی
غازی دے زخمی دل کوں شہادت دی پیاس ہے

.....☆.....

ہمشکل مصطفیٰ دیاں اکھیاں دے وچ ہے تس
ڈاڈھی حبیب حق دی زیارت دی پیاس ہے

.....☆.....

ہر توں زیادہ تشنہ ہے مظلوم کر بلا
لیکن ہک اتصال بہ وحدت دی پیاس ہے

.....☆.....

شمشیر انتقام کوں جعفر اجاں تائیں
دشمن دے خون تازہ دی لذت دی پیاس ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2964}

ڈکھ کے خشک ہونٹ اصغر دے درد توں علقہ بھی روندی ہے
ڈکھ کے پیاس سین دے چن دی پیاس دی انتہا بھی روندی ہے
.....☆.....

بن دے وچ جنیں ویلے زباں اصغر خشک ہونٹاں اُتے پھریندا ہے
اپنے معصوم دی غربتی تے بن دے وچ مامتا بھی روندی ہے
.....☆.....

چا کے اپنی کمان جنیں ویلے شست ظالم بدھیندا ہے گل تے
ڈکھ معصوم دی نزاکت کوں ظلم دی ہر ادا بھی روندی ہے
.....☆.....

جنیں ویلے چھک کمان کوں ڈیندائے لاش عباس دی تڑپدی ہے
کردگار وفا دی حالت تے سر جھکا کے وفا بھی روندی ہے
.....☆.....

آندے ہوئے تیر دی تمازت تے ، حلق معصوم دی نزاکت تے
ما دے ہونٹاں تے پاک لوری دی دل شکستہ صدا بھی روندی ہے
.....☆.....

جعفر ہنڑ تاں خوشی ہو ایں چن دی جیدی معصومیت تے غربت تے
میڈا وارث ہے روندنا غیبت وچ ، آج تائیں اُجڑی ما بھی روندی ہے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2965}

ہر سال محرمِ وِجِج آ کے ہر ما دا جگر ازمیندا ہے
 اَج توڑیں پینگھا اصغر دا
 معصوم دی کیڑھی حالت ہئی ہر ما کوں کھول ڈسیندا ہے
☆.....

ایں سن دے بالاں تے جگ وِجِج کیا ظلم مناسب ہوندن
 ایں واسطے اپنے درداں دے سارے حالات سزیندا ہے
☆.....

آندین کرن زیارت جاں مانواں وِجِج جھولیاں دے چن پا کے
 انہاں مانواں توں نال حسرت دے انصاف اپنا طلبیندا ہے
☆.....

جڈاں بال زیارت کرن آندن معصوم دی پیاس دے قصے
 ہک ہک دے سامنے رو رو کے خود آپ بیان کریندا ہے
☆.....

بازار دے وِجِج جڈاں آندا ہے بنڑ کے تصویر ڈکھاں دی
 ڈکھی امری دا بازار وِجِج خود عملاً آن ڈکھیندا ہے
☆.....

جعفر جاں پینگھا سبدا ہے معصوم دیاں خوشیاں منگدائے
 وسے چن اصغر کل مانواں توں خود آن دعا کرویندا ہے
 اَج توڑیں پینگھا اصغر دا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2966}

گیا لہہ سورج تھی رات گئی جڈاں یاد اصغر دی آ گئی
 پچھیں روندیں رات گزر گئی
 معصوم دی ساری رات رہی ہنجواں وچ شکل نظردی

.....☆.....

بلیاں شام دیاں بھاہیں ہر گھر وچ ہر ما چن جھولی پائے
 جڈاں لوری آ گئی ہونٹاں تے بے ساختہ نورِ نظر دی

.....☆.....

ڈینہ لہن سیتی یاد اصغر دی کل منظر گھن کے آ گئی
 ہنجواں دی سیڑھ اچ سین ڈٹھی جڈاں لاش صغیر دی تردی

.....☆.....

مانواں کوں کھیر پلانوں دا نہیں ویلھا مول وسردا
 آیا کھیر پلانوں دا ویلھا تاں ودھ گئی ٹیس جگر دی

.....☆.....

سے درد دے منظر رات ساری رہے دل دے زخم ودھیندے
 آ یاد گیا جڈاں کوئی منظر رہی یاد نہ چادر سر دی

.....☆.....

جعفر او امڑی وس پوے جیکوں سورج لہن دے ویلے
 جڈاں پیاس کنوں آ یاد گئی معصوم دے رخ دی زردی
 پچھیں روندیں رات گزر گئی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2967}

میڈا اصغرؑ ڈکھی تیکوں سنو لسی اے تیڈی لوری
میکیوں ہر موڑ تے پیہم جگہیسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

ایں لوری دے سہارے تے میں ڈہنہہ زندگی دے کٹنے ہن
میکیوں سفران دے وچ ہرم رُویسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

میں ہوساں نال امریؑ دے او رسن تہاڈیاں یاداں وچ
دلا سے پاک امریؑ کوں آ ڈیسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

میں ونجائے شام تے واپس ولا میں آنوناں کوئے نہیں
میڈیاں تہائیاں کوں نت سچھسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

میں رہنڑائے شام وچ کلہا جڈاں دل تھھسی بہوں مونجھا
میڈا دل آ کے غربت وچ ولیسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

اساں ہک ڈینہہ ولا وسوں تیکوں میں جھولی ول پیساں
توں کھلسیں بھین تیڈی گنگنیسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

شالا امریؑ دے سائے تے ڈیکھے جعفرؑ دا سائیں وسدا
دعا نت میڈے ہونٹاں توں کر لسی اے تیڈی لوری

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2968}

میڈے وس ہوندا تاں چن اصغر تیکوں وطن تے میں گھن ویندی
گھر وچ پروان چڑھیندی
کربل دیاں گرم ہوائیں توں تہاکوں ہر صورت بچویندی
.....☆.....

جیویں پاک پھوپھی نے پالیا ہا میڈے سوہنٹریں ویر اکبر کوں
ایویں پردیاں وچ میں چن ویرن تہاکوں ہر حال پلیندی
.....☆.....

ایویں خالق کوں منظور ہوسی میڈیاں دل دیاں دل وچ رہسن
نہ تاں ویر تیکوں پروان چڑھا میں سہرہ سکن دا پیندی
.....☆.....

لکھاں ناز و نعم دے نال جڈاں میڈا ویر جوانی چڑھدوں
کونین دیاں بھینیں ڈیکھن ہا جیویں تیڈے سنون کریندی
.....☆.....

تیڈے بچن دی کوئی امید نہیں جے بھین کوں توں بیچ پوندوں
تیکوں ام العباس دے وانگ اصغر ہمیشہ عباس بڑھیندی
.....☆.....

جعفر سے ہنڑ او بھین ڈکھی جو ویر کوں ہی رو آہدی
جے بھین دا لگدا کوئی چارہ تہاکوں نت محفوظ رکھیندی
گھر وچ پروان چڑھیندی

بامولاً کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{2969}

زندگی بھر میں چن علیٰ اصغر روز جھولیاں تہاڑے خالی پینگھے کوں
توں نہ ملسیں تہاڑے عیوض پیار کریاں تہاڑے خالی پینگھے کوں

.....☆.....

لوری دی تھی عادی گئی ہاں لیکن تہاڑے بعد اصغر
تہاڑی لوری رو رو کے ڈینہ رات ستریاں
کوں تہاڑے خالی پینگھے

.....☆.....

گود میڈی ویران ہے تھی گئی اے احساس جاں تھیں
تہاڑی جاہ تے جھولی دے وچ وَنچ کے پیساں
کوں تہاڑے خالی پینگھے

.....☆.....

ممتا دا قرآن سمجھ کے تہاکوں نت گل لیدی ہم
ہنڑ تاں پیار دی سمجھ کے دولت وَنچ گل لیاں
کوں تہاڑے خالی پینگھے

.....☆.....

فجر دی پڑھ کے نماز میں اصغر تہاکوں آن کے چندی ہم
تہاڑے بدلے ہنڑ تاں فجر کوں وَنچ کے چپساں
کوں تہاڑے خالی پینگھے

.....☆.....

جعفر دا وارث جاں آسی ممتا دی گھن ہر بک حسرت
لکھ خوشیاں دے نال میں اصغر آپ سچیاں
کوں تہاڑے خالی پینگھے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2970}

آکھے معصومہ بابا بیٹھے لحد تیار کریندے ہن اوہلے تھی کے بھینیں توں
ساکوں لعل دی قبر بڑا ڈے تیج کوں رو فرمیندے ہن اوہلے تھی کے بھینیں توں

.....☆.....

ریت گرم تے چادر پا کے اصغر ویر سمہائی پٹھن
ڈکھ کے سرخ لباس اصغر دا رو رو کے بڈ ویندے ہن
اوہلے تھی کے بھینیں توں

.....☆.....

نازک جسم ہے چن اصغر دا گرم زمین ہے کربل دی
ویر اصغر کوں کئی کئی واریں رکھدے تے ول چیندے ہن
اوہلے تھی کے بھینیں توں

.....☆.....

میکوں اجازت ڈیو میں ونج کے ویر اصغر کوں چا بہساں
کیوں جو بابا گرم زمین تے اجھک کے لعل سمہیدے ہن
اوہلے تھی کے بھینیں توں

.....☆.....

ول ول ڈہن خمیاں دو کوئی اے حالت نہ ڈکھ گھنے
لحد بڑا کے ویر اصغر کوں کلہیں پئے دفیندے ہن
اوہلے تھی کے بھینیں توں

.....☆.....

جعفر اے مظلوم ون جو پتر لہا کے تربت ونج
لحد دے پاسے کنڈ کر کے خود بیٹھے خاک گھیریندے ہن
اوہلے تھی کے بھینیں توں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2971}

پڑھی بنرے وصیت بابے دی ہا حکم جاں چن گھبرانویں
اے میڈا وصیت نامہ تون وِج چاچے کون ڈکھلانویں

.....☆.....

ہک ڈینہ اوکھا آ وقت ویسی میڈے مظلوم بھرا تے
اوں اوکھے وقت ایج لعل ساکوں تون سرخرو آپ کرانویں

.....☆.....

تھاوں سہرے پیسی سین دا چن ساڈے فرمان مطابق
میں چاہنداں شہادت دے کیتے تون بنرا بنڑ کے جانویں

.....☆.....

تھاڈے ہتھ عزت ہے بابے دی میڈی لاج رکھیں چن قاسم
ہر بند بند کر قربان ڈیویں پچھے پتر میڈا سڈوانویں

.....☆.....

اساں اپنی نویکی قربانی ہے ڈیونی پاک بھرا تون
ساڈی طرفوں سر قربان کریں بابے دی عزت رکھانویں

.....☆.....

تھاڈی اصلی شادی کرنی ہے جعفر دے وارث آ کے
تون سمجھ سعادت کربل دا چا ہر ہک سنون نبھانویں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2972}

میڈا خالق ویر دے چن کوں پیاں سہرہ سکنا دا پیندا
توں ایں شادی کوں رنگ لائوئیں
اے بیوہ ما دی محنت ہے میکوں ہے ماحول ڈریندا

.....☆.....

ایں یارہاں سال قیمتی دے ہن درداں نال گزارے
ایندی بیوہ امری بیوگی وچ ہن بہوں ارمان سنوارے
میں بیوہ ما دی حسرت دی پیاں آج تکمیل کریندا

.....☆.....

جیڑھا ہے ماحول ایں کرہل دا نہیں اے موقع سنوناں دا
ایں موقع ہوندائے بہوں اوکھا خود رخصت کرن دھیاں دا
ایں درداں دے ماحول دے وچ پیاں دختر پاک ٹریندا

.....☆.....

ہے بنریاں دا اے بن دشمن حالات نہیں سکناں دے
ایں بنرے دے پھل سہریاں دے نہ ہونون نذر خزاں دے
ہک تیڈی آس تے دختر دی پیاں ڈولی آپ چویندا

.....☆.....

بنرے دی شہادت سہریاں تے ہے ول ول پھیرے پیندی
ہے بیوگی آ کے بنری دا کئی واریں گھونگھٹ چیندی
پر تیڈی رضا تے تھی راضی پیاں ہر ہک رسم نبھیندا

جعفرؑ ایں لعل دے سنون ولا ہن کرنے حسنؑ دے جانی
 ول نال پھلاں دے سچ ویسی سخی حسنؑ دی پاک جوانی
 ہر سجن اے آکھسی رب اکبر اے ہے ابدی سنون بنے دا
 توں ایں شادی کوں رنگ لائویں

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2973}

مظلوم سید جڈاں بنرے دا کوئی برگ زمین توں چنیدائے
پہلے جم اکھیاں تے لیددائے
ہر پھل جو خون آلودہ ہے جڈاں چادر دے وچ پیندائے

.....☆.....

ہے چاہندا کوئی ترتیب بنڑا اینکوں خیمے وچ گھن جاناواں
قاسم دے نین تے نقش رلا وِج امری کون ڈکھلاناواں
بکھری ہوئی لاش دی جنیں ویلے سید ترتیب بنڑیندائے

.....☆.....

ہن برگ زمین تے بکھرے ہوئے نہیں کوئی ترتیب نظردی
ہر آیت مصحف ناطق دی پئی ہے خاک تے خون اِج تردی
ہک حرف دے نال غریب سید جڈاں ڈوجھا حرف رلیددائے

.....☆.....

چادر کون وچھا کے دھرتی تے ہر شے سنہیلیدے پیٹھن
ہے ہر شے بکھری سگناں دی تہوں جوڑ رلیدے پیٹھن
ہک شکل بنڑا کے جو شے سائیں چادر وچ آن رکھیندائے

.....☆.....

ہے کہیں جا گانہ بنرے دا پیا خون دے وچ غلطان
کہیں جا پئی ہے مندری شادی دی بنڑ درداں دا سامان
کوئی چیز عروسی دی سید جڈاں رو رو آپ اٹھیندائے

جعفر ہنڑ اے مظلوم سید ڈیکھے ول شادی نوشاہ دی
 ودا چنڑوا ہے جیڑھا ہک ہک شے چن ویر دے نور نگاہ دی
 جیڑھا کوئی شے ڈہدائے دھرتی تے ، اُتے خاک دے رو بہہ ویندائے
 پہلے چم اکھیاں تے لیندائے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2974}

ناراض نہ تھیوں چن قاسم میں بن وچ آ نہیں سنگدی
تیکوں لعل بچا نہیں سنگدی
پے ظلم دے گھوڑے بھجے ہن اے ظلم رکا نہیں سنگدی

.....☆.....

اے ٹھیک ہے میڈی بیوگی دا توں لعل ہیں کل سرمایا
لیکن جیڑھی نتھ ہے پردے دی ہی در تے روک کھرایا
پئی ہے لاش تیڈی پامال تھیدی کوئی چارہ لا نہیں سنگدی

.....☆.....

جے وس لگدا تاں گھوڑے توں تہاکوں لعل میں آپ لہیدی
تہاکوں بچپن وانگوں ہک واری ول آ جھولی وچ پیندی
کھڑی ڈہدی ہاں ظلم میں چپ کر کے کوئی مدد کرا نہیں سنگدی

.....☆.....

میڈے ڈہدیں تیکوں امت شتی پئی ہے تقسیم کریندی
میڈے متا دے قرآن دی پئی ترتیب ہے کل بدلیدی
میڈے سر سرتاج دا سایہ نہیں تیکوں لعل چوا نہیں سنگدی

.....☆.....

کھڑی ڈہدی ہاں دروازے تے بنری کوں نال رلا کے
اساں ڈوہاں دیاں بے وسیاں ہن ، ہسے کھڑگیاں نظر جھکا کے
پامال جگر ہے ڈوہاں دا کوئی قدم اٹھا نہیں سنگدی

جعفرؑ اے امڑیؑ بچڑے دے ول ڈیکھے سنون دوبارہ
 جیڑھی آہدی ہے کھڑ دروازے تے نوہی کوئی امڑی دا چارہ
 میں بیوگی وچ کہیں سجن اُتے کوئی بچ ازا نہیں سنگدی
 تیکوں لعلؑ بچا نہیں سنگدی

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2975}

ہے رو رو آہدی بیوہ ما توں بنریٰ نجف پچا بنرا
ہے گل گئی بہوں گستاخ ہوا توں بنریٰ نجف پچا بنرا

.....☆.....

دشمن پئے چوگرد نظردن ، ساڈے وی پئے خیمے ٹھردن
میں ہنڑ رہ گئی ہاں تنہا توں بنریٰ نجف پچا بنرا

.....☆.....

ہے سجاد اُتے عش طاری ، کنتے جاوے درداں ماری
امڑی تے احسان اے لا توں بنریٰ نجف پچا بنرا

.....☆.....

خوش تھی کے ہر ظلم نبھیاں ، تھی بے چنتا شام دو ویساں
درد گیم بنریٰ دا کھا توں بنریٰ نجف پچا بنرا

.....☆.....

میں تے جیڑھا ڈکھ بھی آوے بنریٰ تاں بازار نہ جاوے
تازہ ڈکھ ہس بیوگی دا توں بنریٰ نجف پچا بنرا

.....☆.....

جعفر سین او ول وس پووے جیڑھی ڈکھ بنی کوں رووے
آکھے لعل کوں جلدی آ توں بنریٰ نجف پچا بنرا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2976}

جیویں پئی آندی ہے جج قاسم دی سر وچ خاک روا کے
 ایں رنگ دی بارات زمانے نہیں ڈھٹی
 جیویں پئی آندی ہے پاک بنے کوں سہریاں نال سجا کے

.....☆.....

ہک خیمے توں بے خیمے تائیں پے ویندن باراتی
 لیکن ہر باراتی سر وچ خاک ہے سوگ دی پاتی
 جیویں پئی آندی ہے پرسہ داراں دی آج شکل بنڑا کے

.....☆.....

شادیاں دے کونین دے اندر سنون نہیں تھیندے ایویں
 سچ کوں موٹھا لائی آندے ہن آج باراتی جیویں
 آندے پے ہن گویا بنے دا پاک جنازہ چا کے

.....☆.....

وچ مقتل دے جسم سینیئ گھن بنری کوں آئیاں
 رنگ بارات دا جوڑ کے ٹریاں کل ہم سین دیاں جائیاں
 قدسی آکھن جیویں پئی آندی ہے مہندی بنی کوں لا کے

.....☆.....

وچ بازار دے سر معراج تے نظر ہی سب کوں آندا
 لوگ ہن آہدے ڈکھ بنے دے سہریاں کوں لہراند
 جیویں پئی آندی ہے مس لہندے کوں سہرہ سکن دا پا کے

جعفرؑ اللہ بھانویں آسی جلدی حسنؑ دا جانی
 سہریاں نال سجیسی ول ایں لعلؑ دی پاک جوانی
 دنیا آکھسی جیویں پئی آندی ہے ہر ہک سنون سہا کے
 ایں رنگ دی بارات زمانے نہیں دُٹھی

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2977}

ہے پھوپھیاں آپ تیار کیتی آج لو ہنواں دے نال مہندی بنرے دی
لگی خیمیاں وچ پر ونج کیتے کجھ گھوڑیاں دے سنھ لال مہندی بنرے دی

.....☆.....

کیا بنریاں نال وی دنیا تے ہے انجہ کوئی قوم کریندی
رہی کردی آندے گھوڑیاں تے ایہو رو رو آپ سوال

.....☆.....

آئی لاش بنے دی جاں خیمے کجھ چکھن دی حاجت رہی نہیں
میدان دا اول و آخر تائیں ڈتا خود بنری کوں حال

.....☆.....

بنرے دی لاش تے سر رکھ کے رنی بیوہ ما جی بھر کے
خود پتر کیتے پرچیندی رہی چم پاک امڑی دے وال

.....☆.....

بنری کوں بیوہ امت کیتا چھٹ ساتھ بنے دا گیا
گئی نال بنے دے شام تائیں بنڑ درداں دی بھائیوال

.....☆.....

جعفر دا وارث جلد آوے اے سنون دوبارہ ہونوں
ول خوشیاں نال تیار کرے دو عالم دا لجال

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2978}

ہے شادی سوہنٹریں لعلِ دی جو حسنِ دا لعلِ ہے
اے سنوئڑاں دا ویلھا ہے تے غم ای بھائیوالِ ہے

.....☆.....

اے چنی ہے سہاگ دی تے بنری دے بھاگ دی
رنگیجے نہ اے خون وِچ خوشی رہ نت جاگدی
ہے اینکوں بیوہ ما ڈکھی بنڑایا سکاں نال ہے

.....☆.....

ہے گانا اے سگن دا سخی دے سوہنٹریں چنِ دا
رلے نہ شالا ریت وِچ اے پچڑا حسنِ دا
نہ آسی راس لعل کوں رُویندا اے خیال ہے

.....☆.....

اے شادی دا سنگھار ہے بنے دی دستار ہے
جھنڈے نہ شالا بن وِچ جو بابے دا اے پیار ہے
ایں ساوی دستار کوں کرے نہ جگ لال ہے

.....☆.....

اے سہرہ زرتار دا ہے خوشی دی بہار دا
رلے نہ رت ریت وِچ ہے آسرا کنوار دا
نہ تھیوے شالا بن وِچ اے بناں پامال ہے

.....☆.....

انگوٹھی اے بنے دی ہے خوشی دے رنگ ڈیندی ہے
 ونجیجے نہ اے خاک وچ تے گالھ اے رُویندی ہے
 بنے نہیں اے ہنڈھانونی کڈاہیں اے سکھاں نال ہے

.....☆.....

اے سگناں دی مہندی ہے تے ڈُکھ پئی سنڑیندی ہے
 اے لگتی ہے بن دے وچ تے شادی پئی سہیندی ہے
 تے میکوں بہوں ڈریندا ہے بنی دا جیڑھا حال ہے

.....☆.....

اے سوہا جوڑا چنّ دا ہے اے خوشی تے سکن دا ہے
 بنے دے پاک تن تے گو نظردا کفن دا ہے
 اینکوں تاں میں میں ایں ڈینہ کیتے بنڑایا تیرہاں سال ہے

.....☆.....

کریندیاں سدا دعائیں جعفرّ دا آوے پاک سائیں
 ول ایسی خوشی مل ونجے جو بدلے نہ ول کڈاہیں
 ہمیشہ دی خوشی ساکوں ڈکھاوے لچپال ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2979}

ہامی حسرت مدت دی دل دے وچ چا آئی ہاں چاہواں نال وریاں بنری دیاں
چا آئی ہاں کٹ کے بیوگی دے میں رو رو یارہاں سال وریاں بنری دیاں

.....☆.....

میں ٹردے ویلے وطن اُتوں سامان نہیں پورا چایا
تہوں چاہندی ہاں نہ آ ڈیکھے کل عالم دا لچپال
دیاں بنری وریاں

.....☆.....

بد سنونی دا ہا خوف اتنا نمہی تھتہ کہیں چیز کوں لایا
ہامی چاہندی نت محفوظ رہن میڈی بیوگی توں ہر حال
دیاں بنری وریاں

.....☆.....

آکھو ورنج بنری دیاں بھینیں کوں دروازے تائیں ٹر آنون
جگ جوڑ خوشی دے چا آئی ہاں کرن آ کے استقبال
دیاں بنری وریاں

.....☆.....

کرے ہر ہک سین دعا شالا وری رہے محفوظ ڈکھاں توں
نہ غیر ڈیکھے انہاں وریاں کوں ایہو کر کے آپ خیال
دیاں بنری وریاں

.....☆.....

جھمی لیسن بھینیں بنریٰ دیاں وِچ غربت دے کیا ڈیاں
ہر قدم تے میں توں چکھدیاں ہن ایہو رو رو آپ سوال

دیاں وریاں بنریٰ

.....☆.....

میں لکھ لٹویندی قاسم دی جے وطن تے ہوندی شادی
پردیس دے وِچ ما اُجڑی دا ہے محض غریبواں حال

دیاں وریاں بنریٰ

.....☆.....

اکبر دی بھین تاں نونہہ بنڑ کے میڈے ویڑھے دے وِچ آسی
تہوں لازم ہے کرن آن دعا خود ویرن دی بھائیواں

دیاں وریاں بنریٰ

.....☆.....

دروازہ نپائی کیا ڈیاں جڈاں بنری در تے آسی
ایہو سوچ کے روندی آئی ہاں ہے میں کھول کے سر دے وال

دیاں وریاں بنریٰ

.....☆.....

کرن آن کے رخصت بنری کوں ہن جتیاں سہاگن سینیں
میں بیوہ ہاں نہ کولھ آساں شالا جیوے حسن دا لعل

دیاں وریاں بنریٰ

.....☆.....

جعفر کل سینیں کرن دعا وسے ول جگ تے اے بنری
آکھے ما بنرے دی چا آئی ہاں آج میں خوشیاں دے نال

دیاں وریاں بنریٰ

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2980}

ڈیکھو سینیں چا گھن آئی ہے پاک بنے دی ما وریاں اپنے لعل دیاں
ڈکھاں دے ماحول اِج آئی ہے حسرت نال سجا وریاں اپنے لعل دیاں

.....☆.....

درداں دا ماحول ہے سارا خوشیاں دی امید وی کوئے نہیں
آخر ما ہے ، چا کے آئی ہے ، آس خوشی دی لا وریاں اپنے لعل دیاں

.....☆.....

سنون سکن دیاں ساریاں رساں آپ نبھانوں آئی ہے امڑی
بیوگی قسمت ہے بنری دی ، ول وی آئی ہے چا وریاں اپنے لعل دیاں

.....☆.....

منگو دعا شالا پاک بنی دے سرتے سہاگ دی چھاں رہ جاوے
بیوہ امڑی چا آئی ہے اِج کرن اے رسم ادا وریاں اپنے لعل دیاں

.....☆.....

ڈیکھ کے موسم ظلم و ستم دا عیوض خوشی دے ما بنرے دی
سرتے چائین درد ڈکھاں دی سر وِچ خاک روا وریاں اپنے لعل دیاں

.....☆.....

جعفر دا ہنڑ وارث آوے ابدی ہونوں سین دیاں خوشیاں
کل سبھاں دے سامنے آوے سین دوبارہ چا وریاں اپنے لعل دیاں

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2981}

اپنے لعل دیاں خوشیاں ہے ہر حال منیندی ہے کیوں جو ما تاں آخر ما ہے ہوندی
لو ہنجاواں دے نال آ چن کوں مہندی لیندی ہے کیوں جو ما تاں آخر ما ہے ہوندی

.....☆.....

میں وی اپنے دل دی کیتی ہے ہر ہک حسرت پوری
ڈکھ سکھ کیا ہن اے کیا جانے ممتا دی مجبوری
ما تاں لاش تے خوشیاں دی ہر رسم نبھیندی ہے کیوں جو

.....☆.....

اے ہئی تقاضا ممتا دا میں لائی ہے لعل کوں مہندی
ممتا تاں پتراں دیاں خوشیاں ہے ہر حال منیندی
جگر دے خون دے نال وی چن دی مہندی لویندی ہے کیوں جو

.....☆.....

میں تاں پیاں اپنے چن دی سوہنٹریں سچ سچیندی
جے کر سچ سچا نہیں سنگدی ما تاں ہے بانڑ مریندی
سوہنٹریں لعل دی رو رو کے خود لاش سچیندی ہے کیوں جو

.....☆.....

سہریاں دا گو اے نہیں موسم کجھ ارمان مٹسیاں
باقی رساں ٹر گئے لعل دی لاش تے آن نبھسیاں
ما تاں کفن اچ وی پتراں کوں سہرہ بدھیندی ہے کیوں جو

.....☆.....

جعفر ہنڑ تائیں بارہویں لعل کوں ہے اے سین سڈیندی
منگدی ہے بی بی لعل دیاں خوشیاں ہے نت نیر وہیندی
لعل دیاں خوشیاں دی وچ قبر دے تاگھ تگھیندی ہے کیوں جو

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2982}

مہندی کیوں لاناں امریٰ مہندی راس نہ آ سنگسی
جے کر میں اے لائی مہندی رنگ نہ خوشی دا چا سنگسی

.....☆.....

مہندی لکیاں ہتھاں نال جاں لاش سچساں بنرے دی
مہندی لاناں دا پچھتاوا دل وچ نہ دفنا سنگسی

.....☆.....

اپنے ہتھاں تے اُجڑی کون نظر جاں آسی اے مہندی
پاک سہاگ دی لاش تے اُجڑی کھل کے نہ نیر وہا سنگسی

.....☆.....

بیوگی میڈی قسمت ہے ہر سگن توں پہلے بیوہ ہاں
میڈی بیوگی کون نہ سہاگ دا مہندی کفن پوا سنگسی

.....☆.....

جتنی دیر ایں بیوگی دا رنگ راہسی میڈے ہتھاں تے
اتنی دیر تائیں وی اُجڑی نہ اے سہاگ ہنڈھا سنگسی

.....☆.....

جعفرؑ دا ہنڑ وارثؑ آوے گھن کے مہندی بنریٰ دی
اوندے بعد بنیٰ دی سیج دا نہ کوئی پھل مرجھا سنگسی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2983}

غریب سید بنے کوں ڈٹھا کتھائیں عمامہ عبا کتھائیں ہے
بنے دی ترتیب کوئی نہیں رہ گئی بنے کوں بکھریا ڈٹھا کتھائیں ہے

.....☆.....

کتھائیں ہے دستار سرخ ایندی کتھائیں ہے مقع پیا زمیں تے
کتھائیں پیا ہتھ ہے گانے والا تے آپ گانا پیا کتھائیں ہے

.....☆.....

ہی خیمے وچ لگنی چن کوں مہندی مگر ہے بن وچ چا لائی امت
سنون کتھاؤں دا ہا جو خوشی دا تھیا او آ کے ادا کتھائیں ہے

.....☆.....

بنے کوں ایں رنگ دے نال امت چڑھایا کھارے تے خود سجایا
کتھائیں پیاں ہن حنائی انگلیں تے ڈسدی بن وچ حنا کتھائیں ہے

.....☆.....

ہے در اُتے روندی بیوہ امڑی ، ہے خیمے وچ روندی بیوہ بنری
جگر ہے غازی دا وین کردا تے جاری اوندی صدا کتھائیں ہے

.....☆.....

ہے شادی بنرے دی تھئی تاں کربل خوشی تاں جعفر دا سائیں کریسی
عجیب شادی بنے دی ہے ابتدا اتھاں انتہا کتھائیں ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2984}

عاشور دی شب ڈسیا معصومہ بیٹھے بابا چراغ بجھیندے ہن
میں پاک پھوپھی خود ڈکھ آئی ہاں
کل ساڈا ہے روز شہادت دا ہر کہیں کول آپ ڈسیندے ہن
.....☆.....

فرمیندن ساڈا کہیں تے وی نہیں کوئی گلہ نہ شکوہ ہے
اصحاب کول ڈے کے خود رخصت بیٹھے ہر دا دل ازمیندے ہن
.....☆.....

جیڑھے نال اساڈے آئے ہن انہاں دے وی تیور بدل گئین
وچ غربت دے میڈے بابے کول پئے اکثر چھوڑ کے ویندے ہن
.....☆.....

اصحاب دا ہے رنگ بدل گیا ہر ویندے شخص دی ڈکھ کے کنڈ
سر رکھ کے اپنے زانواں تے بیٹھے بابا نیر ویندے ہن
.....☆.....

گھر وچن دے لوگ اباہلے ہن کوئی ساڈی غربت نہیں ڈہدا
خود اپنے اپنے خیمے پئے اکثر اصحاب پٹیدے ہن
.....☆.....

جعفر ہنڑ آوے او موسم ڈسے معصومہ ول پھوپھیاں کول
میڈے ہر ویرن کول خود بابا پئے سگن دا سہرہ پیندے ہن
میں پاک پھوپھی خود ڈکھ آئی ہاں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2985}

عاشور دی شب آکھے سینِ میکوں کل آلِ عبا دا ہے چنتا
ہر کوئی مہمان ہے ہک شب دا ہر ماہ لقا دا ہے چنتا

.....☆.....

ساکوں پارتاں ہن اے امرئی دیاں چن ویر دا خاص خیال رکھیں
مہمان ہن اے چند گھڑیاں دے شاہِ کرب و بلا دا ہے چنتا

.....☆.....

میڈے غازی دی برداشت کنوں پابندیاں ہن لگ ڈھیر گیاں
عباس دا جگر نہ پھٹ جاوے سلطانِ وفا دا ہے چنتا

.....☆.....

آج پتر جوان سلامت ہم ، ہنے آخری شب ایہا پہریاں دی
محسوس تھیندائے انہاں ٹر وخنجائے میکوں حرم سرا دا ہے چنتا

.....☆.....

ہے سینِ رو آہدی بھینیں کوں نہ باہر بھرا کوں وخنجن ڈیو
کئی غلط آوازے پئے آندن ، میکوں پاک بھرا دا چنتا

.....☆.....

جعفر ہنتر او مظلوم سے جو رو عباس کوں آہدے ہن
امت دے ارادے جو ڈسدن ساکوں عون دی ما دا ہے چنتا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2986}

رات ڈاہویں دی خیمے وچ ہے سید نیر ویندا چم کے چادر بھینیں دی
کل کیویں میں زین چھوڑیاں رو کے ہے آپ ڈسیندا چم کے چادر بھینیں دی

.....☆.....

آج دی رات غنیمت سمجھو ویر دے نال گزار گھنو
جتنا کرنا چاہندیاں ہو آج کر ویرن کون پیار گھنو
آج دی رات نہ ول آسی ہے رو رو کے سمجھیندا

.....☆.....

میں ہک رات دی مہلت منگی تہانوں پیار کرانوں کون
زندگی بھر نہ سکدیاں راہوں ول بھینیں گل لانوں کون
حسرت نال غریب سید ہے رو رو کے گل لیندا

.....☆.....

کل میں تھی مصروف ویساں نہ درد دے حال ونڈا سنگساں
کل نہ تہاڈا سر چم سنگساں نہ گل پاک چما سنگساں
اپنے کل دے مصروفیات وی سارے گزے سنڑویندا

.....☆.....

کل تساں وی بہوں رُجھ ویسو ڈُکھ یکدم تھی تار ویسی
لاش آسی علی اکبر دی تاں غازی تھی تیار ویسی
ہک ہک سجن ٹریسو کیویں ہے کل ذکر کریندا

.....☆.....

جعفرؑ ایں مظلوم دی پگ دا وارث جلدی آوے
جو مظلوم حالات بیٹھا ہمیشراں کون سنڑواوے
رو آہدن ہے رات اخیری وقت پئے جلدی ویندا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2987}

اَج رات ہر خیمے دے باہروں ودے چکر عباس کٹیندن
کعبہ سمجھ عقیدت دا
ہر قدم تے کھڑتے ہر خیمے کوں ودے آپ سلام کریندن
.....☆.....

کل دے حالات وی پئے ڈسدن جڈاں ڈہدن سین دا خیمہ
ہتھ جگر تے رکھ کے روندے ہن ول ادب کنوں جھک ویندن
.....☆.....

عباس دے کیتے اے خیمے ہن حرم خدا توں ودھ کے
جج اکبر سمجھ کے خیمیاں دے چوگرد طواف کریندن
.....☆.....

ہن آہدے حفاظت پردیاں دی میں سمجھ نماز ہے کیتی
ہے خطرہ بہوں انہاں خیمیاں دا تہوں پل پل نیر ویندن
.....☆.....

ہک ہک خیمے دے پردے کوں وَنچ نال حسرت دے چمدن
ہر چوب خیام دی رو چمدن ول پاک اکھیں تے لیندن
.....☆.....

جعفر عباس دے صبراں دا مل پاوے حسن دا جانی
جیڑھے اَج تائیں سین دے خیمیاں دا رو رو ارمان کریندن
کعبہ سمجھ عقیدت دا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2988}

ہووی بابے دا سینہ آج دی شب کل سمہن دی سدھر لہا گھن
میڈی کمسن دھی معصومہ
کل شام توں سمہنائی خاک اُتے آج ساری پیاس بجھا گھن
.....☆.....

کل شام کول تیڈے سمہن دی جاہ تیڈے سمہن دی نہ رہ ویسی
میڈے سینے سمہن دی ہر حسرت توں آج دی رات مٹا گھن
.....☆.....

کل میں وی خاک تے سمہہ ویساں تہاکوں خاک تے سمہناں پوی
آج سینہ میڈا حاضر ہئی اینکوں آج دی رات ہنڈھا گھن
.....☆.....

پے شام دے سفر نظر دے ہن ہوسی بستر سخت زمیں دا
آج سمہہ بابے دے سینے تے اتھاں رَج کے پیار کرا گھن
.....☆.....

تساں شام وچوں ول نہیں ولناں ، زندان اِچ ہے ٹر ونجناں
ہوی آخری رات اے بابے دی ، زندگی دے ناز منا گھن
.....☆.....

جعفر ہنڑ ایں معصومہ کول ملے ول بابے دا سینہ
جیکوں رو مظلوم اے آہدے ہن ہر گالھ توں آج منوا گھن
میڈی کمسن دھی معصومہ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2989}

اساں رونوناں ہے بہوں عرصے تائیں آکھے عونِ دی ما بھرجائیاں کوں
توڑے اَج دی رات نہ روؤ
اَج ماٹر سلامت ہن ساڈے آکھے رو رو درد ستائیاں کوں

.....☆.....

اکبرِ دی ما دے کولھ تاں اَج اکبرِ جیہاں پتر جوانے
توڑے وقت ہے کم پر اُجڑی تے خالق دا اَج احسانے
کل ٹر ویسی ساڈا مس لہندا ، ودیاں روسوں درد جدائیاں کوں

.....☆.....

قاسمِ دی امڑیٰ بنرے دے گھنے کر اَج سنون سگنے
لاوے مہندی اَج نونہہ اپنی کوں گھنے سہرہ لعل کوں بخھے
جیویں کھارے چڑھسی کل بنرا ، روسوں رب دیاں بے پرواہیاں کوں

.....☆.....

باہوے ما اصغرِ دی اَج دی شب تاں پاک سہاگ دی چھاں تے
ول کے تائیں روسی رب جانڑے ڈکھی بہہ بہہ کے دُھپاں تے
شالا بخت اقبال سلامت رہے کرو آپ دعا میڈے بھائیاں کوں

.....☆.....

کل در ساڈے تے ہونوناں ہے بے کفن بہتر جنازہ
کل ظالم آن مکانڑ ڈیسن مل خیمیاں دا دروازہ
ودیاں روسوں شام دے رستیاں وچ بے کفن تے بے دفنائیاں کوں

جعفرؑ وس ٲوے دنیا تے ہنڑ ٲاک امیرؑ دی جائی
 نت رونون تون محفوظ رہے میڈی سینؑ دی ہر بھرجائی
 جیڑھی سینؑ ہی آہدی آج دی شب اے رو رو موت رُلائیاں کوں
 توڑے آج دی رات نہ روؤ

.....☆.....

www.khrooj.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2990}

آکھے اکبرؑ رو کے امڑیؑ کوں تہاکوں درد سنانوں آیا ہاں
تساں زندگی بھر نہیں پیار کیتا آج پیار کرائون آیا ہاں

.....☆.....

میں سکدا ہم تہاڈی جھولی وچ سر رکھ کے میں دی سمہہ ویندا
ایہا حسرت اپنی زندگی دی آج امڑیؑ مٹانوں آیا ہاں

.....☆.....

میکوں ڈکھ تہاڈیاں اکھیاں وچ جیڑھی پیار دی حسرت آندی ہئی
اوا پیاس تہاڈی ممتا دی آج امڑیؑ بھانوں آیا ہاں

.....☆.....

جیڑھا پیار ڈتائے میکوں پاک پھوپھی او جنت ہئی میڈی ممتا دی
آج تہاڈے پیار دے نال اوکوں فردوس بھانوں آیا ہاں

.....☆.....

ہے آخری رات مسافر دی ایہا آخری حسرت ہئی میڈی
میں ٹرن توں پہلے مس لہندی خود آپ چمانوں آیا ہاں

.....☆.....

جعفرؑ اے والدہ پاک ڈکھے او ویلھا ابدی خوشیاں دا
آکھے چن اکبرؑ میں امڑیؑ توں ہنڑ سہرہ بدھانوں آیا ہاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2991}

تساں امریٰ وطن تے ول ویسو احسان ایہو فرماہے چا
میڈی طرفوں ہجر دی ملکہ دی تساں چادر پاک چماہے چا

.....☆.....

میڈی بھین بہوں ناراض ہوسی نہیں پہنچ میں ستیا وعدے تے
میڈی مجبوری تساں جانڈے ہو میڈی بھین کوں آپ ڈساہے چا

.....☆.....

جے ول وی کوئی رنج رہ جاوے میڈے وانگوں چم کے پیشانی
ہک لختے کیتے بنڑ اکبر میڈی بھین کوں آپ مناہے چا

.....☆.....

میڈا حال او پچھسن رو رو کے میڈا درد جگر تساں جانڈے ہو
رہیاں تڑپدا بھین دے ملن کیتے ڈکھ سارا کھول سناہے چا

.....☆.....

دل بھین دا ہوندائے بہوں نازک میڈا زین توں لہن نہ سن سنگسی
جیڑھا زخم ہے میڈے سینے تے این زخم دا حال لکاہے چا

.....☆.....

آسی جلدی جعفر دا وارث ساڈے بدلے گھنسی وس پوسوں
میں جلدی بھین کوں آ ملساں ، تساں وی یقین ڈیواہے چا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2992}

علیٰ اکبر وچ دنیا دے گھن سہریاں دی امید ڈاڑھیاں لہندیاں ہن
ہے آس ہوندی خوشیاں دی انہاں خوشیاں تے رکھ دید ڈاڑھیاں لہندیاں ہن
.....☆.....

جڈاں پتر جوانیاں چڑھ پوندن ڈُکھ ٹل ویندن پیو ما دے
سدا حسن و شباب دی چھاں تے گھن سارے گھر دی عید
ہن ڈاڑھیاں لہندیاں ہن
.....☆.....

ما پیو دے جگر توں پچھ اکبر پتراں دا چڑھن جوانی
ہر مونجھے صحن دے اندر بنڑ خوشیاں دی تمہید
ہن ڈاڑھیاں لہندیاں ہن
.....☆.....

اجاں جھولیاں وچ لعل ہوندے ہن لگ ویندی ہے آس خوشی دی
خوشیاں دی ہر بک خواہش کر دل وچ لعل شدید
ہن ڈاڑھیاں لہندیاں ہن
.....☆.....

تساں پتر ہو اکبر امڑی نہیں اے گالھ نہ توں سمجھسیس
پتراں دے سہرے جوڑو ، کرن این گل دی تاکید
ہن ڈاڑھیاں لہندیاں ہن
.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم وے جیڑھا آہدا ہا چم رخ چین دا
ما پیو دے آنگن وچ بنڑ کل خوشیاں دا خورشید
ہن ڈاڑھیاں لہندیاں ہن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{2993}

میڈا اکبر تیکوں میں جھولی وچ آ سمہانواں توں میڈا چن سمہہ پو
وانگوں بچپن دے تیکوں چن اکبر جھولی پانواں توں میڈا چن سمہہ پو

.....☆.....

سارے گھر دے کیتے جوان ہیں توں میڈے کیتے تاں تیڈا بچپن ہے
میڈے رُخسار اپنی جھولی وچ تھپتھانواں توں میڈا چن سمہہ پو

.....☆.....

بالاں وانگوں توں گود وچ سمہہ جا لوری تیکوں سزوانواں رو رو کے
اپنی چادر دی میڈے چہرے تے چھاں بٹوانواں توں میڈا چن سمہہ پو

.....☆.....

توں وی سکدا رہیا ہیں چن اکبر میں وی سکدی رہی ہاں زندگی بھر
تیڈی ڈاڑھی چن دی چن بچرا سک لہانواں توں میڈا چن سمہہ پو

.....☆.....

حسرتاں ہن اٹھارہاں سالاں دیاں رات قسمت ڈتی ہے ہک میکوں
اپنی ایں بیکسی تے نیر اکبر میں وہانواں توں میڈا چن سمہہ پو

.....☆.....

جعفر او وس پووے ضعیف امڑی جیڑھی آہدی ہئی لعل کوں رو کے
تیڈیاں خوشیاں تھیون تیکوں ڈیواں میں دعانواں توں میڈا چن سمہہ پو

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2994}

ہمشکل پیغمبرؐ آج دی شب ڈے آخری توں آذان اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج
آذان سنڑا ڈے عالم کوں ، بنڑ حسرت دا سامان اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج
.....☆.....

تیڈی آخری اے آذان ہے جن تیڈیاں پھوپھیاں سن آواز گھنن
نہیں ڈیونی کہیں آذان ول ایں تیڈے بعد اے پتر جوان
اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج
.....☆.....

میں چاہنداں کوفیاں شامیاں کوں آوے یاد زمانہ سرورؐ دا
آذان سنڑا کے لعل میڈا کر بابے تے احسان
اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج
.....☆.....

جڈاں ڈیویں شہادت نانے دی میڈا لعل توں نیر وہانویں نہ
کونین کوں راہسی محشر تائیں تیڈے رونوں دا ارمان
اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج
.....☆.....

خود خالق اکبر چاہندا ہے اکبرؐ تیڈی آذان سنڑن
تھی رب دے دل تے نقش ونجے اوندی وحدت دا اعلان
اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج
.....☆.....

جعفرؐ اے سینؐ دا مس لہندا پاوے سگن دے سہرے جگ ڈیکھے
گھر پاک دے وِج ول رس گھولے بنڑ خوشیاں دا یزدان
اللہ دے حبیبؐ دے لہجے وِج

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2995}

آؤ کل بھرجائیاں کولھ میڈے میں اکبر کوں پریندی ہاں
اینکوں ویر توں منگ کے چایا ہم پئی واپس لعل کریندی ہاں

.....☆.....

کیتی محنت سال اٹھارہاں ہم میں دل رکھدی ہاں مانواں دا
تہوں رخصت کرن توں پہلے میں پئی بنرا لعل بنڑیندی ہاں

.....☆.....

اینکوں پردیاں دے ونج پالیا ہم آج رخصت کرنا لازم ہے
دھیاں وانگوں اکبر نال اپنا پئی کل سامان وی ڈیندی ہاں

.....☆.....

اینکوں پتراں توں ودھ سمجھیا ہم میکوں ویر ہی لعل عطا کیتا
تاہیں صدقہ بنڑا کے پتر اپنے پئی چن دے نال ٹریندی ہاں

.....☆.....

میڈے عون و محمد حاضر ہن ، اکبر دا صدقہ ڈے ویرن
ایہو سوہنڑاں لعل بچا گھن توں ونج ویر دی منت کریندی ہاں

.....☆.....

جعفر اے سین آباد ہووے جو آہدے ہن نعمی چن بھلدا
ایندیاں خوشیاں حسن دے جانی توں ودی شام فجر طلبیندی ہاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2996}

میڈا خالق پاک گواہی ڈے پیاں میں جو پتر ٹرینداں
اے ساگی پاک نبیؐ ہے
تیڈی ذات سوا ایندی عظمت کوں نہیں کوئی جگ تے سمجھیداں

.....☆.....

جڈاں نئے پاک دے چہرے دی ہامی کرن تلاوت چاہندا
اینڈے رُخ توں پاک نقاب ہٹا ہامی ایں تے نظر کرینداں

.....☆.....

ایندی لہندی مس کوں میں خالق ہامی سمجھ عبادت چمدا
تیڈے پاک حبیبؐ دے ڈیکھن دی ہامی ایں تے سدھر لہینداں

.....☆.....

تیڈے پاک حبیبؐ دا ڈسدا ہا میڈا لعل شباب ازل دا
پر تیڈی رضا دی خاطر میں پیاں چن میدان بھجیداں

.....☆.....

اینکوں امت لعین لہانوناں ہے اُتوں زین دے اوکھے رنگ وِج
ایندی لاش آسی ڈکھے رنگ وِج جو پئے وِج میدان دے وینداں

.....☆.....

جعفرؑ اے جوانی سرورؑ دی ول سہریاں نال سَجیجے
جبریل آکھے جنیں بچوے کوں پئے آقا آپ سچیداں
اے ساگی پاک نبیؐ ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2997}

ٹر زانواں بھار غریب سید جڈاں پتر کوں آ گل لایا
پیو پتر ڈوہیں غش کر گئے
پائیاں گل وچ باہیں اکبر دے خود عرش ہلاوا کھایا

.....☆.....

ڈٹھا اکبر آندا بابے کوں اٹھیا رکھ کے ہتھ سینے تے
ہک وار غریب دے ہونٹاں تے جڈاں نام اکبر دا آیا

.....☆.....

چمی مس لہندی جڈاں پترے دی ڈکھ یکدم تازہ ہو گئے
ملیا ایسا سکھ علی اکبر کوں جڈاں ودھ بہوں پیار کرایا

.....☆.....

پیو پتر ڈوہیں جڈاں گل لگے کہرام خیام اج اٹھیا
جڈاں بابے دے گل لانون کوں چن سینے توں ہتھ چایا

.....☆.....

پیو پتر دے جاں رُخسار رلے ہا پھدا جگر ڈکھاں توں
کر دید ہک بے دی حالت تے دل ایسا حشر جگایا

.....☆.....

جعفر انہاں مظلوماں دیاں ہنڑ خوشیاں دی رت آوے
جہاں مظلوماں کوں ہک بے دے ڈکھ درد جڈاں تڑپایا
پیو پتر ڈوہیں غش کر گئے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{2998}

پھل باہر آیا جڈاں سینے توں کھرام ایہو جیہاں تھیا
 بہہ سید زمین تے گیا
 ہر دل وچ اتری ہی گویا ہکا برچھی ظلم دی ایہا
☆.....

ڈٹھی زردی پتر دی چہرے تے ڈٹھے آخری دم اکبر دے
 لگی چوٹ جگر تے خود سر توں جھنڈ پاک عمامہ پیا
☆.....

کیتا پتر سلام اخیری جاں دم ہونٹاں تے آ کھڑ گئے
 ہتھ پیر بنڑا مس لہندے دے ہتھ اکھیاں تے ڈیندا رہیا
☆.....

وقت آخری ڈیکھ کے بچڑے دا عباس دو منہ کر آکھن
 میڈے مس لہندے دا سر جھولی ہنڑ آ پاوے کوئی بیا
☆.....

ایندی بھین کوں تانگھ ہوسی وطن اُتے ہاسی شادی دیاں اُمیداں
 ڈینہ شادی دے اوندے ویر دو آئے تقدیر دا سخت سنیہا
☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم وے جیں پھکیا پھل برچھی دا
 ڈیکھ آخری دم علی اکبر دے پڑھ راضیہ مرضیہ
 بہہ سید زمین تے گیا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{2999}

تہا کوں امت امان پئی ڈیندی ہے میڈی من توں نہ کر انکار میڈا غیور بھرا
تہا کوں نانکے پئے بچویندے ہن توں ہاں کر ڈے کھوار میڈا غیور بھرا

.....☆.....

ساڈے ٹرن دے بعد لعین امت ساڈے خیمے آن ٹھریسی
تساں بچ ویسو تاں درداں دا بہوں وزن میڈا گھٹ ویسی
ول میں تاں شہادت دے کیتے تھیاں خوش تھی کے تیار میڈا غیور بھرا

.....☆.....

سا کوں ہر توں زیادہ چننا ہے بھینیں دی پاک ردا دا
تھاڈے ہوندیں امت نے نہیں کرنا کوئی وی گستاخ ارادہ
اساں شکر کریسوں بچ ویسن جے ظلم توں پردہ دار میڈا غیور بھرا

.....☆.....

اساں سارے جیکر ٹر ویسوں امت ہر ظلم کریسی
تظہیر دے پردہ داراں تے کیڑھا ظلم توں آن روکیسی
تھاڈی موجودگی لازم ہے لٹے قافلے دا سالار میڈا غیور بھرا

.....☆.....

اساں ڈیسوں شہادت دا سجدہ تھی بے چننا ڈکھیاں توں
تساں وطن تے بھینیں گھن ویسو بچوا کے کل ظلماں توں
میں اے سمجھیاں لکھ کٹھیم ونجے خیر دی آل اٹھار میڈا غیور بھرا

.....☆.....

آوے او رت جعفر ہنڑ جلدی ملے اذن عباس جری کوں
لکھ لکھ واریں برباد کرن چا ساری قوم شتی کوں
شیر آکھن گھن خود بدلے ، بنہہ خوشیاں دی دستار میڈا غیور بھرا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3000}

منہ نجف دو کر عبّاس آکھن نہی دل برداشت کریندا تساں باباً خود انصاف کرو
میڈا دل پھدائے ٹر و نجن دا جاں میکوں آقا حکم ہے ڈیندا تساں باباً خود انصاف کرو
.....☆.....

کیا انجہ سردار کوں ٹھہندی ہئی میکوں آہدن چھوڑ ڈے ساکوں
میڈے صبر توں زخمی جگر کوں پئے آج تہاڈا لعل ازمیندا
تساں باباً خود انصاف کرو
.....☆.....

چا ایسے اوکھے وقت دے وچ کیا اتنے وزن رکھیندن
میڈا آقا اوکھے وقت پیائے عبّاس دا دل تڑپیندا
تساں باباً خود انصاف کرو
.....☆.....

میڈی زندگی صدقہ ہے پردے دا ، ہے وقت اوکھا پردے تے
مگر ایسے نازک موقعے تے میکوں پئے سردار تڑپیندا
تساں باباً خود انصاف کرو
.....☆.....

میں آہداں تیغ اٹھانوں ڈیو او و نجن دا حکم سنڑیندن
میڈا جگر ہے پھددا غیرت توں کھڑاں تہوں میں نیر و پیندا
تساں باباً خود انصاف کرو
.....☆.....

جعفرؑ پابندیاں امریں دیاں اوں غازی دیاں مک جانوں
جو رو آہدے ہن بابے کوں ، ہمی حوصلہ ساتھ چھوڑیندا
تساں باباً خود انصاف کرو

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3001}

افسوس دے جیویں ہتھ مل کے میں لتھاں من دریا تے
میڈا علم گواہی ڈیسی ، میڈی مشک گواہی ڈیسی
کونین کوں راہندی دنیا تائیں میڈی بے عیب وفا تے
.....☆.....

کر کے پابند امر دے وچ میکوں آقا نے ہا ٹور ڈتا
میڈے جذبیاں دی سچائی تے محرومی تے ہر جاہ تے
.....☆.....

میڈی کوشش ہئی جو کہیں صورت میڈی سین دے خیمے بچ جانوں
میڈی ناکامی دے صدے دی ہر شہر اچ نیر وہا تے
.....☆.....

میڈے دل تے شام غریباں دے کل زخم ہمیشہ تازہ ہن
میڈے جگر دے سارے زخماں دی ہر گھر وچ خود لہرا تے
.....☆.....

غیور دے دل تے آج توڑیں عاشور دا منظر نقش کھڑائے
میڈی ہک ہک تڑپ دی محشر تائیں ہر لہر اچ شکل سجاتے
.....☆.....

جڈاں آسی جعفر دا وارث تیار ہوسی جڈاں بدلے تے
کیڈی حسرت ہے میکوں بدلایاں دی اوندے سامنے پل پل آتے
میڈا علم گواہی ڈیسی ، میڈی مشک گواہی ڈیسی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3002}

گستاخ امت کوں ڈتا یکدم بنڑا ، عباس دیاں مجبوریاں
ملعون امت دی ڈتی جرأت ودھا ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

جرأت ناہی کہیں دی جو کوئی میلی نظر کردا خیام پاک دو
لیکن لعیناں کوں ڈتا اے حوصلہ ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

لاشاں جو ہن خیمے پیاں اے آندیاں دراصل اے لاشاں ناہن
دراصل ہن غرق لہو اے سر تا پا ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

کیڑھا لہا سنگدا ہا وچ بن دے شبیہ مصطفیٰ کوں زین توں
کہیں فرد نہیں بن وچ ڈتائے چن کوں لہا ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

قاسم دی بنری پاک کوں بیوہ کرن سوکھا نہا ، پر بن دے وچ
بکھریاں ہونیاں ہن ہر طرف تھی کے حنا ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

تیراں دے رنگ اچ وں رہیاں ہن زین توں ڈھلدے ہوئے مظلوم تے
سر پاک سجدے وچ کیتا آخر جدا ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

منگو دعا جعفر آوے جگ تے حقیقی منتقم تلوار گھن
اعلان حق دے نال کل ڈیوے مٹا ، عباس دیاں مجبوریاں
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3003}

رو آکھن غازی یا میکوں بن وچ تلوار اٹھانوں ڈیو یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو
کرو انجہ پابند نہ امراں وچ آج ظلم دا نام مٹانوں ڈیو یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو
.....☆.....

کھڑے نام ہن چنیدے خیمیاں دا برداشت نہیں تھیندا نوکر توں
کیویں نام چویندن خیمیاں دے تلوار دے نال ڈسانوں ڈیو
یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو
.....☆.....

میڈا جگر ہے پھٹدا غیرت توں جڈاں کردائے دید کوئی خیمیاں دو
انہاں کل گستاخ نگاہیں کوں بھواریں سبق سکھانوں ڈیو
یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو
.....☆.....

اے فوج ہے کل کم ذاتاں دی ساڈے نال رسول^۱ دیاں دھیاں ہن
کیویں ہوندن ادب شریفاں دے ملعوناں کوں سمجھانوں ڈیو
یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو
.....☆.....

نہ اتنا صبر ڈکھاؤ جنیں توں ونجے حوصلہ ودھ بدمعاشاں دا
عباس جلال دا خالق ہے میکوں امت توں اے منوانوں ڈیو
یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو
.....☆.....

ہووے خضر دی زندگی وارث دی وسے جعفر^۱ او عباس سخی
جو آہدے ہن ساکوں بھواریں اپنی تلوار ازمانوں ڈیو
یا بھینیں^۱ وطن پچانوں ڈیو

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3004}

نہ بھلسی تیڈیاں بھینیں کوں کڈاہیں تہاڈی وفا غازی
ٹرن توں پہلے بھینیں کوں وطن تے چا پچا غازی

.....☆.....

سفر دیاں ساریاں تکلیفاں اساں محسوس نہیں کیتیاں
فقط تہاڈے سہارے تے گیاں پردیس آ غازی

.....☆.....

علیٰ دا پاک دلبر ہیں رہیاں نوکر توں سڈویندا
توڑے آج بھین سڈ میکوں بھرا ساتھوں سڈا غازی

.....☆.....

ایں مقصد کوں بچانوں دی ذمہ داری نہ گر ہوندی
تیڈا ٹرنا ویندا بالکل ساڈی زندگی مکا غازی

.....☆.....

اُتوں شام غریباں ہے کیویں پہرے ڈیویندے ہن
کیویں ہن جوڑنے پردے توں ساکوں چا سکھا غازی

.....☆.....

آسی جعفر دا سائیں جنیں ڈینہ اساں دنیا تے وس پوسوں
نہ ہووے طول غیبت وچ ایہا کر توں دعا غازی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3005}

تہاڈے آخری لمحے ہن ویرن احسان غریب تے لا غازی
اے 35 سال دی حسرت ہم میکوں سڈ ہک وار بھرا غازی

.....☆.....

تہاڈی خیمے لاش پچانوں دے پیا تہوں میں چارے لیدنا ہاں
ہر بھین تیڈی اے چاہندی ہے گھنے تیں توں ویر سڈا غازی

.....☆.....

اساں بھین بھرانواں کوں سک ہی توڑے بنڑ کے بھرا تساں بولو ہا
سڈوائے نوکر تساں زندگی بھر میکوں آج چا ویر بنڑا غازی

.....☆.....

ہن چاہندیاں بھینیں شام تائیں اساں فخر دے نال ڈسا سنگسوں
ساکوں بھین عباس سڈیندا ہی جو ہے اے فخر بجا غازی

.....☆.....

ذمہ دار اساں ہیں امڑی دے انہاں روکیا ہا نہ رنج تھیں
ڈکھ ڈھیر آئین چھوٹی جہیں خوشی کر ویندے وقت عطا غازی

.....☆.....

نہ مونجھا تھی ساڈے بدلے دی رت دور نہیں تہاڈا دل ٹھارن
آسی جعفر دا سائیں دنیا تے توں وی کر چا آپ دعا غازی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3006}

جڈاں خالی آوے ، فضلِ دی ما ! ہے ہر مستور نپندی سواری پیکے گھر دی
 لہہ زین اُتوں عباس گئے کھڑی درتے ہے تانگہ تگھیدی سواری پیکے گھر دی
☆.....

گھن نال جلو تساں دختر کوں خود وَنَج کے واگ نپاؤ
 تہاڈی بیوگی تے دروازے تے بہوں کھڑی ہے نیر وہیندی
 سواری پیکے گھر دی
☆.....

مظلوم دے گھوٹے دی جیویں ہے نپنی واگ معصومہ
 اونویں تہاڈی کمن بچڑی کوں ہے درد دے نال سڈیندی
 سواری پیکے گھر دی
☆.....

ہوندی اے وی رسم ہے بیوگی دی سرتاج شہید ہو جیندا
 اوندی گھن کے خبر شہادت دی ہے بیوگی آن سہیندی
 سواری پیکے گھر دی
☆.....

تساں اندر قات دے گھن آؤ سرتاج دی پاک سواری
 کیوں جو عرب دی ہر مستور ایویں ہے اپنے گھر گھن ویندی
 سواری پیکے گھر دی
☆.....

جعفرؑ ایں سین کوں خوشیاں دی ول آ کے خبر سزاوے
 جیویں اَنج پئی ہے ایں بی بی کوں سرتاج کیتے پرچیندی
 سواری پیکے گھر دی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3007}

وین کریندی ہے عون دی امریٰ بن وچ ہے تڑپاندی لاش وفا دے خالق دی
پاک خیام دو ویندن ظالم ڈیکھ کے ہے کنب جاندی لاش وفا دے خالق دی
.....☆.....

ہے ہل من ناصر سین آہدی اگوں نعرے لوگ مریندے ہن
انہاں کوفیاں دیاں گستاخیاں تے ، اُتے خاک دے ہے کرلاندی
لاش وفا دے خالق دی
.....☆.....

میکوں امراں وچ پابند کر کے ہا ٹوریا بھین بھرانواں نے
ایں درد کنوں ہے تڑپ ویندی مجبوری ڈیکھ حرماں دی
لاش وفا دے خالق دی
.....☆.....

جڈاں ہائے پردے دے وین آندن تاں عرش ہلاوے کھاندا ہے
ہے روندی وانگوں بھینیں دے اے حالت ڈیکھ ڈکھاں دی
لاش وفا دے خالق دی
.....☆.....

ہے رو آہدا توڑے ہنڑ وی چا تساں اذن عباس کوں ڈیوو ہا
ہے ہنڑ وی نسل مٹا سنگدی جگ دیاں گستاخ اکھیاں دی
لاش وفا دے خالق دی
.....☆.....

جعفر بدلے دی حسرت دی تکمیل تھیوے ہنڑ دنیا تے
آج تائیں ہے تڑپدی درد کنوں کر یاد حالت بہناں دی
لاش وفا دے خالق دی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3008}

ہے حکم جناب باقر دا جڈاں ڈینہ عاشور دا آوے ہر مومن سوگ مناوے
ملے کوئی مومن جڈاں مومن کوں مظلوم کیتے پرچاوے ہر مومن سوگ مناوے

.....☆.....

ایں ڈینہ کوں ساڈا وسدا گھر ہا امت لعین نے لٹیا
ساڈی جد اطہر دی غربت تے جی بھر کے اشک دہاوے

مناوے ہر مومن سوگ

.....☆.....

ہک بے کوں آکھن رب اکبر ایں پاک عزا دے صدقے
تھاڈے درجات بلند کر کے ایں گھر دا سجن بنڑاوے

مناوے ہر مومن سوگ

.....☆.....

آقا فرمیدن ایں ڈینہ کوں مومن ہک بے کوں آکھن
مظلوم دے بدلے گھنن والا ساڈا وارث جلدی آوے

مناوے ہر مومن سوگ

.....☆.....

مومن ہک بے کوں کرو اے دعا ساکوں نال امام زمن دے
مظلوم دے بدلے گھنن دی رب توفیق عطا فرماوے

مناوے ہر مومن سوگ

.....☆.....

جعفر ہے حکم دعائیں دا اتے نال ہے حکم عزاء دا
جے تائیں نہ ساڈا بارہواں سائیں آ اے گھر پاک وساوے

مناوے ہر مومن سوگ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3009}

کوئی وَجِ اکبرؑ کوں آکھے میکوں پکڑ رکاب لہاوے
میں زین توں لہہ نہیں سنگدا
اوندے صدے ضعیف ہے کیتا میکوں آپ لہانوں آوے
.....☆.....

جیویں ہا دستور تہاڈا ہاوے میکوں آن لہیندے
عباسؑ کوں نال رلا کے اونویں پو دی عزت ودھاوے
.....☆.....

میکوں امت ہے انجہ پرچایا میں زین تے بہہ نہیں سنگدا
ہر پاسوں پھل پئے وسدن پھل وسدے آن رُوکاوے
.....☆.....

کمزور کیتا ہم زخماں ہے خون بدن توں جاری
رہوار ودا ہے بھجدا توڑے ایں کوں آن کھراوے
.....☆.....

ہن ظالم میکوں بن وِج بے رنگ دا لہانوناں چاہندے
کھڑی ڈہدی ہے عونؑ دی امری ہنٹر فوجاں آن ہٹاوے
.....☆.....

وسے او مظلومؑ ہنٹر جعفرؑ جیڑھا پتر کوں ہا رو آہدا
میں زین توں لہنڈاں چاہنداں میکوں ڈیون سہارا آوے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3010}

نہ کر اظہارِ غربتی دا میڈا ویرن پاک شبیرے
تڈاں ویرِ غریب سڈوانویں توں جڈاں ٹر جاوی ہمشرے

.....☆.....

تساں ہوکا ڈیندے ہو غربت دا دل بھینیں دا ہل ویندائے
نہ غریب سڈا انہاں فوجاں وچ ہنی سارے لوگ شریے

.....☆.....

ہنٹریں تہاڈا سفر تاں مک ویسی تھسی بھین دا سفر شروع
چند لمحے ہن تہاڈے دنیا تے تھیوو نہ اتنے دگیرے

.....☆.....

وانگوں امڑی دے درباراں وچ ہے بنڑ کے سوالی وخنجاں
توڑے توں نہ غربت ظاہر کر کرارے دا لعل امیرے

.....☆.....

میں شام دے کل بازاراں وچ ہے وخنجاں گھن بھر جائیاں
تساں بچناں نال اتھاں سمبہ ویسو تہاڈی اپنی اے جاگیرے

.....☆.....

آسی جعفرے دا لچپال سخی ساڈی غربت دا مل پیسی
ہووے جلد او ظاہر چن تہاڈا کر آپ دعا چن ویرے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3011}

جبریل عباس دی شکل دے وچ میڈی مد کیتے نہ آ توں
متاں پردہ دار آ باہر وچن
نہ ایویں میڈی غربت وچ عباس دی شکل بنڑا توں
.....☆.....

تیڈیاں لوریاں میکوں یاد وی ہن تیڈا خدمت کرن نہیں بھلدا
پر ایں موقعے تے بنڑ غازی ڈینہ گزرے یاد ڈیوا نہیں
.....☆.....

عباس بھرا دے آسرے تے جیڑھیاں ہن سفران وچ آئیاں
او تھی بے وارث کھڑیاں ہن نہ کہیں دا جگر ازما توں
.....☆.....

کل ڈرے ہوئے بال تے مستوراں ہن روندیاں کھڑیاں در تے
توں فوراً اپنا روپ بدل نہ بنڑ سلطان وفا توں
.....☆.....

تیکوں سمجھ کے ضامن پردیاں دا متاں صبر دے بن ترٹ جانوں
عباس بھرا دی شکل بنڑا نہ ساڈے درد ودھا توں
.....☆.....

جعفر ہنڑ او مظلوم وں جو ہن جبریل کوں آہدے
توں روپ بدل کیوں جو وسدیاں نہیں میڈیاں بھینیں پاک بھرا توں
متاں پردہ دار آ باہر وچن

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3012}

رو رو آکھے عونؑ دی امڑیؑ بھائیاں تے نہیں ظلم وسیندے
سامنے سکلیاں بھینیںؑ دے
کوفیو شامیو! شرم کرو نہیں ایویں تاں چن ویر مریندے
.....☆.....

جیویں تساں گھوڑے توں لہایئے ہک ہک عضو بدن زخمایئے
گھوڑے توں انجہ ظلم وسا کے ڈکھیاں دے نہیں ویر لہیندے
.....☆.....

سر بے دردی نال توں چا نہیں بھینیں دے توں صبر ازما نہیں
اتنے ادب دے نال نہیں ظالم بھائیاں دے سر مول چویندے
.....☆.....

اذن جے بھین کوں آج مل ویندا ہک ہک ضرب دا مل پئے ویندا
میں ظالم تیکوں ڈس ڈیواں ہا کیویں ہن سر چا کے ڈکھیندے
.....☆.....

مقصد تیڈا پورا تھی گئے ، ساڈا بخت اقبال لٹی گئے
کر کے ظلم انجہ کر گستاخی ایویں تاں نہیں دل زخمیندے
.....☆.....

جعفرؑ وس پونون اے سینیںؑ خوش ہونون عباسؑ دیاں بھینیںؑ
چن پتراں کوں سہرے پانوں آپ سجانوں جگ بھینیںؑ دے
سامنے سکلیاں بھینیںؑ دے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3013}

پئی بارشِ وسدی ہے پھلاں دی پیا سیدِ زین چھوڑیندائے
 کھڑی ڈہدی ہے معصومہ
 جڈاں کوئی پھل لگدائے جسم اُتے شاہِ زین تے جھک جھک ویندائے
☆.....

پیا بھجے گھوڑے توں لہندائے چوگرد ہن قاتلِ اکبر دے
 جیڑھے ظالم دا ہے وس لگدا آ پتر کیتے پرچیندائے
☆.....

تہہ سرتے رکھ کے معصومہ ہے رو دھرتی تے بہہ ویندی
 جڈاں غربت وِچ مظلوم سیدِ عباس دے نام سڈیندائے
☆.....

پیا اوکھیں زین چھوڑیندا ہے اتھاں کوئی وی لہانوں والا نہیں
 کنب لاشِ جوان دی ویندی ہے جڈاں نامِ اکبر دا چیندائے
☆.....

بن وِچ جو حالِ غریب دا ہے او در تے حال ہے کسمن دا
 ہر ظلمِ معصومہ دے دل تے بابے دا نقش بنڑیندائے
☆.....

جعفرؑ ایں بابے کوں وسدا ڈیکھے ول کسمن معصومہ
 جیڑھا آخری سجدہ خالق دا پیا نال حسرت دے ڈیندائے
 کھڑی ڈہدی ہے معصومہ

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3014}

آکھے معصومہ میکوں رستہ ڈیو میں بابے کون گھن ویندی ہاں
اے ظلم دی بارش روک ڈیو
تساں ڈاڈھا زخمی کر چھوڑیائے میں تہاڈی منت کریندی ہاں

.....☆.....

تساں اوکھا لہایائے زین اُتوں نہیں سر سجدے توں چا سنگدے
کیا گزری ہے لہندیں زین اُتوں نہیں کہیں کون حال سنا سنگدے
ہے غش طاری مظلوم اُتے وَنخ سر جھولی وَچ پیندی ہاں

.....☆.....

کل بدن ہے زخمی بابے دا ہے رُخ تے خون علیٰ اصغر دا
کیتی کمر شکستہ ہے غازی ہے جگر تے زخم علیٰ اکبر دا
اُنوں زین توں لتھن بہوں اوکھیں وَنخ حال غریب دا چیندی ہاں

.....☆.....

بابے دے سر تے آخری دم ہوندائے لازم ہونون دھیاں دا
وقت آخری پا کے سر جھولی ہے لازم رونون دھیاں دا
میڈے بابے دا وقت آخری ہے وَنخ ہتھ تے پیر بنڑیندی ہاں

.....☆.....

توڑے آخری لمحے بھینیں وَچ میڈا بابا پاک نبھا گھنسی
کچھ درد دھیاں دے سن گھنسی بھینیں کون درد سنا گھنسی
گھن ویندیاں خیمے بابے کون تہاکوں واسطہ رب دا ڈیندی ہاں

جعفر صدقہ معصومہ دے ساڈے سائیں دا مقصد بر آوے
 ساڈا وارث پاک اے پور یکا گھن نال سکھاں دے گھر آوے
 کل سکھ ماڑے جو آہدی ہئی تہاکوں ول ول پئی سمجھیدی ہاں
 اے ظلم دی بارش روک ڈیو

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3015}

ذرا کر توں خوفِ خدا ظالمِ باجے تے ظلمِ وسا نہیں
رہی واسطے ڈیندی معصومہ ہوندا اتنا ظلم روا نہیں

.....☆.....

توں کلمہ گو سڈویندا ہیں اے پاکِ رسولِ دا بچڑا ہے
ایں حدِ یلین کوں اے ظالمِ بے دردی نال مٹا نہیں

.....☆.....

زخماں توں پر ہس جسمِ اطہر نہیں خالی کوئی وی جاہِ ڈسدی
کتھاں ضربِ چلیسیں توں ظالمِ زخماں وچ زخمِ ودھا نہیں

.....☆.....

میڈی پھوپھیاں در توں ڈکھ رہین ویرن دے آخری سجدے کوں
بک سجدہ پورا کرن تاں ڈے دل بھینیں دے ازما نہیں

.....☆.....

اساں اُجڑ گیاں دا بابا ہے بھینیں دا پاک بھرا ہے اے
ساڈی نبھ ویسی پر پھوپھیاں دا کوئی جگ تے ہور رہیا نہیں

.....☆.....

جعفرؑ وس پووے معصومہ جیرھی واسطے ڈیندی رہ گئی
رہی آہدی بارہویں ہادی کوں ہنڑ اتی دیر توں لا نہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3016}

جڈاں الحافظ دی ہکل ڈتی میڈی سین نے وچ صحرا دے
آیا زلزلہ وچ اقصیٰ دے
جڈاں پہرے ڈیندیں ہواریں لڑھے آنسو عون دی ما دے

.....☆.....

ڈتا نجف کوں چھوڑ امیر ازل سنڑ کے آواز ڈکھی دی
آج پہرے ڈیونے آگئے ہن میڈی دھی کوں بعد بھرا دے

.....☆.....

ڈتا جنت البقیعہ چھوڑ ڈکھی ہوندائے ڈکھ دھیاں دا اوکھا
رُنی فدک دی مالک سین جڈاں کر کے احساس ردا دے

.....☆.....

چھٹ پاک حسن توں لحد گئی آئے روندے ہوئے کربل وچ
ڈٹھا پہرے ڈیندا سین کوں جاں وانگوں سلطان وفا دے

.....☆.....

ڈٹھا سین جاں سارے بچاں کوں بن سارے صبر دے ترٹ گئے
گل ما کوں لا رُنی عون دی ما کر بخت دے موسم یادے

.....☆.....

جعفرؑ ایں شام غریباں دے کل ظلماں دے مل پونون
جیڑھے ہر ہک ظلم تے تڑپ تڑپ رہیا روندنا خون سجادے
آیا زلزلہ وچ اقصیٰ دے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3017}

مظلوم دیاں ہیں اسماں او بھینیں گئے چھوڑ جہاں کوں پاک بھرا
نہ کولھ آؤو ساڈے خیمیاں دے
ساکوں ناز ہا جنیں عباس اُتے ہے کر گیا ساکوں او تنہا
.....☆.....

جیڑھا ضامن ساڈے پردے دا ، او سمہہ گئے گرم زمیں تے
ہنڑ کوئی وی نہیں ساڈا دنیا تے ہک خالق تے سجاد سوا
.....☆.....

اسماں دھیاں پاک رسول دیاں ہیں ساڈا آسرا کوئی نہیں رہیا
اکبر توں بھی ڈھیر پیاری ہے ہر سین کوں اپنی پاک ردا
.....☆.....

چیندی آس تے ہن اسماں سفر کیتے تساں ظلم دے نال لہایائے
ہنڑ خیمے ٹھارن آ گئے ہو بے وارث سمجھ کے آل عبا
.....☆.....

کچھ نونہاں پاک امیر دیاں ہن جیڑھیاں تازہ بیوہ ہوئیں
ساڈے نال ہے بنری قاسم دی کرو کچھ تاں رسول دا شرم و حیا
.....☆.....

جعفر انہاں سینیں دے بدلے گھنے سین دا آخری بچڑا
ہئی آہدی جیڑھی ظالماں کوں ساکوں چھوڑ گئے سلطان وفا
نہ کولھ آؤو ساڈے خیمیاں دے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3018}

میکوں پتر سجاد ڈسا ایں جاہ نہیں دفن کریندیاں مانواں
لاشاں جوان پتراں دیاں
کیا ہے دستور ایں نگری دا نہیں آ کے سہیندیاں مانواں
.....☆.....

ساکوں امت اجازت نہیں ڈتی اکبر کوں دفن کرانوں دی
ہونوں جتنے پیارے لعل اتھاں کیا نہیں دفنیدیاں مانواں
.....☆.....

اکبر کوں کفن پوانوں دی ڈتی امت اجازت کوئے نہیں
کیا ایں جاہ تے مس لہندے ہن بے کفن رکھیندیاں مانواں
.....☆.....

ساکوں حکم ڈتا ہے امت شتی کرو شام دی ہنڑ تیاری
ساڈے وانگوں چھوڑ کے باجھ کفن ہن اتھ ٹر ویندیاں مانواں
.....☆.....

کیا ایں نگری وچ لاشاں کوں دفنانوں جائز نہیں ہوندا
کیا ساڈے وانگوں ایں شہر اچ کوئے نہیں کفنیدیاں مانواں
.....☆.....

جعفر او امری اکبر کوں دل سکن دے سہرے پاوے
جو چکھدی ہئی اتھاں باجھ کفن ہن خود رکھیندیاں مانواں
لاشاں جوان پتراں دیاں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3019}

سرتاج میں ہاں پندی اصغرؑ ولا ڈے میکوں
میڈیاں ضعیفیاں دا کل آسرا ڈے میکوں

.....☆.....

تھاڈے سینے تے او سمہ گئے میڈی صدا نہیں سنو دا
میڈا ہنڑ جگر ہے پھدا کمن جگا ڈے میکوں

.....☆.....

جھولی میڈی دی گرمی آج توڑیں کم تھی نہیں
سمہ گئے گرم زمیں تے ہنڑ لعل چا ڈے میکوں

.....☆.....

اصغرؑ بغیر میڈا زندہ رہن ہے مشکل
چیون دا کوئی بہانہ آقا بڑا ڈے میکوں

.....☆.....

واپس میں شام توں ہاں ایندا جھولا گھن کے آئی
اوندے وچ سمہا کے اصغرؑ ، پینگھا سجا ڈے میکوں

.....☆.....

جعفرؑ دا وارث آ کے میڈی جھولی ول وساوے
آوے جلدی ساڈا بچو دا ، سائیں اے دعا ڈے میکوں

.....☆.....

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{3020}

اے دھرتی کرب و بلا دی میڈا اصغرؑ پیار دا عادی
اینکوں پیار دے نال سمہانویں ، اینکوں پیار دے نال جگانویں
ہے سمہ گیا پیاسہ بن وچ گھن لمس میڈی ممتا دی
.....☆.....

ایندا گل زخمی ہا ڈاڈھا رکھیں خاص خیال ایں چن دا
ایندی کروٹ جے بدلانویں تھیوے نہ تکلیف زیادی
.....☆.....

اے ممتا دا سرمایہ ، میڈی جھولی وچ ہے پایا
اینکوں سمجھ امانت پالیں توں اُجڑی بیوہ ما دی
.....☆.....

جڈاں تھیوے سمہن دا ویلھا میڈی لوری توں دُہرانویں
زانو دے ہلاوے ڈے کے ڈیویں اُلقت میں دکھیا دی
.....☆.....

جڈاں تھیوے کھیر دا ویلھا او میکوں یاد کریسی
میڈے وانگوں خبر توں لہویں معصوم دے پاک بھرا دی
.....☆.....

جعفرؑ ایں سینؑ دی جھولی آباد ہووے دوبارہ
جو آہدی ہئی دھرتی کون ہوی اے کل پونجی ما دی
اینکوں پیار دے نال سمہانویں ، اینکوں پیار دے نال جگانویں

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3021}

دیکھ ساڈا حال غازی
پے شامی لئے کے جانن سانوں اپنے نال غازی

.....☆.....

میں کیویں نال جانواں اکبر دے قاتلاں دے
اکبر دی ماں ہے کردی ایہو سوال غازی

.....☆.....

ساڈے خیمے ٹھر گئے نے وارث وی ساڈا کوئی نہیں
دس کتھے لئے کے جانواں اے چھوٹے بال غازی

.....☆.....

عابد دی دیکھ حالت بھل جانداے مینوں اکبر
رودا ہے خون بہہ کے جدوں میرا لعل غازی

.....☆.....

قاسم دی بیوہ بنری تینوں ہے رو کے کپہندی
تیرے بغیر ہے جانواں میرا محال غازی

.....☆.....

توں کر دعا وے بھائی جعفر دا مولاً آوے
دیکھاں میں دشمنان تے تیرا جلال غازی

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3022}

ٹری دکھیا صحرا وچ ویر سمہا کے
گئی روندی شام دے راہ وچ ویر سمہا کے

.....☆.....

ہوئی شام جدوں تیاری ، چڑھ سکدی خود محمل تے
نہیں سکت سی عون دی ما وچ ویر سمہا کے

.....☆.....

چین ویر دی سمجھ نشانی مقل توں جاندے ویلے
پائے آنسو پاک ردا وچ ویر سمہا کے

.....☆.....

چنے ظلم سی امت وسائے ول وی صبراں دی ملکہ
رہ گئی مصروف دعا وچ ویر سمہا کے

.....☆.....

خالق دے صبر دا کیتا بھر پور مظاہرہ بن وچ
رہ گئی پابند رضا وچ ویر سمہا کے

.....☆.....

جعفر سے ہنڑ او بی بی جنے رب دا بھرم بچایا
امت دے جور و جفا وچ ویر سمہا کے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3023}

لکھاں شریاں نال شریف عابد ماحول توں نظر چرا کے
بازار عبور کریندن
جڈاں مانواں پھوپھیاں نال ہونون اکھیں شرم دے نال جھکا کے

.....☆.....

بازار شریاں کوں جیکر مجبوریاں چھک گھن آنون
ہر واقف تے ناواقف توں ہر لحظہ نظر بچا کے

.....☆.....

ہر اُھدی اکھ بنڑ ہک نیزہ ہے جگر دے وچ لہہ ویندی
مجبور شریف خموشی نال ایویں پردہ دار رلا کے

.....☆.....

دھیاں بھینیں گھن کے شہر وچوں ہوندائے لنگھناں ڈاڈھا مشکل
مجبور شریف جگر دے وچ غیرت دی قبر بنڑا کے

.....☆.....

نہ کر توں دید ایں مجمع تے ساڈا نت محفوظ ہے پردہ
مجبور شریف بازاراں وچ ہک آس کریم تے لا کے

.....☆.....

جعفرؑ وسے جگ تے او بی بی جو پتر کوں ہی سمجھیندی
میڈا لعل شریف تاں غیرت دے کل وزن جگر تے چا کے
بازار عبور کریندن

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3024}

سجاد آکھن رو پھوپھیاں کوں ایہو درد گیا ہم جگر کوں کھا
تھاڈیاں جتیاں شام نہ آنون ہا
اے سوچ کے ہاں میں رت روندی میڈیاں پھوپھیاں کجا بازار کجا
.....☆.....

اللہ دے حبیب وی اذن بناں تھاڈے ویڑھے وچ نہ آندے ہن
پھٹ جگر گئے میڈا غیرت توں جیگر سجاد دا وس لگدا
.....☆.....

عباس دے پہریاں وچ تھاڈی تطہیر دی زندگی گزری ہے
انہاں شام والے بازاراں وچ ڈتائے تھا کوں ظالم امت پھرا
.....☆.....

ہک وقت ہا تھاڈے ادب کنوں سوا پہر تے سورج لہہ گیا ہا
ہتھ جگر تے رکھ کے روندی ہاں اگوں جمع ڈکھ شراییاں دا
.....☆.....

خالق دی رضا دی خاطر میں تھا کوں ہم بازاریں گھن آیا
پر دل سجاد دا چاہندا ہا ، اے قافلہء تسلیم و رضا
.....☆.....

جعفر سجاد دے جگر دا ہنڑ ڈکھ ختم ہووے ساڈا سائیں آوے
جو رو آہدے ہن شام دے وچ پچھو میڈے دل توں عون دی ما
تھاڈیاں جتیاں شام نہ آنون ہا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3025}

سجّاد بنڑائی سجدہ گاہ رو رو کے خاک شفا دی
آکھن ایں مٹی وِچ خوشبو ہے سلطانِ کرب و بلا دی
.....☆.....

ڈیساں خاک شفا کوں انجہ بوسہ جیویں چننّے ہتھہ غازی دا
تھیسّی پاک نماز دے وِچ تازہ خوشبو سلطانِ وفا دی
.....☆.....

اکبرّ دی قربت دا ساکوں احساس نماز اِچ ملسی
بنڑ ویسی عبادت عابد دی آسی یاد جاں پاک بھرا دی
.....☆.....

رکھساں رُخسار جاں خاک اُتے میکوں پیار اصغرّ دا ملسی
ہوسی شامل اوندے لمس دے وِچ کجھ یاد لٹی ممتا دی
.....☆.....

بابے دے آخری سجدے دی تصویر نظر جاں آسی
میڈی ڈاڑھی وی کر سرخ ڈیسی وس کے برسات حنا دی
.....☆.....

جعفرّ جدّاں سجدہ گاہیں تے سر رکھسی کوئی بھی مومن
ساڈے ویڑھے پاک دے ون دی خود کرسی تاکید دعا دی
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3026}

جو کارواں ہے سرحد کرب و بلا تے آ گیا
بابے دی پگ دا وارث ہے قیداں نبھاتے آ گیا

.....☆.....

جابر تیں میڈا حکم ہے سجاد کوں سنوا ڈتا
جیڑھا پیو دے غم دے وچ ہے ہک خاکاں روا تے آ گیا

.....☆.....

نعلین جیڑھی سین دی کعبہ آہی عباس دا
محمل اوں میڈی سین دا ہیں توں کھڑا تے آ گیا

.....☆.....

میڈا حکم سنوا کے ہے سینیں کوں تیں ٹروا ڈتا
تیڈی وجہ توں حرف ہے میڈی وفا تے آ گیا

.....☆.....

ہر سین ہے محمل اُتوں ہنڑ لہہ پی اے سوچ توں
سجاد کوں ہیں خون توں جاڑ روا تے آ گیا

.....☆.....

اعلان ہو جعفر ایہو ، خضرا دا جیوے شہنشاہ
وطناں تے کل بُم ڈاڈیاں ہے خود وساتے آ گیا

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3027}

عباس تہاڈا جاہڑ نے جڈاں حکم سنایئے خوش تھئی ہاں
تساں اپنا سمجھ کے بھینیں تے جڈاں حکم چلایئے خوش تھئی ہاں

.....☆.....

دل ٹھر گئے میڈا جاں ڈٹھم تہاڈے حکم اتھاں پئے چلدے ہن
اتھاں راج ہے علماں والے دا ، جاہڑ جاں ڈسایئے خوش تھئی ہاں

.....☆.....

تہاڈی نگری وسدی ڈکھ کے ہنڑ میکوں بھل گئے درد بازاراں دا
بہوں ادباں نال آ جاہڑ نے تہاڈا نام جو چاپایئے خوش تھئی ہاں

.....☆.....

تہاڈی نگری ہے اے شام تاں نہیں اسان گالھ نہیں اے محسوس کیتی
سچ آہدیاں ساریاں بھینیں کوں جاہڑ جاں ٹرایئے خوش تھئی ہاں

.....☆.....

بھینیں دا دل تاں چاہندا ہے ہووے قائم حکومت بھائیاں دی
میکوں وسدا ویلھا آج جاہڑ جڈاں یاد ڈیوایئے خوش تھئی ہاں

.....☆.....

جعفر او بھین زمانے تے ڈکھے راج ہنڑ علماں والے دا
جو آہدی ہئی ساکوں محمل توں جاہڑ جاں لہایئے خوش تھئی ہاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3028}

میں ویر تہا کوں ملن آئی ہاں بھرجائیاں نال رلا کے
میں قبر دی جاہ نہیں منگدی
پردیسی ہاں میں ایتھوں ٹر ویساں تہاڈی تربت کوں گل لا کے
.....☆.....

اے نگری ہے میڈے اکبر دی میڈا حق ہے ایں نگری وچ
لیکن چن ویرن ایں موقعے کوئی اپنا حق جتلا کے
.....☆.....

ادھ دی بھائیوال ہاں کرہل وچ اے سوچ نہ میڈا ویرن
میں سب کچھ ڈے کے اکبر کوں کل حصیاں توں ہتھ چا کے
.....☆.....

ایں واسطے عون و محمد کوں میں باہر دفن کرایائے
جاگیر دا مالک اکبر ہے آئی ہاں جوڑی باہر سمہا کے
.....☆.....

ساکوں سمجھ مسافر ہک ڈو ڈینہ ڈے رہن دی رخصت ویرن
میں شام دا ملک وسانوناں ہے ، نواں اپنا وطن بنڑا کے
.....☆.....

جعفر اے بی بی وں پونون جو ویر کوں رو فرمیندن
میکوں تربت کوں گل لانون ڈے ، ٹر ویساں نیر دہا کے
میں قبر دی جاہ نہیں منگدی

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3029}

میڈا وعدہ ہے نال معصومہ دے میں واپس شام دو جانوناں ہے
 اتھاں کرن زیارت آئی ہاں
 تساں خوش رہو نال انہاں پتراں دے میں دھیاں کون گل لانوناں ہے
☆.....

پردیس اچ کلہیں دھیاں کون نہیں شریف ٹکا کے ٹر ویندے
 میڈی دھی رہ گئی ہے شام دے وچ ہی درد ڈکھی تڑپیندے
 کسن دھیاں دے نال میں اُتھ محشر تائیں وقت نبھانوناں ہے
☆.....

او پتر تاں نہیں میڈیاں دھیاں ہن ایہو درد جگر کون ہم کھاندا
 دھیاں پردیس دے وچ ہونون مانواں کون نہیں آرام آندا
 میڈیاں ڈو دھیاں ہن شام دے وچ میکوں چین ذرا نہ آنوناں ہے
☆.....

دھیاں دے سرتے ما بنڑ کے میں شام دے اندر رہ جاساں
 جڈاں تہاڈا بارہواں چن آسی تہاڈیاں دھیاں نال میں ول آساں
 بنڑ تاں مہمان مسافر ہاں کجھ دل دا درد سزوانوناں ہے
☆.....

تساں پتر سمہائے ہن نال اپنے نوہے دھیاں کون ڈتی قبر دی جا
 میڈی اکبرؒ باجھ تاں نبھ ویسی کیویں دھیاں چھوڑ ڈیواں تنہا
 میں ما ہاں ، دھیاں نال اپنا ونج شام کون وطن بنڑانوناں ہے

جعفرؑ انہاں سینؑ دیاں دھیاں دا پر درد وچھوڑا مک جاوے
 ہنڑ نال پھوپھی دے وطن اُتے انہاں سینیںؑ کوں سخی گھن آوے
 او سینؑ وسن جو آہدے ہن نہ کوئی اپنا حق جتلاوناں ہے
 اتھاں کرن زیارت آئی ہاں

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3030}

نہی منگدی ویر میں چن اکبر ایہا بھین کوں ویر دعا ڈے
میکوں عابد پتر نصیب ہووے
تھاڈی بزم دی زینت اکبر ہے نہی آہدی لعل ولا ڈے
.....☆.....

ہک وقت ہا میڈے ویڑھے وچ ہن پتراں نال بہاراں
ہنڑ آہدی ہاں آپ کوں ون دے کل او سوہنڑیں خواب بھلا ڈے
.....☆.....

کربل دی نگری ما بڑ کے میڈے جھولی لعل سمہائے ہن
باقی ہک رہ گئے کولھ اُجڑی دے ایہا ویر دعا فرما ڈے
.....☆.....

ایندی خضر توں ہووے ودھ زندگی سکھ صحت دے نال گزارے
ہو آسرا ہے کل ویڑھے دا ، لکھ ہونون بخت تھاڈے
.....☆.....

لک لک کے مانواں پھوپھیاں توں بہہ خون ہے روندا عابد
میکوں چنتا ہے ایندی زندگی دا میڈے لعل دی عمر ودھا ڈے
.....☆.....

میں لکھ کھٹیاے میکوں پچ پووے تھاڈی دستار دا وارث
نہ رووے خون اے لعل تیڈا سجاد توں اے منوا ڈے
.....☆.....

جعفر اے بی بی آج ڈیکھن سجاد دا وسدا ویڑھا
جو ویر کوں رو کے آہدے ہن ، نت ڈیکھاں سیت تھاڈے
میکوں عابد پتر نصیب ہووے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3031}

ستونجھا محل گھن گئی ہم آئی ہاں کتنے بچا توں خود گنز گھن
تھاڈے جتنے بجن ہن واپس آئے میڈا پاک بھرا توں خود گنز گھن

.....☆.....

اَسی 80 مستوراں گھن گئی ہم ناہی شام دا سفر اے راس آیا
ہن کتنے مستورات اَج آئے ڈساں ویر میں کیا توں خود گنز گھن

.....☆.....

کر بل وِچ بال بتالی 42 ہن ، ست شام غریباں کم آئے ہن
ہن کتنے راہیں دفن کیتے رو عوں دی ما توں خود گنز گھن

.....☆.....

میڈیاں کل بھرجائیاں بیوہ ہن ، کل چھولیاں خالی ہن ویرن
بن مانگ دے کتنے سر ڈسدن ، میڈا ویر ذرا توں خود گنز گھن

.....☆.....

میڈا بھریا گھر تھی خالی گئے بیٹھی روندی ہاں کیویں وطن ونجاں
گھن کتنے جی میں وطن ونجاں ہی کیا بچیا توں خود گنز گھن

.....☆.....

جعفر اے سین ہنڑ وطن اُتے کل پور کوں واپس گھن آدے
ہن آہدے جو راہیں کتئیاں میں آئیاں قبراں بنڑا توں خود گنز گھن

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3032}

آکھے ما قاسم دی غازی کون میں ایں جاہ چن پرنایا ہا
میڈا لعل نہ واپس آیا ہا
ڈتی امت نہیں مہلت گولن دی اتھاں میں نوخیز ونجایا ہا

.....☆.....

بہوں عرصے بعد رہا تھیاں گھن اپنی نونہہ کون نال آئی ہاں
تھاڈی ایں نگری وچ میں غازی چن پتر کون سہرا پایا ہا

.....☆.....

میگوں گول ڈیو میڈا چن بنرا میڈا تیرہاں سال دا پوریہا ہا
بہوں حسرت نال میں ڈکھاں وچ اوکوں بنرا آپ بنڑایا ہا

.....☆.....

ہا سہرے خیموں پا ٹریا ، ہئی مہندی سکن دی لا ٹریا
میں کھارے چڑھانوں بھیجا ہا انجہ کھارے امت چڑھایا ہا

.....☆.....

اوکوں آکھو نال ہنڑ بنری دے جلے وطن ولا ، میڈا مان ولے
ہک لٹلے کیتے میں اوکوں بہوں حسرت نال سجایا ہا

.....☆.....

جعفر ایں بیوہ امڑی کون خوشی پاک بہو دی مل جاوے
جو آہدی ہئی جڈاں بنرے کون میں سہرہ آپ بدھایا ہا میڈا لعل نہ واپس آیا ہا
میڈا لعل نہ واپس آیا ہا

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3033}

سرتاج میڈا دل چاہندا ہا تہاکوں آ معصوم ملانواں ہا
 میں کمسن دھی چا آنواں ہا
 میکیوں اذن جے ڈیندا لعل عابد جتنے بھی اوکھ نبھانواں ہا
☆.....

نہ کلبھی رہے اے شام دے وچ ، میں ما ہاں میکیوں بہوں چنتائے
 توڑے پنڈھ ہا شام دا بہوں اوکھا اونکوں ہر صورت پہنچانواں ہا
☆.....

بالاں کوں چندیں مانواں کوں تکلیف نہیں تھیندی دل ٹھردائے
 تہاڈے وانگوں سارے رستے وچ سینے تے آپ سمہانواں ہا
☆.....

مدت دی ترسدی ممتا کوں میڈا آقا مل تسکین ویندی
 معصوم دی لاش کوں اصغر دی جڈاں لوری بہہ سنوانواں ہا
☆.....

نہیں اذن ڈتا میکیوں چن عابد اوندی قبر کوں گل لا ٹر آئی ہاں
 وس لگدا تاں نال اصغر دے اوندی آ کے مزار بنزانواں ہا
☆.....

جعفر ہنڑ ایں معصومہ کوں ول بابا ملاوے حسن دا چن
 جیندی پاک امڑی رو آہدی ہئی جیڈے ڈکھ آندے میں چانواں ہا
 میں کمسن دھی چا آنواں ہا

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3034}

ہوندائے پانی زندگی مچھلی دی ، ساڈی خمیاں وچ زندگی ہئی
ڈٹی زندگی ہے اُمت مُکا ویرن
جڈاں قدم خیام توں باہر آئے ہن تیڈی ٹر ہر بھین گئی ہئی
اجاں میں وی ہاں زندہ کیا ویرن

.....☆.....

ساڈے شام دے پاسے چن ویرن اتھوں پاک جنازے گئے ہن
کر کوچ گئی ہئی جئیں ویلے اتھوں ہر مستور ٹری ہئی
ڈیواں کیڑھا حال بیا ویرن

.....☆.....

تھاڈیاں بھینیں واپس نہیں آئیاں ساڈیاں لاشاں واپس آئیاں
اس واسطے واپس آئیاں ہیں ، آہدی ہر سین دی دھی ہئی
ساکوں آپ ہنٹر کفن پوا ویرن

.....☆.....

تیڈا عابد شام توں پھوپھیاں دے تابوت ولا گھن آئیے
بازار وچن دے بعد وی کیا زندگی دی رمت بچی ہئی
ساڈی لاش کون موٹھا لا ویرن

.....☆.....

لٹوا کے خیمے وحدت دے ساڈی کل زندگی مک گئی ہئی
تساں لاشاں چایائین پتراں دیاں ہر بھین تیڈی چاہندی ہئی
ساڈیاں لاشاں ای وطن پچا ویرن

جعفرؑ ایں سینؑ دے پردے دا مل پاوے آ کے بارہواں سائیںؑ
 غازی دی مزار کوں گل لا کے جیڑھی رو رو کے آہدی ہئی
 ساکوں وطن تے ہنڑ پہنچا ویرن

.....☆.....

www.khrooj.com

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3035}

ہر قدم تے علماں والے دا کل بھینیں نام جاں چیندیاں ہن

ہن بہوں روندیاں

کیویں غازی ادب کریندا ہا ہک بی کوں یاد ڈیویندیاں ہن

.....☆.....

ہن آہدیاں ساڈے سجناں کوں رب جانڑے کیں دفنایا ہا
بے کفن غریباں دے لاشے جئیں ویلے یاد کریندیاں ہن

.....☆.....

جڈاں دید مزار تے پوندی ہے کئی ڈکھ تازے تھی ویندے ہن
جڈاں سینیں ہک ہک تربت کوں ونج درد کنوں گل لیندیاں ہن

.....☆.....

عیوض مس لہندے پتراں دے گل لیندیاں رو قبریں کوں ہن
گل قبر کوں لا جڈاں پتراں کوں بہہ حسرت نال سڈیندیاں ہن

.....☆.....

ہر پاک مزار تے سفریں دے حالات سنا کے گل سینیں
بازار دیاں گستاخیاں دی جڈاں بہہ تفصیل سنویندیاں ہن

.....☆.....

جعفر انہاں سینیں دے سارے ڈکھ مک جانوں ساڈا سائیں آوے
آج توڑیں بارہویں بچڑے کوں کل ڈاڈیاں آپ سڈیندیاں ہن

ہن بہوں روندیاں

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3036}

کوئی وَنَجِ اصغرؑ کوں آکھے میں سارے دردِ مہیساں
میڈا ویرؑ توں شامِ نہ آنویں
متاں بھینؑ کوں ملن توں شامِ آنویں ، تہاکوں میں چنؑ ویرؑ رُوکیساں
.....☆.....

اے نگری ڈاڈھی ظالم ہے اتھاں رہن دے قابلِ جاہ نہیں
ایں تنگِ زندانِ اِچؑ میں تہاڈا کتھاں پینگھا اصغرؑ لیساں
.....☆.....

جتھاں رہندے پئے ہیں ویرؑ اساں ایں محلِ دی چھتِ وی کوئے نہیں
تہاکوں ایں ماحولِ اِچؑ ویرؑ اصغرؑ کیڑھے حال دے نال سمہیساں
.....☆.....

ہن جتنے ظالمِ کربل دے او پیٹھن شامِ اِچؑ آئے
جے ول اے جڑ گئے ظلم اُتے تہاکوں کیوں ویرؑ بچپساں
.....☆.....

اتھاں رونون تے ہن پابندیاں ، ہن بولن تے پابندیاں
تہاکوں ویرؑ سمہانوں دے کیتے کیوں لعلؑ میں لوری ڈیساں
.....☆.....

جعفرؑ معصومہؑ وسؑ پووے ولِ بابے پاک دے سائے
جیڑھی آہدی ہئی میں درداں وِچؑ پئی کلہیں وقتِ کٹھیاں
میڈا ویرؑ توں شامِ نہ آنویں

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3037}

سجّاد بھرا میڈے کفن اُتے چا نام لکھا علیٰ اصغر دا
میکوں سکھ ملسی وِچ تربت دے لکھ نام بھرا علیٰ اصغر دا

.....☆.....

میڈے کفن دے وِچ توں چن ویرن رکھ کوئی تاں نشانی اصغر دی
احسان چا کر معصومہ تے کجھ ہجر مٹا علیٰ اصغر دا

.....☆.....

زندان اِج ویر دے رونون دی نمھی ویرن سدھر لہا سنگی
تلقین دی جاہ تے ہنڑ ویرن میکوں حال سنا علیٰ اصغر دا

.....☆.....

نہ ہتھ ڈے میڈیاں اکھیاں تے ایندے عیوض اے احسان چا کر
میڈے رُخ تے خون آلودہ چا ہنڑ چولا پا علیٰ اصغر دا

.....☆.....

اصغر دے بغیر تاں قبر دے وِچ میکوں ہرگز نہ آرام آسی
میڈا ویر توں میڈی تربت کوں چا پینگھا بنڑا علیٰ اصغر دا

.....☆.....

جعفر اے معصومہ اِج توڑیں منگدی ہے دعا میڈا بارہواں چن
توڑے ہنڑ تاں ڈکھی کوں خوش بچپن ول آن ڈکھا علیٰ اصغر دا

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3038}

لوریاں میکوں ویر اصغر دیاں یاد آنون تاں نندر نہیں آندی
پاک امری جاں علیٰ اصغر دا نام چانوں تاں نندر نہیں آندی

.....☆.....

مامتاً بیتیقرار کردی ہے میکوں جھولی دے وچ چا پیندے ہن
وانگوں اصغر دے پاک امری جاں جھولی پانوں تاں نندر نہیں آندی

.....☆.....

جے سمہانوں دے کیتے پاک امری پا کے جھولی دے وچ میکوں ویرن
لوری میڈے صغیر ویرن دی بہہ سترانوں تاں نندر نہیں آندی

.....☆.....

میں سمہن دا ارادہ کردی ہاں درد سارے سجاگ تھی ویندن
سارے منظر اکھیں دے وچ چھ کے جاں روانوں تاں نندر نہیں آندی

.....☆.....

یاد آندائے جڈاں صغیر اپنا لوریاں ویندین آ ہوشاں تے
امری اصغر دی پاک لوری کوں گنگنانوں تاں نندر نہیں آندی

.....☆.....

او معصومہ ولا سے جعفر جیڑھی آہدی ہی شام وچ رو کے
یاداں ڈینہ رات سوہنڑیں ویرن دیاں آ ستانوں تاں نندر نہیں آندی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3039}

رو آکھے معصومہ کوئی وَنَج کے آکھے اے سلطانِ وفا کوں
یا کربلِ وِج گھن جانوں ، یا آ کے وطنِ پچانوں
نہیں شامِ دی نگری راس آئی ہک پلِ وی آلِ عبا کوں
.....☆.....

زندانِ دے وِجِ وی اتھ ظالمِ ہر ظلمِ روا ہن رکھدے
کرنی گزرانِ اتھاں آ گئی ہے دُکھاں درداں نالِ اساکوں
.....☆.....

دشمنِ دے شہرِ اِج بھینیں کوں نہیں کلہیں ویرِ چھوڑیندے
گستاخانِ دے ماحولِ وِچوں توڑے ہنڑ تاں عونِ دی ما کوں
.....☆.....

نہیں لوگ شریفِ ایں نگری دے ، اے ہن عباسِ دیاں بھینیں
جیویں پئی بھدی ہے کوئی وَنَج کے آکھے سینِ دے پاکِ بھرا کوں
.....☆.....

ہن پیشیاں نت درباراں دیاں اگوں ہن دربارِ شرابی
بے وارثاں وانگوں روندیاں ہن ، سہہ ہر ہک جور و جفا کوں
.....☆.....

جعفرِ معصومہ اِج توڑیں ہے شامِ اِج وینِ کریندی
چن ویرِ دُکھی دے شامِ وِچوں ، توڑے ہنڑ تاں میں دکھیا کوں
یا کربلِ وِج گھن جانوں ، یا آ کے وطنِ پچانوں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3040}

اِس شام دے وِچ جو قید ہونوں کیا ویر رہا او تھیندن
میکوں عابد ویر ڈسا توں
یا ٹر ویندن او رو رو کے یا زنداناں وِچ دُفنیندن
.....☆.....

جیڑھا نور محل ساکوں ملیا ہے اتھاں بال تاں رہ نہیں سگدے
کیا اے جہیں اوکھی قید دے وِچ معصوم کہیں دے جیندن
.....☆.....

جیڑھے شام دے قیدی ہوندے ہن ، کیا وطن وی واپس ویندن
یا قیدیاں دے زنداں وِچوں ویرن تابوت چویندن
.....☆.....

کیا سارے قیدیاں تے ویرن ایہو جتنے ظلم کریندن
کیا اتنے ظلم دے بعد وی او جیون دے لائق ڈسیندن
.....☆.....

اتھاں میڈا ہے جیون ناممکن مہمان میں ہاں چند ڈینہ دی
کیا قیدیاں دے منہ ڈیکھن کوں اتھاں وارث وی سڈویندن
.....☆.....

کیا میڈے ٹرن دے بعد میڈا منہ ڈیکھن بابا آسن
کیا بابے کوں میں مل گھنساں ، کیا اے آثار ڈسیندن
.....☆.....

جعفرؑ او معصومہ وس پونوں ، جو ویر توں ہن رو پچھدے
بالاں دے میت اِس شہر دے وِچ کیا چولیاں وِچ کفنیندن

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3041}

جیڑھی بھین دے مانڑ بھرانواں دے ڈیوے امت مکا اوندہ کیا جیون
جیندا وسدا گھر ڈیوے کر خالی بے رحم قضا اوندہ کیا جیون

.....☆.....

جیڑھے ویر دے پاک شباب دی چھاں ہووے آس غریب دی زندگی دی
اوندے مس لہندے کول گھوڑے توں ڈیوے امت لہا اوندہ کیا جیون

.....☆.....

ہک وقت ہووے جیکوں ویڑھے وچ مسکاندے نظرن چن ویرن
جیندی قسمت وچ ڈکھ بھائیاں دے لکھے آپ خدا اوندہ کیا جیون

.....☆.....

جیندے چن توں سوہنڑیں ویر ہونون ودی سکدی ہووے ہک ہک کول
جیندی زندگی کر ویران ڈیوے ڈکھ بھائیاں دا اوندہ کیا جیون

.....☆.....

جیندا باقی بچ ہک ویر ونجے اوندہ حال نہ ہووے ڈیکھن دا
جیندا اکھیں ڈھدیں رت رووے بیمار بھرا اوندہ کیا جیون

.....☆.....

جعفر سلطان زمانہ کول آج تائیں اے سین ہے رو آہدی
جیڑھی بھین دا اکبر ویر جیہاں ہووے ویر جدا اوندہ کیا جیون

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3042}

ذرا سوچ توں میڈا چن اکبر کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
میڈے درداں تے کر آپ نظر کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
.....☆.....

میڈا بھریا گھر ہا بھائیاں توں میڈا ویڑھا خالی تھی گیا ہے
میکوں کھانوں آندائے خالی گھر کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
.....☆.....

تھاڈے پاک شباب دے سائے تے جیڑھی زندگی ہئی اوہا زندگی ہئی
کیا اے زندگی ہے انصاف تاں کر کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
.....☆.....

ہامی سر تے سایا بابے دا ، چاچے عباس دا دامن ہئی
ہوندا جھولی وچ ہا چن اصغر کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
.....☆.....

لگ نظر گئی ہے میڈے بختاں کوں تھاڈے ہجر ضعیف ہے کر ڈتا
گئی ہے جھک بچپن وچ میڈی کمر کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
.....☆.....

جعفر ایں بھین کوں ویر ملے جیڑھی آخری وقت ہئی رو آہدی
بند نظر ہن آندے کل ہم در کیوں جیواں باجھ بھرانواں دے
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3043}

جداں غازی آوے دنیا تے میڈی طرفوں پیار کراہے چا
میڈے پاروں بازو چم اوندے میڈے ڈھیر سلام ڈیواہے چا
.....☆.....

جئیں رنگ وچ امت لعین میکوں ہے خالی ولایا مسجد توں
تساں چم پیشانی غازی دی اے سارا حال سناہے چا
.....☆.....

اے آکھ ڈیواہے بھینیں کوں درباراں وچ نہ ونجن ڈیویں
ہوندائے اوکھا کم دربار ونجن میڈی طرفوں اے سمجھاہے چا
.....☆.....

تیڈی زندگی وچ تہاڈیاں بھینیں تے نہ سوال دی نوبت آوے چن
ہے رواج اتھ خالی ولانوں دا عباس کوں صاف ڈساہے چا
.....☆.....

اتھان خالی لوگ ولیدے ہن دربار اچ ڈھیر کھڑیندے ہن
پہلو وی چا زخمیدے ہن ، میڈے سارے درد کھلاہے چا
.....☆.....

جعفرؑ دا جاں آوے پاک نخی ، میڈے بدلے غازی خود گھنسی
میڈے بدلے گھنوں ، پتراں کوں ، تساں سارے یاد ڈیواہے چا
.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3044}

تساں میڈے کسمن محسن دی نہ وکھری قبر بنڑا ہے
میڈی تربت وچ تساں کسمن کوں میڈے نال چا دفن کرا ہے

.....☆.....

میں لوری ڈیساں کسمن کوں تربت وچ آپ سمہیساں
ایندا جھولا سمجھ کے قبر میڈی معصوم کوں آپ سمہا ہے

.....☆.....

میڈا لعل ہے نازک پھلاں توں لگی ظلم دی ضرب شدیدے
نہ ہنڑ امری توں دور تھیوے اتنا احسان لوا ہے

.....☆.....

شبیر جیویں چن اصغر کوں چا اپنے نال سمہیسی
اساں ما پتراں دی لحد ہکا ایں جاہ تیار کرا ہے

.....☆.....

ایں لعل تاں اپنی امری توں نہیں رَج کے پیار کرایا
ایں چار مہینے دے چن کوں میڈے نال تساں دفنا ہے

.....☆.....

جعفر دا وارث جاں آسی اوکوں محسن لعل ڈکھیساں
ایندا خون آلودہ کفن تساں نہ ابوالحسن بدلا ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3045}

جب لاشیں دو ہیں پھر ان کا کیوں اک تابوت بنایا ہے
اک لاش ہے بنت محمدؐ کی اور اک ان کا سرمایا ہے

.....☆.....

عباسؑ کے بابا نے اپنے کمسن کو غسل و کفن دے کر
مخرومہ ماں کے پہلو میں بڑے درد کے ساتھ سلایا ہے

.....☆.....

دروازہ گرایا امت نے ہوا ماں کی گود میں یہ زخمی
کہتے ہیں کہ اس معصوم کو بھی اک زخم جیوں پر آیا ہے

.....☆.....

کمسن بہنوں کی گود میں بھی محسنؑ جی بھر کے کھیلا نہیں
نہ ہی بابا پاک نے بیٹے کو بچوں کی طرح بہلایا ہے

.....☆.....

ماں بیٹے کی ہیں دو لاشیں یہ دونوں شہید ہیں امت کے
شبیرؑ کو بچپن میں اصغرؑ تقدیر نے آج دکھایا ہے

.....☆.....

لَا اَسْأَلُكُمْ فرمایا گیا ، کی جن کی مودت فرض گئی
پھر اجر رسالت دینے کو کیوں ظلم کا رنگ اپنایا ہے

.....☆.....

جعفرؑ ہو ان کا اب بدلہ میرے بارہویں آقاؑ آ جائیں
یہ ماں کی گود میں پھر کھیلے جسے بچپن راس نہ آیا ہے

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3046}

محسن دی لاش کوں سین میڈی پا جھولی وچ فرمایا محسن شہید ہو گئے
اصغر دی امری جتنا وی نمی چن کوں کھیر پلایا محسن شہید ہو گئے

.....☆.....

سمجھانوں آئی ہم امت کوں میں جھولی وچ کمن پا کے
گستاخ امت دروازہ ہے بے دردی نال گرایا محسن شہید ہو گئے

.....☆.....

دروازہ آندا ڈیکھ کے میں ہر کوشش تاں ہی کیتی
میڈا پاسہ زخمی ہویا ہے ہی جتنا لعل بچایا محسن شہید ہو گئے

.....☆.....

بہوں نازک ہا اے لعل میڈا لگی طاق دی ضرب شدیدے
میڈے ہتھوں جھنڈ گئے لعل میڈا ہے فضہ آن کے چایا محسن شہید ہو گئے

.....☆.....

میڈی زندگی ہی نال ایں چن دے میں ونجائے نال ایں چن دے
ما پتراں کوں ہے امت شقی رل کے چا شہید کرایا محسن شہید ہو گئے

.....☆.....

جعفر میڈے محسن دا بدلہ میڈا بارہواں لعل آ گھنسی
راہسی خون آلودہ کفن گواہ تہوں کفن میں نہیں بدلایا محسن شہید ہو گئے

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3047}

لگی ضربِ مرتضیٰ کون تقدیرِ روندی رہ گئی
وِجِ گھر دے پاکِ مآدی تصویرِ روندی رہ گئی

.....☆.....

خالمِ کیتی جسارتِ سیدِ دے پاکِ سر تے
ہکِ ضربِ لا لہو خودِ شمشیرِ روندی رہ گئی

.....☆.....

سجدے دے وِجِ سخی تے شمشیرِ چلدی رہ گئی
روحِ نمازِ تھی کے دلگیرِ روندی رہ گئی

.....☆.....

بابے تے جھنڈے کے جسمِ شبیرِ وینِ کیتا
اے وینِ سن کے گھر وِجِ ہمیشہِ روندی رہ گئی

.....☆.....

مسجدِ دے در تے سینیںِ جڈاں والِ کھولِ رُنیاں
قرآنِ تڑپدا رہیا ، تطہیرِ روندی رہ گئی

.....☆.....

جعفرؑ ایں گھرِ دی قسمتِ رہی ہے نت دعائیںِ مندی
صدیاں ہے ایں دعاِ دی تاثیرِ روندی رہ گئی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3048}

کیس رنگ دی مسجد وچ بابا تساں کر کے نماز ادا آئے ہو
ہی کیسی نماز جو مسجد وچ تساں پیشانی زخما آئے ہو

.....☆.....

تساں رب دے خانہ زاد ہاوے ، اے ہا رب دا گھر اوندا سجدہ ہا
تھا کوں سجدے وچ کیتائے کیس زخمی اے حالت عجب بنڑا آئے ہو

.....☆.....

جیکوں وجہ اللہ قرآن آکھے ، جیکوں راسِ رسول نبی آکھن
تھاڈا چہرہ رب دا چہرہ ہا لہو نال جیکوں رنگوا آئے ہو

.....☆.....

جیرھی ریش سفید ہو خالق بھی اوندی تعظیم کریندا ہے
تھاڈی ریش ہی عزت وحدت دی اینکوں وی خضاب لوا آئے ہو

.....☆.....

پگ ہوندی ہے عزت مرداں دی اے پگ دستارِ رسالت ہی
کیڑھے ملعون توں پگ اپنی ٹکڑے ٹکڑے کروا آئے ہو

.....☆.....

جعفر دے وارث خود آ کے تھاڈے سارے بدلے گھننے ہن
سا کوں ڈسدائے بارہویں لعل کیتے تساں گھر وچ کرن دعا آئے ہو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3049}

کرو رُخصت اپنے بابے کوں اَج میڈی رات اخیر دی ہے
غازی دے سپرد ہے اَج کولھوں جیڑھی ہر چادر تطہیر دی ہے

.....☆.....

کل دھیاں آ کے بابے توں چموا گھنو چادراں رج رج کے
ٹراں دھیاں چھوڑ کے کونے وِچ ایہا مرضی ذات قدیر دی ہے

.....☆.....

آوے غازی کولھوں بابے دے اوندے مونڈھے چنناں چاہندا ہاں
کیوں جو اَج توں ایندے ہتھ دے وِچ کل عزت پاک امیر دی ہے

.....☆.....

میں چاہنداں ہتھ نپ دھیاں دے ڈیواں عباس دے ہتھ دے وِچ
کیوں جو ایندے شباب دے آسرے تے ہر چادر ہر ہمیشہ دی ہے

.....☆.....

شالا گھر دا ماٹر سلامت رہے ایندا علم ہمیشہ بلند راہوے
رہے ہر ڈکھ توں محفوظ سدا عباس اِچ جند شہیر دی ہے

.....☆.....

جعفر اے گھر آباد ہونون عباس دعائیں اے منگدے ہن
میڈی سین وے اے بہوں خواہش پردے دے ضامن ویر دی ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3050}

پھل وسدے ڈیکھ کے حسن اُتے عباس جلال اِج آ نہیں
اساں صبر دے نال گزارنی ہے
ساکوں ویر وصیت صبر دی ہے عباس توں جوش ڈکھا نہیں
.....☆.....

جیویں نکلڑے حسن دا جگر تھیائے اونویں میڈا جگر ہے زخمی
میڈے زخمی جگر کوں ایں موقعے میڈا غازی توں ازما نہیں
.....☆.....

پئی بارش وسدی ہے تیراں دی تابوت کوں واپس گھن جل
لگ کفن اِج ستر تیر گئیائے بیا بدن ایندا زخما نہیں
.....☆.....

ساکوں ویر حسن اے کل گالھیں ہن قبل از وقت ڈسائیاں
کر ویر توں عمل وصیت تے جوش اِج تلوار اٹھا نہیں
.....☆.....

تابوت کوں گھر وِج گھن جاؤ پھل چھکن غریب دیاں بھینیں
ساکوں خالق نے مظلوم بنڑائے توں غازی نیر وھا نہیں
.....☆.....

جعفر ایں حسن کوں ول وسدا ڈیکھے شبیر جہاں تے
جو آہدے ہن اِتھاں تیج چلے اے خالق دی منشا نہیں
اساں صبر دے نال گزارنی ہے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3051}

کل بھینیں حسن دی لاش اُتوں بیٹھیاں زخمی کفن ہٹیدیاں ہن
 بہوں روندیاں ہن
 پھل جیڑھے امت وسائے ہن او ڈکھ کے نیر وہندیاں ہن
☆.....

بنی ہاشم دیاں مستوراں وچ کھرام پاپا ہے ڈسدا
 ہک ہک مستور کون ظلم دے پھل رو رو کے آپ ڈکھندیاں ہن
☆.....

ہن آہدیاں ویر دے جسم وچوں پھل نال آرام دے چھکن
 بھینیں چن ویر دا ہک ہک پھل جڈاں درداں نال چھکنندیاں ہن
☆.....

پھل ستر کفن توں باہر آئے ہن ہے کفن وی سرخ نظر دا
 جڈاں ویر دے زخمی کفن اُتے کل بھینیں نظر کریندیاں ہن
☆.....

قاسم دی امڑی نال بیٹھائے میڈی سین دا کمن بچڑا
 پھل جاں کوئی جسم توں باہر آندائے معصوم توں آپ لکیندیاں ہن
☆.....

جعفر پھل چا کے ہتھاں تے کل سینیں نال حسرت دے
 نہ بدلے کون تاخیر ہووے ، جس وقت دعا فرمیدیاں ہن
 بہوں روندیاں ہن

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3052}

جاں لاش حسن دی واپس آئی پچھیا ما توں قاسم آ کے
میڈے بابے کوں کیا ہو یائے
کیوں روضہ نبوی توں واپس آئے ہن تابوت کوں چا کے
.....☆.....

میڈی معصوم یتیمی تے کیوں ترس نہیں امت کوں آیا
کیوں واپس بھیجیا ہے امت مظلوم دا تن زخما کے
.....☆.....

تساں سارے لاش دے چوگردوں کیوں کھول کے وال ہو روندے
کیوں امت شقی نے بھیجیا ہے انہاں پھلاں نال سجا کے
.....☆.....

بابے دے کفن دا رنگ یکدم تھی سرخ گیا ہے سارا
کیوں آئے ہن بابا کفن اپنا گھر وچ رنگین کرا کے
.....☆.....

کیا ایں نگری وچ لاشاں نال سلوک ایہو ہے تھیندا
ہے پچھدا بیوہ امڑی توں چن قاسم نیر وھا کے
.....☆.....

جعفر او چن آباد ہووے ول بابے پاک دے سائے
جین رو رو پچھیا امڑی توں رخ پاک توں کفن ہٹا کے
میڈے بابے کوں کیا ہو یائے

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3053}

صبراں دی مملکت دا ہے سجاد تاجدار
بابے دی پگ دا وارث ہے ، غیرت دا ہے وقار

.....☆.....

عباس دے جلال دا کامل نمونہ ہے
وچ جوش دے ہے فاتح خیر دی یادگار

.....☆.....

نازک مزاجیاں تے نفاست دی شان ہے
وچ حسن دے ہے آل محمد دا شاہکار

.....☆.....

اکبر توں ودھ کے سونٹریں جواں ہن اے پاک ذات
پر کر ڈتائے ضعیف مصائب دے بارے بار

.....☆.....

پھوپھیاں دا شام ونجناں کمر کوں جھکا گیا
ڈاڑھی سفید کر ڈتی ہئی شام دے بازار

.....☆.....

جعفر ساڈا سخی جاں مکیسی انہاں دے غم
راہسی نہ ول ضعیف این ، کربل دا اے پیار

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3054}

غیرت دے صدمے توں رہیا سجاد دا جاری لہو اکھیاں کنوں
غیرت کنوں بازار دے صدمے کیتا جاری لہو اکھیاں کنوں

.....☆.....

جیڑھی گلی دے موڑ تے ہوندا ہئی رش مخلوق دا غیرت کنوں
ہر موڑ تے بازار وچ اُمت ڈٹھا جاری لہو اکھیاں کنوں

.....☆.....

اکبر دے سینے دا زخم یاد آ گیا ہا سین کوں بازار وچ
غش کر گئی جسم ڈٹھا اکبر دی ما جاری لہو اکھیاں کنوں

.....☆.....

پھوپھیاں تے مانواں نال ہن گستاخ مجھے دے وچوں کیتا گزر
تہوں عمر بھر سجاد دا ہر دم رہیا جاری لہو اکھیاں کنوں

.....☆.....

عباس دے جذبات دی تصویر کوں ہا صبر کرنا آ گیا
برداشت تاں ہن کر گئے لیکن تھیا جاری لہو اکھیاں کنوں

.....☆.....

جعفر ساڈے ایں دور دا سجاد بھی روندائے لہو غیبت دے وچ
خالق ہنڑ ایں مظلوم دا ڈیوے رکا جاری لہو اکھیاں کنوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3055}

کوئی آکھے عون دی امڑی کوں منہ لعل دا ڈیکھن آنون
اکھیاں دا خون روکانون
پیا کفن دے وچ ہے رت روندنا آ لعل کوں صبر ڈیوانون
.....☆.....

تہاکوں ڈٹھا ہا وچ بازاراں دے پھٹ جگر گیا ہا چن دا
اوہو خون ہے جاری غیرت دا ایندا حوصلہ آن ودھانون
.....☆.....

ممکن ہے تہاڈے آنون نال آ صبر سجاد کوں جاوے
ما بنڑ کے اپنے بچڑے دا آ سر جھولی وچ پانون
.....☆.....

جڈاں مانواں آن کے پتراں کوں گل لانون ڈکھ بھل ویندن
ایں کفن ایچ روندے بچڑے کوں ہک واری آ گل لانون
.....☆.....

پردے دے درد دا کفن دے وچ نہیں اثر ذرا گھٹ ہویا
کل پھوپھیاں آ کے پیار کرن متاں درد ایندے گھٹ جانون
.....☆.....

سجاد دی پگ دے وارث کوں جعفر اے عرض کریندائے
او ڈاڈے پاک کوں بدلے دا ہنڑ منظر آن ڈکھانون
اکھیاں دا خون روکانون

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3056}

میڈا باقر لعل توں جائدا ہیں میکیوں کیڑھا دردِ جگر ہے
ایں زہر توں ڈھیر تاں غیرت دا میڈے جگر تے لعل اثر ہے

.....☆.....

جیڑھا جام پلایائے آج امت ایندی تلخی ہے معمولی
ایسے لکھ جاواں توں ودھ کے بازار دا ہک منظر ہے

.....☆.....

کربل توں گھن کے شام تائیں ساکوں امت جو جام پلائین
اواں ہر ہک جام کنوں بچڑا اے زہر بہوں بہتر ہے

.....☆.....

پھٹ جگر گیا ہا جنیں ویلے بازار ڈٹھے ہن عابد
میکیوں شام نے خون روا ڈٹائے تہاکوں ساری لعل خبر ہے

.....☆.....

ہم حسرت عون دی امڑی آج میڈا سر جھولی وچ پیندی
متاں کوئی آوے ، دروازے تے آج میڈی لعل نظر ہے

.....☆.....

جعفر سجاد دے درواں دا مل پاوے حسن دا جانی
ایں چن دی خوشی دی تانگھ دے وچ میڈی سین دا سارا گھر ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3057}

فرمایا امام باقر نے ساڈے ٹرن دی ہنٹر رت آئی ہے
اے زہر آلودہ خلعت ہے ہشام جیڑھی بھجوائی ہے

.....☆.....

ایندے زہر دے اثر توں جسم ساڈا کر یکدم رنگ تبدیل ویسی
اساں سمجھ کے مرضی خالق دی پڑھ اِناللہ پائی ہے

.....☆.....

آؤ دھیاں ساریاں کولھ میڈے کراں رَج کے پیار میں ہک ہک کول
ہسے ترائے ڈینہ دے مہمان اساں ساکوں بابے خبر سنائی ہے

.....☆.....

ساکوں فدک دی مالک سین آہن آؤ جلدی ساڈی جھولی وچ
تساں ساری زندگی لعل میڈا بہوں درداں نال نبھائی ہے

.....☆.....

تساں بچپن وچ بازار ڈُھن ، ڈُٹھائے روندنا شہر اِج ڈاڈیاں کول
اوپا اوندی زہر ہے اِج جیڑھی تہاڈے سارے جسم تے چھائی ہے

.....☆.....

رو آکھن جعفر صادق کول ، تہاکوں پارت ہے کل بھینیں دی
ساکوں عون دی ما ہن گھن آئے ، بیا نال انہاں دے دائی ہے

.....☆.....

جعفر سے لعل اے عابد دا جیکوں زہر توں ودھ اے صدمہ ہا
وَنج ظالماں دے دربار ڈُھن کیوں سین دی ہر بھرجائی ہے

باموللا کرئ

﴿نوحہ پاک﴾

{3058}

میڈا کمسن مہدی لعل ڈسا کیوں کر ہر رسم ادا آیا میں
کیوں لعل جنازہ بابے دا وچ دشمنوں دے پڑھوا آیا میں

.....☆.....

میں لعل تہادی امڑی ہاں تساں باہر ہاؤے میں درتے ہم
پگ کیوں لعل یتیمی دی میڈا لعل توں آپ بدھا آیا میں

.....☆.....

سارا ماحول مخالف ہا تہاڈا ونجن وی لعل ضروری ہا
ایسے ماحول ایچ بابے کول میڈا لعل کیوں دفنا آیا میں

.....☆.....

تہاکوں بابے کیسے لعل میڈا کہیں شخص نے وی پرچایا ہا
یا اپنے سارے درداں کول کمسن جھولی وچ پا آیا میں

.....☆.....

میڈی بیوگی دا چن آسرا ہیں آ پاک امڑی کول گل چا لا
میڈے رونون دی لہہ سدھر ونجے توں لعل تاں سدھر لہا آیا میں

.....☆.....

جعفر اے امڑی بچڑے دیاں خوشیاں ڈیکھے ول وس پووے
آکھے چم پیشانی بچڑے دی کیوں سوہنڑاں تاج سجا آیا میں

.....☆.....

نوحہ جات 2003ء
کل نوے 63

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3059}

گھر چھوڑ کے بھینؑ کوں چن ویرن جڈاں ٹر توں سفر دو ویسین
تیکوں بھینؑ بہوں یاد آسی
وچ سفر دے جیڑھے بجن اُتے میڈا ویرن نظر کریسین
.....☆.....

میڈے ہجر فراق دا ہر لمحہ چم قدم تیڈے نت روسی
جھتاں پاک پھپھیؑ دے نال اکبرؑ توں بچ دے نال بولیسین
.....☆.....

جیڑھی منزل توں تہاڈا کوچ ہوسی محمل آ بلہیسین در تے
پاک امریؑ کوں جڈاں محمل تے میڈا سونہراں ویر چڑھیسین
.....☆.....

تہاڈی شادی تھئی جڈاں کربل وچ آ پھپھیاںؑ مہندی لیسن
معصومہؑ بھینؑ توں جنیں ویلے کوئی رسم ادا کرویسین
.....☆.....

جڈاں سہرہ بدھا کے ویڑھے وچ بچناں کوں سلام کریسین
جڈاں سکی ما دے قدماں تے ہتھ ادب دے نال رکھیسین
.....☆.....

جعفرؑ ایں بھینؑ کوں چن ویرن کل منگیاں خوشیاں ڈیوے
جیڑھی آہدی ہئی کہیں بھینؑ کنوں پلوں جاں ویرن بدھویسین
تیکوں بھینؑ بہوں یاد آسی

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3060}

آکھے اکبرؑ میں تیکوں بھین اُجڑی گل جے لانواں توں بھین نہ رونویں
تھاوں گل لا کے جتنے میں آنسو اُج وہانواں توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

اے وچھوڑا تیرا مقدر ہے ، میڈی قسمت دے وچ جدائی ہے
آخری وار میں ڈکھی تیں توں منہ چمانواں توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

اوکھا لمحہ ہوندائے جدائی دا ایں جدائی دی کوئی حد کوئے نہیں
میں وداع کیسے اُج جے گل تھاڈے باہیں پانواں توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

میں مدینے کنوں پیا ٹرداں اے ٹرن درد ناک نہیں اتنا
صدقہ بابے دا بڑ کے میں جگتوں ٹروی جانواں توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

میکیوں ہس کے کرو تساں رخصت رونون اچھا شگون نہیں ہوندا
وعدہ ستویں دا ہے ، جے وعدے تے ، میں نہ آنواں توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

جعفرؑ اوں بھین دا بھرا وسے ٹردے ویلے جیکوں ہا رو آہدا
زندگی صدقہ پاک بابے توں جے گزوانواں توں بھین نہ رونویں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3061}

دھیٰ بیمار ہئی منت کریندی سین دا جایا کیوں ٹردائیں
سین دی کوک ہی جگر ڈکھیندی امت ستایا کیوں ٹردائیں

.....☆.....

اذن چا ڈے عباس جری کوں سفریں ٹور نہ سین دی دھی کوں
انجہ مظلومی دا آج بنڑ کے کل سرمایا کیوں ٹردائیں

.....☆.....

وسدے ویڑھے چھوڑ نہ آقا سبحان دے دل تروڑ نہ آقا
روندے چھوڑ کے سجن تمامی ، ساری رعایا ، کیوں ٹردائیں

.....☆.....

چن اکبر کوں سہرے پا گھن بھین توں سگن اتھائیں کروا گھن
میڈی زندگی وچ کیوں چنتا دل کوں ہئی لایا ، کیوں ٹردائیں

.....☆.....

رنگ مظلومی دے اپنا نہیں بھین توں لک کے نیر وہا نہیں
ہئی کیڑھی مجبوری جیڑھی انجہ ہے روایا کیوں ٹردائیں

.....☆.....

جعفر دا ہنڑ مالک آوے اوں عباس دا جگر ٹھراوے
جو آہدے ہن میڈے ہوندیں کیں ہئی ٹرایا کیوں ٹردائیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3062}

نال گھن جل توں اپنی جوڑی کوں کل تہاڈے اے لعل کم آسن
کرنا پووی نہ صدقیاں کیتے کہیں دے اگوں سوال کم آسن

.....☆.....

ساڈی طرفوں چا عون کوں ٹوریں تہاڈی طرفوں اے چن محمد ہے
ڈیسی قربانیاں اٹھاں ہر کوئی تہاڈے اے نونہال کم آسن

.....☆.....

ساکوں آقا نہیں نال گھن ویندے ساڈی طرفوں وی کوئی تاں کم آوے
ساڈا سرمایا کل اے جوڑی ہے اے ونجو گھن کے نال کم آسن

.....☆.....

ہو جے بھائیوال اپنے ویرن دے پوسی قربانیاں دے وچ رلناں
ٹھیکے اکبر وانگوں جوان اے نہیں ول وی کمسن اے بال کم آسن

.....☆.....

صدقہ کولھ ہووے اے ہوندائے اچھا جوڑی صدقہ کراہے ویرن توں
پتر ڈکھ سکھ دے ویلے کم آندن تہاڈا رکھسن خیال کم آسن

.....☆.....

تساں جعفر دے سائیں دی آمد دیاں جیڑھے ویلے دعائیں کرنیاں ہن
منتقم کوں سڈن کیتے بی بی تہاڈے درداں دے حال کم آسن

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3063}

خالق ڈس میں توں کربل وچ توں کیا کیا طلب کریسین
میں نال اتھوں او گھن جانواں
کیا پتر جواناں نال میڈے معصوم دی اتھ طلپسین

.....☆.....

میں تیڈی خاطر وسدا گھر قربان یکا ہے کرنا
توحید دی خاطر اتھ میں تے کیں چیز دا حکم رکھیسین

.....☆.....

اکبر دی جوانی تاں تیکوں ہر حال ضرورت ہوی
خود ڈس تطہیر دے خیمے وی توں دین دی راہ تے لیسین

.....☆.....

میڈیاں بھینیں دھیاں نونہاں دی کیا تیکوں ضرورت ہوی
کیا عون دی ما توں شام دے وچ تبلیغ اپنی کرویسین

.....☆.....

توحید دے پردے رکھن کیتے کیا پردے وی لوڑھ آسن
کیا شام غریباں توں خیمے تطہیر دے بہہ لٹوسین

.....☆.....

جعفرؑ ولے وطن تے پاک آقاؑ جو خالق کوں آہدے ہن
میں توں کربل وچ کیا کیا منگسین ، ڈس کیا میں توں طلپسین
میں نال اتھوں او گھن جانواں

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3064}

فدک دی سینِ دی تربت تے آکھے غازی نیر وہا کے
 نہیں وِس عبّاس دا لگدا
 تہاڈا لعلِ پیا اَج ٹردا ہے تہاڈیاں دھیاں نال رلا کے
☆.....

میڈا وِس لگدا تاں سینیں دے اَج قدم نہ باہر آندے
 گھدی بھینیں ویدائے سائیں میڈا عبّاس کوں چپ کروا کے
☆.....

تساں اپنے لعل کوں خود آکھو کجھ ترس کرن نوکر تے
 نہ بھینیں سفر تے گھن جانوں عبّاس دا جگر ازما کے
☆.....

میڈا جگر ہے پھٹدا غیرت توں ، تساں خود بچڑے کوں روکو
 ڈسو کیا ملنائے تہاڈے بچڑے کوں ، غازی دے درد ودھا کے
☆.....

میں منت ہے کیتی بھینیں کوں نہ سفر دے وِچ گھن جانوں
 کیتی پردہ دار تیار کھرن ، پابندیاں غریب تے لا کے
☆.....

جعفر اَج توڑیں درد ایہو عبّاس دے دل کوں کھاندائے
 تھی بدلے وِچ تاخیر گئی ہے ، سخی سارے بجن رُوا کے
 نہیں وِس عبّاس دا لگدا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3065}

مظلوم امامِ بقیع دیوج چا روندیں رات گزارى
آکھن اماں امت نہیں رہن ڈیندی میڈی ہے پردیس تیارى
.....☆.....

ترت دے پہلو نال آ کے وانگوں بالاں دے سمہہ ویندن
جڈاں گل لیدے ہن ترت کون ودھ ویندی ہے گریہ زارى
.....☆.....

مظلوم دے کیتے مشکل ہے امری دی مزار کون چھوڑن
پتراں تون بھی ودھ کے لگدی ہے امری دی مزار پیاری
.....☆.....

رو آکھن تھی مجبور گیاں تہاڈی ترت چھوڑی وینداں
تساں اپنے مسافر بچڑے کون توڑے گل تاں لاؤ کھواری
.....☆.....

گھدی نال وینداں میں سفران وچ کل حرم تے بھینیں دھیاں
مظلوم کون ڈھیر رُویندی ہے تھپیر دی پردہ دارى
.....☆.....

جعفرؑ ایں کریم دے ویڑھے کون لگے رنگ ول ڈیکھے دنیا
وسے ہنڑاے گھر جیکوں اُجڑیں ہوئیں مُد گزر گئی ہے بہوں ساری
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3066}

گھن جوڑی آئی ہاں پاک بھرا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر
تھاڈا صدقہ بنڑا میں پالیا ہا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر

.....☆.....

میں وطن توں عون و محمد کوں این شرط اُتے گھن آئی ہم
تھا کوں کرنا ہے میں مامے توں فدا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر

.....☆.....

میڈا وعدہ ہے ڈوہاں پتراں دی میں لاش وی ڈیکھن نہ آساں
ایہا بھین غریب تے منت لا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر

.....☆.....

ریہا وعدہ تھاڈی نگری وچ میں جوڑی کوں دنیساں نہیں
توں آپ تے اپنی نسل بچا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر

.....☆.....

میں توں قسم چوا میں جوڑی کوں بے کفن سمہا کے ٹر ویساں
انہاں کوں توں اپنا صدقہ بنڑا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر

.....☆.....

جعفر او جوڑی وس پووے ہتھ نپ کے جہاں دے سین آکھن
ہوی بھین دا اے کل سرمایا ہتھ لا کے ڈوہیں قربان چا کر

.....☆.....

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3067}

سو جا میرے راجا بیٹے تجھ کو سناؤں لوری
میٹھی نیند تجھے آ جائے دے کے سلاؤں لوری

.....☆.....

پیاسے لب ہیں پیاسی آنکھیں ، نیند نہ تجھ کو آئے
دودھ کے بدلے میں میں تجھ کو لعلؑ پلاؤں لوری

.....☆.....

پانی تو نہیں میرے بس میں پانی کہاں سے لاؤں
شاید نیند تجھے آ جائے پیار سے گاؤں لوری

.....☆.....

پیاسے لعلؑ سلائیں مائیں ناممکن ہے بیٹے
آنسو جاری ہو گجاتے ہیں لب پہ جو لاؤں لوری

.....☆.....

اُکھڑ رہی ہیں تیری سانسیں پیاس سے تڑپ رہے ہو
دیکھ کے تیری یہ کیفیت گا بھی نہ پاؤں لوری

.....☆.....

جعفرؑ یہ ماں اپنی گود کے دیکھے پھر سکھ سارے
لعلؑ کو گود میں لے کے کہے اب خوشیوں کی گاؤں لوری

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3068}

ہوندے پتر پیارے پتراں دے نہیں ڈکھ سہمہ سنگدیاں مانواں
تہاکوں پیکے وطن پچانواں
تساں اصغرؑ چاؤ وچوں فوجاں دے میں رستہ آپ بنڑانواں
.....☆.....

اے کربل ہے ، اتھاں ہے ہر ڈکھ ، ہے پیاسہ تہاڈا جن اصغرؑ
اتھاں پانی تے پابندیاں ہن ، کتھوں ایندی پیاس بجھانواں
.....☆.....

میڈے اکبرؑ قاسم ٹر گئے ہن توڑے اے معصومؑ تاں بچ جاوے
میں چاہنداں شام غریباں دے تہاکوں ظلم کنوں بچوانواں
.....☆.....

جیڑھیاں میں مظلومؑ دیاں بھینیں ہن میڈے نال او درد نبھا گھنسن
تساں عرب دے شاہ دی دختر ہو تہاکوں نہ میں شام ڈکھانواں
.....☆.....

اصغرؑ ہم شکل ہے اکبرؑ دا کل گھر دا سہارا بنڑ ویسی
میں چاہنداں کوئی ہم شکل نبیؑ بھینیں دے کانڑ بچانواں
.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ او مظلومؑ وسن جو رو رو کے فرمیںدے ہن
اٹھی ما اصغرؑ دی میں چاہنداں تہاکوں دور اتھوں گھن جانواں
تہاکوں پیکے وطن پچانواں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3069}

میڈے لکھ اصغرؑ قربان ہونوں جے سہاگ میڈا بچ جاوے
میں شکر کریاں خالق دے
بچ عالیہ سین دا ویر ونجے جے لکھ اصغرؑ کم آوے
.....☆.....

تھاڈے نال ہے زندگی کل گھر دی تساں مانڑ ہو کل بھینیں دے
تساں بچ جاؤو لکھ وار امت ساڈے زخمی دل زخماوے
.....☆.....

تھاڈا صدقہ اصغرؑ ڈے کے میں تھی سرخرو سینؑ توں ویساں
ہوسی منت امت دی گھن اصغرؑ میڈا جے سرتاج بچاوے
.....☆.....

نہ دید کریاں پینگھے دو نہ لب تے لوریاں آسن
تہاکوں کچھ نہ آکھن ممتا کوں توڑے امت شقی ازماوے
.....☆.....

تھاڈے عیوض اصغرؑ امت دے خود پیش کریاں ونج کے
قربانی میڈے کمسن دی جے قبول چا رب فرماوے
.....☆.....

جعفرؑ او بی بیؑ وس پوے جو ہی سرتاج کوں آہدی
تھاڈے بدلے ونج جے ہر ہک ڈکھ میڈے کمسن لعل تے آوے
میں شکر کریاں خالق دے

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3070}

لوری تہاکوں میں ڈیواں چن اصغرؑ پیاس تیڈی ہے دل ہلا ڈیندی
تھاڈے رُخ تے جیڑھی اے زردی ہے دل معصومہ دا ہے ڈرا ڈیندی

.....☆.....

توڑے پیاسی ہاں میں وی چن اصغرؑ پانی ترائے ڈینہ توں میں وی پیتا نہیں
توں تڑپدائیں تیڈی تڑپ اصغرؑ اپنا ہر درد ہے بھلا ڈیندی

.....☆.....

بند اکھیاں تیڈیاں میکوں اصغرؑ لوری ڈیون توں روک گھندیاں ہن
توں ہیں مہمان ویر لچھے دا میکوں تقدیر ہے صدا ڈیندی

.....☆.....

بند اکھیاں نہ کر توں چن اصغرؑ تیں ہے امداد کرنی بابے دی
کر کے چھڑکا ہنجوں دا چہرے تے تہاکوں تہوں ویر ہاں جگا ڈیندی

.....☆.....

اشک و سدن جاں تیڈے چہرے تے خشک لب اپنے چا کھولیندا ہیں
تیڈی پیاسی ادا اے چن اصغرؑ میڈیاں ہنجوں کوں ہے ودھا ڈیندی

.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ جگتے وس پووے جیڑھی آہدی ہئی پیاسے ویرن کوں
شالا چچ پونویں ویر امریؑ کوں بھین ہردم ہے اے دعا ڈیندی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3071}

اپنا کسمن بھرا سمہیدی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے
لوری رو رو بیٹھی سنویندی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے

.....☆.....

سارے درداں کنوں اے واقف ہے ، گل بھرا دا ایں زخی ڈٹھا ہا
ول وی من کوں بیٹھی رہیندی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے

.....☆.....

رُخ توں چادر ہٹا کے چمدی ہے ، اپنیاں مجبوریاں تے روندی ہے
سارے گھر کوں بیٹھی رُویندی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے

.....☆.....

عرش بلدائے زمین کنبدی ہے ، خون پیگھے کنوں ٹکدا ہے
ول وی حسرت بیٹھی مٹیندی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے

.....☆.....

اے سوچیندی ہے امریٰ اے سَمجھن ، میڈے کسمن کوں نندر آگئی ہے
ما توں ویرن دے ڈکھ لکیندی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے

.....☆.....

آوے جعفرؑ دا سائیں زمانے تے ، اللہ بھانویں توں جلدی وس پوسیں
منتقم کوں دعا کریندی ہے ، بھین پینگھا بیٹھی جھولیندی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3072}

چاچے غازی کون سڈوا کے اصغرؑ ویر ڈکھیندی ہے
 پانی طلب کریندی ہے
 آخری دم ہن ویر اصغرؑ دے رو رو آپ ڈسیندی ہے
☆.....

پیاں توں چہرہ زرد ہے چن دا رہ رہ ہونٹ کھولیندا ہے
 اصغرؑ دا اے حال ڈکھا کے نتاں چارے لیندی ہے
☆.....

چاچے غازی دا ہتھ نپ کے پینگھے کولھ ہے گھن ویندی
 ویر دے رُخ توں چادر چا کے رو رو کے بڈ ویندی ہے
☆.....

آہدی ہے میکوں اپنے واسطے پانی دی کوئی لوڑھ نہیں
 درد انگیز اصغرؑ دی حالت میڈا جگر ازمیندی ہے
☆.....

ہر خیمے وچوں پھر کے آئی ہے لیکن ول ول معصومہ
 فضلؑ دی پاک امڑیؑ توں سفارش چاچے کون کرویندی ہے
☆.....

جعفرؑ اے معصومہ ڈیکھے وسدا ول چن ویرن کون
 جیدی خاطر ہر خیمے وچ کئی کئی واریں ویندی ہے
 پانی طلب کریندی ہے

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3073}

تجھے بھیجتی ہوں بیٹا ، میداں میں جا کے اصغر تم ماں کی لاج رکھنا
بابا کے ساتھ جانا بن کر وفا کا پیکر تم ماں کی لاج رکھنا

.....☆.....

باقی تو سب جوان ہیں لیکن میں چاہتی ہوں
کوئی ہاشمی نہ اترے میرے لعل کے برابر تم ماں کی لاج رکھنا

.....☆.....

میں چاہتی ہوں بیٹا رونا نہیں ہے ہرگز
نازک گلے پہ بن میں پریکانِ ظلم کھا کر تم ماں کی لاج رکھنا

.....☆.....

جب تیر آئے بیٹا اپنا گلا بڑھانا
میداں میں مسکرا کر ، کمن میرے بہادر تم ماں کی لاج رکھنا

.....☆.....

میرا تو تو ہے سب کچھ تجھے اس لیے ہوں کہتی
میری آرزو ہے بیٹے ، عباس سے بھی بڑھ کر تم ماں کی لاج رکھنا

.....☆.....

اس ماں کو اب تو جعفر ملیں دو جہاں کی خوشیاں
کمن سے جو تھی کہتی میداں میں جا کے دلبر تم ماں کی لاج رکھنا

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3074}

مہندی لگاؤ آ کے سکھیو اب قاسم کی دلہن کو
مہندی لگانا لیکن روک کے اپنی اپنی اکھین کو

.....☆.....

کوئی کہے جبریل سے جا کر حوریں لائے جنت سے
آ کے سجائیں کل خوشیوں سے پاک حسن کے آنگن کو

.....☆.....

یہ پل بھر کی دلہن ہے ، پل بھر کو اس کی شادی ہے
اشکوں سے رب پاک رکھے ان کی پلکوں کی چلمن کو

.....☆.....

ان انداز و اداؤں سے اس سچ پہ بیٹھی دلہن کو
کوئی جھوٹا دکھ کا نہ چھو لے پاک بنی کے جیون کو

.....☆.....

مانگ بھریں نت اس کی خوشیاں ہاتھ حنائی رہ جائیں
آنچل میں نت پھول کھلیں دیکھے نت میکے گلشن کو

.....☆.....

جعفر شگن ہوں سب دوبارہ سچ سچے پھر خوشیوں کی
گھر پہ اب یوں برسیں خوشیاں جیسے برکھا ساون کو

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3075}

میں بڑی دی اپنی قسمت اُجڑ گیاں وچ گھونگھٹ دے
میڈے سنون خوشی دے کیتن آ کے ڈکھاں وچ گھونگھٹ دے

.....☆.....

بیوہ ہنڑ تقدیر بٹرایا ، ایندا جواز نہیں کوئی وی بٹڑدا
بعد میں بیوہ ہو جانون دے کیوں بہاں وچ گھونگھٹ دے

.....☆.....

سیج سہیدن آ کے بڑے لیکن سمجھ نہیں آندی میکوں
میں نوشہ دی سیج تے کیوں لاش رکھاں وچ گھونگھٹ دے

.....☆.....

جوڑا سہاگ دا پائی بیٹھی ہاں سمجھ نہیں آندی میں اُجڑی کوں
بیوگی دا میں کیوں ماتم بہہ کے کراں وچ گھونگھٹ دے

.....☆.....

شرم توں رو وی ناہم سنگدی جگر ڈکھی دا ہا پھٹدا
خاک روائی ہے سر میڈے وچ امری جڈاں وچ گھونگھٹ دے

.....☆.....

جعفر او بڑی وس پوے جو آہدی ہی سیج اُتے
بڑی توں ہنڑ بیوگی دا کیوں رنگ بدلاں وچ گھونگھٹ دے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3076}

میں تاں اپنے چن تاسم کوں سہرہ پانوناں چاہندی ہاں
 پر میکوں حالات ڈریندن
 حسرت ہم تہوں اپنے لعل کوں بنرانوناں چاہندی ہاں
☆.....

پہلے ڈینہ توں خواہش ہم میں سنون کریساں جی بھر کے
 ایں ماحول اچ تہوں میں سارے سنون نبھانوناں چاہندی ہاں
☆.....

خواہش ہم جو لکھ چاہواں دے نال بنی گھر گھن آساں
 پاک بہو کوں لکھ انداز دے نال سجانوناں چاہندی ہاں
☆.....

وطن ہوندا تاں عشی ڈہدے سیج تے بہندا بنی کوں
 ایں غربت دے وچ وی بہو دی سیج سجانوناں چاہندی ہاں
☆.....

مانواں تاں ہن صدقے ڈیندیاں میں کل گھر لٹوا ڈیساں
 لعل دی شادی جگ توں وکھری آج میں کرانوناں چاہندی ہاں
☆.....

جعفر دا سائیں جلدی آوے بیٹھی دعا اے ڈیندی ہاں
 اوندی چھاں تے آج بنی دے سگن کرانوناں چاہندی ہاں
 پر میکوں حالات ڈریندن

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3077}

بنرے دی سچ اے نہیں ڈیکھو نظر اٹھا کے ہے سہاگ دا جنازہ
قاسم ستا ہے جیویں سگناں دی مہندی لا کے ہے سہاگ دا جنازہ

.....☆.....

پامال جسم سارا کئی شے نہیں سلامت
بنری دے دل تے پل پل وسدی پئی ہے قیامت
رو رو ہے آہدی بیٹھی ہر پھل بنے دا چا کے ، ہے سہاگ دا جنازہ

.....☆.....

ہتھاں دی سرخ مہندی نوشاہ دا اے لہو ہے
مہندی کوں ڈیکھ آہدی میڈی سین دی بہو ہے
جیرھے ہتھ بنی ہے بیٹھی دلہن وانگوں سجا کے ، ہے سہاگ دا جنازہ

.....☆.....

تیار شام ڈسدائے جیرھا ڈاج ہے بنی دا
جیرھی چیز کوں وی ڈیکھو محسوس ایویں تھیندا
خیمے دے وچ ہے رکھیا پھپھیاں جیرھا بنڑا کے ، ہے سہاگ دا جنازہ

.....☆.....

خیمہ ہے جو عروسی امڑی ایندا سجایا
اوندیاں سجاوٹاں تے ڈسدا ہے درد چھایا
جوڑا سہاگ دا جو بیٹھی ہے بنری پا کے ، ہے سہاگ دا جنازہ

.....☆.....

ہر شے سہاگ والی جعفر دعا ہے کردی
صدیاں توں سگناں والی ہر شے ہے انج نظردی
صدیاں توں رکھیا ہویائے جیرھا آج تائیں بچا کے ، ہے سہاگ دا جنازہ

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3078}

ڈیو لعل میڈے کون اذن تساں سردار میں منت کریندی ہاں
میں بنرا بنرا کے قاسم کون میدان دی طرف بھچیندی ہاں

.....☆.....

میں سامنے سین دیاں دھیاں دے سر شرم توں چا نہیں سنگدی
متاں او سبجھن ہی سہرے پوائے تہوں اپنا لعل بچیندی ہاں

.....☆.....

اینکوں سہریاں نال سجایا ہم قربان جو کرنا ہامی
اینکوں صدقہ بنرا علی اکبر دا میں تہاڈے پیش کریندی ہاں

.....☆.....

نہوے اینکوں اجازت جے ڈیندے نوہہ پتر کون نال رلا کے
میں اپنی سفارش دے کیتے ٹر نجف دے پاسے ویندی ہاں

.....☆.....

ہر سین دا لعل شہید ہویائے نہیں کرم اساں تے ہویا
میں ونج کے نجف دے والی کون کل اپنے درد سڑیندی ہاں

.....☆.....

جعفر اے بیوہ امڑی ول کرے سارے سگن بنے دے
جیڑھی آہدی ہی آج بنرا بنرا تہاڈا چن صدقہ میں ڈیندی ہاں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3079}

آکھے ما بنرے دی بنری کون ہنڑ دیر نہ لا اُٹھی نجف جلوں
تھاڈا پاک سہاگ لیچ گئیائے سر خاک روا اُٹھی نجف جلوں

.....☆.....

اے نگری رہن دے قابل نہیں پردے دی حفاظت لازم ہے
توں ہیں تازہ بنی ایں کر بل دی گستاخ فضا اُٹھی نجف جلوں

.....☆.....

توں وی بیوہ ہیں میں وی بیوہ ہاں ، ساڈا آسرا ہے ہک نجف دا سائیں
اوندی پاک مزار تے رو رو کے ویسوں وقت نبھا اُٹھی نجف جلوں

.....☆.....

میڈا پیکا ساہورا گھر کوئے نہیں میڈا پتر وی ما کوں چھوڑ گئیائے
ڈُکھ سارے نجف دے والی کوں جل بنری سسڑا اُٹھی نجف جلوں

.....☆.....

چند گھڑیاں بعد انہاں خیمیاں وچ آ لوئی پیسی امت شقی
ہنڑ پاک جہیز دی سوچ نہ توں آپے جانڑے خدا اُٹھی نجف جلوں

.....☆.....

جعفر دا سچی یکے گھن بدلے آباد کر یسی ول ساکوں
آوے جلدی بدلے گھنن والا کروں ونج کے دعا اُٹھی نجف جلوں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3080}

تہا کوں جھکیاں گالہیں ٹھہندیاں نہیں کر فکر نہ کوئی قاسم دی ما
اساں ٹر ویسوں سجاد تاں ہے
گو سارے شہید اساں ہو جاؤں کہیں گالھ کنوں توں نہ گھبرا
.....☆.....

جیڑھے ڈکھ قسمت وچ آ گئے ہن میڈیاں بھینیں نال نبھا چھوڑو
تساں بے وارث نہیں دنیا تے کرو نہ کہیں گالھ دا ہنٹر چنتا
.....☆.....

جے تہاڈی بہو ہے اے بنریٰ تاں ساڈی وی کجھ لگدی ہے
اینڈے پردیاں دی نہ فکر کرو کیوں جو وارث ہے بنریٰ دا بھرا
.....☆.....

میڈیاں بھینیں دھیاں نال تاں ڈکھ صبر دے نال نبھا چھوڑو
عباس توں ودھ تہاڈے پردیاں دا ہے ضامن اتھ موجود کھڑا
.....☆.....

بیار وی ہے غیور وی ہے خود روسی لہو توڑے اکھیاں توں
پر تہاڈے ڈکھاں دا ضامن ہے کہیں گالھ دا نہ ہنٹر چنتا لا
.....☆.....

جعفرؑ وسے او ما بنرے دی جیکوں رو مظلومؑ ہن فرمیںدے
ساڈے ٹرن دے نال کیا فرق آسی ، کرو بنریٰ دی نہ فکر ذرا
اساں ٹر ویسوں سجاد تاں ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3081}

رو آکھن مظلوم بنے دی لاش تے آوے ما بنرے دی
رسم مطابق آ کے چن دی بیج سجاوے ما بنرے دی

.....☆.....

کھارے امت چڑھایئے ایسا ہے ترتیب بدل گئی ساری
بیج تے لاش دی آ ترتیب وی آپ بنڑاوے ما بنرے دی

.....☆.....

سارے سکن کرا کے بنڑا سمہ گئے بیج سہاگ تے آ کے
پاک بنی کون بیج دے کولھوں آ کے بلہاوے ما بنرے دی

.....☆.....

بنری کون کئی رساں کیتے شام دے پاسے جانوناں پوسی
کرن اے دعا کل سینیوں رل کے شام نہ جاوے ما بنرے دی

.....☆.....

شام دے لوگ رذیل ہن ہوندے این بارات ہے شہر اچ وخنجان
اپنی بہو کون شام وخن تون آپ بچاوے ما بنرے دی

.....☆.....

جعفر جسم این بنرے دیاں خوشیاں ہوسن ول دنیا تے
آکھی آقا کل خوشیاں دی سدھر لہاوے ما بنرے دی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3082}

نہمی چتر سگدا میڈا حسن بھرا انج بنرا بکھر گیا ہے
 بک پھل کولھوں بیا پھل ایندا بن وچ بہوں دور بیا ہے

.....☆.....

کئی برگ نہیں لہدے بنرے دے میں وچ میدان دے گولن
 رب جائڑے کیویں بن دے وچ اے تہاڈا لعل لتھا ہے

.....☆.....

دھیاں دی بیوگی پتراں دے ڈکھ توں ہے زیادہ ہوندی
 میکوں تہاڈے لعل دا ویر حسن ! اکبر توں درد سوا ہے

.....☆.....

بیٹھی روندی ہوسی گھونگھٹ وچ اے سوچ کے ہاں کتب ویندا
 تہاڈی بیوہ بہو دی بیوگی دا گیا درد جگر کوں کھا ہے

.....☆.....

بکھری ہوئی لاش سمیٹ کے ونج کیویں بنری کوں ڈکھلیساں
 ڈکھ اے برداشت نہ کر سکتسی میکوں بنری دا چنتا ہے

.....☆.....

جعفر دے سچی کوں بنرے دے کل سگن سڈیندن آج تائیں
 بنڑے بیوہ بنری ول دلہن ، کردا ہر سجن دعا ہے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3083}

شام میں ونجنائے ، عورتاں پچھسن ، سنون تہاڈے تھئے ہن کیویں
 ڈس بڑا جواب میں کیا ڈسیاں
 پچھسن شام دیاں عورتاں تہاڈے تھئے ہن سنون سکن کیویں
☆.....

پانی تے تاں ہن پابندیاں مہندی ہے تہاڈے ہتھاں تے
 پچھسن مہندی لو کے تہاڈی پھپھیاں آیاں ہن کیویں
☆.....

میکوں سمجھ نہیں آندی بڑا ایندا جواب میں کیا ڈسیاں
 پچھسن تہاکوں چھوڑ کے ٹر گئے پاک حسن دا چن کیویں
☆.....

ہر شے دی تفصیل او پچھسن کیا کیا ظلم ڈسیاں میں
 پچھسن امت تہاڈے سہاگ دا لئیائے پاک چمن کیویں
☆.....

لاش دی وارث بنری ہوندی ہے ، کجھ وی تساں کیوں نہیں کیتا
 پچھسن پاک بنے کوں آئے ہو چھوڑ کے باجھ کفن کیویں
☆.....

جعفر او بنری وس پوے جو سرتاج کوں آہدی ہئی
 وطن تے عورتاں پچھسن میں توں ہانویں بڑی دلہن کیویں
 ڈس بڑا جواب میں کیا ڈسیاں

بامولاً کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3084}

اے اَج دی رات تاں بھینیں نال ہے چا ویر نبھا
اے آخری شب ہے
بہو نال میڈے تہاکوں چادر میں ڈیندی ہاں وچھا
.....☆.....

کل سمبہ ویسو تاں مقل وچ اسان بھینیں شام دو ٹر ویسوں
بہہ اَج دی رات توں نال ساڈے دُکھ درد وندا
.....☆.....

تساں کل تاں تھی مصروف ویسو بہوں لاشے چانوں پئے ویسن
ہے رات غنیمت ، بھینیں توں بہہ گل چموا
.....☆.....

تھاڈے رُخ دی تلاوت بھینیں نے قرآن دے وانگوں کرنی ہے
تھاڈے رُخ دی تلاوت دا ساکوں ڈٹائے رب موقع
.....☆.....

ایں کل توں سمہزائے خاک اُتے میڈا ویرن وانگ پتیماں دے
معصومہ دھی دے ناز اٹھا ، سینے تے سمہا
.....☆.....

بھایاں تے پتراں نال تاں کیویں سجدے ہو اَج ڈکھ گھنوں
اکبر عبّاس کوں نال اپنے میڈا ویر پلھا
.....☆.....

جعفر دا سچی انہاں بھینیں کوں کل ویر دُکھاوے ول وسدے
ہر ویر کوں رو جو آہدیاں ہن چمو ساڈی ردا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3085}

جیڑھی بھین کوں یقین ہووے کل ویر تھی جدا ویسی
اوندے دل دا حال کیا ہوئی
شب آخری ہو بھائی دی ہووے پک جو ٹر بھرا ویسی
.....☆.....

منہ چم کے روسی کہیں ویلے نہ دید رُخ توں چا سنکسی
ہووے چنتا بھین کوں جیکر ٹر ساڈا آسرا ویسی
.....☆.....

صدقہ بنڑا کے پتراں کوں ویرن اُتوں وتیسی او
دل وی ہووے یقین ویرن ڈکھ زندگی دے لا ویسی
.....☆.....

ہووے اے خبر جو بعد ایندے ساڈے خیمے وی لٹی ویسن
ایدا سایہ سکھ دا ڈھل ویسی ساکوں شام و بنجاں آ ویسی
.....☆.....

بھرجائیاں بیوہ تھی ویسن ، دھیاں پتر وی یتیم ہون
ہووے پک جو اپنے بھائیاں کوں ڈکھی بے کفن سمہا ویسی
.....☆.....

جعفرؑ سے او ہر بی بیؑ آہدی ہئی رو جو بھائیاں کوں
خود سوچو جو سمجھدی ہو غم ڈے کے ٹر بھرا ویسی
اوندے دل دا حال کیا ہوئی

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3086}

میڈا ویر اے رات وداع دی ہئی نہیں دیر لگی دھم رات گئی ہے
تھاڈی ویر زیارت بھینیں نے نہیں رَج کیتی دھم رات گئی ہے

.....☆.....

جھولی وِچ لعل سمہایا ہس ہئی حسرت سال اٹھاراں دی
نہیں ما اکبر دی رَج ڈھٹی اوندی مس لہندی دھم رات گئی ہے

.....☆.....

قرآن اصحاب پئے پڑھدے ہن اساں کرنی تلاوت ہئی ویرن
اکبر دے رُخ توں نقاب اجاں چایا نہیں غازی دھم رات گئی ہے

.....☆.....

پا کمسن پتر کوں جھولی وِچ بیٹھی ما مجبور سمہندی ہئی
اجاں پاک اصغر دی امڑی دی کئی نہیں لوری دھم رات گئی ہے

.....☆.....

کل بھین بھرا ہاسے رل بیٹھے ساکوں امڑی ڈیکھن آئے ہن
اجاں دل دے کیمرے وِچ ناہی تصویر چھکی دھم رات گئی ہے

.....☆.....

جعفر انہاں بھین بھرانواں کوں دل جگ تے وساوے سائیں ساڈا
جو آہدیاں ہن اجاں بھائیاں دی نہیں مونجھ لتھی دھم رات گئی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3087}

عاشور دی شب کوں رو رو کے آکھے عون دی ما ذرا قدم تاں جھل
ساکوں رَج کے ڈیکھن ڈے اپنا وسدا ویڑھا ذرا قدم تاں جھل

.....☆.....

نہ اتنی اباہلی تھی اے شب ساکوں دل دی سدھر لہانوں ڈے
نیڈے مکن سیتی میں اُجڑی توں تھسی ویر جدا ذرا قدم تاں جھل

.....☆.....

معصومہ دھی کوں جھولی وِج میڈا ویرن پاک سمہائی بیٹھائے
میڈی لاڈلی دھی دے بختاں دی نہ راند ونجا ذرا قدم تاں جھل

.....☆.....

ساکوں بھائیاں نال گزارن ڈے ہے پہریاں وِج مصروف ودا
اجاں ہنڑ آہسی بھینیں وِج عباس بھرا ذرا قدم تاں جھل

.....☆.....

ہمی سارے ویر سڈائی بیٹھی کل پتر بھتیجے آنون ڈے
کیڈے رنگ ہن سین دے ویڑھے کوں ڈیکھے آپ خدا ذرا قدم تاں جھل

.....☆.....

جعفر سے ہنڑ تاں او بی بی جیڑھی رات کوں رو رو آہدی ہئی
اساں بارہویں لعل کوں کرنی ہے اجاں رل کے دعا ذرا قدم تاں جھل

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3088}

رات ڈاھویں دی امڑی اکبر دی بنرا چن کون بنڑیندی بیٹھی ہے
جھولی وچ آج سمہا کے مس لہندا لعل کون خود سچیندی بیٹھی ہے

.....☆.....

کھے ہتھ وچ چراغ چائی پیٹھن جھولی وچ لعل کون سمہائی پیٹھن
سے ہتھ نال سوہنڑیں پچڑے کون کنگھیاں رو رو کے ڈیندی بیٹھی ہے

.....☆.....

دل میڈا چاہندا ہا میڈا اکبر غسل کرویندی ول سچیندی میں
تسے لب لعل دے نظر دے ہن سین آنسو وپیندی بیٹھی ہے

.....☆.....

ہے یقیں کل اے لعل ٹر ویسی میڈے اے خواب سارے ترٹ ویسن
ول وی بنرا بنرا کے اکبر کون اپنی ممتا ولیدنی بیٹھی ہے

.....☆.....

آہن اکبر ہے کل تیڈی شادی تیج تیڈی سچسی ما اُجڑی
مہندی لیاں میں تیڈی شادی دی ساریاں نتاں ڈسیندی بیٹھی ہے

.....☆.....

جعفر ایں چن دیاں ڈیکھے ما خوشیاں جھولی وچ جو سمہا کے مس لہندا
زندگی بھر دیاں حسرتاں چنڑے کے اپنے چن کون سچیندی بیٹھی ہے

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3089}

ساکوں عابد لعل جگا ڈیو او ندے کولھ اسان جانوناں چاہندے ہیں
مک رات ویسی اسان رُجھ ویسوں
ڈکھ آندے ڈکھ دل چھوڑ گئے اوندی ہمت ودھانوناں چاہندے ہیں
.....☆.....

انہاں دے دورِ امامت دا آغاز ہے کل درداں توں
ساڈے بعد کیڑھے ڈکھ آنونے ہن عابد کوں ڈسانوناں چاہندے ہیں
.....☆.....

ساڈی پگ دے وارث ہن عابد این واسطے آج ہے ضروری
اَسراِ امامت عابد دی جھولی وِج پانوناں چاہندے ہیں
.....☆.....

جے ما پیو تے اوکھ آ جانوں وڈے پتر آ بار چویندن
کجھ اپنی غربت دے ڈکھ سکھ اوندے نال وڈانوناں چاہندے ہیں
.....☆.....

میڈے نازک تے غیور اُتے ڈکھ یکدم الٹ پئے ہن
گھن پھپھیاں ونجائے شام عابد اونکوں ہمت ڈیوانوناں چاہندے ہیں
.....☆.....

جعفرؑ سجاد اوں بابے کوں ڈکھے وسدا جو ہن آہدے
پگ اپنی اونکوں زندگی وِج اسان بھین بدھانوناں چاہندے ہیں
مک رات ویسی اسان رُجھ ویسوں

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3090}

اکبرؑ میں رضا تے راضی ہاں تکلیف اے آنونی ہوسی
اے ہوسی غریب دی قسمت
تھا کوں سہرے پانون دے بدلے تہاڈی لاش میں چانونی ہوسی
.....☆.....

تہاڈی شادی دی ہامی بہوں حسرت ہر حسرت آج مک گئی ہے
تھا کوں لعلؑ سجانون دے عیوض ، تہاڈی لاش سجانونی ہوسی
.....☆.....

جڈاں پتر جوانی چڑھ پونون ما پیو دے ڈکھ ٹل ویندن
چھاں تیڈی پاک جوانی دی نہ لعلؑ ہنڈھانونی ہوسی
.....☆.....

تہاڈی شادی دا جوڑا چاہندا ہم میں جنت وچوں منگوویاں
اے سوچیا ناہم لاش تیڈی بے کفن سہانونی ہوسی
.....☆.....

تہاڈی شادی سہانون دی حسرت ہے کل پھپھیاں دے دل وچ
ہوسی رب دی مرضی کل پھپھیاں تہاڈی لاش سہانونی ہوسی
.....☆.....

جعفرؑ ہنڑ اے مظلومؑ کرن ول پتر جوان دی شادی
جو آہدن پتر کوں رب تیڈی میکوں لاش ڈکھانونی ہوسی
اے ہوسی غریب دی قسمت

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3091}

میڈا چن اکبر ہانویں توں کمسن تہا کوں عالیہ سین کھڈیندے ہن
میں صدقے صدقے تھیندی ہم
تہا کوں لعل سمہا کے پیگھے وچ جڈاں لوریاں بہہ سنڑویندے ہن
.....☆.....

تھاڈی کرن زیارت گھر سارا جڈاں سین دے ویڑھے آندا ہا
تہا کوں نانے وانگوں جھولی وچ جڈاں عالیہ سین سچیدے ہن
.....☆.....

جڈاں سامنے کل مستوراں دے کئی واریں پڑھ کے سورہ نظر
تھاڈے رُخ توں عالیہ سین جڈاں خود پاک نقاب ہٹیندے ہن
.....☆.....

میڈی ممتا تڑپ کے آہدی ہئی تہا کوں لعل سنواراں ما بنڑ کے
لیکن جڈاں عالیہ سین تیکوں منہ چم چم کنگھیاں ڈیندے ہن
.....☆.....

میں پتر کڈاہیں نہیں سڈیا لیکن جڈاں تہا کوں عون دی ما
میڈی ممتا دی آواز دے وچ بہہ سوہنڑاں پتر سڈیندے ہن
.....☆.....

آج خون آلودہ سر تھاڈا میں جھولی وچ ہاں پائی بیٹھی
مس لہندی خون آلودہ ہے جییں تے سینیں صدقے ڈیندیاں ہن
.....☆.....

جعفر ایں پتر دیاں کل خوشیاں کرے اپنے ہتھیں او امری
جیڑھی آہدی ہئی جڈاں عون دی ما تہا کوں جھولی دے وچ پیندے ہن

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3092}

نہ تھیویں اُبابلا لعلِ میڈا میکیوں کولھ تاں آنون ڈے اکبر
ودی چارے لییدی ہاں آنون دے گل آن کے لانون ڈے اکبر

.....☆.....

تھاڈے پالن والی امری توں پہلے میں اجازت آ گھنساں
میکیوں گھن کے اجازت بی بی توں آج ما تاں سڈانوں ڈے اکبر

.....☆.....

تھاڈے زین توں لہنز دا جیں ویلے میں سزئیائے طاقت مک گئی ہے
ہے تھی گئی دید ضعیف میڈی میکیوں حال ڈکھانوں ڈے اکبر

.....☆.....

تھاڈی لاش کوں چھوڑ کے باجھ کفن کل شام دے پاسے ٹر ویساں
میکیوں اپنی غربت دے آ کے کجھ ڈکھ تاں سنانوں ڈے اکبر

.....☆.....

کئی گالھ جے میڈی سن گھنساں بازار دے ڈکھ کجھ گھٹ ویسن
چند لفظ سہی میکیوں زندگی دا سرمایا بزنانون ڈے اکبر

.....☆.....

ساڈے بارہویں لعلِ نے آنوناں ہے اوکوں غیبت وچ نہ دیر تھیوے
جعفر دے سخی کوں لعلِ دعا میکیوں آ کے کرانوں ڈے اکبر

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3093}

میڈا اکبر زین توں لہندا پئے کوئی ونج کے لہاوے لعل میڈا
ہم شکل نبی بہوں نازک ہے
ہے بہوں زنجی میڈا مس لہندا نہ خاک تے آوے لعل میڈا
.....☆.....

اینکوں پالیا ہا میں پردیاں وچ نہ بد نظرے دی نظر لگے
جھنڈے لعل نہ گرم زمین اُتے اے ڈکھ نہ اٹھاوے لعل میڈا
.....☆.....

ودا گھوڑا بھجائے فوجاں وچ کوئی منت کرے ونج شامیاں دی
ہتھ ظلم و ستم توں روک گھنن نہ کوئی زخماوے لعل میڈا
.....☆.....

ہن گل وچ باہیں گھوڑے دے ودا گھوڑا فوج اچ بھجدا ہے
رنگ رنگ دے ظلم پئے تھیندے ہن کوئی ونج کے بچاوے لعل میڈا
.....☆.....

پیا اوکھا لہندائے گھوڑے توں ، تھیوے بن وچ پردہ میں جانواں
ونج جھولی پانواں اکبر کوں متاں ہنڑ بچ جاوے لعل میڈا
.....☆.....

جعفر ایس چن دیاں ول خوشیاں کرے پاک امری آکھے سبناں کوں
نہ ڈھیر پھلاں دے نال کوئی آج آ کے سجاوے لعل میڈا
ہم شکل نبی بہوں نازک ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3094}

پھل چھکن توں پہلے بابا سائیں احسان اکبر تے لاؤ ہا
میکوں نکھڑی بھین ملاؤ ہا
تھاڈے زخمی پتر دی خواہش ہے احسان ایہو فرماؤ ہا

.....☆.....

اوندے نال میں وعدہ کیتا ہا تھا کون شادی وچ گھن ویساں
جے سہرے پیساں کر بل وچ پلوں تیں توں بھین بدھیاں
میکوں سہرہ امت پوایا ہے پلوں نکھڑی توں بدھواؤ ہا

.....☆.....

میڈا وقت اخیر آ گیا ہے ، میڈا جگر دا زخم گواہ ہے
شالا نکھڑی بھین دے آنون تائیں محفوظ رہن اے ساہے
میں وطن تے ہنڑ نہیں ونج سنگدا میڈی بھین اتھاں سڈواؤ ہا

.....☆.....

ڈینہ رات اپنے میڈے پیار دے وچ رو رو کے نبھیندی ہوسی
قرآن کون سمجھ میڈا چہرہ کئی وار چھیندی ہوسی
میں وی مونجھاں بھین اُجڑی کیتے اکھیاں دی پیاس بجھاؤ ہا

.....☆.....

جعفرؑ ایں روندی بھین کون ہنڑ ہم شکل پیغمبرؐ ملے
کے مدت طویل نکھیرے دی دل بھین کون اکبرؑ ملے
جیڑھا آخری وقت اے آہا ہی میڈی حسرت آپ مٹاؤ ہا

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3095}

پا سر اکبر دا جھولی وچ آکھے سید نیر و ہا کے
اکھیاں کھول وے چن علی اکبر
میکوں کہواریں آج بابا سڈ میڈے گل وچ باہیں پا کے

.....☆.....

آج غربت ڈکھ کے بابے دی تساں سارے کنڈ کر گئے ہو
تھی بے پرواہ تساں سمہ گئے ہو مظلوم دے درد ودھا کے

.....☆.....

کیا توں وی رس پئیں بابے توں تہوں لعل جواب نہیں ڈیندا
ذرا ڈکھ تان سہی بیٹھا روندا ہے تہاڈے ہتھ اکھیاں تے لا کے

.....☆.....

کوئی آخری واریں گالھ تان کر کوئی لعل وصیت کر گھن
کیا آکھساں میں توں جاں چکھسی تہاڈی بھین دا قاصد آ کے

.....☆.....

جیویں پہلے سڈیندے ہاوے ہنڑ انویں ول بابا سڈو میکوں
تہا کوں بیٹھا لعل جگیندا ہاں تہاڈیاں پھپھیاں نال بلھا کے

.....☆.....

جعفر ایں لعل دیاں ہنڑ خوشیاں ڈکھے ول مظلوم جہاں تے
جیڑھے لاش تے رو کے آہدے ہن میڈا سمہ گئیں جگر ازما کے
اکھیاں کھول وے چن علی اکبر

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3096}

بنیٰ کون ونج کے آکھو اکبرؑ بھرا سڈیندائے
گھونگھٹ چما بھرا توں
وقت اخیر تہاکوں ویرن پیا سڈیندائے

.....☆.....

ہنڑ وقت مختصر ہے شرماں دے وچ نبھاؤ نہیں
مس لہندا ویر تہاکوں رو رو سدا سڈیندائے

.....☆.....

سینے دا زخم جسم غم ہجر دا ودھیندائے
رو رو کے ہولے ہولے تہاڈا نام چا سڈیندائے

.....☆.....

تہاڈا سہاگ شالا ہردم رہے سلامت
مس لہندا ویر تہاکوں کر اے دعا سڈیندائے

.....☆.....

حصے دی بھین وانگوں تہاکوں پیا کرنا چاہندائے
حسرت دے نال تہاکوں تہاڈا لاڈلا سڈیندائے

.....☆.....

جعفرؑ وسے او بنیٰ اکبرؑ دے پاک سائے
جیوں آکھیا ہا دائی تہاکوں چن پیا سڈیندائے
گھونگھٹ چما بھرا توں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3097}

آکھے اکبر دی امڑی رو رو کے میکوں اکبر تائیں پچا دائی
میڈی مس لہندے پتر دے صدمے آج ہے طاقت ڈٹی مکا دائی

.....☆.....

تہوں میں دھرتی تے ہتھ مریندی ہاں میکوں کجھ وی نظر نہیں آندا
جیندا ٹر پوے جگتوں مس لہندا کیوں زندہ رہے او ما دائی

.....☆.....

میڈا ہتھ نپ میکوں سہارا ڈے مونڈھے لا کے پچا توں اکبر تائیں
میکوں خیمے دا در وی نہیں لہندا کنتے جانواں میکوں ڈسا دائی

.....☆.....

میڈی قسمت میں زندگی ساری اماں اکبر کنوں سڈایا نہیں
آخری وقت لعل توں توڑے میں گھناں ما تاں آج سڈا دائی

.....☆.....

سارے اکبر کوں بیٹھے روندے ہن میڈے راہ تے ہوسی نظر اوندی
او وی چاہندا ہوسی میں امڑی توں ریش اپنی گھناں چما دائی

.....☆.....

جعفر او وس پوے ضعیف امڑی جو ہی آہدی اے رو کے دائی کوں
اوکھا صدمہ ہوندائے جوانی دا جییں ڈتائے آج میکوں مکا دائی

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3098}

ڈٹھا بھین کون لاش علیٰ اکبر تے گیا بھل شبیر کون چن اکبر
سٹی آ کے عبا ہمیشہ اُتے
توڑے کوئی وی اُتھ موجود ناہی ول دی تطہیر دے پیغمبر

.....☆.....

خیمے توں سولہ قدم اُتے ہی چھوڑی زین علیٰ اکبر نے
تہوں ویر توں پہلے بچرے دا پایا سر جھولی ہا خواہر نے
مظلوم نے ڈٹھا جسیں ویلے مس لہندی چن دا اے منظر

.....☆.....

شبیر تاں ہن میدان دے وچ لتھا خیمے نال جوان جڈاں
کل پردہ دار آ باہر گئے ڈٹھے درداں دے سامان جڈاں
جھڑی عالیہ سین آ لاش اُتے شبیر تے کھل گئے درد دے در

.....☆.....

رو آکھن میڈی زندگی وچ میڈی غیرت نہ ازما بی بی
میکوں پتر جوان دا کوئی ڈکھ نہیں ول واپس خیمے جا بی بی
متاں کہیں پکھی دی نظر پوے ڈیکھے سورج نہ تہاڈی چادر

.....☆.....

عباس دے جگر توں کوئی پچھے ایس سین دا باہر آ جانوں
رہے روندے جگر تے ہتھ رکھ کے غیرت اکھیاں وچ لائے ساون
بڑا درد انگیز اے منظر ہا گیا پھٹ عباس دا پاک جگر

جعفرؑ ایں گھر دیاں بدلیاں وچ عبّاس دیاں خوشیاں ہن مخفی
گھن بدلے چاہندن وس پوے ہنڑتاں جگ تے او سینؑ میڈی
اکبرؑ دی لاش تے ڈیکھ جیکوں گیا بھل شبیرؑ کوں لخت جگر
سٹی آ کے عبا ہمشیر اُتے

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3099}

رو آکھن غازی سائیں ہنڑ تاں اکبر دی لاش وی آ گئی ہے
 میکیوں ہنڑ تاں اجازت ڈیو آقا
 اکبر دی لاش تے سین آئی ہے میڈی زندگی اے گالھ مکا گئی ہے
☆.....

اگے برچھی چن علی اکبر دی ہئی میڈے جگر توں پار تھی
 ہنڑ میڈے ڈہدیں خیمیاں توں آ باہر عون دی ما گئی ہے
☆.....

نانے دی مزار تے جو بی بی ہئی ویدی لکھ لکھ پردیاں وچ
 حیران ہاں باہر خیمیاں توں کیویں عون دی ما تنہا گئی ہے
☆.....

میڈے جیون دا ہے فائدہ کیا میڈیاں سینیں جے آ باہر وچن
 میڈی زندگی وچ اے ہو تاں گئے ، ایہا غیرت جگر کوں کھا گئی ہے
☆.....

کیویں متھے لگساں بابے دے ، امڑی کوں ڈکھیاں منہ کیویں
 میڈے جیندیں سین آ باہر گئی ہے درد ایہا گالھ ودھا گئی ہے
☆.....

جعفر ہنڑ تاں اوں غازی کوں بدلے دی اجازت مل پووے
 جو آہدے ہن پابندیاں وچ تھی درد دی چوٹ سوا گئی ہے
 میکیوں ہنڑ تاں اجازت ڈیو آقا

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3100}

آکھے غازی کراں صبر کیویں میکوں پئے ظلم تھیندے ڈسدے ہن
پیا سا اصغر اُتے معصومہ ہن ، ویری کل پانی پیندے ڈسدے ہن

.....☆.....

میکوں اکبر دے پاک سینے تے برچھی لگدی پئی نظر دی ہے
لاشے میکوں جوان پتراں دے ڈاڈھے اوکھے چویندے ڈسدے ہن

.....☆.....

میڈیاں خاموشیاں نے امت دے حوصلے اس قدر ودھا ڈتن
میکوں آقا دیاں پاک بھینیں دے خیمے بن وچ لٹیندے ڈسدے ہن

.....☆.....

کیویں چپ کر کے جگ توں ٹر جاناں خیمے کر کے حوالے امت دے
میکوں وچ شام دے بازاراں دے صاف خطبے پڑھیندے ڈسدے ہن

.....☆.....

میڈا غیرت توں ہے جگر پھٹدا دید جاں بن دے وچ کریندا ہاں
نام سینیں دے ہنڑتاں فوجاں وچ میکوں پل پل چویندے ڈسدے ہن

.....☆.....

منہنم جنیں ویلے آسن جعفر ، پاک غازی کوں آپ فرمیں
ہنڑتاں خوشیاں کرو جو ہر ڈکھ دے بدلے سارے گھنیدے ڈسدے ہن

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3101}

اَج صبر دے نال نبھا غازی پیاں وعدہ ویر کریندا
تھاڈا گھر گھر علم بلند راہسی
مظلومی ہے چند گھڑیاں دی ہی تھاوکوں یقین ڈیویندا
.....☆.....

دشمن دی شکست ایں ظلم اِج ہے ساڈی فتح ہے ایں مظلومی وِج
ایں اَج دے ڈینے میڈی من غازی رہ صبر دے نال نبھیندا
.....☆.....

مظلومی ساڈی عارضی ہے ساڈے بارہویں لعل وی آنوناں ہے
کونین تے تھاڈا راج ہوسی ہی ویر ضمانت ڈیندا
.....☆.....

تلوار اٹھانوں دا موقع تھاوکوں کھل کے ملسی فکر نہ کر
گھنیں بدلے اس دم مرضی دے ہی اَج دے روز روکیندا
.....☆.....

کرو فکر نہ پردہ داراں دی اے پردے دی حد قائم راہسی
خود خالق بنڑ عبّاس راہسی اے پردے آپ بنڑیندا
.....☆.....

جعفرؑ دا سحی اے اَج توڑیں غازی کوں دلا سے ڈیندائے
اساں آ ویسوں ، تساں وس پوسو ، رہیں ہر ہک قرض چکیندا
تھاڈا گھر گھر علم بلند راہسی
.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3102}

عباس اے میڈی توں من چپ کر نبھا صبراں دے وِج
مظلومیت کوں اوڑھ کے سہم ہر جفا صبراں دے وِج
.....☆.....

جتے ستم امت کرے چپ کر کے اے برداشت کر
خالق اے میڈی وی ہے ساری رضا صبراں دے وِج
.....☆.....

میں وی تہاڈے وانگ چن خیر شکن دا پتر ہاں
تکمیل ہے پر دین دی سوہنٹراں بھرا صبراں دے وِج
.....☆.....

اساں شہید ہے تھیوناں خیمے وی ہن تھر جانوے
مقصد کیتے ہر ظلم کوں کھڑ کے پچا صبراں دے وِج
.....☆.....

خالق کوں اے منظور ہے سینیں وِجَن بازار وِج
خالق دا توں منظور کر اے فیصلہ صبراں دے وِج
.....☆.....

جعفر دا وارث آ وِج تہاڈی مکے مظلومیت
نہ تیغ چا ہنٹر ویر توں ، کر اے دعا صبراں دے وِج
.....☆.....

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{3103}

میں ڈکھ آئی ہاں عباس جری ودے اوکھے وقت نہیندن
 کرو شام دی ہنڑ تیاری
 جنگ کرن اُتے پابندیاں ہن ودے صبر دے جھٹ گزریندن
☆.....

ڈوہیں بازو صدقہ اصغر دا تہاڈے ویر فدا کر چھوڑن
 پئے پھل وسدن عباس اُتے ودے رو رو مشک بچیندن
☆.....

جے تیر کوئی مشک دو آندا ہے معصوم دی پیاس دی خاطر
 ہر آندے تیر دے سامنے چا خود سینہ پیش کریندن
☆.....

ہن مشک دے تے منہ دے وچ گیا لڑھ ہنڑ مشک توں پانی
 جیرھی حالت ہے ہنڑ غازی دی بس سمجھو زین چھوڑیندن
☆.....

خیمے دی بجائے غازی ہے چا واگ پچھوں تے موڑی
 دل ترٹ گئے شاید غازی دا پئے بابے پاک دو ویندن
☆.....

جعفر اے دائی سینیں کون ڈکھے وسدا علم دی چھاں تے
 جو آہدی ہئی عباس اُتے پئے ظالم ظلم وسیندن
 کرو شام دی ہنڑ تیاری

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3104}

آکھے غازی مشک تاں پھٹ گئی ہے خیمے جانوں دا فائدہ کوئے نہیں
میڈی قسمت نہیں یادری کیتی چارے لانون دا فائدہ کوئے نہیں

.....☆.....

زندگی میڈی ہی ایہو پانی جیکوں امت شقی بچایا نہیں
خالی ہتھ ونج کے ہنڑ معصومہ کوں منہ ڈکھانوں دا فائدہ کوئے نہیں

.....☆.....

کم نہ آوے جیڑھی معصومہ دے میڈی او زندگی ہے کیس کم دی
ہنڑ شہادت ہے آخری رستہ، جاں بچانوں دا فائدہ کوئے نہیں

.....☆.....

میڈی اُمید ساری مک گئی ہے خیمے پانی نمہی پچا سنگدا
خیمے ہنڑ ونج کے پردہ داراں کوں ڈکھ سانوں دا فائدہ کوئے نہیں

.....☆.....

ہنڑ ہے کوشش لہاں میں دور اتنا لاش میڈی وی خیمے نہ جاوے
ونج کے خیمے نبی دیاں دھیاں کوں ہنڑ روانوں دا فائدہ کوئے نہیں

.....☆.....

آسی جعفر دا سائیں زمانے تے دل دی حسرت مٹیاں میں اوں ڈینہ
آج تاں ڈے چھوڑ زین چپ کر کے تیغ چانوں دا فائدہ کوئے نہیں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3105}

کھڑائے جو پیاسہ دریا وچ پیا عمل دے نال ڈسیندائے
اے غیرت دا خدائے واحد ہے
تیاں دا خیال ہے ذہن اچ تہوں نہ نہر دو نظر کریندائے
.....☆.....

ہتھ پانی نال نہیں تر کیتے خود مشک بھریندیں غازی
کونین دے کل غیوراں کوں کھڑا درس وفا دے ڈسیندائے
.....☆.....

ہے حکم تساں جنگ نہیں کرنی تہوں تیر بدن تے جھل کے
اچ ماشکی بٹڑ کے تیاں دا کھڑا رو رو مشک بھریندائے
.....☆.....

لب پیاسے ہن پر اکھیاں توں ہے علقہ درد دی جاری
ہتھ تر نہ ہونون پانی توں جیڑھے رنگ دے نال بچیندائے
.....☆.....

رہوار وی ایندا پیاسہ ہے پر اوں وی نہیں پانی پیتا
ایندا گھوڑا وی کونین کوں اچ خود عمل دے نال ڈسیندائے
.....☆.....

جعفرؑ جڈاں آسی حسنؑ دا چن غازی کل بدلے گھہ نس
کل دنیا آکھسی جنیں رنگ دی پیا اچ تلوار چلبندائے
اے غیرت دا خدائے واحد ہے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3106}

نہیں لاش خیمے آئی تیڈی غازی احسان تیڈے کیویں لہانواں
پردے دی نتھ وچ روندی کھڑی ہاں میں لاش تہاڈی کیویں سہانواں

.....☆.....

ہئی میڈی خواہش اپنی ردا دا تہاکوں کفن میں غازی پویاں
ہن ہنڑ اے چنتے محفوظ راہون پردے بچانوں کیتے ردانواں

.....☆.....

تیں زین چھوڑی ہے جیڑھے ویلے کہرام مچ گئے خیمے دے اندر
تھی کے یتیم ہنڑ روندی کھڑی ہے دختر تہاڈی کیویں رہانواں

.....☆.....

امڑی فضلہ دی چپ کر کے روندی بیٹھی ہے اپنے خیمے دے اندر
میں بیوگی دیاں کل رساں غازی اپنے ہتھیں ونج کیویں نبھانواں

.....☆.....

او بختاں والی بھرجائی میڈی شادی تے جیکوں ہم خود سجایا
آج اوندے سر وچ میں بیوگی دی ونج خاک غازی کیویں روانواں

.....☆.....

جو سین جعفر غازی دے باجھوں محل تے ناہی ہسوار تھیدی
ہنڑ ابدی خوشیاں ڈیکھے او بی بی سارے کروں اے رل کے دعانواں

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3107}

تھاڑی آس تے غازی آئے ہاسے کیوں کر گیا بھینیںؑ کھیاں
ڈیوے غازی کون تسلیاں
تھاڑے لہنڑ دا سترہ کے سینیںؑ دے سروں بے وس چادراں ڈھلیاں
.....☆.....

تھاڑے لہنڑ دا سن گھبرا گیاں ہن کل سینؑ دیاں نوہناں دھیاں
ہن عادی تھاڑے پھریاں دیاں ہن علم دے سائے پلایاں
.....☆.....

ناہویں غافل ہوندا پردیاں توں ہنڑ سمہ گئیں من دریا تے
اجاں اوکھے سفر انہاں کرنے ہن ہنے ڈسڈیاں شام دیاں گلایاں
.....☆.....

بہوں مان با جہاں بازواں تے ہر سینؑ کون میڈا ویرن
اوسے باہیں ڈھدیاں کھڑیاں ہن اے خاک تے خون ایچ رلیاں
.....☆.....

اے حسرت ہئی کل سینیںؑ دی تھاڑے کجھ احسان لہیسوں
رو سنگیاں نہیں تھاڑی لاش اُتے ہنے اتیاں مکائزاں جھلیاں
.....☆.....

جعفرؑ او موسم جلد آنون آکھے سینؑ عباسؑ بھرا کون
ہن سینیںؑ روندیاں ڈیکھ اپنے کل گھر دیاں بہاراں ولایاں
ڈیوے غازی کون تسلیاں

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3108}

ویرِ غریب تے پھل پئے وسدن کھڑیاں نیر وپندیاں ہن
تریے بھینیں چپ کر کے
پردیاں دی مجبوری ہے تہوں آ در تے کھڑ ویندیاں ہن

.....☆.....

وس نہیں گدا بھینیں دا پیا زین توں ویرن لہندا ہے
جو پھل گدائے پیکس کوں دل تے محسوس کریندیاں ہن

.....☆.....

وچ میدان دے کیکوں بھیدجن عابد تے غش طاری ہے
اوکھا لہندا ڈکھ بھرا کوں دید نہ ویر توں چیندیاں ہن

.....☆.....

کہیں ویلے مقتل دے پاسے ڈکھ عبّاس دو روندیاں ہن
غازی ویر آوے مدد کوں شاید اے اُمید رکھیندیاں ہن

.....☆.....

نجف دے پاسے ڈکھ کے آکھن بابا پتر دی مدد کرو
شاید ویر سلامت رہے ، ہتھ چا کے دعائیں ڈیندیاں ہن

.....☆.....

جعفرؑ انہاں بھینیں کوں ول ویر سلامت مل پووے
جو خیمے دے در تے کھڑیاں ہر ہک ظلم پچیندیاں ہن
تریے بھینیں چپ کر کے

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3109}

رو بھین آکھے ہنڑ میڈا ویرن پچا توں مرتجز
فوجاں توں باہر کہیں طرح ہنڑ گھن کے آ توں مرتجز

.....☆.....

میں باہر آ سنگدی نہیں مجبور ہاں پردے کنوں
میڈے بھرا کوں بھین تائیں ہنڑ خود پچا توں مرتجز

.....☆.....

طاری ہے غش مظلوم تے بہہ سنگدا نہیں اے زین تے
ہر ظلم توں اینکوں پچا احسان لا توں مرتجز

.....☆.....

ہن سارے پیاسے خون دے ، عبّاس وی ہے ٹر گیا
کلبا نہ این مظلوم کوں بن وچ لہا توں مرتجز

.....☆.....

ہے سارا تن زخمی ایندا ترائے ڈینہ دا اے پیاسہ وی ہے
ہر حال وچ اینکوں پچا اہل جفا توں مرتجز

.....☆.....

جعفر دا سائیں بدلے گھنے تھی کے سوار ایندے اُتے
آکھن ہنڑ اپنے سائیں دے کل بدلے چکا توں مرتجز

.....☆.....

باسمِ اللّٰہِ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3110}

ظالم کر توں خوف خدا ، توں نہ اتنا ظلم وسا کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے
سامنے سکیاں دھیاں دے نہیں ہوندے اینج ظلم روا کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے

.....☆.....

جیڑھی ضرب اتھاں توں لیندائیں دھی دے جگر اُتے ہے لگدی
ہتھ رکھ جگر تے روندی ہے ہنڑ تاں توں ہتھ روک ذرا کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے

.....☆.....

جیویں خون اتھاں گل توں وہندائے اونویں اشک ایندیاں اکھیاں توں ہن
نازک گل کوں زخمی کر کے نہ میڈی معصومہ رُوا کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے

.....☆.....

بابے دا جیویں جسم تڑپدائے اونویں ایندی روح ہے تڑپدی
بک بک ظلم دے نال توں ظالم پیوتے دھی کوں نہ تڑپا کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے

.....☆.....

جتنا گہرا زخم اتھاں لگدائے اتنا ایندے دل تے لگدائے
ہکے خنجر دے نال توں ظالم ڈو جیاں کوں نہ زخما کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے

.....☆.....

جعفر دا ہنڑ وارث آ کے بدلے گھن ایں معصومہ دے
جئیں کن ڈکھ کے آہدی ہئی در خیمے توں عون دی ما کھڑی دھی معصومہ ڈہدی ہے

.....☆.....

باسمِ لاکرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3111}

ڈیکھے حوصلہ کوئی انہاں بھیڑیں دا کھڑیاں ستر قدم توں ڈہدیاں ہن
پیا ویرن زین چھوڑیندا ہے
کوئی بھین نہیں اے ڈکھ سہہ سنگدی پیا اے ڈکھ دل زخمیندا ہے
.....☆.....

الحمد زبان تے جاری ہے نہ دید بھرا توں چنڈیاں ہن
چھٹ زین گئی اے پر تیراں دا پیا تخت غریب سہیندا ہے
.....☆.....

پردہ انہاں سین دیاں دھیاں کوں ویرن توں وی ڈھیر پیارا ہے
نہیں قدم خیام توں باہر آندے جگ جتنا ظلم وسیندا ہے
.....☆.....

لہہ ویر گیا ہے زین اتوں چوگردوں قاتل آ گئے ہن
تھہ جگر تے رکھ کھڑ ویندیاں ہن جڈاں کوئی آ پرسہ ڈیندا ہے
.....☆.....

کہیں بھین دے سامنے ویرن تے تھیوے ظلم او صبر نہیں کر سنگدی
سر سجدے وچ ہے ویرن دا پیا ظالم صبر ازمیندا ہے
.....☆.....

توحید دے صبر دیاں مالک ہن تہوں کھڑیاں ہن اے چپ کر کے
بھیڑیں کوں ڈکھا معلون ازل پیا تیراں ضرباں لیندا ہے
.....☆.....

جعفر اے بھینیں ویرن دیاں ول ڈیکھن خوشیاں دنیا تے
جیڑھیاں دور کھڑو کے روندیاں ہن کیوں جو پردہ قدم نپیندا ہے

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3112}

توحید دا محسن بن دیوچہ توحید بچا کے لہہ بیٹھائے
ڈکھ کل کونین دے خود اپنی جھولی وچہ پا کے لہہ بیٹھائے

.....☆.....

بہوں ڈھیر لہانوںز والے ہن تہوں لہندے ہوئیں تھی دیر گئی ہے
اکبر دی پاک جوانی کوں بس ٹیک بنڑا کے لہہ بیٹھائے

.....☆.....

نی آنز رکاب ہے حسن بھرا بہوں زخمی سمجھ کے ویرن کوں
قاسم دے بکھرے سہریاں دے ہنڑ سیج وچھا کے لہہ بیٹھائے

.....☆.....

جگ لا تعداد ہن پھل برسائے پا سہرے انہاں پھلاں تے
عباس دے بازواں دی ہر ہک امید لہا کے لہہ بیٹھائے

.....☆.....

گھن آسرا نجف دے والی دا نانے دے سہارے تھی بے کس
امری دی جھولی کربل دی دھرتی کوں بنڑا کے لہہ بیٹھائے

.....☆.....

جعفر ہنڑ اے مظلوم سے جیڑھا زخم سجا کے بدن اتے
ہمشیر دی چادر دی چھاں تے وحدت کوں بلہا کے لہہ بیٹھائے

.....☆.....

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3113}

پُر گھوڑیاں توں میدان ہے کل انوں پئی بابے دو ویندی ہے کسن دھی معصومہ
نسی راہ ملدا وچوں فوجاں دے ہر پاسے نظر کریندی ہے کسن دھی معصومہ

.....☆.....

سنجھاں دے نال ہن سنجھ ڈسدے کھڑا شامی نال ہے شامی
ونجاں کیویں کول میں بابے دے تھی کے مایوس سوچیندی ہے

.....☆.....

ہل من ناصر مظلوم آدائے ہے لگدی چوٹ جگر تے
گھوڑیاں دے سنجھاں دے وچوں جھک جھک کے راہ بنڑیندی ہے

.....☆.....

کر کھڑی ہے عبور تاں فوجاں کول اگول ظلم دا ہے مینہ جاری
نہ مارو میڈے بابے کول کھڑی رو رو کے ہٹکلیندی ہے

.....☆.....

پھلاں دی بارش وچہ کسن گئی پہنچ ہے کول بابے دے
دشمن وی روندن دہر دے وچہ پئی اے بابے کول گل لیندی ہے

.....☆.....

جعفر اے معصومہ بابے دے چڑھے ہتھاں وچہ پروانے
کڈاں ول ویسوں اے قائم کول رو رو کے عرض کریندی ہے

.....☆.....

باسمِ اللہ کرتے

﴿نوحہ پاک﴾

{3114}

آکھے شامِ غریباں عوں دی ما ساکوں چھوڑ عبّاس بھرا گئے
کیویں جھلاں مکاٹراں
تکبیر دے نعرے سن سن کے میڈے بال ہن کل گھبرا گئے
.....☆.....

اکبر دے قاتل خیمیاں دے چوگرد کھڑے ہن سارے
جیویں پرسہ ڈیون آئے ہن ہسے خیمے رنگ بدلا گئے
.....☆.....

گئے ہو کلہا چھوڑ کے بھینیں کوں ، میڈا عابد دی بیمارے
سجاد اُتے غش طاری ہے ایہو صدمہ درد ودھا گئے
.....☆.....

ساکوں جھلن مکاٹراں انہاں خیمیاں توں باہر وی آنوناں پوسی
کیویں گھن بھرجائیاں باہر آنوناں ایہو درد جگر کوں کھا گئے
.....☆.....

انداز ہے جو تعزیت دا کئی بال ساڈے ہن ٹر گئے
صف ماتم شام اچ جل کے وچھاؤ اے آکھن ہر کوئی آ گئے
.....☆.....

جعفر او سینیں وں پونون جیڑھیاں آہدیاں ہن رو رو کے
گستاخ کھرن دروازے تے ساکوں غازی کر تنہا گئے
کیویں جھلاں مکاٹراں

باسمِ لاکرِ

﴿نوحہ پاک﴾

{3115}

تھاڈی عزتاں والی بھین ہاں میں ودی اوکھے جھٹ گزریندی ہاں
کیوں ویرِ جواب نہیں ڈیندا
گم تھی اکھیاں دا نور گئیے ودی تہاکوں ویرِ گولیندی ہاں
.....☆.....

بھینیں کوں ویرِ تاں مشکل وِچ ہرگز نہیں ویرِ چھوڑیندے
ہووے دشمنان دا ماحول اگر نہیں انج غافل تھی ویندے
جیڑھے تسبیح وانگوں بکھر گئیں ودی اوہے یتیم گولیندی ہاں
.....☆.....

نو ویرِ اتھاں گھن آئی ہم نہیں ڈسدا ہنٹر ہک بھائی
کھڑی روندی ہے سر وِچ خاک روا میڈی ہر بیوہ بھرجائی
کن چھپ گئے ہو چن ویرِ میڈے ہک ہک دے نام سڈیندی ہاں
.....☆.....

ساڈے گھر دے سارے ادب آداب ہن امت لعین وِسارے
جیڑھے خیمے لائے ہن خود غازی ہن بے ادباں کھڑ ٹھارے
ہنٹر ایں گستاخ فضا دے وِچ ودی تھاڈی نسل بچیندی ہاں
.....☆.....

کل روندیاں ہونیاں سینیں کوں میں کیویں ویرِ رہانواں
نہیں سمہندے ویرِ یتیم تیڈے کیرھی کوشش نال سمہانواں
وانگوں عباس دے ڈے پھرے ودی ڈرے ہوئے بال سمہیندی ہاں

جعفرؑ ایں شام غریباں دے ہر ظلم دے بدلے ہونون
 بھرجائیاں نال او عونؑ دی ما ول دنیا تے وس پونون
 جو آہدے ہن عباس دے اج ودی میں کل فرض نبھیدی ہاں
 کیوں ویرؑ جواب نہیں ڈیندا

.....☆.....

www.khrooj.com

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3116}

میڈا ویر ایہا منت لا ہنجوں کھڑا وہیندا ہے
سجاد کوں تسلیاں ڈے
لاشاں کوں ڈیکھ روندہ ہے نہ صبر چن کریندا ہے
.....☆.....

اینڈے آسرے تے ویر اساں ہن شام دے سفر کرنے
ساڈے پردے جنیں ویلے ڈہدائے رو رو کے جھنڈے اے ویندا ہے
.....☆.....

گستاخیاں جڈاں ڈہدائے ہتھ رکھ جگر تے روندہ ہے
مجبور تھی کے چن عابد ، عباس کوں سڈیندا ہے
.....☆.....

ساکوں چنتا ہے ایں بچڑے دا غیور بہوں زیادہ ہے
ساڈا ہک ایہو سہارا ہے ساکوں ایندا غم رُویندا ہے
.....☆.....

اساں پنڈھ اجاں بہوں کرن بازاراں وچ وی ونجڑاں ہے
اینڈے حال توں ایویں لگدائے ساڈا ساتھ اے چھوڑیندا ہے
.....☆.....

جعفرؑ او سینؑ وس پوے جیڑھی آہدی ہی اے مقتل وچ
غش آ ویندا ہے عابد کوں ، جڈاں ڈکھ جگر کوں لیندا ہے
.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3117}

آکھے مقتلِ وِج اے عونُ دی ما اے دردِ پچا نمھی سنگدی
جیدی آس تے زندگی کٹنی ہم اوندی لاش تے جا نمھی سنگدی

.....☆.....

میڈے سامنے میڈا مس لہندا پئے ستا گرم زمیں تے
ایندی بیج سجانوں دے ڈینہ ہن ، اینکوں میں دفنا نمھی سنگدی

.....☆.....

ہوسی ایویں قسمت اُجڑی دی میڈی ہر شے بدل گئی ہے
ایندے سہرے پانون دی رُت ہئی ، اینکوں کفن پوا نمھی سنگدی

.....☆.....

میڈی ہر اُمید دا مرکز ہئی تہوں پالیا ہم پردے وِج
میڈے بخت ہنڈھانوں دی رُت ہئی ، اینکوں گل میں لانمھی سنگدی

.....☆.....

ایندی شادی تے میں سوچیا ہا ہر تھیدی خوشی میں کرساں
ایندی بنی گھن کے آنوناں ہم ایندی لاش چوا نمھی سنگدی

.....☆.....

جعفرؑ ڈیکھے شادی اکبرؑ دی جیڑھی سین ہئی لاش تے آہدی
ایندے کھارے چڑھن دے موسم ہن میں غسل ڈیوا نمھی سنگدی

.....☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3118}

میڈا لعل اصغرؑ وچ مقتل دے کل درد سنا نمہی سنگدی
 میں ہاں دور دی مسافر
 میڈے اتنے پیار کوں بہوں سمجھیں ہاں نال میں لا نمہی سنگدی
☆.....

کریں لعلؑ دعا پیاں شام ویندی پنہہ شام دے ڈاڈھے اوکھن
 ناراض نہ تھیویں امریؑ تے تہاکوں کفن پوا نمہی سنگدی
☆.....

تہاکوں گرم زمین تے چھوڑ ونجن میڈے دل توں کوئی پچھ ڈیکھے
 ویساں روندی شام دے راہاں وچ تہاکوں میں دفنا نمہی سنگدی
☆.....

میڈی مجبوری خود ڈیکھے اصغرؑ چوگرد کھڑے ہن شامی
 تہاڈا منہ چم کے ایں موقعے تے ہاں نال میں لا نمہی سنگدی
☆.....

شالا خیر دے نال اے سفر نمہن تہاڈی بھین جو میڈے نالے
 اے واپس تہاکوں آ ملسی میں یقین ڈیوا نمہی سنگدی
☆.....

جعفرؑ او امریؑ جوڑی دی وسے ول سرتاج دے سائے
 جو رو آہدی ہئی کسمن کوں میڈی قبر بنڑا نمہی سنگدی
 میں ہاں دور دی مسافر

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3119}

میں شام پئی ویندی ہاں چن اکبر جج تیڈی لعل چڑھا کے
 سہرہ نصیب ہووی
 ویساں ڈیندی دعائیں رستے وچ ہر ظلم و ستم اٹھا کے
☆.....

تھاڈا صدقہ بنڑا کے کل ترکہ میں کمیاں کوں ڈے چھوڑیائے
 ہنڑ شام پئی ویندیاں لعل میڈا تطہیر دی چادر پا کے
☆.....

جیدے ویر دی شادی تھیندی ہے اونکوں ہار پوائے ویندن
 عابد کوں ہار انج امت پوائے ودا ٹردائے کمر جھکا کے
☆.....

چنگی چیز ڈیویندی ہے صدقہ جڈاں وین سہرے پانون
 ڈتے دُر معصومہ بھین تیڈی خود ہتھوں نال لہا کے
☆.....

پیو سوہنڑیں سواری تے چڑھدن جے جج پتراں دی ہووے
 تھاڈا بابا سوار ہے طور اُتے تھاڈے سارے سنون نبھا کے
☆.....

جعفر اے سین ہنڑ بچڑے دی جج خیر دے نال چڑھاوے
 پا سہرے لعل کوں خود آکھے ہنڑ ہر ہک درد بھلا کے
☆.....

باسمِ اللہ کریم

﴿نوحہ پاک﴾

{3120}

کریں ویرِ دعا پیاں شام ویندی تظہیر دے جوڑ کے پردے
میڈے نال تہاڈیاں دھیاں ہن ، پندھ ہن دشوار نظر دے

.....☆.....

عباس کنوں میں پچھناں ہے کیوں شہر عبور کریندن
کیوں پردے بڑانوں پوندے ہن وچ کہیں پر درد سفر دے

.....☆.....

سجاد میڈا غیور ہے بہوں ہسی پل پل غش آ ویندا
ساڈے مھلاں دے چوگردوں ہن کل قاتل چن اکبر دے

.....☆.....

اساں کئی بازار وی ڈیکھنے ہن ساکوں کوئی ویرن سمجھاوے
وچوں مجمع عام دے کیں رنگ وچ ہن پردہ دار گزردے

.....☆.....

تہاڈے مقصد دی تکمیل کیتے کئی خطبے ڈیونے پوسن
ہے اوکھا بولناں مجمع وچ ہی ودھ گئے زخم جگر دے

.....☆.....

جعفرؑ ایں سین دے بدلے ہنڑ گھنے بارہواں لعل انہاں دا
جیکوں صدیاں توں انہاں سینیں دے نت ڈسدن خیمے ٹھردے

.....☆.....

باموللا کرے

﴿نوحہ پاک﴾

{3121}

تم والیاں کوں پیغام ڈیو تساں بہوں تعظیم کراہے
جڈاں آوے بھین مسافر دی
میڈے ٹرن دے بعد اتھاں بھین آسی میڈا حال نہ مول سٹڑاہے
.....☆.....

تساں میڈی شہادت دی کوئی وی نہیں گالھ انہاں کوں کرنی
میکوں زہر ڈتی ہے امت شقی اے گالھ نہ کھول ڈساہے
.....☆.....

میڈے نال ہے اتنا پیار اوکوں میڈے ٹرن دا سن ٹر ویسی
میڈی تھکی ہوئی بھین دے دل کوں اے نہ صدمہ مول ڈیواہے
.....☆.....

جے راز یکے کھل جانوں تاں میں تہاکوں منت کریساں
میڈے جگر دے ٹکڑے باہر آئے ہن اے گالھ ضرور لکاہے
.....☆.....

چیویں جگر دے ٹکڑے دہن کنوں میڈے باہر آندے رہے ہن
ایں زہر دی تفصیلات تساں اوندے سامنے نہ دہراہے
.....☆.....

میڈی زہر دا سن جے ٹر جاوے میڈا لعل جنازہ آ پڑھسی
وانگوں ڈاڈی پاک دے میت اوندا تساں کچھلی شب دفناہے
.....☆.....

جعفر اے بھین بھرا وں ول وطن تے نال خوشی دے
جو ویر ہا آہدا لوگاں کوں اوندے ادب نہ مول بھلاہے
.....☆.....

یا مولا کریم عجل اللہ فرجک و صلوات اللہ علیک

القائم و یلیفیر ٹرسٹ (رجسٹرڈ) کراچی کی مطبوعات

تالیفات و تصنیفات

السید مخدوم المخادیم محمد جعفر الزمان نقوی البخاری

- (1) انتصارِ مظلوم [اردو مسدس نظمیں]
- (2) عرفانِ حجت [شہنشاہ معظم کے اسم حجت عجل اللہ فرجہ الشریف کی شرح پر چودہ خطبات]
- (3) کنٹھا المعروف قلندر نامہ [فقر کے موضوع پر سرائیکی مسدس]
- (4) عصمت السیدات [سیدزادی کا کسی غیر سید سے عقد ہرگز جائز نہیں ہے، اس کے متعلق ناقابل تردید دلائل، ثبوت اور حقائق]
- (5) گستاخیاں [سادات عظام کے موضوع پر اصلاحی نظمیں]
- (6) طریق الممتظرین [حقوق امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف اور فرانس مومنین پر ایک جامع کتاب]
- (7) دعائے تعجیل فرج
- (8) امتیاز العالین عن انواع العالمین
- (9) معدن العصمت فی سیرت ام القائم الحجۃ صلوٰۃ اللہ علیہا
- (10) اسرار العبدیات یعنی عملی روحانیت
- (11) افکار الممتظرین [غوامض الہیات پر خطبات]
- (12) The Last Reformer of the World [دنیا کے تمام مذاہب میں آخری دور میں ایک آنے والی ذات کا تصور]
- (13) باادب بامراد
- (14) عرفانیہ [مدحیہ اردو نظموں قطعات و رباعیات کا مجموعہ]
- (15) شرح دعائے عہد
- (16) انتصار و ولایت عصر [کر بلانے ہمیں انصار سازی کا کیا درس دیا ہے؟]

- (17) مجالس المنتظرین فی مقتل المظلومین پانچ جلدیں، اُردو، سرائیکی
[محققانہ مجالس، ایک تاریخ، ایک جغرافیہ، ایک روضہ نگاری جو ہزاروں کتابوں سے بے نیاز کردیں]
- (18) نیچ المعرفۃ فی اسماء القائمین تین جلدیں [امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف کے اسماء مبارکہ پر خطبات]
(19) دین نصرت
- (20) مصباح شیعیت [شیعیت کے اصول و فروع پر جامع کتاب]
(21) وحدانیت مطلقہ [امام زمانہ عجل اللہ فرجہ الشریف کے بارے میں مولانا امیر المؤمنین کے چالیس فرامین]
(22) کرچیاں [اردو قطعات، رباعیات، سلام]
(23) کشکول [السید مخدوم محمد باقر الزمان نقوی البخاری المعروف ببلہ سائیں کا سرائیکی مجموعہ کلام]
(24) کاروان ادعیہ [بارگاہ امام عصرؑ میں استغاثے اور دعاؤں کا مجموعہ]
(25) موعود الرسلؑ [دنیا کے تمام مذاہب میں آخری دور میں ایک آنے والی ذات کا تصور]
(26) محسنین اسلام [عقدِ حسنہ اسلام صلوات اللہ علیہا کے موضوع پر جامع کتاب]
(27) داغ ماتم [فنِ نوحہ نگاری 6 جلدیں]
(28) عرفانِ امامت
(29) ہیلاں [سرائیکی مسدس]
(30) صحیفہ نصرت [اردو مسدس نظمیں]
(31) کنوزِ قصائد [قصائد پاک و عارفانہ کلام]
(32) لذتِ درد [سرائیکی ڈوہڑے]
(33) زرپاے اقوال و آریٹیکلز
(34) آہیں غزلیات
(35) دہکتے احساس اردو نظمیں
(36) گوہرِ روحانیاں روحانیتِ پیمانی خطبات
(37) زمانِ پامسٹری ہاتھ کی لکیریں، علمِ قیافہ

مصنف ادیم نقوی

- (38) محسن عالم
 (39) اہل البیتؑ
 (40) خونِ ناحق
 (41) مشعلِ نور
 (42) ہل من ناصر ینصرنا
 (43) جاہلیت کی موت
 (44) مدح اولیاء
 (45) راہِ ارم
 (46) مجالس الصادقین
 (47) الحسینؑ والبرکاء

مصنف ابوالفارق واسطی

- (48) تعلیم الاسلام
 (49) جامع الانوار
 (50) انوار الایقان

مصنف ابو منصور

- (51) القرآن..... مترجم
 (52) تعلیم بذریعہ ادعیاء معصومینؑ
 (53) عرفان
 (54) حقائق و اسرار
 (55) دعائے ابو حمزہ ثمالی

(56) امت منقاد

(57) جادہ منزل

(58) نشانِ منزل

(59) ”سرِ خودی“ (علامہ اقبال کے اشعار کی تشریح)

مصنف شبیر بلگرامی

(60) سورۃ فجر اور کر بلا

(61) نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اور قرآن حکیم کے متعلق غیر مسلم مشاہیر کی آراء

(62) غم حسینؑ اور تزکیہ نفس

(63) مکتوبِ غم

Grief Purifies The Self (64)

Beacon Light (65)

(ادیم نقوی کی الہامی نظم ”مشعل نور“ کا انگریزی ترجمہ)

Glories of Belief (66)

(ادیم نقوی کی معرکتہ الآراء کتاب ”انوار ایقان“ کا انگریزی ترجمہ)

The First Word of Islam (67)

(ادیم نقوی کی کتاب ”اسلام کا پہلا کلمہ“)

مصنفہ عذرا مسعود

(68) رموز

مصنف حکیم سید محمود گیلانی

(69) ایللی علیہ السلام

مترجم لیفٹیننٹ کرنل (ر) مظفر علی ہمدانی

(70) ”پھر حضرت علی آئے“ یہ ترجمہ ہے ڈی۔ ایف۔ کرا کا کی کتاب Then Came Hazrat Ali کے دو ابواب 19، 21 کا ہے اور اسی مصنف کے ایک مضمون کا بھی جو بمبئی کے انگریزی جریدے ”کرنٹ“ 23 ستمبر 1976ء کی اشاعت میں ”علیؑ کے روضہ نجف میں آج بھی معجزے ہوتے ہیں“ کی سرخی کے تحت شائع ہوا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ عَجَلْ فَرَجَهُمْ بِقَائِمِهِمْ
عَجَلْ اللّٰهُ فَرَجَهُ الشَّرِيفِ وَّ صَلِّوْا ثَ اللّٰهُ عَلَيهِ وَّ عَلٰى اٰلِهِ اَجْمَعِيْنَ